

การประเมินความต้องการจำเป็นในการส่งเสริมทักษะการรู้ดิจิทัล
ของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาสกลนคร เขต 1

วิทยานิพนธ์
ของ
กวิสรา ปัญญาบัณฑิตกุล

เสนอต่อมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาหลักสูตร
ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา
มีนาคม 2568
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

การประเมินความต้องการจำเป็นในการส่งเสริมทักษะการรู้ดิจิทัล
ของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาสกลนคร เขต 1

วิทยานิพนธ์
ของ
กวิสรา ปัญญาบัณฑิตกุล

เสนอต่อมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาหลักสูตร
ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา
มีนาคม 2568

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

NEEDS ASSESSMENT OF DIGITAL LITERACY SKILLS DEVELOPMENT
OF STUDENTS IN SCHOOLS UNDER SAKON NAKHON PRIMARY
EDUCATIONAL SERVICE AREA OFFICE 1

BY

KAVISSARA PANYABANDITKUL

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for
The Master of Education Degree in Educational Administration and Development
at Sakon Nakhon Rajabhat University

March 2025

All Rights Reserved by Sakon Nakhon Rajabhat University

ใบรับรองวิทยานิพนธ์
มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา

ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์ การประเมินความต้องการจำเป็นในการส่งเสริมทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียนในโรงเรียน
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1
ชื่อผู้ทำวิทยานิพนธ์ กวิสรา ปัญญาบัณฑิตกุล

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการสอบ กรรมการสอบและ
(รองศาสตราจารย์ ดร.วโร เพ็งสวัสดิ์) (ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วัลนิกา ฉลากบาง) ประธานที่ปรึกษา
วิทยานิพนธ์

..... กรรมการสอบ กรรมการสอบและ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เอกลักษณ์ เพียลา) แต่งตั้งเพิ่มเติม (ดร.พรเทพ เสถียรนพเก้า) กรรมการที่ปรึกษา
วิทยานิพนธ์

..... กรรมการสอบ
(ดร.นิภาพร แสนเมือง) ผู้ทรงคุณวุฒิ

คณะกรรมการบริหารหลักสูตรรับรองแล้ว

.....
(รองศาสตราจารย์ ดร.วโร เพ็งสวัสดิ์)
ประธานหลักสูตร
มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัยรับรองแล้ว

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ แสนทวีสุข)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

เมื่อวันที่ 21 เดือน มีนาคม พ.ศ. 2568
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ประกาศคุณูปการ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้อย่างดี ด้วยความกรุณาและความช่วยเหลือเป็นอย่างดียิ่งจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วัลลภา ฉลากบาง ประธานกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.พรเทพ เสถียรนพเก้า กรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ที่กรุณาแนะนำเสนอแนะ และตรวจแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ด้วยความเอาใจใส่ตลอดมา ตั้งแต่เริ่มต้นจนสำเร็จเรียบร้อย ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง และขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์หลักสูตรปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนครทุกท่านที่ได้ให้ความรู้ในหลักการวิจัย เอื้อเพื่อส่งเสริม สนับสนุน และเมตตาให้คำแนะนำช่วยเหลือผู้วิจัยด้วยดี

ขอขอบพระคุณผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญทุกท่านในการพิจารณา ตรวจสอบความเหมาะสมขององค์ประกอบ ตรวจสอบเครื่องมือในการวิจัย เสนอแนวทางในการส่งเสริม ตลอดจนให้คำปรึกษา คำแนะนำ และขอเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ต่อการวิจัย ขอขอบพระคุณผู้บริหารโรงเรียนและครูในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ที่ได้ให้ความอนุเคราะห์ทดลองใช้เครื่องมือและกรุณาตอบแบบสอบถามในการวิจัยครั้งนี้ ส่งผลให้งานวิจัยสำเร็จด้วยดี

ขอขอบพระคุณผู้บริหาร คณะครู และบุคลากรโรงเรียนบ้านกุดน้ำใสทุกท่านที่ให้การสนับสนุนการวิจัยในครั้งนี้เป็นอย่างมาก ทำให้งานวิจัยครั้งนี้สำเร็จลุล่วงตามความมุ่งหมาย

ขอขอบพระคุณคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ที่ได้ให้ความเมตตาในการสอบวิทยานิพนธ์จนลุล่วงด้วยดี ตลอดจนให้คำแนะนำเพิ่มเติม ข้อควรพิจารณาต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์อย่างยิ่ง และทำให้งานวิจัยฉบับนี้สมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

ความสำเร็จ คุณค่า และประโยชน์จากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบแด่บิดามารดาของผู้วิจัย และบูรพาจารย์ทุกท่าน ที่ได้อบรมสั่งสอนจนผู้วิจัยสามารถดำรงตนและบรรลุผลสำเร็จในปัจจุบัน

กวิสร่า ปัญญาบัณฑิตกุล

ชื่อเรื่อง	การประเมินความต้องการจำเป็นในการส่งเสริมทักษะการรู้ดิจิทัล ของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาสกลนคร เขต 1
ผู้วิจัย	กวิสรา ปัญญาบัณฑิตกุล
กรรมการที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วัลนิกา ฉลากบาง ดร.พรเทพ เสถียรนพเก้า
ปริญญา	ค.ม. (การบริหารและพัฒนาการศึกษา)
สถาบัน	มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
ปีที่พิมพ์	2568

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาความต้องการจำเป็นในการส่งเสริมทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียน กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้บริหารโรงเรียนและครูในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ปีการศึกษา 2567 จำนวน 333 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบหลายขั้นตอน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมี 3 ชนิด ได้แก่ 1) แบบสำรวจระดับองค์ประกอบทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียน 2) แบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันและสภาพที่ควรจะเป็นของทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียน โดยด้านสภาพปัจจุบันมีค่าความเที่ยงตรงระหว่าง 0.60–1.00 ค่าอำนาจจำแนกระหว่าง 0.43–0.92 และค่าความเชื่อมั่น 0.98 ส่วนด้านสภาพที่ควรจะเป็นมีค่าความเที่ยงตรงระหว่าง 0.60–1.00 ค่าอำนาจจำแนกระหว่าง 0.41–0.90 ค่าความเชื่อมั่น 0.98 และ 3) แบบสอบถามแนวทางการส่งเสริมทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าดัชนีการจัดลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น

ผลการวิจัยพบว่า

1. ทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียนมี 6 องค์ประกอบ ได้แก่ การตระหนักรู้ทางสังคม การสื่อสาร การใช้เทคโนโลยีดิจิทัล การสร้างสื่อดิจิทัล การคิดวิเคราะห์ และการรู้สารสนเทศ โดยทุกองค์ประกอบมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด

2. สภาพปัจจุบันของทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง และสภาพที่ควรจะเป็นของทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

3. ความต้องการจำเป็นในการส่งเสริมทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียน โดยภาพรวมมีค่าดัชนีการจัดลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น เท่ากับ 0.528 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านโดยเรียงลำดับจากมากไปน้อย ดังนี้ การสร้างสื่อดิจิทัล การสื่อสาร การคิดวิเคราะห์ การตระหนักรู้ทางสังคม การใช้เทคโนโลยีดิจิทัล และการรู้สารสนเทศ ตามลำดับ

4. แนวทางในการส่งเสริมทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียน มี 2 ด้าน ได้แก่ ด้านการสร้างสื่อดิจิทัล ประกอบด้วย 10 แนวทาง และด้านการสื่อสาร ประกอบด้วย 12 แนวทาง โดยภาพรวมแนวทางการพัฒนา มีความเหมาะสมและความเป็นไปได้อยู่ในระดับมาก

คำสำคัญ: ทักษะการรู้ดิจิทัล การส่งเสริมทักษะการรู้ดิจิทัล ความต้องการจำเป็น

TITLE	Needs Assessment of Digital Literacy Skills Development of Students in Schools under Sakon Nakhon Primary Educational Service Area Office 1
AUTHOR	Kavissara Panyabanditkul
ADVISORS	Asst. Prof. Dr. Wannika Chalakbang Dr. Pornthep Steannoppakao
DEGREE	M.Ed. (Educational Administration and Development)
INSTITUTION	Sakon Nakhon Rajabhat University
YEAR	2025

ABSTRACT

The objective of this study was to assess the needs for digital literacy skills development of students. The participants of the study comprised 333 administrators and teachers in schools under Sakon Nakhon Primary Educational Service Area Office 1, who were selected using multi-stage sampling in academic year 2024. The instruments used in this study included, 1) a synthesis form for the components of digital literacy skills, 2) a questionnaire, which the part of the current state of students' digital literacy skills indicated validity index ranged between 0.60–1.00, discrimination power index ranged between 0.43–0.92 and reliability index was at .098, and the desirable state indicated validity index ranged between 0.60–1.00, discrimination power index ranged between 0.41–0.90 and reliability index was at 0.98, and 3) a questionnaire on the guidelines for student's digital literacy skills development. Statistics used in data analysis included frequency, percentage, mean, standard deviation, and modified priority needs index.

The findings were shown as follows.

1. Digital literacy skills of students comprised six components, namely socio-awareness skill, communication skill, digital technology skill, digital media creation skill, analytical thinking skill, and information literacy skill. All components were at the highest level of propriety.

2. The current state of digital literacy skills of students, in overall, was at moderate level, and the desirable state of digital literacy skills of students, in overall, was at the highest level.

3. The needs of digital literacy skills development of students, in overall, indicated the modified priority need index at 0.528. When considering each aspect in order from highest to lowest, the digital media creation skill showed the highest level, followed by communication skill, analytical thinking skill, socio-awareness skill, digital technology skill, and information literacy skill, digital media creation skill and communication skill, respectively.

4. The guidelines for developing digital literacy skills of students consisted of two aspects, namely digital media creation skill, included 10 strategies, which showed the overall propriety and feasibility at high level, and communication skill, included 12 strategies, which showed the overall propriety and feasibility at high level.

Keywords: Digital Literacy Skills, Digital Literacy Skills Development, Needs Assessment

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
คำถามของการวิจัย	5
ความมุ่งหมายของการวิจัย	5
ความสำคัญของการวิจัย	5
ขอบเขตของการวิจัย	6
กรอบแนวคิดของการวิจัย	8
นิยามศัพท์เฉพาะ	9
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	13
แนวคิดเกี่ยวกับทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียน	14
ความหมายของทักษะการรู้ดิจิทัล	14
ความสำคัญของทักษะการรู้ดิจิทัล	15
องค์ประกอบของทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียน	17
แนวทางการส่งเสริมทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียน	38
แนวคิดเกี่ยวกับการประเมินความต้องการจำเป็น	43
ความหมายของการประเมินความต้องการจำเป็น	43
ความสำคัญของการประเมินความต้องการจำเป็น	45
ขั้นตอนของการประเมินความต้องการจำเป็น	46
การจัดลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น	48
บริบทเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1	49
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	51
งานวิจัยในประเทศ	51
งานวิจัยต่างประเทศ	54

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
3 วิธีดำเนินการวิจัย	57
ระยะที่ 1 ศึกษาองค์ประกอบทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียน	57
ระยะที่ 2 ประเมินความต้องการจำเป็นในการส่งเสริมทักษะ การรู้ดิจิทัลของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1	61
ระยะที่ 3 ศึกษาแนวทางการส่งเสริมทักษะการรู้ดิจิทัลของ นักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาสกลนคร เขต 1	70
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	77
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	77
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	78
ตอนที่ 1 ผลการศึกษาองค์ประกอบทักษะการรู้ดิจิทัล ของนักเรียน	78
ตอนที่ 2 ผลการศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่ควรจะเป็นของ ทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1	81
ตอนที่ 3 ผลการประเมินความต้องการจำเป็นในการส่งเสริม ทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1	94
ตอนที่ 4 ผลการศึกษานำทางการส่งเสริมทักษะการรู้ดิจิทัล ของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาสกลนคร เขต 1	103

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	119
สรุปผล	119
อภิปรายผล	120
ข้อเสนอแนะ	128
บรรณานุกรม	131
ภาคผนวก	141
ภาคผนวก ก หนังสือขอความอนุเคราะห์ในการวิจัย	143
ภาคผนวก ข รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ และผู้เชี่ยวชาญ	173
ภาคผนวก ค เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	179
ภาคผนวก ง คุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	211
ประวัติย่อของผู้วิจัย	215

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 การสังเคราะห์องค์ประกอบของทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียน	20
2 องค์ประกอบ นิยามเชิงปฏิบัติการ และพฤติกรรมบ่งชี้ ของทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียน	36
3 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	62
4 แผนการดำเนินการวิจัย	76
5 ผลการประเมินความเหมาะสมองค์ประกอบทักษะการรู้ดิจิทัล ของนักเรียน	78
6 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม	81
7 ผลการศึกษาศาภาพปัจจุบันและสภาพที่ควรจะเป็นของทักษะ การรู้ดิจิทัลของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 โดยภาพรวม	82
8 ผลการศึกษาศาภาพปัจจุบันและสภาพที่ควรจะเป็นของทักษะ การรู้ดิจิทัลของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ด้านการตระหนักรู้ ทางสังคม	84
9 ผลการศึกษาศาภาพปัจจุบันและสภาพที่ควรจะเป็นของทักษะ การรู้ดิจิทัลของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ด้านการสื่อสาร	86
10 ผลการศึกษาศาภาพปัจจุบันและสภาพที่ควรจะเป็นของทักษะ การรู้ดิจิทัลของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ด้านการใช้เทคโนโลยี ดิจิทัล	87
11 ผลการศึกษาศาภาพปัจจุบันและสภาพที่ควรจะเป็นของทักษะ การรู้ดิจิทัลของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ด้านการสร้าง สื่อดิจิทัล	89

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
12 ผลการศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่ควรจะเป็นของทักษะ การรู้ดิจิทัลของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ด้านการคิดวิเคราะห์	91
13 ผลการศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่ควรจะเป็นของทักษะ การรู้ดิจิทัลของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ด้านการรู้สารสนเทศ	93
14 ผลการประเมินความต้องการจำเป็นในการส่งเสริมทักษะ การรู้ดิจิทัลของนักเรียน ในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 โดยภาพรวม	95
15 ผลการประเมินความต้องการจำเป็นในการส่งเสริมทักษะ การรู้ดิจิทัลของนักเรียน ในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ด้านการตระหนักรู้ ทางสังคม	96
16 ผลการประเมินความต้องการจำเป็นในการส่งเสริมทักษะ การรู้ดิจิทัลของนักเรียน ในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ด้านการสื่อสาร	97
17 ผลการประเมินความต้องการจำเป็นในการส่งเสริมทักษะ การรู้ดิจิทัลของนักเรียน ในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ด้านการใช้เทคโนโลยี ดิจิทัล	98
18 ผลการประเมินความต้องการจำเป็นในการส่งเสริมทักษะ การรู้ดิจิทัลของนักเรียน ในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ด้านการสร้าง สื่อดิจิทัล	100

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
19 ผลการประเมินความต้องการจำเป็นในการส่งเสริมทักษะ การรู้ดิจิทัลของนักเรียน ในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ด้านการคิดวิเคราะห์	101
20 ผลการประเมินความต้องการจำเป็นในการส่งเสริมทักษะ การรู้ดิจิทัลของนักเรียน ในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ด้านการรู้สารสนเทศ	102
21 ผลการวิเคราะห์เพื่อหาแนวทางการส่งเสริมทักษะการรู้ดิจิทัล ของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาสกลนคร เขต 1	104
22 ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิต่อแนวทางในการส่งเสริมทักษะ การรู้ดิจิทัลของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษา เขต 1 ด้านการสร้างสื่อดิจิทัล	105
23 ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิต่อแนวทางในการส่งเสริมทักษะ การรู้ดิจิทัลของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษา เขต 1 ด้านการสื่อสาร	109
24 แบบสรุปผลการพิจารณาคุณภาพของแบบสอบถาม เรื่อง การประเมินความต้องการจำเป็นในการส่งเสริมทักษะการรู้ดิจิทัล ของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาสกลนคร เขต 1	213

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 กรอบแนวคิดของการวิจัย	8
2 องค์ประกอบของทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียน	24
3 ระยะการดำเนินการวิจัย	75

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ในยุคแห่งเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร มนุษย์สามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารได้หลากหลายช่องทางอย่างง่ายดาย โดยเฉพาะข้อมูลที่สื่อสารผ่านสื่อสังคมออนไลน์ได้เข้ามามีอิทธิพลต่อการดำรงชีวิตประจำวันของคนในปัจจุบันอย่างมาก เนื่องจากผู้คนจำนวนมากหันมาใช้สื่อสังคมออนไลน์ในการติดต่อสื่อสาร รับรู้ข้อมูลข่าวสาร และแลกเปลี่ยนแสดงความคิดเห็นร่วมกัน อีกทั้งเทคโนโลยีดิจิทัลได้เปลี่ยนโครงสร้างรูปแบบกิจกรรมทางเศรษฐกิจ กระบวนการทางธุรกิจ การค้า การบริการ และกระบวนการทางสังคมอื่น ๆ ไปอย่างสิ้นเชิง เรียกได้ว่าการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศกลายเป็นปัจจัยพื้นฐานที่สำคัญสำหรับการดำเนินชีวิตของมนุษย์เป็นอย่างมาก การพัฒนาศักยภาพของคนในประเทศทั้งบุคลากรด้านเทคโนโลยี บุคลากรที่ทำงานในภาคเกษตร อุตสาหกรรม และบริการ รวมถึงบุคคลทั่วไปจึงต้องชาญฉลาด รู้เท่าทันสื่อ เท่าทันการเปลี่ยนแปลงของสังคม (สรศักดิ์ เชี่ยวชาญ, 2558, หน้า 83-85)

บทบาทของเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารกลายเป็นส่วนหนึ่งในวิถีชีวิตของเยาวชนโดยส่งผลต่อความคิดและพฤติกรรม นับเป็นเครื่องมือในการเปิดโลกทัศน์เข้าถึงข้อมูลข่าวสารและให้การรับรู้ถึงสิ่งต่าง ๆ ในสังคมได้ ขณะเดียวกันก็เปรียบเสมือนดาบสองคม หากผู้ใช้มีการใช้งานที่ผิดวัตถุประสงค์ เช่น การเผยแพร่และส่งต่อภาพลามกอนาจาร หรือภาพที่มีความรุนแรง การโพสต์ข้อความหยาบคาย ซึ่งไม่สามารถป้องกันและควบคุมสื่อที่สร้างผลกระทบด้านลบต่อชีวิตเยาวชนได้ อิทธิพลของสื่อจึงมีผลกับชีวิตประจำวันของเยาวชน จากปรากฏการณ์ที่ผ่านมาเยาวชนส่วนใหญ่เป็นผู้ใช้และผู้เสพสื่อ สื่อจึงเป็นส่วนหนึ่งของเยาวชนและเยาวชนเป็นส่วนหนึ่งของสื่อ เมื่อความสัมพันธ์ระหว่างสื่อกับเยาวชนแน่นแฟ้นเช่นนี้แล้ว อำนาจของสื่อย่อมมีอิทธิพลเหนือกว่าอำนาจของเยาวชน ดังนั้นเพื่อการดำเนินชีวิตในสังคมดิจิทัลอย่างรู้เท่าทัน จึงต้องอาศัยทักษะการรู้ดิจิทัลเป็นสำคัญ (ปิยนุช สาทิ, 2559, หน้า 2)

องค์การศึกษา วิทยาศาสตร์ และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ หรือ UNESCO ได้จัดทำเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals-SDGs) โดยมีเป้าหมายการพัฒนา 17 ข้อ และการเข้าใจดิจิทัลเป็นเป้าหมายย่อยหนึ่งในการพัฒนาที่ยั่งยืนอยู่ในเป้าหมายที่ 4.4.2 กล่าวคือ ทักษะการรู้ดิจิทัลเป็นทักษะหนึ่งที่สำคัญต่อการพัฒนาประเทศสู่ความยั่งยืน นำไปสู่การประกอบอาชีพและประกอบธุรกิจอย่างมีความสามารถ (UNESCO, 2018, online) ในขณะที่วงนักรัฐบาลไทยได้ให้ความสำคัญกับสภาพแวดล้อมดิจิทัลด้วยการขับเคลื่อนสู่โมเดลประเทศไทย 4.0 ทักษะการรู้ดิจิทัลจึงเป็นประเด็นสำคัญในการพัฒนาประชาชนสู่การเป็นพลเมืองในศตวรรษที่ 21 (วัลย์รัตน์ ชายท้าว, 2560, หน้า 1-2) อีกทั้งเมื่อเข้าสู่สังคมดิจิทัล ทรัพยากรสารสนเทศและความรู้ต่าง ๆ จะถูกปรับเปลี่ยนให้อยู่ในรูปแบบดิจิทัลที่เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วทั้งในห้องสมุดและแหล่งเรียนรู้ ดังนั้น การส่งเสริมทักษะการรู้ดิจิทัลตั้งแต่ในสถานศึกษาจะช่วยให้ผู้ที่ไปประกอบอาชีพในอนาคตมีทักษะและความสามารถในการใช้งานเทคโนโลยีและสารสนเทศเพื่อการปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพควบคู่กับการมีจริยธรรม (สิริวิจนา แก้วพณี, 2560, หน้า 5)

จากการที่ทักษะการรู้ดิจิทัลเป็นเรื่องสำคัญ ปัจจุบันการเรียนรู้จึงมีการปรับเปลี่ยนรูปแบบไป ไม่ได้ติดกรอบอยู่ในกิจกรรมที่ใช้เพียงกระดาษและปากกาเท่านั้น แต่ยังมีเทคโนโลยีที่เข้ามามีบทบาทอย่างมากกับการทำกิจกรรมการเรียนการสอนต่าง ๆ ซึ่งนั่นหมายความว่า เป็นความจำเป็นที่ทั้งผู้เรียนและผู้สอนต้องตระหนักรู้และเข้าใจได้ว่าเทคโนโลยีดังกล่าวส่งผลกระทบต่อการเรียนรู้กิจกรรมต่าง ๆ และกำลังเปลี่ยนแปลงวิธีการที่ใช้ในศึกษาค้นคว้า การรับรู้ ได้ตอบ การติดต่อสื่อสารผ่านสื่อสังคมออนไลน์ ซึ่งทำให้สภาพแวดล้อมในการเรียนรู้เปลี่ยนไป ทำให้ความรู้และทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 ไม่ได้จำกัดแค่นั้น เนื้อหาวิชาเท่านั้น แต่รวมไปถึงทักษะด้านข้อมูลและการสื่อสาร ทักษะการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ทักษะในการรู้จักใช้ประโยชน์จากเครื่องมือสมัยใหม่ ทักษะในการคิดและการแก้ไขปัญหา ตลอดจนทักษะการคิดวิจารณ์ ความปลอดภัยในการใช้งาน (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2560, หน้า 24)

ทักษะการรู้ดิจิทัล เป็นความสามารถในการใช้เทคโนโลยี เข้าใจ ประเมิน สร้างสรรค์ และการสื่อสารข้อมูลดิจิทัลสู่การมีส่วนร่วมอันก่อให้เกิดประโยชน์ต่อสังคมยุคใหม่ การศึกษา วัฒนธรรม การเมืองและเศรษฐกิจ รวมถึงความสามารถในการคิดอย่างมีประสิทธิภาพ มีความรับผิดชอบ และมีจริยธรรม (พีรวิชญ์ คำเจริญ, 2562, หน้า 49)

การรู้ดิจิทัลนั้นประกอบด้วยหลากหลายทักษะที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์กัน ไม่ว่าจะเป็นการรู้สื่อ (Media Literacy) การรู้เทคโนโลยี (Technology Literacy) การรู้สารสนเทศ (Information Literacy) การรู้เกี่ยวกับสิ่งที่เห็น (Visual Literacy) การรู้การสื่อสาร (Communication Literacy) และการรู้สังคม (Social Literacy) เป็นต้น (ปรารธนา สำราญสุข 2565, หน้า 44) การที่นักเรียนมีทักษะและความรู้ดิจิทัลจะช่วยให้ใช้เทคโนโลยีเพื่อตอบโจทย์การเป็นพลเมืองในยุคดิจิทัลได้อย่างรอบด้าน ไม่ว่าจะเป็นการใช้เครื่องมือดิจิทัลเข้าถึงแหล่งข้อมูล และประเมินความน่าเชื่อถือของข้อมูล การสร้างสรรค์เนื้อหาในรูปแบบของสื่อผสมผ่านเครื่องมือดิจิทัล การตรวจสอบพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตและการสื่อสารกับผู้อื่นอย่างมีจริยธรรมและความรับผิดชอบ รวมถึงการใช้เครื่องมือดิจิทัลแบ่งปันความรู้และแก้ไขปัญหาสังคมผ่านการทำงานร่วมกับผู้อื่น (วรพจน์ วงศ์กิจรุ่งเรือง, 2561, หน้า 32)

การส่งเสริมทักษะการรู้ดิจิทัลมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการฝึกฝนผู้เรียนในทุกระดับการศึกษาโดยเฉพาะวัยประถมศึกษา เพราะในวัยนี้มีพัฒนาการที่ก้าวหน้ามาก ทั้งพฤติกรรมและลักษณะด้านต่าง ๆ ได้แก่ พัฒนาการทางด้านร่างกาย พัฒนาการทางด้านเชาวน์ปัญญา พัฒนาการทางด้านบุคลิกภาพ พัฒนาการทางด้านอารมณ์และสังคม ตลอดจนพัฒนาการทางด้านจริยธรรม (นุชลี อุปภัย, 2558, หน้า 74) การพัฒนาทักษะการรู้ดิจิทัลจึงเป็นการเตรียมผู้เรียนให้มีความรู้ ความเข้าใจ ประเมิน วิเคราะห์ จัดการใช้สารสนเทศ สร้างองค์ความรู้ใหม่ สื่อสารและทำงานร่วมกัน ด้วยเทคโนโลยีดิจิทัลที่เหมาะสมอย่างมีวิจารณญาณ และมีคุณธรรม โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญและบูรณาการการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในรายวิชาต่าง ๆ เพื่อเตรียมความพร้อมให้กับผู้เรียนได้พัฒนาทักษะการรู้ดิจิทัลให้สามารถดำเนินชีวิตในสภาพแวดล้อมที่เต็มไปด้วยเทคโนโลยีดิจิทัลได้ ทั้งนี้การพัฒนาทักษะการรู้ดิจิทัลจะช่วยพัฒนาสังคมและประเทศชาติให้เจริญก้าวหน้า สร้างความได้เปรียบในการแข่งขันและยืนหยัดได้ในเวทีโลกภายใต้ระบบเศรษฐกิจและสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็วในโลกปัจจุบัน (ธิดา แซ่ซัน และทัศนีย์ หมอสนอน, 2559, หน้า 131)

นักเรียนระดับประถมศึกษาซึ่งอยู่ในช่วงอายุ 6-12 ปี เรียกได้ว่าใช้เวลาส่วนใหญ่บนสื่อสังคมออนไลน์มากขึ้น ไม่ว่าจะเป็นยูทูบ (YouTube) ตี๊กต็อก (TikTok) ไลน์ (Line) และเฟซบุ๊ก (Facebook) โดยใช้งานผ่านสมาร์ทโฟน แท็บเล็ต หรือคอมพิวเตอร์ แม้ว่านักเรียนจะสามารถสร้างและจัดการระบบข้อมูลสารสนเทศที่เป็นประโยชน์ได้ แต่ยังไม่เข้าใจถึงผลกระทบต่อสังคม หรือใช้งานเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อความสนุกสนาน

ของตนเองเท่านั้น เป็นเหตุให้การแสดงออกต่อสาธารณะไร้ซึ่งจริยธรรมและพฤติกรรมอันไม่พึงประสงค์ เด็กวัยนี้จึงมีความเสี่ยงต่อการใช้งานสื่อและสารสนเทศได้อย่างปลอดภัย อีกทั้งพฤติกรรมการบริโภคสื่อที่เสี่ยงต่อการถูกหลอกลวงให้ทำตามวัตถุประสงค์ของผู้ไม่หวังดีเพราะความอยากรู้อยากเห็นและปราศจากการดูแลเอาใจใส่จากผู้ปกครอง นอกจากนี้หากนักเรียนใช้เวลาบนสื่อสังคมออนไลน์มากเกินไปจะทำให้ขาดปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น นำมาซึ่งปัญหาสังคมด้านต่าง ๆ เช่น มารยาทในการเข้าสังคม การใช้สิทธิและเสรีภาพที่เหมาะสม เป็นต้น ดังนั้นนักเรียนระดับประถมศึกษาจึงควรได้รับการพัฒนาทักษะการรู้ดิจิทัล เพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจทั้งในด้านประโยชน์และโทษของดิจิทัล สามารถใช้สื่อและสารสนเทศได้อย่างสร้างสรรค์อันก่อให้เกิดประโยชน์ต่อตนเองและส่วนรวม (สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ, 2566, หน้า 22-23)

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ได้ตระหนักถึงความสำคัญของเทคโนโลยีดิจิทัลที่มีบทบาทต่อการจัดการเรียนการสอน โดยเฉพาะเมื่อสังคมก้าวเข้าสู่ชีวิตวิถีใหม่ (New Normal) การสนับสนุนให้ครูผู้สอนและนักเรียนได้ใช้สื่อดิจิทัลจึงเป็นสิ่งที่จำเป็นอย่างมาก อีกทั้งเพื่อสนองนโยบายระยะเร่งด่วน (Quick Win) ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2567 ว่าด้วยการเรียนรู้ทุกที่ทุกเวลา (Anywhere Anytime) ด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล ได้แก่ 1) จัดหาเครื่องมือ พร้อมอุปกรณ์เทคโนโลยีที่ทันสมัยสำหรับการเรียนรู้ 2) จัดหาระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงของสถานศึกษา และ 3) พัฒนา ส่งเสริม และขับเคลื่อนการจัดการเรียนรู้ผ่านแพลตฟอร์มการเรียนรู้เทคโนโลยีดิจิทัลให้แก่ผู้เรียนทุกที่ทุกเวลา ด้วยเหตุนี้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 จึงเน้นย้ำให้สถานศึกษาจัดการเรียนการสอนที่เน้นกระบวนการจัดการเรียนรู้เชิงรุก สนับสนุนการเรียนรู้ทุกที่ทุกเวลา รวมทั้งมีการนำสื่อเทคโนโลยีมาใช้ในการเรียนการสอนอย่างเหมาะสมและหลากหลาย อันเป็นการนำนโยบายสู่การปฏิบัติเพื่อพัฒนาการจัดการศึกษาภายใต้แนวคิดของผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ที่ว่า “โรงเรียนน่าอยู่ คุณครูพอกเพียร ผู้เรียนมีความสุข” (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1, 2567 ก, ออนไลน์)

จากที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาเรื่องการประเมินความต้องการจำเป็นในการส่งเสริมทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 เพื่อนำผลที่ได้จากการวิจัยมาใช้ในการกำหนดแนวทางในการส่งเสริมทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียนให้เท่าทันต่อบริบทการเปลี่ยนแปลงด้านดิจิทัลในยุคปัจจุบัน ซึ่งผู้บริหารโรงเรียนหรือสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 สามารถนำไปใช้ในการอบรม หรือให้ความรู้แก่ผู้ที่เกี่ยวข้องต่อไป

คำถามของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยตั้งคำถามของการวิจัยไว้ดังนี้

1. องค์ประกอบทักษะของการรู้ดิจิทัลของนักเรียนมีอะไรบ้าง
2. ความต้องการจำเป็นในการส่งเสริมทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 เป็นอย่างไร
3. แนวทางการส่งเสริมทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 เป็นอย่างไร

ความมุ่งหมายของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดความมุ่งหมายของการวิจัย ไว้ดังนี้

1. เพื่อศึกษาองค์ประกอบของทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียน
2. เพื่อประเมินความต้องการจำเป็นในการส่งเสริมทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1
3. เพื่อศึกษาแนวทางการส่งเสริมทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1

ความสำคัญของการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การประเมินความต้องการจำเป็นในการพัฒนาทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 มีความสำคัญ ดังนี้

1. ได้สารสนเทศเกี่ยวกับองค์ประกอบของทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียน ซึ่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สถานศึกษา ผู้บริหาร และครูสามารถนำไปใช้ในการส่งเสริมทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียนให้สูงขึ้น

2. สถานศึกษาสามารถนำแนวทางการส่งเสริมทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ที่ได้จากการวิจัยในครั้งนี้ไปประยุกต์ใช้ตามบริบทของสถานศึกษา เพื่อการส่งเสริมทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียนให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผล

ขอบเขตของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียน โดยการวิเคราะห์ สังเคราะห์ แล้วนำมากำหนดขอบเขตของการวิจัย ดังนี้

ระยะที่ 1 ศึกษาองค์ประกอบทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียน

1.1 ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรที่ศึกษา ได้แก่ องค์ประกอบทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียน 6 องค์ประกอบ ประกอบด้วย 1) การตระหนักรู้ทางสังคม 2) การสื่อสาร 3) การใช้งานเทคโนโลยีดิจิทัล 4) การสร้างสื่อดิจิทัล 5) การคิดวิเคราะห์ และ 6) การรู้สารสนเทศ

1.2 กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายในการประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียน ได้แก่ ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 คน โดยเลือกแบบเจาะจง ประกอบด้วย 1) อาจารย์ระดับอุดมศึกษา จำนวน 1 คน 2) ผู้บริหารโรงเรียน จำนวน 2 คน และ 3) ครู จำนวน 2 คน

ระยะที่ 2 ประเมินความต้องการจำเป็นในการส่งเสริมทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1

2.1 ตัวแปรที่ศึกษา

2.3.1 สภาพปัจจุบันของทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1

2.3.2 สภาพที่ควรจะเป็นของทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียน
ในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1

2.3.3 ความต้องการจำเป็นในการส่งเสริมทักษะการรู้ดิจิทัล
ของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1

2.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

2.2.1 ประชากร ได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียนและครู สังกัดสำนักงาน
เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ปีการศึกษา 2567 รวมทั้งสิ้น 2,095 คน
จำแนกเป็นผู้บริหารโรงเรียน จำนวน 151 คน และครู จำนวน 1,944 คน (สำนักงาน
เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1, 2567 ข)

2.2.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียนและครู สังกัดสำนักงาน
เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ปีการศึกษา 2567 จำนวน 333 คน
เป็นผู้บริหารโรงเรียน จำนวน 55 คน และครู จำนวน 278 คน กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง
โดยใช้ตาราง Krejcie and Morgan (1970, p. 608 อ้างถึงใน วาโร เฟ็งสวัสต์, 2567,
หน้า 152) สุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi-stage sampling)

**ระยะที่ 3 ศึกษาแนวทางการส่งเสริมทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียนใน
โรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1**

3.1 ตัวแปรที่ศึกษา

ความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของแนวทางการส่งเสริมทักษะ
การรู้ดิจิทัลของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
สกลนคร เขต 1

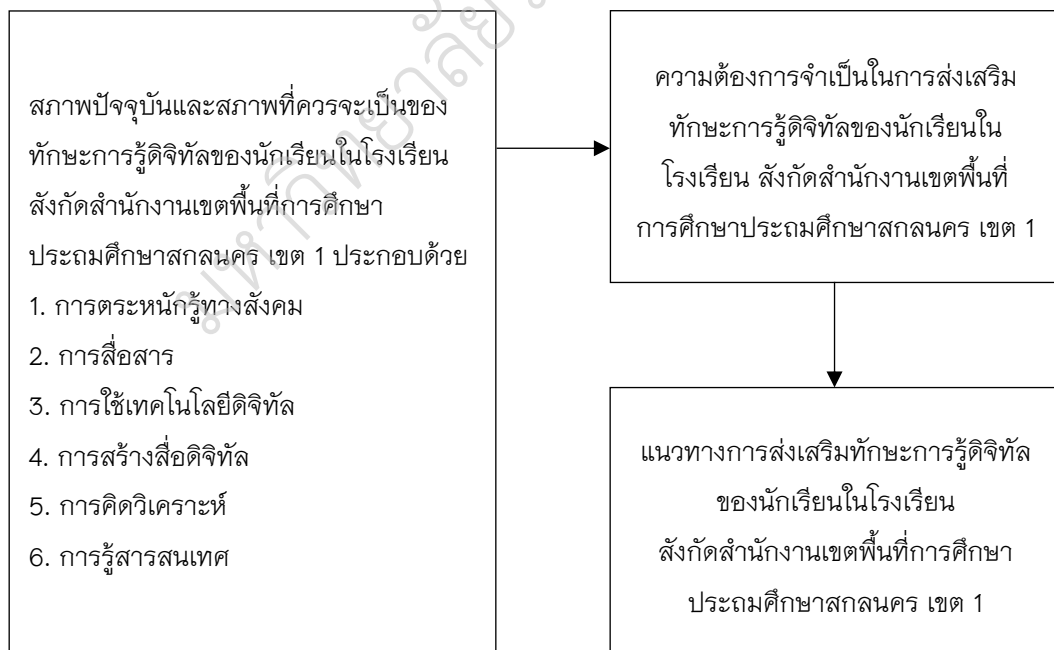
3.2 กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายในการพิจารณาความเหมาะสมของแนวทางการ
ส่งเสริมทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียน ได้แก่ ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 คน โดยเลือก
แบบเจาะจง ประกอบด้วย 1) อาจารย์ระดับอุดมศึกษา จำนวน 1 คน 2) ผู้บริหารโรงเรียน
จำนวน 2 คน และ 3) ครู จำนวน 2 คน

กรอบแนวคิดของการวิจัย

ผู้วิจัยได้กำหนดกรอบแนวคิดการวิจัยเรื่องการประเมินความต้องการจำเป็นในการส่งเสริมทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 โดยศึกษาจากแนวคิดของ ชิดา แซ่ซัน และทัศนีย์ หมอสอน (2559); แวตา เตชาทวีวรรณ และอัศรา ประเสริฐสิน (2559); สิริวัจนา แก้วพณี (2560); อรัญ ชุยกะเดื่อง (2561); พีรวิชญ์ คำเจริญ (2562); อโนชา อ้อสงศ์ (2563); สิริกาญจน์ หัวใจน้ำ (2563); ศักดิ์เครต ประกอบผล (2564); พรพิชชา หลีกคำ (2564); ประรณนา สำราญสุข (2565); Smith, Kahlke, & Judd (2020); Vodă, Cautisanu, Grădinaru, Tănăsescu, & de Moraes (2022); Reddy, Chaudhary, & Hussein (2023) สรุปองค์ประกอบของทักษะการรู้ดิจิทัลได้ 6 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) การตระหนักรู้ทางสังคม 2) การสื่อสาร 3) การใช้เทคโนโลยีดิจิทัล 4) การสร้างสื่อดิจิทัล 5) การคิดวิเคราะห์ และ 6) การรู้สารสนเทศ

สามารถสรุปได้ ดังภาพประกอบ 1

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดของการวิจัย

นิยามศัพท์เฉพาะ

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้นิยามศัพท์เฉพาะ ไว้ดังนี้

1. ทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียน หมายถึง ความสามารถของนักเรียนในการเข้าใจและใช้งานเทคโนโลยีดิจิทัล การเข้าถึง การสืบค้น การจัดการ การบูรณาการ การประเมินค่า การวิเคราะห์ การสังเคราะห์ การสร้างสารสนเทศและความรู้ การพัฒนาเนื้อหา การสื่อสารและนำเสนอสื่อดิจิทัล การสร้างความร่วมมือ รวมถึงทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ ทักษะด้านอารมณ์ ทักษะทางสังคม ทักษะการแก้ปัญหา โดยตระหนักถึงความรับผิดชอบส่วนบุคคล การเคารพในสิทธิทั้งต่อตนเองและผู้อื่น ความมีจริยธรรม และมารยาทในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล เพื่อนำมาใช้ประโยชน์ในการเรียน การทำงาน และการใช้ชีวิตประจำวัน ประกอบด้วย 6 องค์ประกอบ ดังนี้

1.1 การตระหนักรู้ทางสังคม หมายถึง ความสามารถของนักเรียนในการมีความเข้าใจอย่างชัดเจนถึงสิ่งที่ควรและไม่ควรประพฤติผ่านเทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสารอันส่งผลกระทบต่อพฤติกรรม ความรู้สึก และความเชื่อต่อสังคม การใช้สื่อดิจิทัลอย่างมีจริยธรรม ถูกต้องตามกฎหมาย และมีมารยาท รวมถึงมีความรับผิดชอบต่อสังคม โดยไม่สร้างความเดือดร้อนทั้งต่อตนเองและสังคม ใช้สื่อดิจิทัลอย่างปลอดภัยโดยรู้จักป้องกันตนเองจากอันตรายและความเสี่ยงต่าง ๆ ที่อาจเกิดจากการใช้งานเทคโนโลยีสารสนเทศและสื่อดิจิทัล รวมถึงเรียนรู้และยอมรับความแตกต่างของผู้คนในสังคม

1.2 การสื่อสาร หมายถึง ความสามารถของนักเรียนในการใช้คำศัพท์ ใช้ภาษา ใช้จิตวิทยา รวมถึงการปฏิสัมพันธ์ และการทำงานร่วมกับผู้อื่น โดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ICT) ตลอดจนการเลือกช่องทางการสื่อสารเนื้อหาดิจิทัล เพื่อสื่อสารกับผู้อื่นได้อย่างเหมาะสมและบรรลุตามวัตถุประสงค์ภายใต้สิ่งแวดล้อมดิจิทัล

1.3 การใช้เทคโนโลยีดิจิทัล หมายถึง ความสามารถของนักเรียนในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ICT) การควบคุมและการจัดการใช้อุปกรณ์ดิจิทัลและสื่อดิจิทัล การจัดเก็บสารสนเทศ ตลอดจนการประยุกต์ใช้เครื่องมือประเภทต่าง ๆ โดยสามารถเลือกใช้เครื่องมือทั้งอุปกรณ์ฮาร์ดแวร์และซอฟต์แวร์ได้อย่างเหมาะสม

เพื่อก่อให้เกิดประโยชน์ในชีวิตทั้งด้านการศึกษาหาความรู้ ความบันเทิง และการติดตามข่าวสารสนเทศ

1.4 การสร้างสื่อดิจิทัล หมายถึง ความสามารถของนักเรียนในการสร้างผลงานทางดิจิทัลด้วยการทำงานผ่านคอมพิวเตอร์ร่วมกับโปรแกรมซอฟต์แวร์ในการปรับประยุกต์ ออกแบบ ประดิษฐ์ หรือผลิตเนื้อหาในรูปแบบต่าง ๆ อย่างเหมาะสมสำหรับผู้รับสารแต่ละกลุ่ม แล้วนำเสนอผ่านสื่อสังคมออนไลน์ในรูปแบบที่หลากหลายและแปลกใหม่

1.5 การคิดวิเคราะห์ หมายถึง ความสามารถของนักเรียนในการจำแนกแยกแยะสิ่ง/เรื่อง/ข้อมูลต่าง ๆ ที่ได้สืบค้น และความเหมาะสมในการชมสื่อดิจิทัลจากหลายแหล่งข้อมูล เพื่อหาองค์ประกอบและความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบเหล่านั้น ซึ่งช่วยให้เกิดความเข้าใจในเรื่องนั้น สามารถประเมิน และสร้างสรรค์ในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร และสื่อดิจิทัล ตลอดจนสามารถพิจารณา ตีความ สรุปความ ตัดสินใจ วางแผน ตัดสินคุณค่าในการใช้งานสื่อดิจิทัลในด้านต่าง ๆ

1.6 การรู้สารสนเทศ หมายถึง ความสามารถของนักเรียนในส่วนที่เกี่ยวข้องกับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับแนวคิด หลักการ หรือทฤษฎีในองค์ความรู้ที่เกี่ยวข้องกับระบบและการดำเนินงานของเทคโนโลยี สามารถกำหนดความต้องการ ระบุสิ่งที่ต้องการค้นหา วิธีการหรือกลยุทธ์ในการเข้าถึงสารสนเทศในรูปแบบต่าง ๆ สามารถประเมินความเหมาะสมในการนำสารสนเทศมาใช้ในการบริบทที่แตกต่างกัน และยอมรับในจริยธรรมของข้อมูล สามารถวิเคราะห์ สังเคราะห์ และตีความสารสนเทศบนเครือข่ายคอมพิวเตอร์ รวมทั้งสามารถจัดระบบเนื้อหาเพื่อใช้ประโยชน์จากสารสนเทศได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

2. การประเมินความต้องการจำเป็นในการส่งเสริมทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียน หมายถึง กระบวนการรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันกับสภาพที่ควรจะเป็นของทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียน เพื่อนำมากำหนดความแตกต่างระหว่างสภาพปัจจุบันกับสภาพที่ควรจะเป็น แล้วนำมาจัดลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น

2.1 สภาพปัจจุบัน หมายถึง สภาพปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นและเป็นอยู่จริงในปัจจุบันของทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ในระหว่างการศึกษาวิจัย

2.2 สภาพที่ควรจะเป็น หมายถึง ความต้องการหรือความคาดหวังต่อทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1

3. แนวทางการส่งเสริมทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียน หมายถึง วิธีการหรือรูปแบบกิจกรรมเพื่อใช้เป็นกรอบในการออกแบบรายละเอียดสำหรับส่งเสริมทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียนที่สอดคล้องกับความต้องการจำเป็น ผู้วิจัยนำทักษะการรู้ดิจิทัลด้านที่มีค่า $PNI_{modified}$ สูงกว่า $PNI_{modified}$ ในภาพรวม มาร่างแนวทางส่งเสริมโดยใช้กระบวนการพัฒนาแบบ OKRs นำข้อคำถามมากำหนดวัตถุประสงค์หลัก ผลลัพธ์หลัก และแนวทางในการส่งเสริม เพื่อให้ผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาให้ความเห็นชอบและให้ข้อเสนอแนะ

4. ผู้บริหารโรงเรียน หมายถึง ผู้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียน หรือผู้รักษาการในตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ในปีการศึกษา 2567

5. ครู หมายถึง ข้าราชการครูที่ทำหน้าที่สอนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ในปีการศึกษา 2567

6. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 หมายถึง หน่วยงานที่สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานมอบหมายให้ดูแลรับผิดชอบการจัดการศึกษาของโรงเรียนใน 7 อำเภอของจังหวัดสกลนคร ได้แก่ อำเภอเมืองสกลนคร อำเภอกุสุมาลย์ อำเภอเต่างอย อำเภอโพนนาแก้ว อำเภอโคกศรีสุพรรณ อำเภอภูพาน และอำเภอกุดบาก

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง การประเมินความต้องการจำเป็นในการส่งเสริมทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

2.1 แนวคิดเกี่ยวกับทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียน

- 2.1.1 ความหมายของทักษะการรู้ดิจิทัล
- 2.1.2 ความสำคัญของทักษะการรู้ดิจิทัล
- 2.1.3 องค์ประกอบของทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียน
- 2.1.4 แนวทางการส่งเสริมทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียน

2.2 แนวคิดเกี่ยวกับการประเมินความต้องการจำเป็น

- 2.2.1 ความหมายของการประเมินความต้องการจำเป็น
- 2.2.2 ความสำคัญของการประเมินความต้องการจำเป็น
- 2.2.3 ขั้นตอนของการประเมินความต้องการจำเป็น
- 2.2.4 การจัดลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น

2.3 บริบทเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1

- 2.3.1 วิสัยทัศน์
- 2.3.2 พันธกิจ
- 2.3.3 เป้าประสงค์
- 2.3.4 จุดเน้นสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1

2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

- 2.4.1 งานวิจัยในประเทศ
- 2.4.2 งานวิจัยต่างประเทศ

2.1 แนวคิดเกี่ยวกับทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียน

2.1.1 ความหมายของทักษะการรู้ดิจิทัล

คำเรียกชื่อทักษะนี้มีนักวิชาการใช้หลายคำ ได้แก่ การรู้ดิจิทัล ทักษะการรู้ดิจิทัล การเข้าใจ แต่การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยจะใช้ชื่อว่า “ทักษะการรู้ดิจิทัล” มีผู้ให้ความหมายของทักษะการรู้ดิจิทัล (Digital Literacy) ไว้ดังนี้

ธิดา แซ่ซัน และทัศนีย์ หมอสอน (2559, หน้า 121) กล่าวว่า การรู้ดิจิทัล หมายถึง ความตระหนักถึงความรู้ ความเข้าใจ (Understand) ประเมิน (Evaluate) การจัดการ (Manage) และใช้ (Use) สารสนเทศอย่างมีวิจารณญาณ มีความสามารถ ประเมินและใช้เทคโนโลยีดิจิทัลที่เหมาะสม เพื่อสร้าง (Create) สารสนเทศได้ด้วยตนเอง โดยสามารถสื่อสาร (Communicate) ไปยังกลุ่มชุมชนเครือข่ายความรู้ มีปฏิสัมพันธ์ (Interact) ร่วมกัน และสะท้อนกลับทางสังคมอย่างมีจริยธรรม (Ethic)

พรชนิตว์ สีนาราช (2560, หน้า 81) กล่าวว่า การรู้ดิจิทัล หมายถึง ความรู้ ความเข้าใจในการใช้เครื่องมือทางเทคนิค และเกี่ยวข้องกับความรู้ ความสามารถ พื้นฐานในการทำงานกับเทคโนโลยีสารสนเทศและเครือข่ายสารสนเทศ ได้แก่ ความสามารถในการค้นคืน การจัดการ การแบ่งปัน การสร้างสารสนเทศและความรู้ ทักษะการเรียนรู้ในการทำงานกับสารสนเทศที่นำเสนอผ่านคอมพิวเตอร์ในรูปแบบและจากแหล่งที่หลากหลาย ทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ ทักษะทางด้านอารมณ์และทางสังคม โดยการมีตรรกะการคิดที่ถูกต้องและไม่ใช้อารมณ์ แต่ให้ความสำคัญกับเนื้อหา นอกจากนี้ยังต้องมีการมีทักษะการแก้ปัญหา ทักษะการสื่อสาร การร่วมมือกับผู้อื่น รวมถึงมีการตระหนักด้านจริยธรรมและมารยาทบนอินเทอร์เน็ต

สิริวิจนา แก้วพณี (2560, หน้า 22) กล่าวว่า ทักษะการรู้ดิจิทัล หมายถึง ความสามารถของบุคคลในการใช้เทคโนโลยีเป็นเครื่องมือเพื่ออำนวยความสะดวกในการเข้าถึง จัดการ บุรณการ ประเมินค่า วิเคราะห์ สังเคราะห์ รวมทั้งการสร้างความรู้ใหม่ สามารถพัฒนาเนื้อหา สร้างสารสนเทศดิจิทัลในรูปแบบใหม่ สื่อสารและนำเสนอในสภาพแวดล้อมแบบดิจิทัลได้ อีกทั้งยังต้องมีความสามารถในการพัฒนาความคิดควบคู่ไปกับการใช้เทคโนโลยีเพื่อแก้ไขปัญหาและดำเนินชีวิตในสภาพแวดล้อมการเรียนรู้แบบดิจิทัลได้อย่างเหมาะสม การสร้างความร่วมมือเพื่อสร้างและแบ่งปันความรู้ โดยตระหนักถึงความรับผิดชอบส่วนบุคคลและการเคารพในสิทธิทั้งต่อตนเองและผู้อื่น รวมทั้งประเด็นที่เกี่ยวข้องด้านจริยธรรมในการใช้สารสนเทศอีกด้วย

ปณิธา วรรณพิรุณ และนำโชค วัฒนานันธ (2560, หน้า 15) กล่าวว่า การรู้ดิจิทัล หมายถึง ความสามารถในการค้นหา (Find) การประเมินผล (Evaluate) การใช้ประโยชน์ (Utilize) การแบ่งปัน (Share) และการสร้างสรรค์ (Create) รวมทั้ง ความสามารถในการประมวลผล การคิดคำนวณอย่างเป็นระบบ

ศักดิ์เศเรศ ประกอบผล (2564, หน้า 3) กล่าวว่า การเข้าใจ หมายถึง ความสามารถหรือทักษะในการเข้าใจและใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีดิจิทัลอย่างเหมาะสม และมีจริยธรรม

ปรารธนา สํารัญสุข (2565, หน้า 42) กล่าวว่า ทักษะการรู้ดิจิทัล หมายถึง ทักษะในการใช้เครื่องมือและเทคโนโลยี เช่น คอมพิวเตอร์ โทรศัพท์ แท็บเล็ต การใช้โปรแกรมพื้นฐานในคอมพิวเตอร์ หรือการใช้สื่อออนไลน์ให้เกิดประโยชน์สูงสุด ทั้งต่อการเรียน การทำงาน และการใช้ชีวิตประจำวัน

สรุปได้ว่า ทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียน หมายถึง ความสามารถของ นักเรียนในการเข้าใจและใช้งานเทคโนโลยีดิจิทัล การเข้าถึง การสืบค้น การจัดการ การบูรณาการ การประเมินค่า การวิเคราะห์ การสังเคราะห์ การสร้างสารสนเทศและ ความรู้ การพัฒนาเนื้อหา การสื่อสารและนำเสนอสื่อดิจิทัล การสร้างความร่วมมือ รวมถึงทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ ทักษะด้านอารมณ์ ทักษะทางสังคม ทักษะการแก้ปัญหา โดยตระหนักถึงความรับผิดชอบส่วนบุคคล การเคารพในสิทธิทั้งต่อตนเองและผู้อื่น ความมีจริยธรรมและมารยาทในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล เพื่อนำมาใช้ประโยชน์ในการเรียน การทำงาน และการใช้ชีวิตประจำวัน

2.1.2 ความสำคัญของทักษะการรู้ดิจิทัล

จากการศึกษาความสำคัญของทักษะการรู้ดิจิทัล พบว่ามีนักวิชาการ ได้กล่าวถึงความสำคัญของทักษะการรู้ดิจิทัลไว้ ดังนี้

ธิดา แชนซ์ และทัศนีย์ หมอลสอน (2559 ข, หน้า 131) กล่าวว่า ทักษะ การรู้ดิจิทัล เป็นทักษะจำเป็นสำหรับการเตรียมผู้เรียนให้มีความรู้ ความเข้าใจ และได้รับการฝึกฝนพัฒนาการรู้ดิจิทัลในระดับสูง ไม่ว่าจะเป็นการคิด การปฏิบัติ และการสื่อสาร ทางสังคม เพื่อรับมือกับการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีดิจิทัลและเป็นการกำลังในการพัฒนา ประเทศต่อไป

พรชนิตว์ ลินาราช (2560, หน้า 78) กล่าวว่า การรู้ดิจิทัลเป็นทักษะ สำคัญในบริบทที่เทคโนโลยีสารสนเทศมีการเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว ทำให้บุคคล

สามารถทำงานได้อย่างง่ายดายมากขึ้น สามารถค้นข้อมูลจากฐานข้อมูลออนไลน์
ชมภาพยนตร์ ฟังเพลง ส่งหรือเผยแพร่ข้อความให้ผู้อื่นได้อย่างสะดวกรวดเร็ว จากสิ่ง
ต่าง ๆ ข้างต้นจึงเกิดความท้าทายอย่างเร่งด่วนเพื่อนำมาซึ่งบรรทัดฐานทางสังคม รูปแบบ
การตลาดและกรอบกฎหมายโครงสร้างทางสังคม มาตรฐานหรือกฎเกณฑ์ของพฤติกรรม
ที่เหมาะสมในบริบทสภาพแวดล้อมดิจิทัล โดยเฉพาะอย่างยิ่งในบริบทการเรียนการสอนใน
ระดับต่าง ๆ รวมถึงการสร้างแนวความคิดที่ถูกต้องในเรื่องการรับ การใช้ การเผยแพร่
ลิขสิทธิ์ ตลอดจนจริยธรรมทางวิชาการในบริบทดิจิทัล

นิตยา วงศ์ใหญ่ (2560, หน้า 1631) กล่าวว่า การพัฒนาทักษะการรู้
ดิจิทัล เป็นสิ่งสำคัญสำหรับสังคมยุคใหม่ ซึ่งรวมไปถึงการคิดวิเคราะห์ แยกแยะ สื่อต่าง ๆ
หรือที่เรียกว่าการรู้เท่าทันสื่อ และการใช้เทคโนโลยีอย่างมีความรับผิดชอบต่อสังคมด้วย
เพื่อให้สอดคล้องกับเป้าหมายสำคัญของการพัฒนาประเทศ คือการพัฒนาทุนมนุษย์
สู่ยุคดิจิทัลให้มีความรู้และทักษะที่เหมาะสมต่อการดำเนินชีวิตในยุคดิจิทัล มีความสามารถ
ในการพัฒนาและใช้สารสนเทศอย่างมีประสิทธิภาพ มีความตระหนัก ความรู้ ความเข้าใจ
มีทักษะการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลให้เกิดประโยชน์และสร้างสรรค์

วรพจน์ วงศ์กิจรุ่งเรือง (2561, หน้า 32) กล่าวว่า ทักษะและความรู้
ดิจิทัลจะช่วยให้ใช้เทคโนโลยีเพื่อตอบโจทย์การเป็นพลเมืองในยุคดิจิทัลได้อย่างรอบด้าน
นั่นคือ ใช้เครื่องมือดิจิทัลในการเข้าถึงแหล่งข้อมูล และประเมินความน่าเชื่อถือของข้อมูล
สร้างสรรค์เนื้อหาในรูปแบบของสื่อผสมผ่านเครื่องมือดิจิทัล ตรวจสอบพฤติกรรมการใช้
อินเทอร์เน็ตและการสื่อสารกับผู้อื่นอย่างมีจริยธรรมและความรับผิดชอบ รวมถึงใช้
เครื่องมือดิจิทัลแบ่งปันความรู้และแก้ไขปัญหาสังคมผ่านการทำงานร่วมกับผู้อื่น

สำนักงานปลัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม
(2562, ออนไลน์) กล่าวว่า ทักษะการรู้ดิจิทัล (Digital literacy) เป็นทักษะด้านดิจิทัล
พื้นฐานที่จะเป็นตัวช่วยสำคัญในการปฏิบัติงาน การสื่อสาร และการทำงานร่วมกันกับผู้อื่น
ในลักษณะ “ทำน้อย ได้มาก” หรือ “Work less but get more impact” อีกทั้งช่วยสร้าง
คุณค่า (Value Co-creation) และความคุ้มค่าในการดำเนินงาน (Economy of Scale)
เพื่อก้าวสู่การเป็นประเทศไทย 4.0 อีกทั้งยังเป็นเครื่องมือช่วยให้บุคลากรสามารถเรียนรู้
และพัฒนาตนเองเพื่อให้ได้รับโอกาสการทำงานที่ดีและเติบโตก้าวหน้าในอาชีพ (Learn
and Growth) ด้วย

จากการศึกษาความสำคัญของทักษะการรู้ดิจิทัลสามารถสรุปได้ว่า ทักษะการรู้ดิจิทัลเป็นทักษะที่จำเป็นในยุคเทคโนโลยีดิจิทัล ซึ่งช่วยให้บุคคลมีความรู้ ความเข้าใจ และมีทักษะในระดับสูงทั้งด้านการคิดวิเคราะห์ การปฏิบัติ การสื่อสารทางสังคม การรู้เท่าทันสื่อ นำมาซึ่งบรรทัดฐานทางสังคม กฎหมาย ความรับผิดชอบต่อสังคม และจริยธรรมในบริบทดิจิทัล อีกทั้งทักษะการรู้ดิจิทัลยังช่วยให้บุคคลสามารถ เข้าถึงข้อมูล สื่อบันเทิง และเผยแพร่ข้อมูลอย่างสะดวกรวดเร็ว รวมถึงด้านการศึกษา และการทำงานร่วมกับผู้อื่น ตลอดจนสร้างคุณค่าในการดำเนินงานและส่งเสริมการเติบโตทางอาชีพ ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนาประเทศไปสู่ยุคดิจิทัล

2.1.3 องค์ประกอบของทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียน

จากการศึกษาเอกสาร แนวคิด และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทักษะการรู้ดิจิทัล ผู้วิจัยได้สังเคราะห์องค์ประกอบทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียน โดยมีรายละเอียดดังนี้

ธิดา แซ่ซัน และทัศนีย์ หมอสอน (2559, หน้า 130–131) ได้ศึกษาเรื่อง การรู้ดิจิทัล: นิยาม องค์ประกอบ และสถานการณ์ปัจจุบัน สรุปองค์ประกอบทักษะการรู้ดิจิทัล ประกอบด้วย 3 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านพุทธิพิสัย 2) ด้านการสื่อสาร และ 3) ด้านสังคม และวัฒนธรรม

แววตา เตชาทวีวรรณ และอัจศรา ประเสริฐสิน (2559, หน้า 26–27) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาแบบวัดการรู้ดิจิทัลสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี ได้สังเคราะห์องค์ประกอบทักษะการรู้ดิจิทัล มี 4 องค์ประกอบดังนี้ 1) ทักษะการปฏิบัติ (Operation skills) 2) ทักษะการคิด (Thinking skills) 3) ทักษะการร่วมมือ (Collaboration skills) และ 4) ทักษะการตระหนักรู้ (Awareness skills)

สิริวิจนา แก้วพณี (2560, หน้า 22) ได้ศึกษาเรื่อง รูปแบบการพัฒนา มรดกดิจิทัลด้วยกระบวนการเล่าเรื่องดิจิทัลแบบสืบสอบอย่างมีวิจารณญาณบนเว็บ 3.0 เพื่อส่งเสริมการรู้ดิจิทัลของนิสิตนักศึกษาสารสนเทศศาสตร์บัณฑิต ได้สังเคราะห์ องค์ประกอบทักษะการรู้ดิจิทัล มี 3 องค์ประกอบดังนี้ 1) ทักษะด้านสารสนเทศ (Information Skill) 2) การใช้เครื่องมือดิจิทัล (Digital tools usage) และ 3) การปรับรูปแบบดิจิทัล (Digital Transformation)

อรุณ ชุขกระเดื่อง (2561, หน้า 85) ได้ศึกษาเรื่อง การวิเคราะห์องค์ประกอบการเรียนรู้ดิจิทัลของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในกลุ่มจังหวัดร้อยแก่นสารสินธุ์ ได้สังเคราะห์องค์ประกอบทักษะการเรียนรู้ดิจิทัล มี 6 องค์ประกอบดังนี้ 1) การสร้าง (Creation) 2) การใช้งาน (Usage) 3) การเข้าถึง (Accession) 4) การสื่อสาร (Communication) 5) การคิดวิเคราะห์ (Analytical Thinking) และ 6) ทักษะการตระหนักรู้ (Awareness Skills)

พีรวิชญ์ คำเจริญ (2562, หน้า 56) ได้ศึกษาเรื่อง แนวทางการส่งเสริมการเรียนรู้เท่าทันดิจิทัลตามลีลาการเรียนรู้แบบวาร์ด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนต้น ได้สังเคราะห์องค์ประกอบทักษะการเรียนรู้ดิจิทัล มี 7 องค์ประกอบดังนี้ 1) ทักษะการเข้าถึง (Access skill) 2) ทักษะการวิเคราะห์ (Analysis skill) 3) ทักษะการประเมิน (Evaluation skill) 4) ทักษะการสร้างสรรค์ (Creative skill) 5) ทักษะการสื่อสาร (Communication skill) 6) ทักษะการสะท้อนคิด (Reflect skill) และ 7) ทักษะการปฏิบัติ (Taking action skill)

อินชา อีสวงค์ (2563, หน้า 197) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาตัวชี้วัดการเรียนรู้เท่าทันสื่อดิจิทัลของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา ได้สังเคราะห์องค์ประกอบทักษะการเรียนรู้ดิจิทัล มี 6 องค์ประกอบดังนี้ 1) การเข้าถึง (Access) 2) การจัดการ (Manage) 3) การประเมิน (Evaluation) 4) การสร้าง (Creation) 5) การสื่อสาร (Communication) และ 6) จริยธรรมและความปลอดภัย (Ethics & Safety)

สิริกาญจน์ หัวใจน้า (2563, หน้า 44) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาตัวชี้วัดการเรียนรู้ดิจิทัล สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี ได้สังเคราะห์องค์ประกอบทักษะการเรียนรู้ดิจิทัล มี 6 องค์ประกอบดังนี้ 1) ความรู้ความเข้าใจด้านสารสนเทศ (Knowledge) 2) การใช้งานเครื่องมือและสารสนเทศ (Information and Tools Usage) 3) ทักษะการคิด (Thinking Skills) 4) การสื่อสารและการทำงานร่วมกัน (Communication and Collaboration) 5) การสร้างสรรค์และนวัตกรรม (Creative and Innovation) และ 6) การตระหนักรู้ทางสังคม (Socio-Awareness)

ศกดิ์ดีเดเรต ประกอบผล (2564, หน้า 3-4) ได้ศึกษาเรื่อง การเข้าใจดิจิทัลกับการเรียนรู้ตลอดชีวิตสู่การเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ ได้ศึกษาองค์ประกอบทักษะการเข้าใจดิจิทัล 4 ด้าน ได้แก่ 1) การใช้ (Use) 2) การเข้าใจ (Understand) 3) การสร้าง (Create) และ 4) การเข้าถึง (Access)

พรพิชชา หลักคำ (2564, หน้า 24-25) ได้ศึกษาเรื่อง การศึกษาทักษะ การรู้ดิจิทัลของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา ร้อยเอ็ด ได้ศึกษาองค์ประกอบทักษะการรู้ดิจิทัล มี 4 ด้านประกอบด้วย 1) ด้านการทำงานของเทคโนโลยี 2) ด้านการคิดวิเคราะห์ 3) ด้านการทำงานร่วมกัน และ 4) ด้านการตระหนักรู้ทางสังคม

ปรารธนา สำราญสุข (2565, หน้า 44) กล่าวถึง ทักษะที่สำคัญ ภายใต้การเรียนรู้ดิจิทัล ได้แก่ 1) การรู้สื่อ (Media Literacy) 2) การรู้เทคโนโลยี (Technology Literacy) 3) การรู้สารสนเทศ (Information Literacy) 4) การรู้เกี่ยวกับ สิ่งที่เห็น (Visual Literacy) 5) การรู้การสื่อสาร (Communication Literacy) และ 6) การรู้สังคม (Social Literacy)

Smith, Kahlke, & Judd (2020, p. 4) กล่าวว่า ทักษะการรู้ดิจิทัล ประกอบด้วย 3 ด้านที่สัมพันธ์กัน ได้แก่ 1) ด้านกระบวนการและเทคนิค (Procedural and technical) 2) ด้านสังคมวัฒนธรรม (Sociocultural) และ 3) ด้านพุทธิพิสัย (Cognitive)

Vodă, Cautisanu, Grădinaru, Tănăsescu, & de Moraes (2022, p. 12) ได้กำหนดองค์ประกอบทักษะการรู้ดิจิทัล 6 ทักษะ ดังนี้ 1) ทักษะการสื่อสารและ การทำงานร่วมกัน (Communication and Collaboration skills) 2) ทักษะการสร้างสรรค์ (Creativity skills) 3) ทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ (Critical-thinking skills) 4) ทักษะด้าน สารสนเทศ (Information skills) 5) ทักษะการแก้ปัญหา (Problem-solving skills) และ 6) ทักษะด้านเทคนิค (Technical skills)

Reddy, Chaudhary, & Hussein (2023, p. 7) ได้กำหนดโครงสร้างทักษะ การรู้ดิจิทัล (Digital Literacy Framework) 6 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) การรู้สื่อ (Media Literacy) 2) การรับรู้ทางทัศนะ (Visual Literacy) 3) การรู้สารสนเทศ (Information Literacy) 4) การรู้การสื่อสาร (Communication Literacy) 5) การรู้คอมพิวเตอร์ (Computer Literacy) และ 6) การรู้เทคโนโลยี (Technology Literacy)

จากการทบทวนเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทักษะการรู้ดิจิทัล ผู้วิจัย ได้นำมาสังเคราะห์เพื่อกำหนดองค์ประกอบของทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียน ดังตาราง 1

ตาราง 1 การสังเคราะห์องค์ประกอบของทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียน

องค์ประกอบ ทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียน	ผู้ศึกษา/ผู้วิจัย													ความถี่	ร้อยละ	องค์ประกอบที่ศึกษา
	1. ชิดา แซ่ตัน และทัศน์ย์ หมอสอน (2559)	2. แววดา เตชะทวีวรรณ และธัญศรา ประเสริฐสิน (2559)	3. สิริวิจนา แก้วผดึก (2560)	4. อรัญ ชูยกระเดื่อง (2561)	5. พิรวิทย์ คำเจริญ (2562)	6. อโนชา อธิวงศ์ (2563)	7. สิริกาญจน์ หัวใจจำ (2563)	8. ศักดิ์เรศ ประกอบผล (2564)	9. พรพิชชา หลีกคำ (2564)	10. ปราภนา สัจญสุข (2565)	11. Smith, Kahle, & Judd (2020)	12. Vodă, Căușanu, Grădinaru, Tăbăescu, & de Moraes (2022)	13. Reddy, Chaudhary, & Hussein (2023)			
1. ด้านพุทธิพิสัย														4	30.77	
ด้านพุทธิพิสัย	✓										✓					
การรู้สื่อ										✓			✓			
2. การสื่อสาร														8	61.54	✓
การสื่อสาร	✓			✓		✓										
ทักษะการสื่อสาร					✓											
การสื่อสารและการทำงานร่วมกัน							✓					✓				
การรู้การสื่อสาร										✓			✓			
3. การตระหนักรู้ทางสังคม														9	69.23	✓
ด้านสังคมและวัฒนธรรม	✓															
ทักษะการตระหนักรู้		✓		✓												
จริยธรรมและความปลอดภัย						✓										
การตระหนักรู้ทางสังคม							✓		✓							
การเข้าใจ								✓								
การรู้สังคม										✓						
ด้านสังคมวัฒนธรรม											✓					
4. ทักษะการปฏิบัติ		✓			✓									2	15.38	
5. การคิดวิเคราะห์														5	38.46	✓
ทักษะการคิด		✓					✓									
การคิดวิเคราะห์				✓					✓							
ทักษะการวิเคราะห์					✓											
6. ทักษะการร่วมมือ														2	15.38	
ทักษะการร่วมมือ		✓														
ด้านการทำงานร่วมกัน									✓							

ตาราง 1 (ต่อ)

องค์ประกอบ ทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียน	ผู้ศึกษา/ผู้วิจัย													ความถี่	ร้อยละ	องค์ประกอบที่ศึกษา
	1. ชิดา แซ่ตัน และทัศน์ีย์ หมอสอน (2559)	2. แววดา เตชาทวีวรรณ และธัญศรา ประเสริฐสิน (2559)	3. สิริวิจนา แก้วมณี (2560)	4. อรัญ ชูยกระเดื่อง (2561)	5. พิรวิทย์ คำเจริญ (2562)	6. อโนชา อีสองดี (2563)	7. สิริกาญจน์ หัวใจจำ (2563)	8. ศักดิ์เรศ ประกอบผล (2564)	9. พริตติชา หลีกคำ (2564)	10. ปราภนา สักการสุข (2565)	11. Smith, Kahle, & Judd (2020)	12. Vodă, Căușanu, Grădinaru, Tăbăescu, & de Moraes (2022)	13. Reddy, Choudhary, & Hussein (2023)			
16. การรู้เทคโนโลยี														3	23.08	
การรู้เทคโนโลยี										✓			✓			
ด้านการทำงานของเทคโนโลยี									✓							
17. การรับรู้ทางทัศนะ														2	15.38	
การรู้เกี่ยวกับสิ่งที่เห็น										✓						
การรับรู้ทางทัศนะ													✓			
18. ทักษะการคิดเชิงวิพากษ์												✓		1	7.69	
19. ทักษะการแก้ปัญหา												✓		1	7.69	
20. การรู้คอมพิวเตอร์													✓	1	7.69	
รวม	3	4	3	6	7	6	6	4	4	6	3	6	6			

จากตาราง 1 องค์ประกอบทักษะการรู้ดิจิทัลมี 20 องค์ประกอบ ผู้วิจัยรวมองค์ประกอบที่มีความหมายใกล้เคียงกันเข้าเป็นองค์ประกอบเดียวกัน จากนั้นคัดเลือกองค์ประกอบที่มีความถี่ตั้งแต่ 5 ขึ้นไป หรือร้อยละ 38.46 ขึ้นไป โดยเรียงลำดับจากความถี่มากไปน้อย ดังนี้

1. การตระหนักรู้ทางสังคม เกิดจากรวมองค์ประกอบ 1) ด้านสังคมและวัฒนธรรม 2) ทักษะการตระหนักรู้ 3) จริยธรรมและความปลอดภัย 4) การตระหนักรู้ทางสังคม 5) การเข้าใจ 6) การรู้สังคม และ 7) ด้านสังคมวัฒนธรรม โดยใช้ชื่อองค์ประกอบว่า “การตระหนักรู้ทางสังคม” มีความถี่เท่ากับ 9 คิดเป็นร้อยละ 69.23

2. การสื่อสาร เกิดจากรวมองค์ประกอบ 1) ด้านการสื่อสาร 2) ทักษะการสื่อสาร 3) การสื่อสารและการทำงานร่วมกัน และ 4) การรู้การสื่อสาร โดยใช้ชื่อองค์ประกอบว่า “การสื่อสาร” มีความถี่เท่ากับ 8 คิดเป็นร้อยละ 61.54

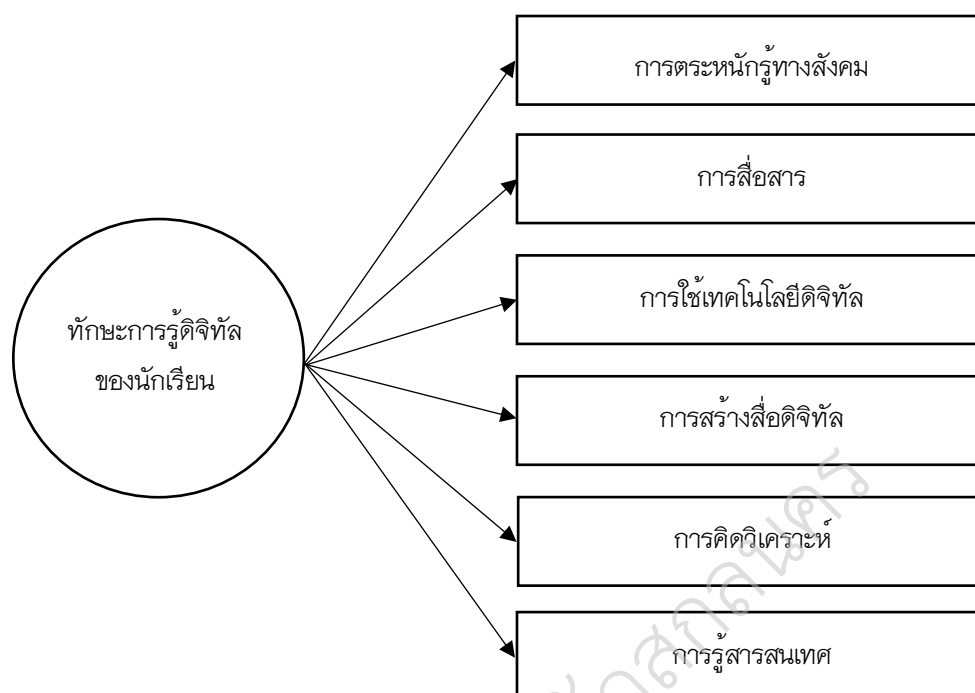
3. การใช้เทคโนโลยีดิจิทัล เกิดจากรวมองค์ประกอบ 1) การใช้งานเครื่องมือและสารสนเทศ 2) การใช้ 3) การใช้งาน 4) ทักษะการเข้าถึง 5) ด้านกระบวนการและเทคนิค และ 6) ทักษะด้านเทคนิค โดยใช้ชื่อองค์ประกอบว่า “การใช้เทคโนโลยีดิจิทัล” มีความถี่เท่ากับ 6 คิดเป็นร้อยละ 46.15

4. การสร้างสื่อดิจิทัล เกิดจากรวมองค์ประกอบ 1) ทักษะการสร้างสรรค์ 2) การสร้างสรรค์และนวัตกรรม และ 3) การสร้าง โดยใช้ชื่อองค์ประกอบว่า “การสร้างสื่อดิจิทัล” มีความถี่เท่ากับ 6 คิดเป็นร้อยละ 46.15

5. การคิดวิเคราะห์ เกิดจากรวมองค์ประกอบ 1) ทักษะการคิด 2) ทักษะการวิเคราะห์ และ 3) การคิดวิเคราะห์ โดยใช้ชื่อองค์ประกอบว่า “การคิดวิเคราะห์” มีความถี่เท่ากับ 5 คิดเป็นร้อยละ 38.46

6. การรู้สารสนเทศ เกิดจากรวมองค์ประกอบ 1) ทักษะด้านสารสนเทศ 2) การรู้สารสนเทศ และ 3) ความรู้ความเข้าใจด้านสารสนเทศ โดยใช้ชื่อองค์ประกอบว่า “การรู้สารสนเทศ” มีความถี่เท่ากับ 5 คิดเป็นร้อยละ 38.46

องค์ประกอบทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์การพิจารณา มี 6 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) การตระหนักรู้ทางสังคม 2) การสื่อสาร 3) การใช้งานเทคโนโลยีดิจิทัล 4) การสร้างสื่อดิจิทัล 5) การคิดวิเคราะห์ และ 6) การรู้สารสนเทศ ดังภาพประกอบ 2

ภาพประกอบ 2 องค์ประกอบของทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียน

รายละเอียดขององค์ประกอบที่ได้รับการคัดเลือก มีดังนี้

1. การตระหนักรู้ทางสังคม

คำเรียกชื่อองค์ประกอบนี้มีนักวิชาการใช้หลายคำ ได้แก่ ทักษะการตระหนักรู้ การตระหนักรู้ทางสังคม การเข้าใจ การรู้สังคม แต่การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยจะใช้ชื่อว่า “การตระหนักรู้ทางสังคม” มีรายละเอียดดังนี้

1.1 ความหมายของการตระหนักรู้ทางสังคม

นักวิชาการได้ให้ความหมายของการตระหนักรู้ทางสังคม ดังนี้

แววตา เตชาทวิวรรณ และอัจศรา ประเสริฐสิน (2559, หน้า 27)

กล่าวว่า ทักษะการตระหนักรู้ (Awareness skills) หมายถึง การประพฤติปฏิบัติผ่านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร รวมทั้งการใช้สื่อดิจิทัลอย่างมีจริยธรรมและถูกกฎหมาย โดยตระหนักถึง ความถูกต้องดีงามของสังคม มีความรู้ ความเข้าใจ การปฏิบัติตามกฎระเบียบและกฎหมาย การมีมารยาท ตลอดจนรู้จักป้องกันตนเอง จากอันตรายและความเสี่ยงต่าง ๆ ที่อาจเกิดขึ้นจากการใช้งานเทคโนโลยีสารสนเทศ และสื่อดิจิทัล

อรัญ ชัยกระเดื่อง (2561, หน้า 85) กล่าวว่า ทักษะการตระหนักรู้ หมายถึง การที่นักเรียนคิดว่าการใช้สื่อดิจิทัลต้องคำนึงถึงความถูกต้องและความเหมาะสม รวมทั้งรู้จักป้องกันตนเองและไม่ละเมิดสิทธิส่วนบุคคล

สิริกาญจน์ หัวใจน้ำ (2563, หน้า 45) กล่าวว่า การตระหนักรู้ทางสังคม หมายถึง การตระหนักถึงการปฏิบัติผ่านสื่อเทคโนโลยีสารสนเทศ และสื่อดิจิทัลอย่างมีจริยธรรม ตามกฎระเบียบ กฎหมาย มารยาท ตลอดจนคำนึงถึงอันตรายและความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้น รวมทั้งการตระหนักถึงการใช้อย่างปลอดภัยและการมีความรับผิดชอบต่อสังคม

พรพิชชา หลักคำ (2564, หน้า 25) กล่าวว่า การตระหนักรู้ทางสังคม หมายถึง การเข้าใจว่าจะใช้เทคโนโลยีด้วยวิธีการใด กับบุคคลใด เมื่อใด โดยการตระหนักถึงสิ่งที่ควรและไม่ควรประพฤติผ่านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร รวมถึงการใช้สื่อดิจิทัลอย่างมีจริยธรรมและถูกกฎหมายโดยไม่สร้างความเดือดร้อนต่อตนเองและสังคม

ศักดิ์เศเรศ ประกอบผล (2564, หน้า 3) ใช้คำว่า การเข้าใจ แทน การตระหนักรู้ทางสังคม และให้ความหมายว่า เป็นความสามารถหรือทักษะที่ทำให้เข้าใจบริบทของเทคโนโลยีดิจิทัลได้เป็นอย่างดี สามารถประเมินตัดสินใจได้ว่าทำอะไรอย่างไร บนสื่อสังคมออนไลน์ที่ได้พบเห็นอยู่เป็นประจำ มีความเข้าใจและตระหนักว่าเทคโนโลยีดิจิทัลประเภทเครือข่ายมีผลกระทบต่อพฤติกรรม ความรู้สึก และความเชื่อต่อสังคมในโลกรอบตัวเรา

ปรารธนา สำราญสุข (2565, หน้า 44) กล่าวว่า การรู้สังคม หมายถึง ความเข้าใจในสถานะที่ซับซ้อนและความหลากหลายของผู้คนในสังคม ผู้ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลจำเป็นต้องมีทักษะในการเรียนรู้และยอมรับความแตกต่างของผู้คนในสังคม โดยมีความสำนึกในฐานะสมาชิกของสังคมที่รับผิดชอบต่อส่วนรวม

สรุปได้ว่า การตระหนักรู้ทางสังคม หมายถึง ความสามารถของนักเรียนในการมีความเข้าใจอย่างชัดเจนถึงสิ่งที่ควรและไม่ควรประพฤติผ่านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารอันส่งผลกระทบต่อพฤติกรรม ความรู้สึก และความเชื่อต่อสังคม การใช้สื่อดิจิทัลอย่างมีจริยธรรม ถูกต้องตามกฎระเบียบ กฎหมาย และมีมารยาท รวมถึงมีความรับผิดชอบต่อสังคม โดยไม่สร้างความเดือดร้อนทั้งต่อตนเองและสังคม ใช้สื่อดิจิทัลอย่างปลอดภัยโดยรู้จักป้องกันตนเองจากอันตรายและความเสี่ยงต่าง ๆ ที่อาจเกิดจากการใช้งานเทคโนโลยีสารสนเทศและสื่อดิจิทัล รวมถึงเรียนรู้และยอมรับความแตกต่างของผู้คนในสังคม

1.2 ลักษณะของการตระหนักรู้ทางสังคม

แววดา เตชาทวีวรรณ และอัจฉรา ประเสริฐสิน (2559, หน้า 58–59)

กล่าวว่า ทักษะการตระหนักรู้ ประกอบด้วย 1) ความมีจริยธรรม (Ethics) 2) การรู้กฎหมาย (Legal literacy) และ 3) การป้องกันตนเอง (Safeguarding self)

สิริกาญจน์ หัวใจน้ำ (2563, หน้า 114) กล่าวว่า การตระหนักรู้ทางสังคม ประกอบด้วย 1) ความเหมาะสมในการให้ข้อมูล หรือแสดงความคิดเห็นในเชิงสร้างสรรค์ 2) การมีความรับผิดชอบต่อการกระทำของตนเองที่ได้เสนอหรือแสดงไว้บนสื่อสังคมออนไลน์ 3) การรู้กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับจริยธรรมการสื่อสารผ่านเทคโนโลยีดิจิทัล และ 4) การรู้ขอบเขตและสิทธิของตนเองในสังคมออนไลน์

พรพิชชา หลักคำ (2564, หน้า 98–99) กล่าวว่า การตระหนักรู้ทางสังคม ประกอบด้วย 1) การรู้กฎหมายเกี่ยวกับการใช้งานดิจิทัล 2) การปฏิบัติตามข้อกำหนดของกฎหมายในการใช้งานดิจิทัล 3) การป้องกันตนเองจากอันตรายแฝงจากสื่อดิจิทัล และ 4) การแสดงออกทางพฤติกรรมบนสื่อดิจิทัลอย่างเหมาะสม

สรุปได้ว่า ลักษณะของการตระหนักรู้ทางสังคม ประกอบด้วย 1) ความมีจริยธรรม 2) การรู้กฎหมาย 3) การมีความรับผิดชอบต่อส่วนรวม และ 4) การรู้ขอบเขตและสิทธิของตนเองในสังคมออนไลน์ 5) การป้องกันตนเองจากอันตรายแฝงจากสื่อดิจิทัล และ 6) การแสดงออกทางพฤติกรรมบนสื่อดิจิทัลอย่างเหมาะสม

2. การสื่อสาร

คำเรียกชื่อองค์ประกอบนี้มีนักวิชาการใช้หลายคำ ได้แก่ การสื่อสาร การสื่อสารดิจิทัล ทักษะการสื่อสาร การสื่อและการทำงานร่วมกัน แต่การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยจะใช้ชื่อว่า “การสื่อสาร” มีรายละเอียดดังนี้

2.1 ความหมายของการสื่อสาร

พีระ พนาสุภน (2556, ออนไลน์) กล่าวว่า การสื่อสาร (Communication) หมายถึง ทักษะในการใช้คำศัพท์ ใช้ภาษา ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ICT) และใช้จิตวิทยา เพื่อสื่อสารกับผู้อื่นให้บรรลุวัตถุประสงค์

ชนทัต บุญชูวงศ์ (2560, หน้า 24–26) กล่าวว่า การสื่อสาร หมายถึง ทักษะที่บุคคลสามารถถ่ายทอดความคิดสู่บุคคลอื่น โดยสื่อสารได้ตรงตามวัตถุประสงค์ สามารถรับรู้ความหมาย ความรู้ และมีทัศนคติที่ดี อีกทั้งประยุกต์ใช้สื่อและเทคโนโลยีได้อย่างเหมาะสม ตลอดจนรู้ประเมินประสิทธิภาพและผลกระทบของสื่อนั้นด้วย

ปณิตา วรรณพิรุณ และนำโชค วัฒนานันธ (2560, หน้า 14) กล่าวว่า การสื่อสารดิจิทัล หมายถึง ความสามารถในการสื่อสาร การปฏิสัมพันธ์ และทำงานร่วมกันกับผู้อื่นโดยใช้เทคโนโลยีและสื่อดิจิทัล

พีรวิชญ์ คำเจริญ (2562, หน้า 56-57) กล่าวว่า ทักษะการสื่อสาร หมายถึง ความสามารถในการสื่อสารและการเลือกช่องทางการสื่อสารเนื้อหาดิจิทัล (Digital content) ไปยังกลุ่มเป้าหมายได้อย่างเหมาะสมภายใต้สิ่งแวดล้อมดิจิทัล ไม่ว่าจะเป็น สื่อออนไลน์ เกมคอมพิวเตอร์ สถานการณ์จำลอง และเครื่องมือดิจิทัลต่าง ๆ เช่น เครื่องคอมพิวเตอร์ แท็บเล็ต โทรศัพท์แบบสมาร์ทโฟน

สิริกาญจน์ หัวใจน้ำ (2563, หน้า 44) กล่าวว่า การสื่อสารและการทำงานร่วมกัน หมายถึง ความสามารถในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร รวมถึงสื่อดิจิทัลในการทำงานร่วมกับผู้อื่น เพื่อให้บรรลุเป้าหมายซึ่งทุกคนสามารถทำงานได้อย่างเต็มศักยภาพ เข้าใจและยอมรับบทบาทหน้าที่ของแต่ละบุคคล ให้ความร่วมมือ แบ่งปัน สร้างความสัมพันธ์ รวมถึงเอื้อประโยชน์ในการทำงานร่วมกัน

สรุปได้ว่า การสื่อสาร หมายถึง ความสามารถของนักเรียนในการใช้คำศัพท์ ใช้ภาษา ใช้จิตวิทยา รวมถึงการปฏิสัมพันธ์ และการทำงานร่วมกับผู้อื่น โดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ICT) ตลอดจนการเลือกช่องทางการสื่อสารเนื้อหาดิจิทัล เพื่อสื่อสารกับผู้อื่นได้อย่างเหมาะสมและบรรลุตามวัตถุประสงค์ภายใต้สิ่งแวดล้อมดิจิทัล

2.2 ลักษณะของการสื่อสาร

ชนทัต บุญชูวงศ์ (2560, หน้า 24-26) กล่าวถึงลักษณะของทักษะการสื่อสารว่า เป็นการใช้สื่อในการสื่อสารได้อย่างเหมาะสม โดยการประยุกต์ใช้สื่อและเทคโนโลยีอย่างหลากหลาย อีกทั้งรู้จักประเมินประสิทธิภาพและผลกระทบของสื่อ นั้น ๆ

สิริกาญจน์ หัวใจน้ำ (2563, หน้า 105-106) กล่าวถึงลักษณะของทักษะการสื่อสารว่า เป็นการติดต่อสื่อสาร แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับผู้อื่นผ่านสื่อออนไลน์ ด้วยภาษาสุภาพ

อโนชา อ้อสงศ์ (2563, หน้า 197) กล่าวถึงการสื่อสารซึ่งเป็นหนึ่งในองค์ประกอบของทักษะการรู้ดิจิทัลว่า ประกอบด้วย 1) การแบ่งปัน (Share) 2) การปฏิสัมพันธ์ (Interaction) และ 3) การร่วมมือ (Collaboration)

สรุปได้ว่า ลักษณะของการสื่อสาร ประกอบด้วย 1) การใช้สื่อในการสื่อสาร ได้อย่างเหมาะสม 2) การติดต่อสื่อสารกับผู้อื่นผ่านสื่อออนไลน์ด้วยภาษาสุภาพ 3) การแบ่งปัน แลกเปลี่ยนความคิดเห็นผ่านสื่อออนไลน์ 4) การปฏิสัมพันธ์และทำงานร่วมกับผู้อื่นผ่านสื่อออนไลน์

3. การใช้เทคโนโลยีดิจิทัล

คำเรียกชื่อองค์ประกอบนี้มีนักวิชาการใช้หลายคำ ได้แก่ การใช้เทคโนโลยีดิจิทัล การใช้เครื่องมือและสื่อดิจิทัล การใช้งานเทคโนโลยีดิจิทัล ทักษะการเข้าถึงดิจิทัล การใช้งานเครื่องมือและสารสนเทศ ทักษะการปฏิบัติ และการใช้ แต่การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยจะใช้ชื่อว่า “การใช้เทคโนโลยีดิจิทัล” มีรายละเอียดดังนี้

3.1 ความหมายของการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล

สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ (2559, ออนไลน์) กล่าวว่า การใช้เทคโนโลยีดิจิทัล หมายถึง ทักษะมวลรวมในการใช้คอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ตที่หลากหลายตั้งแต่พื้นฐาน เช่น การใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์เบื้องต้น ไปถึงเทคนิคขั้นสูงสำหรับการเข้าถึงและใช้ความรู้ เช่น การใช้โปรแกรมค้นหา (Search engine) รวมถึงเทคโนโลยีอุบัติใหม่ เช่น คลาวด์คอมพิวติ้ง (Cloud computing)

ปณิตา วรรณพิรุณ และนาโชค วัฒนนานัน (2560, หน้า 13) กล่าวว่า การใช้เครื่องมือและสื่อดิจิทัล หมายถึง ความสามารถในการใช้งาน การควบคุมและการจัดการใช้อุปกรณ์ดิจิทัลและสื่อดิจิทัล เพื่อให้เกิดสมดุลระหว่างชีวิตออนไลน์และออฟไลน์โดยก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด แบ่งเป็น 3 องค์ประกอบ คือ 1) การบริหารจัดการเวลาบนโลกดิจิทัล (Screen time) 2) สุขภาพบนโลกดิจิทัล (Digital Health) และ 3) การมีส่วนร่วมในชุมชนดิจิทัล (Community Participation)

อรุณ ชัยกระเดื่อง (2561, หน้า 85) กล่าวว่า การใช้งานเทคโนโลยีดิจิทัล หมายถึง การที่นักเรียนมีความสามารถใช้สื่อดิจิทัลในการเรียนรู้ด้วยตนเอง เช่น สมาร์ทโฟน แท็บเล็ต หรือคอมพิวเตอร์ในการสืบค้นข้อมูลจากอินเทอร์เน็ต ใช้งานโปรแกรมสำเร็จรูปในการทำรายงานและส่งการบ้านหรือส่งไฟล์งานทางสื่อสังคม รวมทั้งสามารถเข้าร่วมเป็นสมาชิกกลุ่มสังคมออนไลน์ต่าง ๆ

พีรวิษณุ คำเจริญ (2562, หน้า 56) กล่าวว่า ทักษะการเข้าถึงดิจิทัล หมายถึง ความสามารถในการเลือกและใช้เครื่องมือเทคโนโลยีสารสนเทศทางดิจิทัล ได้อย่างเหมาะสม ทั้งอุปกรณ์ฮาร์ดแวร์และซอฟต์แวร์ สำหรับการเข้าถึงแหล่งข้อมูล

สารสนเทศที่มีความหลากหลาย เพื่อตอบสนองการเรียนรู้ การหาความรู้ ความบันเทิง และติดตามข่าวสารสนเทศได้ รวมทั้งความสามารถในการจัดเก็บสารสนเทศประเภทต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสม

สิริกาญจน์ หัวใจน้ำ (2563, หน้า 44) กล่าวว่า การใช้งานเครื่องมือและสารสนเทศ หมายถึง ความสามารถในการปฏิบัติงาน โดยสามารถใช้งานเครื่องมือผ่านแพลตฟอร์ม โปรแกรม หรืออุปกรณ์สารสนเทศและสื่อต่าง ๆ ได้อย่างหลากหลาย ทั้งออนไลน์และออฟไลน์จนคุ้นเคย รวมถึงการประยุกต์ใช้เครื่องมือต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ศักดิ์เครศ ประกอบผล (2564, หน้า 3) ได้นิยามความหมายว่า การใช้ หมายถึง ทักษะในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลได้อย่างคล่องแคล่ว เช่น การใช้สมาร์ทโฟน คอมพิวเตอร์ อินเทอร์เน็ต การใช้โปรแกรมประมวลคำ (Word Processor) เว็บเบราว์เซอร์ (Web Browser) อีเมล (E-mail) โปรแกรมที่ช่วยในการสืบค้นข้อมูล (Search Engine) ฐานข้อมูลออนไลน์ ตลอดจนเทคโนโลยีดิจิทัลสมัยใหม่ที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง

สรุปได้ว่า การใช้เทคโนโลยีดิจิทัล หมายถึง ความสามารถของนักเรียนในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ICT) การควบคุมและการจัดการใช้อุปกรณ์ดิจิทัลและสื่อดิจิทัล การจัดเก็บสารสนเทศ ตลอดจนการประยุกต์ใช้เครื่องมือประเภทต่าง ๆ โดยสามารถเลือกใช้เครื่องมือทั้งอุปกรณ์ฮาร์ดแวร์และซอฟต์แวร์ได้อย่างเหมาะสม เพื่อก่อให้เกิดประโยชน์ในชีวิตทั้งด้านการศึกษาหาความรู้ ความบันเทิง และการติดตามข่าวสารสนเทศ

3.2 ลักษณะของการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล

แววตา เตชาทวีวรรณ และอัจศรา ประเสริฐสิน (2559, หน้า 58-59) กล่าวถึง ทักษะการปฏิบัติว่า ประกอบด้วย 1) พุทธิพิสัย (Cognition) 2) การประดิษฐ์ (Invention) 3) การนำเสนอ (Presentation)

บงกช ทองเยี่ยม (2561, หน้า 294-295) กล่าวถึง ด้านการใช้ ซึ่งเป็นหนึ่งในองค์ประกอบของทักษะการรู้ดิจิทัลว่า ประกอบด้วย 1) ความรู้เกี่ยวกับเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์และสื่อดิจิทัลที่สามารถนำมาใช้ทางการศึกษา 2) มีความรู้ด้านภาษาอังกฤษ โดยเฉพาะคำศัพท์ที่สามารถใช้งานในสื่อดิจิทัล 3) มีความสามารถเลือกสื่อดิจิทัลสำหรับ

สถานการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสม และ 4) มีความสามารถปฏิบัติการกับเทคโนโลยีดิจิทัลอย่างเข้าใจ

พิริวิชญ์ คำเจริญ (2562, หน้า 169) กล่าวถึง ทักษะการเข้าถึงดิจิทัลของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนต้นว่า ประกอบด้วย 1) เข้าถึงยูทูปเพื่อความบันเทิงได้ 2) เข้าถึงไลน์เพื่อการติดต่อสื่อสารได้ 3) เข้าถึงเฟซบุ๊กเพื่อการติดต่อสื่อสารได้ และ 4) เข้าถึงกูเกิลเพื่อค้นหาข้อมูลได้

สรุปได้ว่า ลักษณะของการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ประกอบด้วย 1) ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการใช้งานดิจิทัล 2) ความสามารถในการบูรณาการและประยุกต์ใช้งานดิจิทัล 3) การเลือกสื่อดิจิทัลสำหรับสถานการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสม และ 4) การนำเสนองานดิจิทัลในรูปแบบที่หลากหลาย

4. การสร้างสื่อดิจิทัล

คำเรียกชื่อองค์ประกอบนี้มีนักวิชาการใช้หลายคำ ได้แก่ การสร้างสรรค์และนวัตกรรม ทักษะการสร้างสรรค์ และการสร้าง แต่การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยจะใช้ชื่อว่า “การสร้างสื่อดิจิทัล” มีรายละเอียดดังนี้

4.1 ความหมายของการสร้างสื่อดิจิทัล

อรัญ ชูกระเดื่อง (2561, หน้า 85) กล่าวว่า การสร้าง หมายถึง การที่นักเรียนมีความสามารถสร้างผลงานทางดิจิทัล อย่างเช่น ภาพแอนิเมชันหรือกราฟิก บล็อก ภาพนิ่ง ภาพเคลื่อนไหว ดิจอาร์ไคด์ เว็บไซต์ บัญชีอีเมลของตนเอง รวมทั้งอัลบั้มภาพบนสังคมออนไลน์

พิริวิชญ์ คำเจริญ (2562, หน้า 56) กล่าวว่า ทักษะการสร้างสรรค์ หมายถึง ความสามารถในการสร้างสรรค์ด้วยเครื่องมือเทคโนโลยีดิจิทัลอย่างมีประสิทธิภาพ โดยการปรับ ประยุกต์ ออกแบบ ประดิษฐ์ หรือเขียนเนื้อหา สารในรูปแบบต่าง ๆ เช่น เว็บไซต์ กระดานสนทนา บล็อก รูปภาพ วิดีโอ เกมคอมพิวเตอร์ และสื่อสังคม เป็นต้น ทั้งนี้การสร้างสารสนเทศที่หลากหลายต้องเหมาะสมกับผู้รับสารกลุ่มต่าง ๆ ด้วย

สิริกาญจน์ หัวใจน้ำ (2563, หน้า 44) กล่าวว่า การสร้างสรรค์และนวัตกรรม หมายถึง ความสามารถในการผลิตคิดค้น ประดิษฐ์ผลผลิตทางเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร และสื่อดิจิทัลที่มีประโยชน์เพื่อบรรลุวัตถุประสงค์และมีการนำเสนอในรูปแบบที่หลากหลาย แปลกใหม่

ศักดิ์เศเรศ ประกอบผล (2564, หน้า 4) กล่าวว่า การสร้าง หมายถึง ความสามารถหรือทักษะในการผลิตเนื้อหาเพื่อการสื่อสารผ่านสื่อดิจิทัลประเภทต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสมสำหรับผู้ชมหรือผู้รับสารที่หลากหลาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งการสร้างและสื่อสารด้วยการใช้สื่อมัลติมีเดีย (Multimedia) ซึ่งเป็นการนำสื่อหลายประเภท เช่น ตัวอักษร (Text) ภาพนิ่ง (Still Image) ภาพเคลื่อนไหว (Animation) เสียง (Sound) และ วิดีทัศน์ (Video) มาผสมผสานกันเพื่อนำเสนอข้อมูลข่าวสารให้กับผู้ใช้ โดยนำกระบวนการทางคอมพิวเตอร์ร่วมกับโปรแกรมซอฟต์แวร์เข้ามาช่วยในการใช้และเผยแพร่ผ่านสื่อสังคมออนไลน์ (Social Media) ในรูปแบบที่หลากหลาย

สรุปได้ว่า การสร้างสื่อดิจิทัล หมายถึง ความสามารถของนักเรียนในการสร้างผลงานทางดิจิทัลด้วยการทำงานผ่านคอมพิวเตอร์ร่วมกับโปรแกรมซอฟต์แวร์ในการปรับ ประยุกต์ ออกแบบ ประดิษฐ์ หรือผลิตเนื้อหาในรูปแบบต่าง ๆ อย่างเหมาะสมสำหรับผู้รับสารแต่ละกลุ่ม แล้วนำเสนอผ่านสื่อสังคมออนไลน์ในรูปแบบที่หลากหลายและแปลกใหม่

4.2 ลักษณะของการสร้างสื่อดิจิทัล

บงกช ทองเอี่ยม (2561, หน้า 295) กล่าวว่า ด้านการสร้างสรรค์ ซึ่งเป็นหนึ่งในองค์ประกอบของทักษะการรู้ดิจิทัล ประกอบด้วย 1) สร้างเครือข่ายแบ่งปันข้อมูลความรู้ผ่านสื่อสารสนเทศดิจิทัล 2) สร้างสารสนเทศดิจิทัลที่สามารถสะท้อนกลับเพื่อแก้ปัญหาทางสังคมและชุมชน 3) สร้างสื่อดิจิทัลเพื่อพัฒนาการเรียนรู้โดยลดตัวอักษรตัดแปลงใช้ภาพในการสร้างการเรียนรู้แทนที่ เรียกว่า “Photographic” และ 4) ค้นหาวิธีการสื่อสารและถ่ายทอดองค์ความรู้ให้ผู้อื่นเข้าใจสื่อดิจิทัล

สิริกาญจน์ หัวใจน้ำ (2563, หน้า 113) กล่าวว่า การสร้างสื่อดิจิทัล ประกอบด้วย 1) การอัปโหลดไฟล์ผ่านพื้นที่เก็บข้อมูลระบบคลาวด์ เช่น Google Drive, Dropbox, OneDrive หรืออื่น ๆ 2) การค้นหาความรู้ใหม่ ๆ จากอินเทอร์เน็ต 3) การสร้างหรือพัฒนาเว็บไซต์ 4) การสร้าง หรือพัฒนาโปรแกรม หรือแอปพลิเคชัน และ 5) การค้นหาและศึกษาวิธีการใหม่ ๆ เพื่อพัฒนาการเรียนรู้หรือการทำงานของตนจากสื่อออนไลน์

อโนชา อ้อสงศ์ (2563, หน้า 197) กล่าวว่า การสร้าง (Creation) ซึ่งเป็นหนึ่งในองค์ประกอบของทักษะการรู้ดิจิทัล ประกอบด้วย 1) การปรับแก้ (Modification) 2) การออกแบบ (Design) และ 3) การประดิษฐ์ (Invention)

สรุปได้ว่า ลักษณะของการสร้างสื่อดิจิทัล ประกอบด้วย 1) การสร้างเครือข่ายแบ่งปันข้อมูลความรู้ 2) การสร้างสารสนเทศดิจิทัล 3) การสร้างหรือดัดแปลงสื่อดิจิทัล 4) การสร้างเว็บไซต์ โปรแกรม หรือแอปพลิเคชัน 5) การค้นหาข้อมูลจากอินเทอร์เน็ต และ 6) การอัปโหลดไฟล์ผ่านพื้นที่เก็บข้อมูลระบบคลาวด์

5. การคิดวิเคราะห์

คำเรียกชื่อองค์ประกอบนี้มีนักวิชาการใช้หลายคำ ได้แก่ ทักษะการคิดวิเคราะห์ ทักษะการคิด การคิดวิเคราะห์ แต่การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยจะใช้ชื่อว่า “การคิดวิเคราะห์” มีรายละเอียดดังนี้

5.1 ความหมายของการคิดวิเคราะห์

ทิตนา แชมมณี (2554, หน้า 192) กล่าวว่า ทักษะการคิดวิเคราะห์ หมายถึง การจำแนกแยกแยะสิ่ง/เรื่อง/ข้อมูลต่าง ๆ เพื่อหาองค์ประกอบและความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบเหล่านั้น ซึ่งช่วยให้เกิดความเข้าใจในเรื่องนั้น สามารถหาความสัมพันธ์เชิงเหตุผลมาอธิบายเรื่องนั้น รวมทั้งประเมินและตัดสินใจเลือกคำตอบที่เหมาะสมตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

เววตา เตชาทวีวรรณ และอัจฉรา ประเสริฐสิน (2559, หน้า 29) กล่าวว่า ทักษะการคิด หมายถึง ความสามารถในการคิดในลักษณะต่าง ๆ โดยเป็นการคิดขั้นสูงที่ซับซ้อนเพื่อเข้าใจ ประเมิน และสร้างสรรค์ในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารและสื่อดิจิทัล

อรัญ ชูยกระเดื่อง (2561, หน้า 30) กล่าวว่า การคิดวิเคราะห์ หมายถึง การที่นักเรียนมีความสามารถแยกแยะข้อมูลสารสนเทศที่ได้จากการสืบค้นและความเหมาะสมในการชมสื่อดิจิทัล รวมทั้งตัดสินใจว่าสื่อดิจิทัลมีประโยชน์อย่างไร

สิริกาญจน์ หัวใจน้า (2563, หน้า 113) กล่าวว่า ทักษะการคิด หมายถึง ความสามารถในการคิด สามารถคัดเลือกสารสนเทศที่สืบค้นได้จากหลายแหล่งที่มาเพื่อพิจารณา ตีความ สรุปความ แยกแยะ ตัดสินใจ วิเคราะห์ วางแผน ประเมิน และตัดสินใจคุณค่าก่อนให้ความเชื่อถือ

พรพิชชา หลักคำ (2564, หน้า 25) กล่าวว่า การคิดวิเคราะห์ หมายถึง ความสามารถในการวิเคราะห์และประเมินข้อมูลดิจิทัล โดยสามารถคิดวิเคราะห์รายละเอียดและเชื่อมโยงเทคโนโลยีสารสนเทศ การสื่อสาร และสื่อดิจิทัล เพื่อการใช้งานดิจิทัลในด้านต่าง ๆ

สรุปได้ว่า การคิดวิเคราะห์ หมายถึง ความสามารถของนักเรียนในการจำแนกแยกแยะสิ่ง/เรื่อง/ข้อมูลต่าง ๆ ที่ได้สืบค้นและความเหมาะสมในการชมสื่อดิจิทัลจากหลายแหล่งข้อมูล เพื่อหาองค์ประกอบและความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบเหล่านั้น ซึ่งช่วยให้เกิดความเข้าใจในเรื่องนั้น สามารถประเมินและตัดสินใจเลือกคำตอบที่เหมาะสมตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ตลอดจนสามารถพิจารณา ตีความ สรุปความ วางแผน ตัดสินคุณค่าในการใช้งานสื่อดิจิทัลในด้านต่าง ๆ

5.2 ลักษณะของการคิดวิเคราะห์

แววตา เตชาทวีวรรณ และอัศรา ประเสริฐสิน (2559, หน้า 58-59) กล่าวว่า ทักษะการคิด ประกอบด้วย 1) การวิเคราะห์สารสนเทศดิจิทัล 2) การประเมินสารสนเทศดิจิทัล และ 3) การคิดแก้ปัญหาสู่การประดิษฐ์คิดค้นสิ่งแปลกใหม่

สิริกาญจน์ หัวใจน้า (2563, หน้า 105) กล่าวว่า ทักษะการคิด ประกอบด้วย 1) การนำเนื้อหาดิจิทัลมาเรียบเรียงใหม่ 2) การสรุปเนื้อหาดิจิทัล 3) การประเมินความน่าเชื่อถือของแหล่งข้อมูล และ 4) การประมวลผลเนื้อหาดิจิทัล

พรพิชชา หลักคำ (2564, หน้า 96) กล่าวว่า การคิดวิเคราะห์ ประกอบด้วย 1) ระบุขั้นตอนการทำงานโดยใช้สื่อดิจิทัล 2) แยกแยะสื่อดิจิทัลให้เหมาะสมกับการใช้งาน 3) จำแนกความถูกต้องของข้อมูลที่สืบค้นโดยใช้สื่อดิจิทัล 4) ตีความผลการสืบค้นข้อมูลที่ได้ และ 5) ตัดสินคุณภาพของข้อมูลที่สืบค้นได้

สรุปได้ว่า ลักษณะของการคิดวิเคราะห์ ประกอบด้วย 1) ระบุขั้นตอนการทำงานโดยใช้สื่อดิจิทัล 2) แยกแยะสื่อดิจิทัลให้เหมาะสมกับการใช้งาน 3) จำแนกความถูกต้องของข้อมูลที่สืบค้นโดยใช้สื่อดิจิทัล 4) ประเมินความน่าเชื่อถือของแหล่งข้อมูล 5) สรุปและตีความข้อมูลที่สืบค้นได้ 6) ตัดสินคุณภาพของข้อมูลที่สืบค้นได้ และ 7) คิดแก้ปัญหาสู่การประดิษฐ์คิดค้นสิ่งแปลกใหม่

6. การรู้สารสนเทศ

คำเรียกชื่อองค์ประกอบนี้มีนักวิชาการใช้หลายคำ ได้แก่ การรู้สารสนเทศ ทักษะการรู้สารสนเทศ ความรู้ความเข้าใจด้านสารสนเทศ ทักษะด้านสารสนเทศ แต่การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยจะใช้ชื่อว่า “การรู้สารสนเทศ” มีรายละเอียดดังนี้

6.1 ความหมายของการรู้สารสนเทศ

อาชัญญา รัตนอุบล (2551, หน้า 30) กล่าวว่า การรู้สารสนเทศ หมายถึง ความสามารถในการเข้าถึง ประเมิน ประมวล เข้าใจ และยอมรับในจริยธรรม ของข้อมูล ตลอดจนใช้สารสนเทศอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

สิริกาญจน์ หัวใจน้ำ (2563, หน้า 112) กล่าวว่า ความรู้ความเข้าใจด้าน สารสนเทศ หมายถึง การมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับแนวคิด หลักการ หรือทฤษฎีใน องค์ความรู้ที่เกี่ยวข้องกับระบบ และการดำเนินงานของเทคโนโลยี ในการเลือกใช้งาน เครื่องมือ แพลตฟอร์ม โปรแกรมหรืออุปกรณ์สารสนเทศ และสื่อต่าง ๆ โดยสามารถ เลือกชนิด และวิธีการในการรับและปฏิบัติกับข้อมูลสารสนเทศและสื่อจัดระบบเนื้อหา ในแนวทางที่สามารถจะนำมาใช้ประโยชน์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ปรารธนา สำราญสุข (2565, หน้า 44) กล่าวว่า การรู้สารสนเทศ หมายถึง ความสามารถในการประเมินว่าสารสนเทศชนิดใดเหมาะสมกับการนำมาใช้งาน ในบริบทที่แตกต่างกันหรือความสามารถในการค้นหาความรู้จากสื่อสารสนเทศในรูปแบบ ต่าง ๆ ที่มีประสิทธิภาพมากที่สุด

สิริวิจนา แก้วพณี (2560, หน้า 29) กล่าวว่า ทักษะด้านสารสนเทศ หมายถึง ความรู้ ทักษะในการจัดการสารสนเทศบนเครือข่ายคอมพิวเตอร์ ประกอบด้วย การกำหนดความต้องการ ระบุเรื่องที่ต้องการค้นหา วิธีการ/กลยุทธ์ในการเข้าถึง การวิเคราะห์ สังเคราะห์ การประเมินค่า และการตีความสารสนเทศบนเครือข่าย คอมพิวเตอร์และจัดระบบเนื้อหาในแนวทางที่สามารถนำมาใช้ประโยชน์ในการแก้ไขปัญหา หรือการปฏิบัติงานให้ประสบผลสำเร็จ

สรุปได้ว่า การรู้สารสนเทศ หมายถึง ความสามารถของนักเรียนในส่วนที่ เกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับแนวคิด หลักการ หรือทฤษฎีในองค์ความรู้ที่เกี่ยวข้อง กับระบบและการดำเนินงานของเทคโนโลยี สามารถกำหนดความต้องการ ระบุเรื่องที่ ต้องการค้นหา วิธีการหรือกลยุทธ์ในการเข้าถึงสื่อสารสนเทศในรูปแบบต่าง ๆ สามารถ ประเมินความเหมาะสมในการนำสื่อสารสนเทศมาใช้ในบริบทที่แตกต่างกัน และยอมรับ ในจริยธรรมของข้อมูล สามารถวิเคราะห์ สังเคราะห์ และตีความสารสนเทศบนเครือข่าย คอมพิวเตอร์ รวมทั้งสามารถจัดระบบเนื้อหาเพื่อใช้ประโยชน์จากสารสนเทศได้อย่างมี ประสิทธิภาพและประสิทธิผล

6.2 ลักษณะของการรู้สารสนเทศ

กัมปนาท คูสิริรัตน์ (2558, หน้า 99) กล่าวว่า ลักษณะการรู้สารสนเทศของผู้เรียน ประกอบด้วย 3 ประการ ได้แก่ 1) การเข้าถึงสารสนเทศ 2) การประเมินสารสนเทศ และ 3) การใช้สารสนเทศ

รุ่งทิพา ปุณะตุง (2560, หน้า 29-30) กล่าวว่า ลักษณะของการรู้สารสนเทศ ประกอบด้วย 3 ประการ ได้แก่ 1) ความสามารถด้านสารสนเทศพื้นฐาน 2) ความสามารถในการเรียนรู้ด้วยตนเอง และ 3) จริยธรรมสารสนเทศ

กาญจนา คำสมบัติ (2562, หน้า 26) กล่าวว่า ลักษณะการรู้สารสนเทศของผู้เรียน ประกอบด้วย 5 ประการ ได้แก่ 1) ความสามารถในการกำหนดและเข้าถึงสารสนเทศ 2) ความสามารถในการประเมินและจัดการสารสนเทศ 3) ความสามารถในการประยุกต์ใช้สารสนเทศ 4) ความสามารถในการสื่อสารด้วยสารสนเทศ และ 5) ความสามารถในการมีจริยธรรมในการใช้สารสนเทศ

เทอดศักดิ์ ไม้เท้าทอง (2561, หน้า 176) กล่าวว่า ลักษณะของบุคคลผู้รู้สารสนเทศ ประกอบด้วย 6 ประการ ได้แก่ 1) การระบุความต้องการสารสนเทศ 2) การเข้าถึงสารสนเทศ 3) การประเมินสารสนเทศ 4) การจัดระบบสารสนเทศ 5) การบูรณาการสารสนเทศ และ 6) การใช้สารสนเทศ

แพรววา สนามน้อย, กมลทิพย์ ศรีหาเศษ และดารุณี ทิพย์กุลไพโรจน์ (2566, หน้า 546) กล่าวว่า ลักษณะของการรู้สารสนเทศ ประกอบด้วย 3 ประการ ได้แก่ 1) ทักษะการเข้าถึงสารสนเทศ 2) ทักษะการประเมินสารสนเทศ และ 3) ทักษะการนำสารสนเทศไปใช้

สรุปได้ว่า ลักษณะของการรู้สารสนเทศ ประกอบด้วย ความสามารถในด้านต่าง ๆ ดังนี้ 1) การระบุความต้องการสารสนเทศ 2) สารสนเทศพื้นฐาน 3) การเรียนรู้ด้วยตนเอง 4) การกำหนดและเข้าถึงสารสนเทศ 5) การประเมินและจัดการสารสนเทศ 4) การสื่อสารด้วยสารสนเทศ 6) การมีจริยธรรมในการใช้สารสนเทศ 7) การบูรณาการสารสนเทศ และ 8) การประยุกต์ใช้สารสนเทศ

จากเนื้อหาที่ได้กล่าวมา ผู้วิจัยได้นำมาสรุปเป็นนิยามเชิงปฏิบัติการและพฤติกรรมบ่งชี้ทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียน ดังตาราง 2

ตาราง 2 องค์ประกอบ นิยามเชิงปฏิบัติการ และพฤติกรรมบ่งชี้ของทักษะการรู้ดิจิทัล
ของนักเรียน

องค์ประกอบ	นิยามเชิงปฏิบัติการ	พฤติกรรมบ่งชี้
1. การตระหนักรู้ทางสังคม	ความสามารถของนักเรียนในการมีความเข้าใจอย่างชัดเจนถึงสิ่งที่ควรและไม่ควรประพฤติผ่านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารอันส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมความรู้สึก และความเชื่อต่อสังคม การใช้สื่อดิจิทัลอย่างมีจริยธรรม ถูกต้องตามกฎหมาย กฎหมาย และมีมารยาท รวมถึงมีความรับผิดชอบต่อสังคม โดยไม่สร้างความเดือดร้อนทั้งต่อตนเองและสังคม ใช้สื่อดิจิทัลอย่างปลอดภัยโดยรู้จักป้องกันตนเองจากอันตรายและความเสี่ยงต่าง ๆ ที่อาจเกิดจากการใช้งานเทคโนโลยีสารสนเทศและสื่อดิจิทัล รวมถึงเรียนรู้และยอมรับความแตกต่างของผู้คนในสังคม	1. นักเรียนมีความเข้าใจอย่างชัดเจนถึงสิ่งที่ควรและไม่ควรประพฤติบนสื่อสังคมออนไลน์ 2. นักเรียนใช้สื่อดิจิทัลอย่างมีจริยธรรม 3. นักเรียนปฏิบัติตามกฎระเบียบกฎหมาย และมีมารยาทในใช้สื่อดิจิทัล 4. นักเรียนมีความรับผิดชอบต่อสังคม 5. นักเรียนใช้สื่ออย่างปลอดภัยโดยรู้จักป้องกันตนเองจากอันตรายและความเสี่ยงต่าง ๆ 6. นักเรียนเคารพสิทธิของผู้อื่น 7. นักเรียนเรียนรู้และยอมรับความแตกต่างของผู้คนในสังคม
2. การสื่อสาร	ความสามารถของนักเรียนในการใช้คำศัพท์ ใช้ภาษา ใช้จิตวิทยา รวมถึงการปฏิสัมพันธ์ และการทำงานร่วมกับผู้อื่น โดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ICT) ตลอดจนการเลือกช่องทางการสื่อสารเนื้อหาดิจิทัล เพื่อสื่อสารกับผู้อื่นได้อย่างเหมาะสมและบรรลุตามวัตถุประสงค์ภายใต้สิ่งแวดล้อมดิจิทัล	1. นักเรียนสามารถใช้คำศัพท์ ใช้ภาษา ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ICT) และใช้จิตวิทยา เพื่อสื่อสารกับผู้อื่นให้บรรลุวัตถุประสงค์ 2. นักเรียนมีปฏิสัมพันธ์ และการทำงานร่วมกับผู้อื่นโดยใช้เทคโนโลยีและสื่อดิจิทัล 3. นักเรียนเลือกช่องทางการสื่อสารเนื้อหาดิจิทัลไปยังกลุ่มเป้าหมายได้อย่างเหมาะสม

ตาราง 2 (ต่อ)

องค์ประกอบ	นิยามเชิงปฏิบัติการ	พฤติกรรมบ่งชี้
3. การใช้เทคโนโลยีดิจิทัล	ความสามารถของนักเรียนในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ICT) การควบคุมและการจัดการใช้อุปกรณ์ดิจิทัลและสื่อดิจิทัล การจัดเก็บสารสนเทศ ตลอดจนการประยุกต์ใช้เครื่องมือประเภทต่าง ๆ โดยสามารถเลือกใช้เครื่องมือทั้งอุปกรณ์ฮาร์ดแวร์และซอฟต์แวร์ได้อย่างเหมาะสม เพื่อก่อให้เกิดประโยชน์ในชีวิตทั้งด้านการศึกษาหาความรู้ ความบันเทิง และการติดตามข่าวสารสนเทศ	1. นักเรียนสามารถใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ICT) ให้เกิดประโยชน์ต่อตนเอง 2. นักเรียนสามารถควบคุมและจัดการใช้อุปกรณ์ดิจิทัลและสื่อดิจิทัล 3. นักเรียนสามารถจัดเก็บสารสนเทศได้อย่างเหมาะสม 4. นักเรียนประยุกต์ใช้เครื่องมือประเภทต่าง ๆ ทั้งอุปกรณ์ฮาร์ดแวร์และซอฟต์แวร์ได้อย่างเหมาะสม
4. การสร้างสื่อดิจิทัล	ความสามารถของนักเรียนในการสร้างผลงานทางดิจิทัลด้วยการทำงานผ่านคอมพิวเตอร์ร่วมกับโปรแกรมซอฟต์แวร์ในการปรับ ประยุกต์ ออกแบบ ประดิษฐ์ หรือผลิตเนื้อหาในรูปแบบต่าง ๆ อย่างเหมาะสมสำหรับผู้รับสารแต่ละกลุ่ม แล้วนำเสนอผ่านสื่อสังคมออนไลน์ในรูปแบบที่หลากหลายและแปลกใหม่	1. นักเรียนสามารถสร้างผลงานทางดิจิทัลด้วยการทำงานผ่านคอมพิวเตอร์ร่วมกับโปรแกรมซอฟต์แวร์ 2. นักเรียนสามารถปรับ ประยุกต์ ออกแบบ ประดิษฐ์ หรือผลิตเนื้อหาในรูปแบบต่าง ๆ อย่างเหมาะสมสำหรับผู้รับสารแต่ละกลุ่ม 3. นักเรียนสามารถนำเสนอผ่านสื่อสังคมออนไลน์ในรูปแบบที่หลากหลายและแปลกใหม่
5. การคิดวิเคราะห์	ความสามารถของนักเรียนในการจำแนกแยกแยะสิ่ง/เรื่อง/ข้อมูลต่าง ๆ ที่ได้สืบค้นและความเหมาะสมในการชมสื่อดิจิทัลจากหลายแหล่งข้อมูล เพื่อหาองค์ประกอบและความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบเหล่านั้น ซึ่งช่วยให้ความเข้าใจในเรื่องนั้น สามารถประเมินและตัดสินใจเลือกคำตอบที่เหมาะสมตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ตลอดจนสามารถพิจารณา ตีความสรุปความ วางแผน ตัดสินคุณค่าในการใช้งานดิจิทัลในด้านต่าง ๆ	1. นักเรียนจำแนกแยกแยะสิ่ง/เรื่อง/ข้อมูลต่าง ๆ ที่ได้สืบค้น 2. นักเรียนมีความสามารถในการชมสื่อดิจิทัลจากหลายแหล่งข้อมูล เพื่อหาองค์ประกอบและความสัมพันธ์ 3. นักเรียนสามารถประเมินและตัดสินใจเลือกคำตอบที่เหมาะสมตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ 4. นักเรียนสามารถพิจารณา ตีความสรุปความ วางแผน ตัดสินคุณค่าในการใช้งานดิจิทัลในด้านต่าง ๆ

ตาราง 2 (ต่อ)

องค์ประกอบ	นิยามเชิงปฏิบัติการ	พฤติกรรมบ่งชี้
6. การรู้สารสนเทศ	ความสามารถของนักเรียนในส่วนที่เกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับแนวคิดหลักการ หรือทฤษฎีในองค์ความรู้ที่เกี่ยวข้องกับระบบและการดำเนินงานของเทคโนโลยี สามารถกำหนดความต้องการระบุสิ่งที่ต้องการค้นหา วิธีการหรือกลยุทธ์ในการเข้าถึงสารสนเทศในรูปแบบต่าง ๆ สามารถประเมินความเหมาะสมในการนำสารสนเทศมาใช้ในการบริบทที่แตกต่างกัน และยอมรับในจริยธรรมของข้อมูล สามารถวิเคราะห์สังเคราะห์ และตีความสารสนเทศบนเครือข่ายคอมพิวเตอร์ รวมทั้งสามารถจัดระบบเนื้อหาเพื่อใช้ประโยชน์จากสารสนเทศได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล	1. นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับแนวคิด หลักการ หรือทฤษฎีในองค์ความรู้ที่เกี่ยวข้องกับระบบและการดำเนินงานของเทคโนโลยี 2. นักเรียนกำหนดความต้องการและระบุสิ่งที่ต้องการค้นหา วิธีการหรือกลยุทธ์ในการเข้าถึงสารสนเทศในรูปแบบต่าง ๆ 3. นักเรียนสามารถประเมินความเหมาะสมในการนำสารสนเทศมาใช้ในการบริบทที่แตกต่างกัน 4. นักเรียนใช้ข้อมูลสารสนเทศอย่างมีจริยธรรม 5. นักเรียนสามารถวิเคราะห์สังเคราะห์ และตีความสารสนเทศบนเครือข่ายคอมพิวเตอร์ 6. นักเรียนสามารถจัดระบบเนื้อหาเพื่อใช้ประโยชน์จากสารสนเทศได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

2.1.4 แนวทางการส่งเสริมทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียน

1. แนวทางการส่งเสริมทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียน

นักวิชาการได้กล่าวถึงแนวทางการส่งเสริมทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียนในประเด็นต่าง ๆ ดังนี้

นิตยา วงศ์ใหญ่ (2560, หน้า 1636) ได้กล่าวถึงแนวทางการส่งเสริมทักษะการรู้ดิจิทัลไว้ 2 ประเด็น สรุปได้ดังนี้

1) ประเด็นของครอบครัว ครอบครัวมีหน้าที่ในการดูแลการใช้สื่อดิจิทัลของเยาวชน ปลุกฝังให้ใช้สื่อดิจิทัลไปในทางสร้างสรรค์ สอนให้ใช้สื่อดิจิทัลอย่างปลอดภัย

สอนให้มีมารยาทในการเข้าสังคมออนไลน์ สอนให้รับผิดชอบในสิ่งที่เขียน พูด และกระทำ ลงไปในโลกออนไลน์ ซึ่งสิ่งเหล่านี้เป็นปัจจัยสำคัญที่จะนำไปสู่การเป็นพลเมืองในยุคดิจิทัล (Digital Citizen) ภายใต้กรอบของการรู้ดิจิทัล คือ รู้ใช้ (Use) รู้เข้าใจ (Understand) และ รู้สร้างสรรค์ (Create)

2) ประเด็นของครูผู้สอนในชั้นเรียน ครูผู้สอนจำเป็นต้องสร้างเนื้อหาใน สื่ออื่น ๆ มากขึ้นเพื่อเป็นช่องทางช่วยเหลือให้ผู้เรียนได้เกิดความเข้าใจ สร้างแหล่งข้อมูล สารสนเทศที่ถูกต้องให้มากขึ้นผ่านสื่อดิจิทัลและสื่อสังคมออนไลน์ เพื่อประโยชน์ต่อผู้เรียน ที่จะได้เข้าใจและทบทวน แล้วนำไปประยุกต์ใช้ แก้ปัญหา สำหรับการสร้างอนาคตของ ผู้เรียน อีกทั้งครูผู้สอนนำเทคโนโลยีสารสนเทศที่ทันสมัยมาใช้ในการเรียนรู้ร่วมกัน ระหว่างผู้เรียน ผ่านการบูรณาการรูปแบบของการเรียนรู้ร่วมกันให้เข้ากับหลักสูตร

เศกสรร สกนธวัฒน์ (2560, หน้า 276) ได้กล่าวถึงกลยุทธ์การบริหาร โรงเรียนในเครือมูลนิธิคณะเซนต์คาเบรียลแห่งประเทศไทยตามแนวคิดการพัฒนานักเรียน ให้มีความเป็นพลเมืองดิจิทัล มี 3 กลยุทธ์หลัก คือ 1) ปรับปรุงการบริหารเพื่อพัฒนา นักเรียนให้มีการใช้งานดิจิทัลอย่างมีความรับผิดชอบและปลอดภัย โดยการออกแบบ ระบบการวัดและประเมินผล แล้วรายงานผลการเป็นพลเมืองดิจิทัลของนักเรียนในด้าน การป้องกันตนเองและผู้อื่นในการใช้งานดิจิทัล 2) เพิ่มขีดความสามารถในการบริหารเพื่อ พัฒนานักเรียนในการสร้างนวัตกรรมดิจิทัล โดยการศึกษา วิเคราะห์องค์ประกอบต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องเพื่อนำมาพัฒนาระบบการวัดและประเมินผลที่ส่งเสริมการพัฒนานวัตกรรม ที่สร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจและพัฒนาความรู้ให้แก่ นักเรียน 3) ยกกระดับการบริหาร เพื่อพัฒนานักเรียนให้มีความเคารพตนเองและผู้อื่นในโลกดิจิทัล โดยออกแบบและ จัดหาระบบการวัดและประเมินผล แล้วรายงานผลที่ส่งเสริมการเป็นพลเมืองดิจิทัลของ นักเรียนในด้านการมีมารยาทในการใช้งาน มีคุณธรรมจริยธรรม และปฏิบัติตามกฎหมาย ที่เกี่ยวข้องกับสื่อดิจิทัล

พีรวิทย์ คำเจริญ (2562, หน้า 236-240) ได้กล่าวถึงแนวทาง การส่งเสริมการเรียนรู้เท่าทันดิจิทัลตามลีลาการเรียนรู้แบบวาร์ด สำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาตอนต้น สรุปได้ดังนี้

1) ด้านครูผู้สอน ครูใช้กระบวนการเชื่อมโยงความรู้หรือเนื้อหาที่ เกี่ยวข้องกับการรู้ดิจิทัลในโลกออนไลน์และโลกแห่งความเป็นจริงในการจัดการเรียน การสอน มีการนำเสนอเนื้อหาหรือประเด็นข่าวสาร รวมถึงสถานการณ์จริงที่เกิดขึ้น

ในชีวิตประจำวันของผู้เรียนที่เกี่ยวกับการรู้ดิจิทัลในปัจจุบัน มีการบูรณาการการเรียนรู้ การรู้ดิจิทัลกับรายวิชาอื่น ๆ อย่างเช่น วิชาสังคมศึกษา วิชาคอมพิวเตอร์ และวิชา ภาษาไทย ตลอดจนฝึกให้ผู้เรียนมีกระบวนการคิดอย่างมีวิจารณญาณในการใช้สื่อดิจิทัล

2) ด้านการจัดการเรียนรู้ จัดการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมออนไลน์และ ออฟไลน์ที่หลากหลาย อีกทั้งเน้นกระบวนการคิดสร้างสรรค์และการมีส่วนร่วมระหว่าง ผู้เรียนกับผู้สอนในการเรียนการสอนการรู้ดิจิทัล

3) ด้านการออกแบบและผลิตสื่อดิจิทัล ออกแบบเนื้อหาการรู้ดิจิทัลให้ ครอบคลุมกับทักษะการรู้ดิจิทัล และให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการออกแบบด้านเนื้อหา กิจกรรม และเกมการเรียนรู้การรู้ดิจิทัล รวมถึงออกแบบชุดการเรียนรู้การรู้ดิจิทัลให้มี กิจกรรมที่ให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติและมีการเคลื่อนไหวร่างกายผ่านกิจกรรมออนไลน์ และออฟไลน์

กาญจนา เดชสม (2564, หน้า 160-161) ได้กล่าวถึงแนวทางการ ส่งเสริมความเป็นพลเมืองดิจิทัลของนักเรียนในศตวรรษที่ 21 ไว้ว่าต้องพัฒนาหลักสูตร ดิจิทัลสำหรับนักเรียนในศตวรรษที่ 21 โดยการบูรณาการในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร ให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาความรู้ ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี ผ่านกระบวนการจัดการเรียนรู้อย่างหลากหลาย ไม่ว่าจะเป็นการเรียนรู้ ร่วมกัน การเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน การเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นฐาน และ การเสริมสร้างการเรียนรู้ด้วยตนเอง เพื่อให้นักเรียนสามารถใช้เทคโนโลยีดิจิทัลต่าง ๆ ในการค้นคว้าความรู้ สื่อสาร สร้างสรรค์ และนำเสนอผลงานได้อย่างเหมาะสม ตลอดจน ใช้สื่อดิจิทัลอย่างมีคุณธรรมจริยธรรม และเคารพสิทธิของผู้อื่น

สรุปได้ว่า แนวทางการส่งเสริมทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียน ประกอบด้วย บทบาทของผู้ที่เกี่ยวข้อง 5 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านครอบครัว ด้วยการดูแลการใช้สื่อดิจิทัล ของนักเรียน สอนให้มีความรับผิดชอบ มีมารยาท และใช้สื่อดิจิทัลอย่างปลอดภัย 2) ด้านผู้บริหารสถานศึกษา ด้วยการปรับปรุง เพิ่มขีดความสามารถ และยกระดับ การบริหารงานวัดและประเมินผลที่ส่งเสริมการพัฒนานักเรียนให้มีความเป็นพลเมือง ดิจิทัล 3) ด้านครูผู้สอน ด้วยการเชื่อมโยงความรู้หรือเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับการรู้ดิจิทัล และบูรณาการการเรียนรู้การรู้ดิจิทัลกับรายวิชาอื่น ๆ ตลอดจนสร้างแหล่งข้อมูล สารสนเทศที่ถูกต้องให้มากขึ้น เพื่อประโยชน์ต่อนักเรียน 4) ด้านหลักสูตร ด้วยการพัฒนา หลักสูตรดิจิทัลสำหรับนักเรียนในศตวรรษที่ 21 5) ด้านการจัดการเรียนรู้ด้วยการจัดการ

เรียนรู้ทั้งในรูปแบบออนไลน์และออฟไลน์ที่หลากหลาย ส่งเสริมกระบวนการคิดสร้างสรรค์ และการมีส่วนร่วมระหว่างผู้เรียนกับผู้สอนในการเรียนการสอนการรู้ดิจิทัล และ

6) ด้านการออกแบบและผลิตสื่อดิจิทัล ด้วยการออกแบบเนื้อหา การรู้ดิจิทัลให้ครอบคลุม กับทักษะการรู้ดิจิทัล และให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้

2. แนวทางการส่งเสริมทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียน ตามแนวคิด OKRs

แนวทางการส่งเสริมทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียนในการวิจัยนี้ ผู้วิจัยใช้กรอบแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการวางแผนเพื่อจัดทำวิธีการพัฒนาแบบ OKRs โดยมีรายละเอียด ดังนี้

2.1 ความหมายของแนวคิด OKRs

จากการศึกษาความหมายของแนวคิด OKRs พบว่ามีนักวิชาการได้กล่าวถึงความหมายของแนวคิด OKRs ไว้ดังนี้

Doerr (2018, p. 7) กล่าวว่า OKRs ย่อมาจาก Objectives and Key Results เป็นเครื่องมือในการตั้งเป้าหมายร่วมกันสำหรับองค์กร กลุ่มคน หรือเป้าหมายรายบุคคล

เกศินี ประทุมวรรณ (2562, หน้า 119-120) กล่าวว่า OKRs (Objectives and Key Results) หรือ วัตถุประสงค์และผลลัพธ์สำคัญ เป็นเครื่องมือสำหรับการบริหารงานซึ่งเกี่ยวข้องกับการกำหนดเป้าหมาย การติดตามผล และการวัดผลตามเป้าหมาย โดย O (Objective) คือวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายที่ต้องการให้เกิดขึ้น และ KR (Key Result) คือผลลัพธ์สำคัญที่สามารถวัดและตรวจสอบได้

นภดล ร่มโพธิ์ (2564, หน้า 7-8) กล่าวว่า OKRs มาจากคำว่า Objectives and Key Results เป็นวิธีการตั้งเป้าหมายเพื่อวัดผลความสำเร็จ โดยมีวัตถุประสงค์หลัก (Objective) เป็นการตั้งเป้าหมายที่ต้องการทำให้สำเร็จ และผลลัพธ์หลัก (Key Result) เป็นผลลัพธ์ที่จะวัดเพื่อให้ทราบว่าบรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้หรือไม่

สภานโยบายการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัย และนวัตกรรมแห่งชาติ (2564, หน้า 109) กล่าวว่า OKRs เป็นเครื่องมือในการกำหนดเป้าหมายและขับเคลื่อนวิสัยทัศน์ ยุทธศาสตร์ไปสู่การปฏิบัติและใช้เป็นแนวทางในการกำกับทิศทางของการดำเนินงานที่มีเป้าหมายร่วมกันในทุกภาคส่วน โดยมีการตั้งเป้าหมาย (Objective) และกำหนดตัววัดผลหรือผลลัพธ์ที่สำคัญ (Key Results) เพื่อให้บรรลุผลตามเป้าหมายและผลลัพธ์ผลได้ในทุกระดับ

พิชามญช์ อินตะโม (2565, หน้า 56–57) กล่าวว่า OKRs ย่อมาจาก Objective and Key Results เป็นระบบบริหารจัดการที่เน้นเรื่องการตั้งเป้าหมาย และการติดตามผลในสิ่งที่สำคัญโดยสร้างจากแรงจูงใจภายใน

สรุปได้ว่า OKRs (Objectives and Key Results) เป็นเครื่องมือสำหรับการตั้งเป้าหมายและวัดผลในองค์กร กลุ่มคน หรือบุคคล ประกอบด้วยวัตถุประสงค์หลัก (Objective) และผลลัพธ์หลัก (Key Results) แนวคิด OKRs ช่วยให้การบริหารงานมีโครงสร้างชัดเจน ทั้งการกำหนดเป้าหมาย การติดตามผล และการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ ตลอดจนสร้างแนวทางการดำเนินงานที่มีเป้าหมายร่วมกัน

2.2 ขั้นตอนในการนำแนวคิด OKRs ไปใช้

นักวิชาการได้ให้ความรู้เกี่ยวกับขั้นตอนในการนำแนวคิด OKRs ไปใช้ ดังนี้

นภดล ร่มโพธิ์ (2561, หน้า 42) ได้เสนอขั้นตอนในการนำแนวคิด OKRs ไปใช้ ดังนี้

1) วัตถุประสงค์หลัก (Objectives) เป็นการกำหนดวางเป้าหมายในสิ่งที่ต้องการทำให้สำเร็จ (What) ควรเป็นเป้าหมายหลักขององค์กร หน่วยงาน หรือทีม ที่กระตุ้นให้เกิดแรงผลักดันในการทำงาน ซึ่งเป้าหมายไม่จำเป็นต้องมีเพียงอย่างเดียว

2) ผลลัพธ์หลัก (Key Results) เป็นตัวชี้วัดความสำเร็จของเป้าหมาย (How) ควรกำหนดตัวชี้วัดให้มีความสอดคล้องกับเป้าหมายที่ตั้งไว้ โดยสามารถวัดจากผลลัพธ์ที่ได้ มีใช้กิจกรรมที่ปฏิบัติ มีการกำกับติดตาม และประเมินผลการปฏิบัติ

วรวิทย์ สิทธิโสภณ (2563, หน้า 29) ได้เสนอขั้นตอนในการนำแนวคิด OKRs ไปใช้ในโรงเรียน ดังนี้

1) ขั้นตอนการตั้งวัตถุประสงค์ (Objectives)

1.1) ผู้อำนวยการโรงเรียนตั้งวัตถุประสงค์หลัก (Objectives) ของโรงเรียน ประมาณ 3–5 ข้อ ให้สอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษา และระบุให้ชัดเจนว่า วัตถุประสงค์หลักที่ผู้อำนวยการโรงเรียนตั้งขึ้นนั้นจะมีส่วนช่วยให้วัตถุประสงค์รองลงมาประสบความสำเร็จได้อย่างไร

1.2) หัวหน้าวิชาการและคณะครู สร้างวัตถุประสงค์ของแต่ละฝ่ายขึ้นมาให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์หลัก (Objectives) ของโรงเรียนที่ผู้อำนวยการโรงเรียนได้ตั้งไว้

1.3) หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ต่าง ๆ สร้างวัตถุประสงค์ของกลุ่มสาระการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ (Objectives) ของหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้และวัตถุประสงค์หลักของผู้บริหารโรงเรียนที่ได้ตั้งไว้

1.4) ครูสร้างวัตถุประสงค์ของตนเองขึ้นมาเป็นรายบุคคลให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ (Objectives) ของหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ หัวหน้าวิชาการและวัตถุประสงค์หลักของผู้บริหารโรงเรียนที่ได้ตั้งไว้

2) ขั้นตอนการหาผลลัพธ์หลัก (Key results)

2.1) การหาผลลัพธ์หลัก (Key results) จะต้องวัดผลได้ง่ายและมีค่าเป้าหมายที่ชัดเจน

2.2) จะต้องวัดผลเชิงปริมาณได้อย่างชัดเจน โดยเป้าหมายที่ตั้งไว้ต้องสามารถนำมาแปลงเป็นคะแนนที่มีค่าอยู่ระหว่าง 0-1

สรุปได้ว่า ขั้นตอนในการนำแนวคิด OKRs ไปใช้ ประกอบด้วย วัตถุประสงค์หลัก (Objectives) ซึ่งเป็นเป้าหมายที่ต้องการบรรลุ และผลลัพธ์หลัก (Key Results) ซึ่งเป็นตัวชี้วัดความสำเร็จที่สามารถวัดผลได้ ทั้งนี้ผู้บริหารโรงเรียนสามารถนำแนวคิด OKRs ไปใช้ได้โดยเริ่มจากตั้งวัตถุประสงค์หลัก (Objectives) ของโรงเรียน จากนั้นจากนั้นหัวหน้าวิชาการ หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ และครูจึงตั้งวัตถุประสงค์ของตนให้สอดคล้องกัน พร้อมกำหนดผลลัพธ์หลักที่สามารถวัดได้ เพื่อประเมินผลความสำเร็จของวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้แนวคิด OKRs มาใช้ในการส่งเสริมทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียน เพื่อต้องการแก้ไข ปรับปรุง ส่งเสริมทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียน โดยกำหนดวิธีการส่งเสริมให้ตรงตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ และกำหนดผลลัพธ์ที่กระตุ้นความสามารถของนักเรียน เพื่อส่งเสริมตลอดช่วงระยะเวลาที่กำหนด

2.2 แนวคิดเกี่ยวกับการประเมินความต้องการจำเป็น

2.2.1 ความหมายของการประเมินความต้องการจำเป็น

นักวิชาการได้ให้ความหมายของการประเมินความต้องการจำเป็นไว้ ดังนี้

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2555, หน้า 370) ให้ความหมายของการประเมินความต้องการจำเป็น (Needs Assessment) หมายถึง กระบวนการที่ก่อให้เกิดข้อมูลสารสนเทศ เพื่อกำหนดความแตกต่างของสภาพที่เกิดขึ้นจริงกับสภาพที่

ควรจะเป็น โดยระบุสิ่งที่ต้องการให้เกิดว่ามีลักษณะใดและสิ่งที่เกิดขึ้นจริงเป็นอย่างไร เพื่อนำไปสู่การประมวลสังเคราะห์และประเมินว่าสิ่งที่เกิดขึ้นจริงควรเปลี่ยนแปลงอะไรบ้าง การประเมินความต้องการจำเป็นนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงในทางบวกและสร้างสรรค์

กลอยใจ จันแท้ (2558, หน้า 28) กล่าวว่า การประเมินความต้องการจำเป็น หมายถึง กระบวนการที่เป็นระบบในการกำหนดความแตกต่างระหว่างสภาพที่คาดหวังกับสภาพที่เป็นอยู่จริงที่สังเกตได้ โดยมีเครื่องมือในการกำหนดและเกณฑ์การประเมิน แล้วนำผลที่ได้จัดเรียงลำดับความสำคัญเพื่อเป็นข้อมูลในการตัดสินใจ แก้ไข ขจัดปัญหา หรือสนองความต้องการของความแตกต่างระหว่างสภาพที่คาดหวังกับสภาพที่เป็นอยู่จริงนั้นต่อไป

ธีระภาพ เพชรมาลัยกุล (2560, หน้า 121) กล่าวว่า การประเมินความต้องการจำเป็น คือ กระบวนการหรือกิจกรรมเพื่อระบุความแตกต่างของสภาพที่คาดหวังหรือสภาพที่ควรจะเป็นกับสภาพที่เป็นจริงหรือสภาพในปัจจุบัน ซึ่งมีขั้นตอนเป็นระบบเพื่อนำผลที่ได้มาวิเคราะห์สำหรับระบุขนาดความแตกต่างและลำดับของความจำเป็นทำให้เกิดสารสนเทศในการกำหนดว่าสมควรเปลี่ยนแปลงสิ่งใดและมีลำดับก่อนหลังอย่างไร อันนำไปสู่การปรับปรุงในกระบวนการการศึกษาหรือเปลี่ยนแปลงผลที่เกิดขึ้นปลายทางโดยมุ่งผลในเชิงบวกและสร้างสรรค์

สุวิมล ว่องวาณิช (2562, หน้า 64) ให้ความหมายของการประเมินความต้องการจำเป็นว่า เป็นกระบวนการประเมินเพื่อกำหนดความแตกต่างของสภาพที่เกิดขึ้นกับสภาพที่ควรจะเป็น โดยระบุสิ่งที่ต้องการให้เกิดว่ามีลักษณะเช่นใด และประเมินสิ่งที่เกิดขึ้นจริงว่ามีลักษณะเช่นใด จากนั้นนำผลที่ได้มาวิเคราะห์และประเมินสิ่งที่เกิดขึ้นจริงว่าสมควรเปลี่ยนแปลงสิ่งใดบ้าง การประเมินความต้องการจำเป็นทำให้ได้ข้อมูลที่น่าไปสู่การเปลี่ยนแปลงกระบวนการจัดการศึกษา หรือการเปลี่ยนแปลงผลที่เกิดขึ้นปลายทาง การเปลี่ยนแปลงอันเนื่องมาจากการประเมินความต้องการจำเป็นจึงเป็นการเปลี่ยนแปลงในเชิงสร้างสรรค์และเป็นการเปลี่ยนแปลงทางบวก

McCaslin and Tibeziinda (2014, p. 22) ให้ความหมายของการประเมินความต้องการจำเป็นว่า เป็นกระบวนการที่เป็นระบบสำหรับการจัดลำดับและการตัดสินใจที่สัมพันธ์กับการวางแผนการพัฒนาและการปฏิบัติการในโครงการ การประเมินความต้องการเป็นการกำหนดช่องว่างระหว่างสิ่งที่อยู่กับสิ่งที่ควรจะเป็นของผลลัพธ์ของโครงการและการจัดลำดับความสำคัญของความต้องการนั้น โดยเน้นการตัดสินใจจากการจัดลำดับความสำคัญบนพื้นฐานของข้อมูลที่ได้รับจากบุคคลที่น่าจะได้รับผลกระทบของโครงการ

Cuiccio and Husby-Slater (2018, p. 1) กล่าวว่า การประเมินความต้องการจำเป็น หมายถึง การตรวจสอบความแตกต่างอย่างเป็นระบบระหว่างสถานะปัจจุบันและสถานะที่ต้องการขององค์กร เพื่อหาข้อมูลมาประกอบการตัดสินใจที่สามารถนำมาปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่อง และเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงาน

สรุปได้ว่า การประเมินความต้องการจำเป็น หมายถึง กระบวนการรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันกับสภาพที่ควรจะเป็น เพื่อนำผลที่ได้มาวิเคราะห์สำหรับระบุขนาดความแตกต่างและลำดับของความต้องการจำเป็น อันนำมาซึ่งข้อมูลในการตัดสินใจปรับปรุง หรือเปลี่ยนแปลงกระบวนการจัดการศึกษาโดยมุ่งผลในเชิงบวกและสร้างสรรค์

2.2.2 ความสำคัญของการประเมินความต้องการจำเป็น

นักวิชาการได้กล่าวถึงความสำคัญของการประเมินความต้องการจำเป็นไว้ดังนี้

วรรณิตา พิมพร (2561, หน้า 12) กล่าวว่า การประเมินความต้องการจำเป็นมีความสำคัญ คือเพื่อให้เข้าใจถึงสภาพที่เป็นอยู่จริงภายในสถานศึกษานำข้อมูลที่ได้ไปวิเคราะห์ และหาแนวทางในการแก้ไขปัญหาเพื่อตอบสนองความต้องการแก่บุคลากร ผู้ปฏิบัติงานทุกระดับ

สุวิมล ว่องวาณิช (2562, หน้า 29) กล่าวว่า การประเมินความต้องการจำเป็นมีความสำคัญสำหรับการวางแผนแบบครบวงจรและเป็นกระบวนการที่สำคัญและมีประโยชน์ นั่นคือ ผลที่ได้จากการประเมินความต้องการจำเป็นเป็นข้อมูลที่สะท้อนสภาพบริบทที่เกิดขึ้นของหน่วยงาน ข้อมูลดังกล่าวเป็นพื้นฐานสำคัญที่นำไปสู่การวางแผนการกำหนดแนวทางการพัฒนางานองค์กรให้สอดคล้องกับสภาพที่เกิดขึ้นเพื่อสนองความต้องการขององค์กร ป้องกันการสูญเสียทรัพยากร และนำมาช่วยในการกำหนดวัตถุประสงค์ของการดำเนินงานให้มีความชัดเจน มั่นใจได้ว่าวัตถุประสงค์ดังกล่าวสอดคล้องกับความต้องการขององค์กรนั้นอย่างแท้จริง นอกจากนี้การวิจัยประเมินความต้องการจำเป็นจะเป็นกระบวนการที่ช่วยให้การปฏิบัติงานเป็นไปตามแผนที่กำหนด

วรยุทธ วิลามาต (2563, หน้า 44) กล่าวว่า การประเมินความต้องการจำเป็นนับเป็นสิ่งสำคัญที่ทุกหน่วยงานหรือองค์กรควรสนับสนุน ส่งเสริม และให้ความสำคัญ เพราะการวางแผนการทำงานจะต้องเริ่มจากการประเมินบริบท เพื่อให้เข้าใจสภาพที่เป็นอยู่ของหน่วยงานและรู้ความต้องการของหน่วยงานว่าจำเป็นต้องได้รับการตอบสนองด้านใด

สรุปได้ว่า การประเมินความต้องการจำเป็นมีความสำคัญในการสนับสนุน และส่งเสริมการวางแผนการทำงาน ซึ่งช่วยให้เข้าใจสภาพที่เป็นอยู่จริงภายในองค์กร จากนั้นนำข้อมูลที่ได้ไปวิเคราะห์ และหาแนวทางในการแก้ไขปัญหาเพื่อตอบสนอง ความต้องการของบุคคลในองค์กร รวมทั้งช่วยกำหนดวัตถุประสงค์ของการดำเนินงาน ให้มีความชัดเจนและช่วยให้การปฏิบัติงานดำเนินไปตามแผนที่วางไว้อีกด้วย

2.2.3 ขั้นตอนของการประเมินความต้องการจำเป็น

นักวิชาการได้กำหนดขั้นตอนของการประเมินความต้องการจำเป็นไว้ ดังนี้

สุริยมล ว่องวาณิช (2562, หน้า 107) กล่าวว่าในการประเมินความต้องการ จำเป็นโดยทั่วไปมีขั้นตอนดังนี้

1) กำหนดจุดมุ่งหมายของการประเมินความต้องการจำเป็น อธิบายเหตุผล ที่จำเป็นต้องทำการประเมินความต้องการจำเป็น

2) กำหนดองค์กรหรือบุคคลที่ต้องการระบุความต้องการจำเป็น เนื่องจาก ความต้องการจำเป็นมีหลายระดับ ผู้รับผิดชอบในการประเมินความต้องการจำเป็นต้อง กำหนดว่าความต้องการจำเป็นนั้นเป็นของผู้รับบริการ ผู้ให้บริการ หรือเป็นทรัพยากรที่ ต้องการในทางการศึกษา

3) กำหนดเนื้อหาสาระเกี่ยวกับความต้องการจำเป็นที่ต้องการประเมิน เช่น ความต้องการจำเป็นด้านการพัฒนาบุคลากร เป็นต้น

4) ออกแบบการประเมินความต้องการจำเป็น

4.1) กำหนดผู้เกี่ยวข้องกับการประเมินความต้องการจำเป็น เนื่องจากผู้เกี่ยวข้องกับการทำงานมีหลายกลุ่มในทางการศึกษามีทั้งนักเรียน อาจารย์ ผู้บริหาร ผู้ปกครอง เป็นต้น

4.2) กำหนดวิธีการประเมินความต้องการจำเป็น ซึ่งวิธีการประเมิน ความต้องการจำเป็นมีหลายวิธี ผู้ที่รับผิดชอบต้องมีการพิจารณาว่าวิธีการใดที่มี ความเหมาะสมควรนำมาใช้ในการประเมิน โดยมีเกณฑ์ที่ใช้ในการคัดเลือก ได้แก่ ลักษณะ ของความต้องการจำเป็น กลุ่มเป้าหมายที่จะเป็นผู้ให้ข้อมูล ระยะเวลา ทรัพยากรที่มีอยู่

4.3) กำหนดผู้ให้ข้อมูลและเครื่องมือประเมินความต้องการจำเป็น ผู้ให้ข้อมูลเป็นปัจจัยที่สำคัญต่อการกำหนดเครื่องมือที่ใช้ในการประเมินความต้องการจำเป็น และเครื่องมือที่ใช้ในการวัดความต้องการจำเป็นนับว่าสำคัญมากต่อการได้ความต้องการ จำเป็นที่ถูกต้องเหมาะสม ผู้ที่สร้างหรือจัดหาเครื่องมือต้องทำความเข้าใจว่าข้อมูลที่ต้องการ คืออะไร ซึ่งการนิยามความหมายของความต้องการจำเป็นส่งผลต่อข้อมูลที่ต้องการจัดเก็บ

4.4) กำหนดวิธีการรวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล วิธีการ

รวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการจำเป็นไม่ได้แตกต่างไปจากการเก็บข้อมูลการวิจัย หรือการประเมินอื่น แต่การวิเคราะห์ข้อมูลการประเมินความต้องการจำเป็นให้ความสำคัญกับการจัดลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น ดังนั้นสถิติหรือเทคนิคที่ใช้ในการประเมินความต้องการจำเป็นจึงเน้นที่การจัดลำดับความสำคัญ

4.5) กำหนดวิธีการจัดลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น

การทำการประเมินความต้องการจำเป็นจะถือว่าสิ้นสุดสมบูรณ์ต่อเมื่อมีการระบุความต้องการจำเป็นที่มีความสำคัญที่สุด เทคนิควิธีที่ใช้ในการจัดลำดับจึงนับว่ามีความสำคัญ

4.6) กำหนดแนวทางเพื่อจัดความต้องการจำเป็น โดยการวิเคราะห์

หาสาเหตุ ผลกระทบต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นจากความต้องการจำเป็นนั้น ๆ

เทวินทร์ วันเทวิน (2565, หน้า 57) กล่าวว่า กระบวนการวิจัยการประเมินความต้องการจำเป็น ในขั้นแรกต้องกำหนดจุดมุ่งหมายและขอบเขตที่ศึกษาทั้งสิ่งที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน และสิ่งที่ควรจะเป็นหรือมุ่งหวัง ขั้นต่อมา นำข้อมูลมาวิเคราะห์หาความแตกต่างระหว่างสิ่งที่เป็นอยู่กับสิ่งที่ควรจะเป็น แล้วนำมาจัดลำดับความสำคัญจำเป็นก่อนหลัง ในขั้นสุดท้ายจึงนำข้อมูลที่ผ่านการวิเคราะห์ทั้งหมดมากำหนดแนวทางในการแก้ปัญหาให้ตรงกับสาเหตุและตรงกับความต้องการของผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสีย ในที่นี้คือผู้บริหาร ครู นักเรียน และผู้ปกครอง

ปนิดา โมลิเก (2566, หน้า 34) กล่าวว่า การประเมินความต้องการจำเป็น มี 3 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นศึกษาความต้องการจำเป็น ขั้นวิเคราะห์ความต้องการจำเป็น และขั้นกำหนดทางเลือกในการแก้ปัญหาความต้องการจำเป็น โดยงานที่สำคัญคือ การจัดลำดับความสำคัญก่อนหลังที่นำไปประยุกต์ใช้ได้ และเกณฑ์การตัดสินใจหาแนวทางแก้ไขปัญหการจัดทำแผนปฏิบัติการ การนำเสนอข้อมูลที่ได้รับจากการประเมินความต้องการจำเป็นแก่ผู้ตัดสินใจและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ตลอดจนการจัดเตรียมแผนสำหรับดำเนินการเพื่อขจัดปัญหาที่เกิดจากความต้องการจำเป็น หรือนำไปใช้ประโยชน์ด้านอื่น ๆ

สรุปได้ว่า ขั้นตอนในการประเมินความต้องการจำเป็น ประกอบด้วย กำหนดจุดมุ่งหมาย กำหนดองค์กรหรือบุคคลที่ต้องการระบุความต้องการจำเป็น กำหนดเนื้อหาสาระ กำหนดผู้ให้ข้อมูลและเครื่องมือประเมิน กำหนดวิธีการรวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล กำหนดวิธีการจัดลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น และกำหนดแนวทางเพื่อขจัดความต้องการจำเป็น

2.2.4 การจัดลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น

สุวิมล ว่องวาณิช (2562, หน้า 263–279) ได้เสนอเทคนิควิธีที่ใช้ในการจัดลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นมี 2 วิธี ดังนี้

- 1) เทคนิคการจัดลำดับสำหรับข้อมูลแบบการตอบสนองเดี่ยว ข้อมูลแบบการตอบสนองเดี่ยว ได้แก่ ข้อมูลที่ผู้ตอบเลือกตอบข้อคำถามในแบบสอบถามเพียงส่วนเดียว โดยอาจถามว่า “ข้อความนี้มีความต้องการจำเป็นอยู่ในระดับใด” หรือ “ท่านมีความต้องการจำเป็นด้านนี้น้อยมากน้อยเพียงใด” เป็นการกำหนดความต้องการจำเป็นตามนิยามการแก้ปัญหา (Solution Definition)
- 2) เทคนิคการจัดลำดับสำหรับข้อมูลแบบการตอบสนองคู่ รูปแบบของการให้ตอบข้อมูลแบบตอบสนองคู่ (Dual-Response format) มักปรากฏในแบบสอบถามที่มีข้อความให้ตอบในรูปมาตราส่วนประมาณค่าโดยให้ระบุข้อมูลทั้งสองชุด คือ ระดับของสภาพที่เป็นจริง และสภาพที่ควรจะเป็น รูปแบบนี้สร้างขึ้นโดยมีพื้นฐานแนวคิดของการนิยามความต้องการจำเป็นตามโมเดลความแตกต่าง (Discrepancy Model) ซึ่งมีการรวบรวมข้อมูลแบบการตอบสนองคู่จากมาตราส่วนประมาณค่าที่แสดงระดับความสำคัญ ($I = \text{Importance}$) ของข้อความนั้น เปรียบเสมือนค่าที่บอกระดับของสภาพที่คาดหวัง และมาตราส่วนประมาณค่าที่แสดงระดับที่รายการนั้นได้รับการตอบสนอง ($D = \text{Degree of Success}$) ที่เป็นอยู่ในขณะนั้นเปรียบเสมือนค่าที่บอกระดับของสภาพที่เป็นจริง โดยสูตรในการคำนวณมี 3 วิธี ดังนี้

2.1) วิธี Mean Difference Method (MDF) กำหนดโดยหาผลต่างของค่าเฉลี่ยของ I และค่าเฉลี่ยของ D บางคนเรียกวิธีนี้ว่า Rank Order of Difference Scores

$$\text{MDF} = I - D$$

เมื่อ I หมายถึง สภาพที่คาดหวัง

D หมายถึง สภาพที่เป็นจริง

2.2) วิธี Priority Needs Index (PNI) เป็นวิธีการเรียงลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น ซึ่งพัฒนาขึ้นโดยใช้ค่าสถิติในรูปดัชนีที่สามารถบอกค่าต่ำสุดและสูงสุดได้

$$\text{PNI} = (I - D) \times I$$

เมื่อ I หมายถึง สภาพที่คาดหวัง

D หมายถึง สภาพที่เป็นจริง

2.3) วิธี Modified Priority Needs Index (PNI_{modified}) แบบปรับปรุง จากสูตร PNI ดั้งเดิมของ นงลักษณ์ วิรัชชัย และสุวิมล ว่องวานิช เป็นวิธีที่หาค่าผลต่างของ (I-D) แล้วหารด้วยค่า D เพื่อควบคุมขนาดของความต้องการจำเป็นให้อยู่ในพิสัยที่ไม่มีช่วงกว้างมากเกินไป และให้ความหมายในเชิงการเปรียบเทียบ เมื่อใช้ระดับของสภาพที่เป็นจริงเป็นฐานในการคำนวณค่าอัตราการพัฒนาเข้าสู่สภาพที่ควรจะเป็นของกลุ่ม

$$\text{PNI}_{\text{modified}} = (I-D) / D$$

เมื่อ PNI_{modified} หมายถึง ดัชนีการจัดเรียงลำดับความต้องการจำเป็นปรับปรุง

I หมายถึง สภาพที่คาดหวัง

D หมายถึง สภาพที่เป็นจริง

สำหรับการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยจัดลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นในการส่งเสริมทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 โดยใช้วิธี Modified Priority Needs Index (PNI_{modified})

2.3 บริบทของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1

บริบทของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 สามารถสรุปได้ดังนี้ (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1, 2567 ก, ออนไลน์)

2.3.1 วิสัยทัศน์

“ผู้เรียนมีคุณภาพและสมรรถนะเป็นไปตามหลักสูตร ก้าวทันการเปลี่ยนแปลง บนพื้นฐานคุณธรรม และดำรงชีวิตในสังคมได้อย่างมีความสุข”

2.3.2 พันธกิจ

- 1) พัฒนาการจัดการศึกษาและระบบการบริหารจัดการศึกษาทุกระดับให้เป็นสถานศึกษาแห่งความสุขและปลอดภัย สามารถจัดการศึกษาเพื่อเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
- 2) เพิ่มโอกาส ความเสมอภาค ลดความเหลื่อมล้ำ ให้ผู้เรียนทุกคนได้รับบริการทางการศึกษาอย่างทั่วถึงและเท่าเทียม
- 3) ส่งเสริม สนับสนุนให้สถานศึกษานำหลักสูตรไปใช้อย่างมีประสิทธิภาพ

4) ส่งเสริม สนับสนุนให้สถานศึกษาสามารถจัดการศึกษาให้ทุกกลุ่มเป้าหมายอย่างมีคุณภาพ

5) พัฒนาผู้บริหาร ครู และบุคลากรทางการศึกษา ให้มีความเชี่ยวชาญในการจัดการศึกษาที่ตอบสนองต่อความแตกต่างระหว่างบุคคล

6) พัฒนาระบบการบริหารจัดการของหน่วยงานในสังกัดให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลเหมาะสมกับบริบท

7) ส่งเสริมสนับสนุนพัฒนาที่ยั่งยืน

2.3.3 เป้าประสงค์

1) ด้านความปลอดภัย

1.1) สถานศึกษาทุกแห่งเป็นสถานศึกษาแห่งความสุขและความปลอดภัย

1.2) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา และสถานศึกษา มีสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการปฏิบัติภารกิจและการพัฒนาคุณภาพการศึกษา

2) ด้านโอกาส

2.1) ผู้เรียนทุกคนได้รับโอกาสทางการศึกษาที่เสมอภาค มีคุณภาพ และสมรรถนะเป็นไปตามหลักสูตร ก้าวทันการเปลี่ยนแปลงบนพื้นฐานคุณธรรม และดำรงตนในสังคมได้อย่างมีความสุข

2.2) เด็กกลุ่มเสี่ยงทุกคนที่จะออกจากระบบการศึกษา เด็กตกหล่น และเด็กออกกลางคัน ได้รับการช่วยเหลือให้ได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ตามความเหมาะสมของแต่ละบุคคล

3) ด้านคุณภาพ

3.1) สถานศึกษาสามารถจัดการศึกษาให้มีคุณภาพตามหลักสูตรสถานศึกษา

3.2) นักเรียนทุกคนต้องมีคุณภาพ และสมรรถนะเป็นไปตามหลักสูตรของสถานศึกษา ก้าวทันการเปลี่ยนแปลงบนพื้นฐานคุณธรรม และดำรงชีวิตในสังคมได้อย่างมีความสุข

3.3) ผู้บริหาร ครู และบุคลากรทางการศึกษา สามารถจัดการศึกษาได้สนองตอบต่อผู้เรียนทุกกลุ่มเป้าหมาย

4) ด้านประสิทธิภาพ

- 4.1) สถานศึกษาทุกแห่งสามารถจัดการศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ
- 4.2) สถานศึกษาจัดการศึกษาเพื่อเป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
- 4.3) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สถานศึกษา มีการนำระบบข้อมูลสารสนเทศ และเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการบริหารจัดการอย่างมีประสิทธิภาพ มีระบบการบริหารจัดการที่ได้มาตรฐาน มีประสิทธิภาพ เหมาะสมกับบริบท

2.3.4 จุดเน้นสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1

- 1) หลักสูตรและกระบวนการเรียนรู้มีการปรับปรุงตามความเหมาะสม
- 2) ผู้เรียนมีสมรรถนะที่สำคัญ สู่มาตรฐานสากล
- 3) ผู้เรียนมีคุณธรรม จริยธรรม ตามค่านิยมหลักของคนไทย 12 ประการ รวมทั้งมีจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ห่วงใยสิ่งแวดล้อม
- 4) ผู้เรียนที่มีความต้องการพิเศษได้รับการส่งเสริม สนับสนุนและพัฒนาเต็มตามศักยภาพ

2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.4.1 งานวิจัยในประเทศ

แววตา เดชาพิวีวรรณ และอัจฉรา ประเสริฐสิน (2559 ก, หน้า 11) ได้ศึกษาเรื่อง การประเมินการรู้ดิจิทัลของนักศึกษาระดับปริญญาตรีในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล พบว่า นักศึกษาระดับปริญญาตรีมีการรู้ดิจิทัลในระดับมาก องค์ประกอบที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดและอยู่ในระดับมาก คือ ทักษะการตระหนักรู้ รองลงมา คือ ทักษะการร่วมมือ และทักษะการคิด ตามลำดับ ส่วนทักษะการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อเปรียบเทียบการรู้ดิจิทัลกับตัวแปรคุณลักษณะส่วนบุคคลและประเภทมหาวิทยาลัย พบว่า นักศึกษาที่มีเพศ ระดับชั้นปี และสังกัดประเภทของมหาวิทยาลัยที่แตกต่างกัน มีการรู้ดิจิทัลไม่แตกต่างกัน แต่นักศึกษาที่บิดา/มารดามีการศึกษาสูงสุด และรายได้รวมของบิดาและมารดาแตกต่างกันมีการรู้ดิจิทัลแตกต่างกัน

พีรวิชญ์ คำเจริญ (2562, หน้า 227) ได้ศึกษาเรื่อง แนวทางการส่งเสริม การรู้เท่าทันดิจิทัลตามลีลาการเรียนรู้แบบวาร์คสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนต้น พบว่า 1) กลุ่มตัวอย่างมีทักษะการรู้เท่าทันดิจิทัล 7 ทักษะ ได้แก่ ทักษะการเข้าถึง ทักษะการวิเคราะห์ ทักษะการประเมิน ทักษะการสร้างสรรค์ ทักษะการสื่อสาร ทักษะการสะท้อนคิด และทักษะการปฏิบัติ ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง และ 2) แนวทางการส่งเสริมการรู้เท่าทันดิจิทัลตามลีลาการเรียนรู้แบบวาร์คสำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาตอนต้น แบ่งออกได้เป็น 3 แนวทาง ดังนี้ (1) แนวทางด้านครูผู้สอน การรู้เท่าทันดิจิทัลสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนต้น (2) แนวทางด้านการจัดการ การเรียนรู้เพื่อส่งเสริมการรู้เท่าทันดิจิทัลสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนต้น และ (3) แนวทางด้านการออกแบบและผลิตสื่อดิจิทัลส่งเสริมการรู้เท่าทันดิจิทัลสำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาตอนต้น

สิริกาญจน์ หัวใจฉ่ำ (2563, หน้า 56) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาตัวชี้วัด การรู้ดิจิทัล สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี พบว่า 1) องค์ประกอบของตัวชี้วัด การรู้ดิจิทัล สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบ ได้แก่ การรู้เทคโนโลยีสารสนเทศ, การสื่อสารและการทำงานร่วมกัน, ทักษะการคิด, การสร้างสรรค์และนวัตกรรม, และการตระหนักรู้ทางสังคม 2) ผลการวิเคราะห์ องค์ประกอบเชิงยืนยันของโมเดลตัวชี้วัดการรู้ดิจิทัล สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี พบว่าโมเดลมีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์มีค่า $\text{Chi-square} = 337.33$, $\text{df} = 315.00$, $P = 0.19$, $\text{GFI} = 0.96$, $\text{AGFI} = 0.95$, $\text{SRMR} = 0.02$, และ $\text{RMSEA} = 0.01$

สุชาดา สกลกิจรุ่งโรจน์ (2563, หน้า 96) ได้ศึกษาเรื่อง การสังเคราะห์ ความหมาย องค์ประกอบ และตัวชี้วัดของทักษะการรู้ดิจิทัลสำหรับนักศึกษาระดับ บัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช พบว่า การรู้ดิจิทัล (สำหรับนักศึกษาระดับ บัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช) หมายถึง กลุ่มของทักษะความสามารถ ที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตส่วนตนและการเรียนรู้ในระบบการศึกษาทางไกล จำแนกเป็น 8 องค์ประกอบ ได้แก่ (1) พื้นฐานคอมพิวเตอร์ มี 25 ตัวชี้วัด (2) การป้องกันความเสี่ยง มี 12 ตัวชี้วัด (3) ซอฟต์แวร์ประยุกต์ มี 37 ตัวชี้วัด (4) ความถูกต้องเหมาะสม มี 12 ตัวชี้วัด (5) พื้นฐานอินเทอร์เน็ต มี 22 ตัวชี้วัด (6) การค้นหาสารสนเทศ มี 15 ตัวชี้วัด (7) การติดต่อสื่อสาร มี 28 ตัวชี้วัด และ (8) การเรียนการสอนออนไลน์ มี 14 ตัวชี้วัด

อุโนชา อัสวงค์ (2563, หน้า 197) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาตัวชี้วัด การรู้เท่าทันสื่อดิจิทัลของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา พบว่า 1) การรู้เท่าทันสื่อดิจิทัลของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา มี 6 องค์ประกอบ ดังนี้ องค์ประกอบที่ 1 การเข้าถึง องค์ประกอบที่ 2 การจัดการ องค์ประกอบที่ 3 การประเมิน องค์ประกอบที่ 4 การสร้าง องค์ประกอบที่ 5 การสื่อสาร และองค์ประกอบที่ 6 จริยธรรมและความปลอดภัย 2) ผลตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้าง พบว่า ตัวชี้วัดการรู้เท่าทันสื่อดิจิทัลของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาที่พัฒนาขึ้นสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์มีค่าสถิติวัดระดับความกลมกลืนดังนี้ ค่าสถิติไคสแควร์เท่ากับ 119.962, $df = 98$, $p = 0.0653$, $CFI = 0.996$, $RMSEA = 0.024$ องค์ประกอบที่มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบสูงสุดคือ การประเมิน มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ .990 รองลงมาคือ การจัดการ การสร้าง การเข้าถึง และการสื่อสาร มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ .973, .940, .921, และ .895 ตามลำดับ องค์ประกอบที่มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบต่ำสุด คือ จริยธรรมและความปลอดภัย มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ .766 ทั้งนี้ น้ำหนักองค์ประกอบทุกตัวมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และโมเดลสมมติฐานมีลักษณะคงเดิมตามทฤษฎีไม่มีการเปลี่ยนรูปแบบแสดงว่า ตัวชี้วัดการรู้เท่าทันสื่อดิจิทัลของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา มีความตรงเชิงโครงสร้าง

สุทธินันท์ ชื่นชม, กัลยา ใจรักษ์ และอำนาจ โกวรรณ (2564, หน้า 29) ได้ศึกษาเรื่อง รูปแบบการพัฒนาทักษะการรู้ดิจิทัลของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ เพื่อพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้ พบว่า 1) ในภาพรวมนักศึกษาส่วนใหญ่มีการรู้ดิจิทัลในระดับมาก องค์ประกอบที่มีระดับการรู้ดิจิทัลในระดับมากและค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ องค์ประกอบที่ 4 ทักษะการตระหนักรู้ รองลงมา ได้แก่ องค์ประกอบที่ 2 ทักษะการคิด อยู่ในระดับมาก องค์ประกอบที่ 3 ทักษะการร่วมมือ อยู่ในระดับมาก และองค์ประกอบที่ 1 ทักษะการปฏิบัติ อยู่ในระดับปานกลาง 2) รูปแบบการพัฒนาทักษะการรู้ดิจิทัลของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ประกอบด้วย 4 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) กระบวนการในการพัฒนาทักษะการรู้ดิจิทัลของนักศึกษา 2) สื่อการเรียนรู้เพื่อการพัฒนาทักษะการรู้ดิจิทัล 3) ช่องทางการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการรู้ดิจิทัล และ 4) สภาพแวดล้อมการเรียนรู้ในมหาวิทยาลัย

พรพิชชา หลักคำ (2564, หน้า 115) ได้ศึกษาเรื่อง การศึกษาทักษะ การรู้ดิจิทัลของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา ร้อยเอ็ด พบว่า 1) นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา ร้อยเอ็ด มีทักษะการรู้ดิจิทัลอยู่ในระดับมาก และมีความฉลาดทาง อารมณ์ (EQ) อยู่ในระดับปกติ รองลงมา อยู่ในระดับต่ำกว่าปกติ ร้อยละ 25.24 และอยู่ใน ระดับสูงกว่าปกติ ร้อยละ 7.26 2) นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ร้อยเอ็ด ที่มีความฉลาดทางอารมณ์แตกต่างกัน มีทักษะ การรู้ดิจิทัลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 3) นักเรียนระดับชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ร้อยเอ็ด ที่มาจาก ขนาดโรงเรียนแตกต่างกัน มีทักษะการรู้ดิจิทัลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05

2.4.2 งานวิจัยต่างประเทศ

Shopova (2014, p. 31) ศึกษาและวิเคราะห์การใช้ ICT ในกระบวนการเรียนรู้ เพื่อสร้างแรงกระตุ้นในการพัฒนาการรู้ดิจิทัลของนักศึกษาที่ South-West University เพื่อพัฒนาผลการเรียนและเพิ่มโอกาสในสังคม โดยใช้แบบสอบถาม ผลการวิจัยพบว่า มหาวิทยาลัยมีบทบาทในการพัฒนาสมรรถนะดิจิทัลของนักศึกษา การพัฒนาระดับ การรู้ดิจิทัลของนักศึกษาและสมรรถนะดิจิทัลมีความจำเป็นต่อการพัฒนาประสิทธิภาพ และประสิทธิผลของกระบวนการเรียนการสอนเช่นเดียวกับการปรับตัวของนักศึกษาต่อ การเปลี่ยนแปลงของตลาดแรงงาน นักศึกษาส่วนใหญ่ที่เข้ามาเรียนในมหาวิทยาลัยไม่มีทักษะ ที่จำเป็นสำหรับการใช้อินเทอร์เน็ตและเทคโนโลยีสารสนเทศ และทักษะการแก้ปัญหาทาง วิทยาศาสตร์ นักศึกษาสามารถใช้เครือข่ายสังคม อีเมล หรือ Skype ท่องอินเทอร์เน็ต เล่นเกม และเข้าร่วมชุมชนเสมือนได้ดี แต่ความรู้และสมรรถนะสำหรับการใช้เทคโนโลยีใหม่ อย่างมีประสิทธิภาพในกระบวนการเรียนรู้มีเพียงผิวเผินเท่านั้น South-West University ได้พัฒนากลยุทธ์เพื่อเร่งกระบวนการในการกระตุ้นและส่งเสริมนักศึกษาเพื่อพัฒนาทักษะ การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลอย่างมีประสิทธิภาพและการเพิ่มประสิทธิผลของกระบวนการเรียนรู้ ประกอบด้วยกลยุทธ์การพัฒนาทักษะการค้นหาสารสนเทศและทรัพยากรที่มีประโยชน์ รวมถึงความสามารถในการวิเคราะห์ สังเคราะห์สารสนเทศที่ได้รับ แบ่งปันและอภิปราย แนวคิดและมุมมองที่สนับสนุนการแก้ปัญหา

Chan, Churchill and Chiu (2017, pp. 11–12) กล่าวถึงความจำเป็นของการพัฒนาทักษะการรู้ดิจิทัลกับนักเรียน ซึ่งจะทำให้นักเรียนสามารถสื่อสารและแสดงความคิดเห็นได้อย่างมีประสิทธิภาพโดยใช้สื่อดิจิทัลในภาคการศึกษา มีการระบุการรู้ดิจิทัลไว้ในหลักสูตร โดยใช้การเล่าเรื่องดิจิทัล ซึ่งเป็นหนึ่งในกิจกรรมในห้องเรียนที่อาจเป็นวิธีการหนึ่งในการช่วยให้นักเรียนมีส่วนร่วมและกระตุ้นให้นักเรียนเรียนรู้ทักษะการรู้ดิจิทัล โดยใช้การสัมภาษณ์และวิเคราะห์สิ่งประดิษฐ์ของนักเรียนในหลักสูตรมัลติมีเดีย ผลการวิจัยชี้ให้เห็นว่านักเรียนมีการพัฒนาทักษะการรู้ดิจิทัลในสามด้านของทักษะ ซึ่งประกอบด้วย การรู้ดิจิทัล สมรรถนะดิจิทัล และการใช้และการแปรรูปดิจิทัล โดยไม่คำนึงถึงความรู้และระดับการรู้ดิจิทัลก่อนหน้านี้

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องแสดงให้เห็นว่า ทักษะการรู้ดิจิทัลเป็นทักษะที่มีความสำคัญและจำเป็นซึ่งต้องได้รับการส่งเสริมให้เกิดแก่นักเรียน ไม่ว่าจะเป็น การตระหนักรู้ทางสังคม การสื่อสาร การใช้งานเทคโนโลยีดิจิทัล การสร้างสื่อดิจิทัล การคิดวิเคราะห์ และการรู้สารสนเทศ โดยครูผู้สอนมีบทบาทสำคัญในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ มีการบูรณาการการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในรายวิชาต่าง ๆ เพื่อส่งเสริมทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียน

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การประเมินความต้องการจำเป็นในการส่งเสริมทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ได้แบ่งการดำเนินการวิจัยเป็น 3 ระยะ ดังนี้

ระยะที่ 1 ศึกษาองค์ประกอบทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียน

ระยะที่ 2 ประเมินความต้องการจำเป็นในการส่งเสริมทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1

ระยะที่ 3 ศึกษาแนวทางการส่งเสริมทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1

ระยะที่ 1 ศึกษาองค์ประกอบทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียน

การดำเนินการในระยะนี้ มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาองค์ประกอบทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียน ผู้วิจัยได้ดำเนินการ 2 ขั้นตอน ดังนี้

1.1 การสังเคราะห์องค์ประกอบทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียน

1.1.1 แหล่งข้อมูล

ข้อมูลที่ใช้ในการสังเคราะห์องค์ประกอบ เป็นแนวคิดจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทักษะการรู้ดิจิทัล จำนวน 13 แหล่ง ได้แก่ ธิดา แซ่ซุ่น และทัศนีย์ หมอสนอน (2559); แวตตา เตชาทวีวรรณ และอัจฉรา ประเสริฐสิน (2559); สิริวิจนา แก้วพนิก (2560); อรัญ ชูยกระเดื่อง (2561); พีรวิชญ์ คำเจริญ (2562); อโนชา อ้อสงศ์ (2563); สิริกาญจน์ หัวใจฉ่ำ (2563); ศักดิ์ศเรศ ประกอบผล (2564); พรพิชชา หลีกคำ (2564); ปรรณนา สำราญสุข (2565); Smith, Kahlke, & Judd (2020); Vodă , Cautisanu, Grădinaru, Tănăsescu, & de Moraes (2022); Reddy, Chaudhary, & Hussein (2023)

1.1.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการสังเคราะห์เป็นตารางสังเคราะห์องค์ประกอบของทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียน

1.1.3 การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลองค์ประกอบของทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียน โดยใช้เกณฑ์ความถี่ตั้งแต่ 5 ขึ้นไป หรือร้อยละ 38.46 ขึ้นไป

1.1.4 สถิติที่ใช้ในการวิจัย

สถิติที่ใช้ในการสังเคราะห์องค์ประกอบ ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ

1.2 ประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียน

1.2.1 กลุ่มผู้ให้ข้อมูล

ผู้วิจัยได้นำแบบประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบ เสนอต่อผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 คน มีคุณสมบัติดังนี้

1) อาจารย์ระดับอุดมศึกษา มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาเอก สาขาวิชาที่เกี่ยวข้องหรือสัมพันธ์กับการศึกษา ประสบการณ์การทำงานไม่ต่ำกว่า 5 ปี จำนวน 1 คน

2) ผู้บริหารโรงเรียน มีวุฒิการศึกษาไม่ต่ำกว่าระดับปริญญาโท สาขาวิชาที่เกี่ยวข้องหรือสัมพันธ์กับการศึกษา มีวิทยฐานะไม่ต่ำกว่าชำนาญการพิเศษ ประสบการณ์การทำงานไม่ต่ำกว่า 5 ปี จำนวน 2 คน

3) ครู มีวุฒิการศึกษาไม่ต่ำกว่าระดับปริญญาโท สาขาวิชาที่เกี่ยวข้องหรือสัมพันธ์กับการศึกษา มีวิทยฐานะไม่ต่ำกว่าชำนาญการพิเศษ ประสบการณ์การทำงานไม่ต่ำกว่า 5 ปี จำนวน 2 คน

1.2.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1) เครื่องมือที่ใช้ในการประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบ ได้แก่ แบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) มีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

5 หมายถึง องค์ประกอบทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียน มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด

4 หมายถึง องค์ประกอบทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียน มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก

3 หมายถึง องค์ประกอบทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียน
มีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง

2 หมายถึง องค์ประกอบทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียน
มีความเหมาะสมอยู่ในระดับน้อย

1 หมายถึง องค์ประกอบทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียน
มีความเหมาะสมอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ผู้วิจัยได้สร้างและพัฒนาขึ้นภายใต้กรอบแนวคิด เอกสารและงานวิจัย
ที่เกี่ยวข้อง แบ่งออกเป็น 2 ตอน ประกอบด้วย

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ สถานภาพ
การดำรงตำแหน่ง ระดับการศึกษา และประสบการณ์การทำงาน มีลักษณะเป็นแบบ
ตรวจสอบรายการ (Check List)

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสมขององค์ประกอบ
ทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียน มีรายละเอียดครอบคลุมเนื้อหาทั้ง 6 องค์ประกอบ ได้แก่
การตระหนักรู้ทางสังคม การสื่อสาร การใช้เทคโนโลยีดิจิทัล การสร้างสื่อดิจิทัล
การคิดวิเคราะห์ และการรู้สารสนเทศ

2) การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยดำเนินการสร้างแบบสอบถามเพื่อประเมินความเหมาะสมของ
องค์ประกอบ ดังนี้

2.1) ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาแนวคิด และการสังเคราะห์
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียน มาเขียนคำถามตาม
โครงสร้างของตัวแปรที่กำหนดและสร้างแบบสอบถามฉบับร่าง

2.2) นำเสนอต่อคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบ
ให้คำแนะนำในเรื่องความเหมาะสม ความถูกต้อง ประเด็นเนื้อหาเพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไข

2.3) นำข้อเสนอแนะของคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์มา
ปรับปรุงแก้ไขแล้วนำเสนอต่อคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์อีกครั้ง เมื่อมี
ความเหมาะสมถูกต้องแล้ว จึงจัดทำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์

1.2.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถาม ดังนี้

- 1) ขออนุญาตนำสำเนาแบบสอบถามไปแจกจ่ายให้นักเรียน มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร เพื่อขออนุญาตในการเก็บรวบรวมข้อมูล
- 2) ผู้วิจัยนำแบบสอบถามส่งด้วยตนเอง โดยมีการนัดหมายล่วงหน้าเพื่อชี้แจง พร้อมทั้งจัดส่งเอกสารโครงร่างและแบบสอบถามล่วงหน้าไม่น้อยกว่า 7 วัน
- 3) ดำเนินการเก็บข้อมูลตามที่นัดหมายไว้ และรวบรวมผลการตอบแบบสอบถาม ตรวจสอบความครบถ้วนสมบูรณ์

1.2.4. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในการประเมินความเหมาะสม ได้แก่ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยให้ความหมายของค่าเฉลี่ยเป็นรายองค์ประกอบ และกำหนดเกณฑ์ในการแปลความหมายค่าเฉลี่ยดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2556, หน้า 70-71)

4.51-5.00 หมายถึง องค์ประกอบทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียน มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด

3.51-4.50 หมายถึง องค์ประกอบทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียน มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก

2.51-3.50 หมายถึง องค์ประกอบทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียน มีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง

1.51-2.50 หมายถึง องค์ประกอบทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียน มีความเหมาะสมอยู่ในระดับน้อย

1.00-1.50 หมายถึง องค์ประกอบทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียน มีความเหมาะสมอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ผู้วิจัยกำหนดเกณฑ์ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 3.51 ขึ้นไป ถือว่าเป็นองค์ประกอบที่มีความเหมาะสม

1.2.5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบ ได้แก่ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ระยะที่ 2 ประเมินความต้องการจำเป็นในการส่งเสริมทักษะการรู้ดิจิทัล ของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา สกลนคร เขต 1

การดำเนินการในระยะนี้ มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่ควรจะเป็น และประเมินความต้องการจำเป็นในการส่งเสริมทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ผู้วิจัยได้ดำเนินการ 2 ขั้นตอน ดังนี้

2.1 การศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่ควรจะเป็นของทักษะการรู้ดิจิทัลของ นักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1

2.1.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

2.1.1.1 ประชากร ได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียนและครูในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ปีการศึกษา 2567 จาก 174 โรงเรียน รวมทั้งสิ้น 2,095 คน แบ่งเป็นผู้บริหารโรงเรียน 151 คน และครู 1,944 คน (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1, 2567 ข)

2.1.1.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียนและครูในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ปีการศึกษา 2567 กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตาราง Krejcie and Morgan (1970, p. 608 อ้างถึงใน วาโรเพ็งสวัสดิ์, 2567, หน้า 152) ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 322 คน แต่ผู้วิจัยเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง 333 คน จำแนกเป็น ผู้บริหารโรงเรียน จำนวน 55 คน และครู จำนวน 278 คน การได้มาของกลุ่มตัวอย่างใช้การสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi-stage Sampling) มีขั้นตอนการสุ่ม ดังนี้

1) ใช้อำเภอเป็นหน่วยสุ่ม สุ่มอย่างง่ายโดยการจับสลากอำเภอที่อยู่ในเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 จาก 7 อำเภอ ใช้เกณฑ์ร้อยละ 50 ได้ 4 อำเภอ ดังนี้

- 1.1) อำเภอเมืองสกลนคร
- 1.2) อำเภอภูพาน
- 1.3) อำเภอกุดบาก
- 1.4) อำเภอเต่างอย

2) ใช้โรงเรียนในแต่ละอำเภอเป็นหน่วยสุ่ม สุ่มอย่างง่ายโดยการจับสลากโรงเรียนในแต่ละอำเภอที่ได้จากการสุ่มในข้อ 1 ใช้เกณฑ์ร้อยละ 50 ได้โรงเรียนทั้งสิ้น 55 โรงเรียน จำแนกตามอำเภอ ได้ดังนี้

2.1) อำเภอเมืองสกลนคร จำนวน 35 โรงเรียน จาก 70 โรงเรียน

2.2) อำเภอภูพาน จำนวน 8 โรงเรียน จาก 16 โรงเรียน

2.3) อำเภอกุดบาก จำนวน 7 โรงเรียน จาก 14 โรงเรียน

2.4) อำเภอเต่างอย จำนวน 5 โรงเรียน จาก 10 โรงเรียน

3) ผู้บริหารโรงเรียน ใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจงจากทุกโรงเรียนในข้อ 2) ซึ่งจะได้ผู้บริหารโรงเรียนที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวน 55 คน

4) ครู ใช้การสุ่มอย่างง่ายโดยการจับสลาก ใช้เกณฑ์ร้อยละ 41 ของจำนวนครูทั้งหมดในแต่ละโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในข้อ 2) ซึ่งจะได้จำนวนครูเป็นกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 278 คน

ดังนั้น ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้กลุ่มตัวอย่างจาก 55 โรงเรียน จำนวนทั้งสิ้น 333 คน จำแนกเป็นผู้บริหารโรงเรียน 55 คน และครู 278 คน ดังตาราง 2

ตาราง 3 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ที่	ชื่อโรงเรียน	ประชากร			กลุ่มตัวอย่าง		
		ผู้บริหาร	ครู	รวม	ผู้บริหาร	ครู	รวม
อำเภอเมืองสกลนคร							
1	โรงเรียนสกลนคร (วันครู 2501)	1	8	9	1	3	4
2	โรงเรียนนาอ้อยคำสะอาด	1	5	6	1	2	3
3	โรงเรียนบ้านกสมโสง	1	8	9	1	3	4
4	โรงเรียนอนุบาลสกลนคร	1	88	89	1	36	37
5	โรงเรียนบ้านหนองหอย	1	21	22	1	9	10
6	โรงเรียนศิริราชกูรวิทยาคาร	1	16	17	1	7	8
7	โรงเรียนดอนเชียงบาลราษฎร์บำรุงศิลป์	1	6	7	1	2	3
8	โรงเรียนโคกเลาะวิทยาคาร	1	13	14	1	5	6

ตาราง 3 (ต่อ)

ที่	ชื่อโรงเรียน	ประชากร			กลุ่มตัวอย่าง		
		ผู้บริหาร	ครู	รวม	ผู้บริหาร	ครู	รวม
อำเภอเมืองสกลนคร (ต่อ)							
9	โรงเรียนนายอวัฒนา	1	11	12	1	5	6
10	โรงเรียนศรีบุญเรืองวิทยาคาร	1	15	16	1	6	7
11	โรงเรียนห้วยทรายวิทยา	1	10	11	1	4	5
12	โรงเรียนบ้านหนองปลาตุกศรีวิทยา	1	6	7	1	2	3
13	โรงเรียนบ้านดงชุมข้าว “คุรุราษฎร์รังสรรค์ 2”	1	11	12	1	5	6
14	โรงเรียนบ้านโนนสวรรค์สมบูรณ์วิทย	1	6	7	1	2	3
15	โรงเรียนบ้านศรีวิชา “คุรุราษฎร์อุทิศ”	1	11	12	1	5	6
16	โรงเรียนบ้านนาคำวิทยาคาร	1	14	15	1	6	7
17	โรงเรียนบ้านดอนเชียงคูณ	1	5	6	1	2	3
18	โรงเรียนบ้านลาดกะเมอ “คุรุราษฎร์อุทัย”	1	18	19	1	7	8
19	โรงเรียนบ้านพะเนาวิราษฎร์บำรุง	1	16	17	1	7	8
20	โรงเรียนบ้านม่วงลายราษฎร์ผดุงศิลป์	1	15	16	1	6	7
21	โรงเรียนบ้านท่าม่วง	1	5	6	1	2	3
22	โรงเรียนบ้านโคกก่องสหมิตรวิทยาคาร	1	13	14	1	5	6
23	โรงเรียนบ้านโคกสูง (สหราษฎร์บำรุง)	1	10	11	1	4	5
24	โรงเรียนบ้านดงมะไฟสามัคคีราษฎร์อุทิศ	1	12	13	1	5	6
25	โรงเรียนบ้านโพนก้างปลาโนนสมบูรณ์	1	6	7	1	2	3
26	โรงเรียนบ้านนาทับแก	1	6	7	1	2	3
27	โรงเรียนบ้านนาดอกไม้ผดุงวิทยา	1	7	8	1	3	4
28	โรงเรียนชุมชนโนนหอมไผ่ล้อม	1	13	14	1	5	6
29	โรงเรียนห้วยปลาเียผดุงวิทยา	1	5	6	1	2	3
30	โรงเรียนผักแพวบำรุงวิทยา	1	6	7	1	2	3

ตาราง 3 (ต่อ)

ที่	ชื่อโรงเรียน	ประชากร			กลุ่มตัวอย่าง		
		ผู้บริหาร	ครู	รวม	ผู้บริหาร	ครู	รวม
อำเภอเมืองสกลนคร (ต่อ)							
31	โรงเรียนบ้านพังขว้างวัฒนศิลป์	1	10	11	1	4	5
32	โรงเรียนจิวัดอนราษฎร์สามัคคีบำรุง	1	9	10	1	4	5
33	โรงเรียนบ้านดอนหมูปือศรี (ชุมชนพัฒนา)	1	4	5	1	2	3
34	โรงเรียนบ้านน้อยจอมศรี	1	10	11	1	4	5
35	โรงเรียนบ้านสาโง้งประชาอุทิศ	1	6	7	1	2	3
อำเภอภูพาน							
36	โรงเรียนอนุบาลภูพาน	1	14	15	1	6	7
37	โรงเรียนบ้านโคกภู	1	10	11	1	4	5
38	โรงเรียนกกปลาซิวนาโด้	1	14	15	1	6	7
39	โรงเรียนบ้านหนองครองราษฎร์ประสงค์	1	9	10	1	4	5
40	โรงเรียนเขื่อนน้ำพุง	1	17	18	1	7	8
41	โรงเรียนบ้านบ่อเดียนห้า	1	9	10	1	4	5
42	โรงเรียนบ้านยางโกลนเจริญราษฎร์โพสุลย์	1	16	17	1	7	8
43	โรงเรียนบ้านใหม่พัฒนา	1	10	11	1	4	5
อำเภอกุดบาก							
44	โรงเรียนบ้านบัวคุรุราษฎร์สามัคคี	1	15	16	1	6	7
45	โรงเรียนบ้านนาขาม	1	11	12	1	5	6
46	โรงเรียนกุดบากราษฎร์บำรุง	1	21	22	1	9	10
47	โรงเรียนบ้านกุดแฮดวัฒนราษฎร์ผดุง	1	12	13	1	5	6
48	โรงเรียนบ้านโพนงามคุรุราษฎร์วิทยา	1	10	11	1	4	5
49	โรงเรียนบ้านค้อน้อย	1	6	7	1	2	3
50	โรงเรียนบ้านนาม่องดงนิมิตวิทยา	1	8	9	1	3	4

ตาราง 3 (ต่อ)

ที่	ชื่อโรงเรียน	ประชากร			กลุ่มตัวอย่าง		
		ผู้บริหาร	ครู	รวม	ผู้บริหาร	ครู	รวม
อำเภอเต่างอย							
51	โรงเรียนบ้านนาตาลคำข้า	1	14	15	1	6	7
52	โรงเรียนบ้านนาอ่างม่วงคำ	1	16	17	1	7	8
53	โรงเรียนบ้านดงหลวง	1	14	15	1	6	7
53	โรงเรียนอนุบาลเต่างอย	1	17	18	1	7	8
55	โรงเรียนบ้านหนองบึงหวาย	1	10	11	1	4	5
รวม		55	677	732	55	278	333

2.1.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันและสภาพที่ควรจะเป็นของทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) แบบการตอบสนองคู่ โดยแบ่งเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ สถานภาพ การดำรงตำแหน่ง ระดับการศึกษา และประสบการณ์การทำงาน มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List)

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันและสภาพที่ควรจะเป็นของทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 มีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

5 หมายถึง สภาพปัจจุบัน/สภาพที่ควรจะเป็นของทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียนอยู่ในระดับมากที่สุด

4 หมายถึง สภาพปัจจุบัน/สภาพที่ควรจะเป็นของทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียนอยู่ในระดับมาก

3 หมายถึง สภาพปัจจุบัน/สภาพที่ควรจะเป็นของทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียนอยู่ในระดับปานกลาง

2 หมายถึง สภาพปัจจุบัน/สภาพที่ควรจะเป็นของทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียนอยู่ในระดับน้อย

1 หมายถึง สภาพปัจจุบัน/สภาพที่ควรจะเป็นของทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียนอยู่ในระดับน้อยที่สุด

2) การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยดำเนินการสร้างเครื่องมือและหาคุณภาพของแบบสอบถามตามลำดับ ดังนี้

2.1) นำข้อมูลที่ได้จากการสังเคราะห์แนวคิด เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง มาสรุปเพื่อสร้างแบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันและสภาพที่ควรจะเป็นของทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1

2.2) นำร่างข้อคำถามที่เกี่ยวกับสภาพปัจจุบันและสภาพที่ควรจะเป็นของทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 เสนอคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อพิจารณาความเหมาะสม ความถูกต้องของการใช้ภาษา และความสอดคล้องครอบคลุมเนื้อหาของการวิจัย แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำ และขอเสนอแนะของคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

2.3) ปรับปรุงแบบสอบถามตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ แล้วนำเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน เพื่อประเมินความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ได้กำหนดคุณสมบัติของผู้เชี่ยวชาญ ดังนี้

2.3.1) อาจารย์ระดับอุดมศึกษา มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาเอก สาขาวิชาที่เกี่ยวข้องหรือสัมพันธ์กับการศึกษา ประสบการณ์การทำงานไม่ต่ำกว่า 5 ปี จำนวน 1 คน

2.3.2) ผู้บริหารโรงเรียน มีวุฒิการศึกษาไม่ต่ำกว่าระดับปริญญาโท สาขาวิชาที่เกี่ยวข้องหรือสัมพันธ์กับการศึกษา มีวิทยฐานะไม่ต่ำกว่าชำนาญการพิเศษ ประสบการณ์การทำงานไม่ต่ำกว่า 5 ปี จำนวน 2 คน

2.3.3) ครู มีวุฒิการศึกษาไม่ต่ำกว่าระดับปริญญาโท สาขาวิชาที่เกี่ยวข้องหรือสัมพันธ์กับการศึกษา มีวิทยฐานะไม่ต่ำกว่าชำนาญการพิเศษ ประสบการณ์การทำงานไม่ต่ำกว่า 5 ปี จำนวน 2 คน

2.4) นำผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญมาวิเคราะห์หาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับนิยามเชิงปฏิบัติการ (IOC) รายข้อ คัดข้อคำถามที่มีค่าตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป โดยมีเกณฑ์การประเมิน ดังนี้

+1 เมื่อแน่ใจว่าคำถามนั้นวัดตรงนิยามเชิงปฏิบัติการ

0 เมื่อไม่แน่ใจว่าคำถามนั้นวัดตรงนิยามเชิงปฏิบัติการ

-1 เมื่อแน่ใจว่าคำถามนั้นวัดไม่ตรงนิยามเชิงปฏิบัติการ

พบว่าแบบสอบถามมีค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่าง 0.60–1.00

2.5) นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไข เสนอคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจอีกครั้ง

2.6) นำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try Out) กับผู้บริหารโรงเรียน และครู รวม 50 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง เพื่อหาคุณภาพของแบบสอบถาม โดยการหาค่าอำนาจจำแนกและค่าความเชื่อมั่น

2.6.1) ค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามด้านสภาพปัจจุบัน และสภาพที่ควรจะเป็นของทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ด้วยการหาค่าสหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนรวม (Item–total Correlation) โดยเลือกข้อที่มีอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.24 ขึ้นไป (Pearson, 1920 อ้างถึงใน วาโร เฟ็งสวัสต์, 2551, หน้า 258) ซึ่งแบบสอบถามด้านสภาพปัจจุบันมีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.43–0.92 และด้านสภาพที่ควรจะเป็นมีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.41–0.90

2.6.2) ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามด้านสภาพปัจจุบัน และสภาพที่ควรจะเป็นของทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) ต้องมีค่าความเชื่อมั่นตั้งแต่ 0.70 ขึ้นไป (Cronbach, 1970 อ้างถึงใน วาโร เฟ็งสวัสต์ 2551, หน้า 258) ซึ่งแบบสอบถามด้านสภาพปัจจุบันและสภาพที่ควรจะเป็นมีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.98 ทั้งสองด้าน

2.7) ปรับปรุงและแก้ไขแบบสอบถามเสนอคณะกรรมการ
ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์อีกครั้ง

2.8) จัดพิมพ์แบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ เพื่อใช้ในการเก็บ
รวบรวมข้อมูลต่อไป

2.1.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยมีวิธีเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอน ดังนี้

- 1) ผู้วิจัยเสนอคำร้องต่อสำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
ราชภัฏสกลนคร เพื่อให้ออกหนังสือราชการขอความอนุเคราะห์และขอความร่วมมือ
จากสถานศึกษาในการเก็บรวบรวมข้อมูล ส่งถึงผู้อำนวยการสถานศึกษา สังกัดสำนักงาน
เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง
- 2) ผู้วิจัยส่งแบบสอบถามทั้งหมด 333 ฉบับ ถึงผู้บริหารโรงเรียนและ
ครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง
โดยดำเนินการจัดส่งแบบสอบถามด้วยตนเองสำหรับสถานศึกษาที่สามารถดำเนินการได้
สำหรับแบบสอบถามบางส่วนผู้วิจัยได้ส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนพร้อมแนบซองเปล่า
ติดดวงตราไปรษณียากรเพื่อส่งคืนผู้วิจัย โดยชี้แจงวัตถุประสงค์ในการศึกษาให้ทราบและ
ขอรับแบบสอบถามคืนหลังจากตอบแบบสอบถามเสร็จเรียบร้อยแล้ว
- 3) ตรวจสอบความถูกต้องครบถ้วนสมบูรณ์ของแบบสอบถาม
- 4) หากแบบสอบถามที่ได้มาไม่ครบหรือไม่สมบูรณ์ตามจำนวนที่
กำหนดไว้ ผู้วิจัยจะดำเนินการติดตามโดยส่งแบบสอบถามใหม่อีกครั้งจนได้แบบสอบถาม
ตามเกณฑ์ที่กำหนด ผู้วิจัยได้รับแบบสอบถามคืนมา 333 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100

2.1.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามสภาพปัจจุบันและสภาพที่
ควรจะเป็นของทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 โดยแบ่งการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 2 ตอน ดังนี้
ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ สถานภาพ
การดำรงตำแหน่ง ระดับการศึกษา และประสบการณ์การทำงาน ใช้สถิติเชิงพรรณนา
โดยการหาความถี่และร้อยละ

ตอนที่ 2 วิเคราะห์สภาพปัจจุบันและสภาพที่ควรจะเป็นของทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 โดยหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีเกณฑ์ในการแปลความหมายค่าเฉลี่ย (บุญชม ศรีสะอาด, 2556, หน้า 70-71) ดังนี้

4.51-5.00 หมายถึง สภาพปัจจุบัน/สภาพที่ควรจะเป็นของทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียนอยู่ในระดับมากที่สุด

3.51-4.50 หมายถึง สภาพปัจจุบัน/สภาพที่ควรจะเป็นของทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียนอยู่ในระดับมาก

2.51-3.50 หมายถึง สภาพปัจจุบัน/สภาพที่ควรจะเป็นของทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียนอยู่ในระดับปานกลาง

1.51-2.50 หมายถึง สภาพปัจจุบัน/สภาพที่ควรจะเป็นของทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียนอยู่ในระดับน้อย

1.00-1.50 หมายถึง สภาพปัจจุบัน/สภาพที่ควรจะเป็นของทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียนอยู่ในระดับน้อยที่สุด

2.1.5 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่

1) สถิติทั่วไป ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

2) สถิติเพื่อหาคุณภาพเครื่องมือ ได้แก่

2.1) ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับนิยามเชิงปฏิบัติการ (Index of item-objective congruence: IOC)

2.2) ค่าอำนาจจำแนก (discrimination) ด้วยการหาค่าสหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนรวม (Item-total Correlation)

2.3) ค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ด้วยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient)

2.2 การประเมินความต้องการจำเป็นในการส่งเสริมทักษะการรู้ดิจิทัล ของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1

2.2.1 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นในการส่งเสริมทักษะการรู้ดิจิทัล
ของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1
โดยนำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันและสภาพที่ควรจะเป็นมาคำนวณ
ค่าดัชนีการจัดลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น (Modified Priority Need Index,
 $PNI_{modified}$) (สุวิมล ว่องวาณิช, 2562, หน้า 279)

2.2.2 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้จัดลำดับความต้องการจำเป็น ได้แก่ ค่าดัชนีการจัดลำดับ
ความสำคัญของความต้องการจำเป็น (Modified Priority Need Index, $PNI_{modified}$) ด้วยสูตร

$$(PNI_{modified}) = (I-D) / D$$

เมื่อ I หมายถึง ค่าเฉลี่ยของสภาพที่ควรจะเป็นของทักษะการรู้ดิจิทัล
ของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1

เมื่อ D หมายถึง ค่าเฉลี่ยของสภาพปัจจุบันของทักษะการรู้ดิจิทัลของ
นักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1

ผู้วิจัยนำทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงาน
เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ด้านที่มีค่า $PNI_{modified}$ สูงกว่าค่า $PNI_{modified}$
ในภาพรวม มากำหนดเป็นด้านที่ต้องหาแนวทางการส่งเสริม

ระยะที่ 3 ศึกษาแนวทางการส่งเสริมทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียนใน โรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1

การศึกษาแนวทางการส่งเสริมทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียนในโรงเรียน สังกัด
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 มีรายละเอียดดังนี้

3.1 กลุ่มผู้ให้ข้อมูล

ผู้ให้ข้อมูลในการพิจารณาความเหมาะสมของแนวทางการส่งเสริมทักษะ
การรู้ดิจิทัลของนักเรียนเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 คน มีคุณสมบัติ ดังนี้

3.1.1 อาจารย์ระดับอุดมศึกษา มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาเอก สาขาวิชาที่เกี่ยวข้องหรือสัมพันธ์กับการศึกษา ประสบการณ์การทำงานไม่ต่ำกว่า 5 ปี จำนวน 1 คน

3.1.2 ผู้บริหารโรงเรียน มีวุฒิการศึกษาไม่ต่ำกว่าระดับปริญญาโท สาขาวิชาที่เกี่ยวข้องหรือสัมพันธ์กับการศึกษา มีวิทยฐานะไม่ต่ำกว่าชำนาญการพิเศษ ประสบการณ์การทำงานไม่ต่ำกว่า 5 ปี จำนวน 2 คน

3.1.3 ครู มีวุฒิการศึกษาไม่ต่ำกว่าระดับปริญญาโท สาขาวิชาที่เกี่ยวข้องหรือสัมพันธ์กับการศึกษา มีวิทยฐานะไม่ต่ำกว่าชำนาญการพิเศษ ประสบการณ์การทำงานไม่ต่ำกว่า 5 ปี จำนวน 2 คน

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.2.1 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามแนวทางการส่งเสริมทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) โดยสร้างขึ้นจากการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็น แบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ สถานภาพ การดำรงตำแหน่ง ระดับการศึกษา และประสบการณ์ในการทำงาน มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Checklist)

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสม/ความเป็นไปได้ของแนวทางการส่งเสริมทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 เป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) แบบตอบสนองคู่ โดยผู้วิจัยได้สร้างและพัฒนาขึ้น ภายใต้กรอบแนวคิด ทฤษฎี และเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง มีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

5 หมายถึง แนวทางการส่งเสริมทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียน มีความเหมาะสม/ความเป็นไปได้สูงสุดในระดับมากที่สุด

4 หมายถึง แนวทางการส่งเสริมทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียน มีความเหมาะสม/ความเป็นไปได้สูงสุดในระดับมาก

3 หมายถึง แนวทางการส่งเสริมทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียน มีความเหมาะสม/ความเป็นไปได้อยู่ในระดับปานกลาง

2 หมายถึง แนวทางในการส่งเสริมทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียน มีความเหมาะสม/ความเป็นไปได้อยู่ในระดับน้อย

1 หมายถึง แนวทางในการส่งเสริมทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียน มีความเหมาะสม/ความเป็นไปได้อยู่ในระดับน้อยที่สุด

3.2.2 การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยดำเนินการสร้างแนวทางการส่งเสริมทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ดังนี้

1) ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากการจัดลำดับความต้องการจำเป็นด้านที่มีค่า $PNI_{modified}$ สูงกว่า $PNI_{modified}$ ในภาพรวม มาร่างแนวทางการส่งเสริมทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 โดยใช้แนวทางพัฒนาตามแนวคิด OKRs กล่าวคือ O (Objectives) หมายถึง วัตถุประสงค์หลักเป็นเป้าหมายที่ต้องการให้เกิดขึ้น และ KR (Key Results) หมายถึง ผลลัพธ์หลักเป็นตัวชี้วัดที่ใช้วัดความสำเร็จของเป้าหมาย

2) ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามฉบับร่าง และนำร่างแบบสอบถามเสนอต่อคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ตรวจสอบความถูกต้องความเหมาะสมของการใช้ภาษา และความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม

3) ผู้วิจัยปรับปรุงแบบสอบถามตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และจัดพิมพ์แบบสอบถามฉบับสมบูรณ์

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้

3.3.1 ผู้วิจัยขอหนังสือราชการจากสำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ไปยังผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อขอความอนุเคราะห์ตรวจสอบแนวทางการส่งเสริมทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1

3.3.2 ผู้วิจัยจัดส่งแบบสอบถามแนวทางการส่งเสริมทักษะทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ไปยังผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 5 คน

3.3.3 ผู้วิจัยตรวจสอบแบบสอบถามแนวทางการส่งเสริมทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ที่ได้รับคืนจากผู้ทรงคุณวุฒิว่ามีความครบถ้วนสมบูรณ์หรือไม่ แล้วนำข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิมาวิเคราะห์

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

3.4.1 ผู้วิจัยนำความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิจากแบบสอบถามแนวทางการส่งเสริมทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 มาวิเคราะห์โดยหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีเกณฑ์ในการแปลความหมายค่าเฉลี่ย (บุญชม ศรีสะอาด, 2556, หน้า 70-71) ดังนี้

4.51-5.00 หมายถึง แนวทางในการส่งเสริมทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียนมีความเหมาะสม/ความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากที่สุด

3.51-4.50 หมายถึง แนวทางในการส่งเสริมทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียนมีความเหมาะสม/ความเป็นไปได้อยู่ในระดับมาก

2.51-3.50 หมายถึง แนวทางในการส่งเสริมทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียนมีความเหมาะสม/ความเป็นไปได้อยู่ในระดับปานกลาง

1.51-2.50 หมายถึง แนวทางในการส่งเสริมทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียนมีความเหมาะสม/ความเป็นไปได้อยู่ในระดับน้อย

1.00-1.50 หมายถึง แนวทางในการส่งเสริมทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียนมีความเหมาะสม/ความเป็นไปได้อยู่ในระดับน้อยที่สุด

ผู้วิจัยกำหนดเกณฑ์ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 3.51 ขึ้นไป ถือว่าเป็นแนวทางในการส่งเสริมทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียนในโรงเรียนที่มีความเหมาะสม/ความเป็นไปได้

3.4.2 ผู้วิจัยนำข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิในแบบสอบถามแนวทางการส่งเสริมทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 มาวิเคราะห์เชิงเนื้อหา

3.5 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

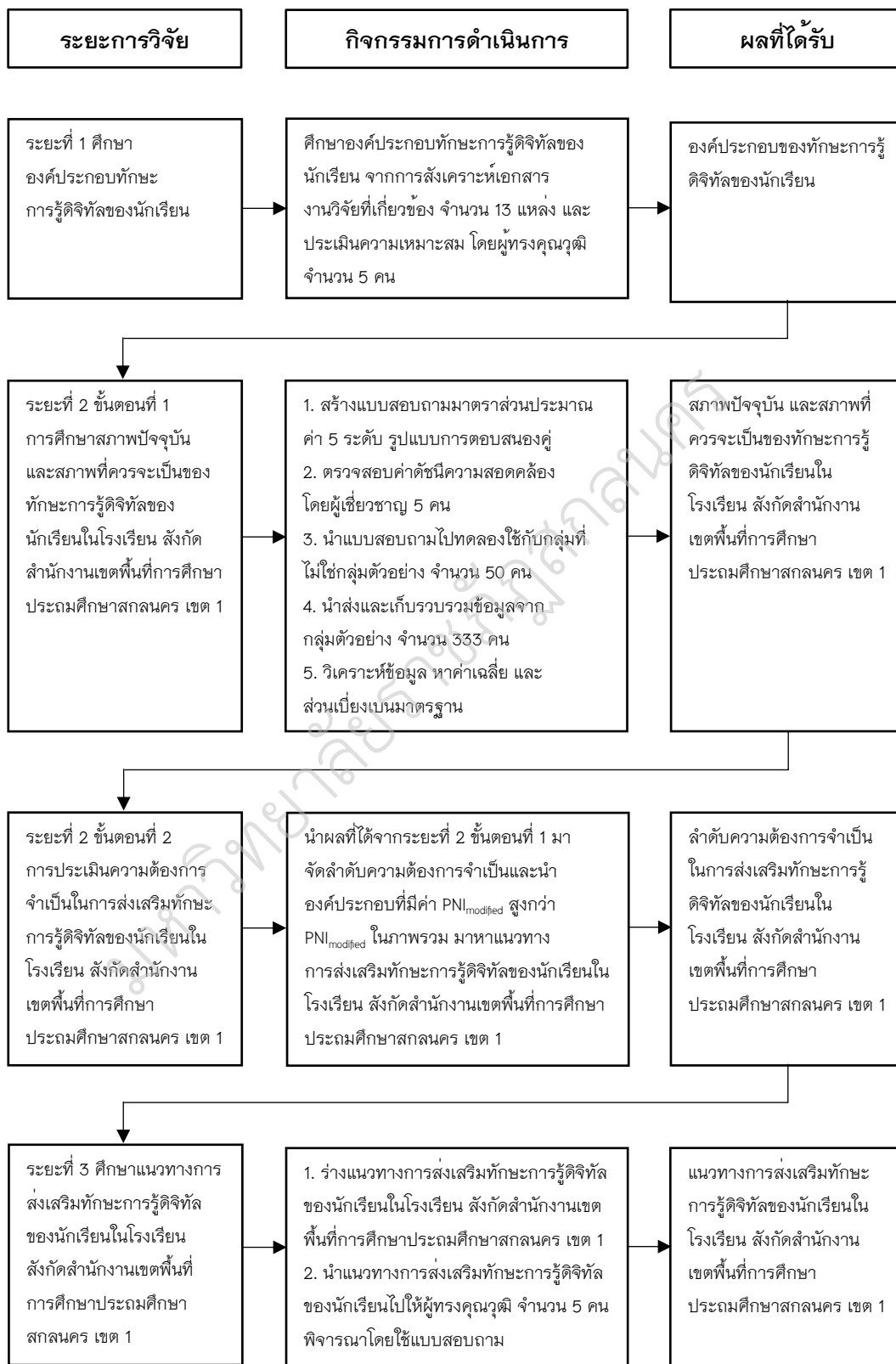
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลในระยาะนี้ ได้แก่

1) ค่าเฉลี่ย (Mean)

2) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation : S.D.)

สรุประยะการดำเนินการวิจัยเรื่อง การประเมินความต้องการจำเป็นในการส่งเสริมทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ได้ ดังภาพประกอบ 3

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ภาพประกอบ 3 ระยะการดำเนินการวิจัย

ตาราง 4 แผนการดำเนินการวิจัย

ระยะของการวิจัย	วิธีการดำเนินการ	เครื่องมือ	ผู้ให้ข้อมูล/ กลุ่มตัวอย่าง	สถิติที่ใช้/ เกณฑ์	ผลที่ได้รับ	ช่วงเวลา ที่ใช้วิจัย
ระยะที่ 1 ศึกษาองค์ประกอบ ทักษะการรู้ดิจิทัล ของนักเรียน	– สังเคราะห์องค์ประกอบ ทักษะการรู้ดิจิทัลของ นักเรียนจากศึกษาเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง – ประเมินความเหมาะสม ขององค์ประกอบทักษะ การรู้ดิจิทัลของนักเรียน โดยผู้ทรงคุณวุฒิ	– ตารางสังเคราะห์ องค์ประกอบของ ทักษะการรู้ดิจิทัล ของนักเรียน – แบบสอบถาม ชนิดมาตราส่วน ประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale)	– ผู้ทรงคุณวุฒิ 5 คน	– ความถี่ – ร้อยละ – ค่าเฉลี่ย – ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	– องค์ประกอบ ของทักษะการรู้ ดิจิทัลของ นักเรียน	พฤษภาคม 2567 – กรกฎาคม 2567
ระยะที่ 2 ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่ควรจะเป็น ของทักษะการรู้ ดิจิทัลของนักเรียน ในโรงเรียน สังกัด สำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษา สกลนคร เขต 1	– นำข้อมูลจากระยะที่ 1 จัดทำแบบสอบถามสภาพ ปัจจุบัน และสภาพที่ควร จะเป็นของทักษะการรู้ ดิจิทัลของนักเรียนใน โรงเรียน สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาสกลนคร เขต 1	– แบบสอบถาม ชนิดมาตราส่วน ประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale)	– ผู้เชี่ยวชาญ 5 คน – ผู้บริหาร โรงเรียนและครู ทดลองใช้ (Try out) จำนวน 50 คน – ผู้บริหาร โรงเรียนและ ครู จำนวน 333 คน	– ค่า IOC – ค่าเฉลี่ย – ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน – ค่าอำนาจ จำแนก – ค่าความ เชื่อมั่น	– สภาพปัจจุบัน และสภาพที่ควร จะเป็นของทักษะ การรู้ดิจิทัลของ นักเรียนใน โรงเรียน สังกัด สำนักงานเขต พื้นที่การศึกษา ประถมศึกษา สกลนคร เขต 1	สิงหาคม 2567 – พฤศจิกายน 2567
ระยะที่ 2 ขั้นตอนที่ 2 ประเมินความ ต้องการจำเป็นใน การส่งเสริมทักษะ การรู้ดิจิทัลของ นักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษา สกลนคร เขต 1	– นำข้อมูลจากระยะที่ 2 ขั้นตอนที่ 1 มาวิเคราะห์ ความต้องการจำเป็น	– ผลการวิเคราะห์ ข้อมูลจากระยะที่ 2 ขั้นตอนที่ 1	– ผู้บริหาร โรงเรียนและ ครู จำนวน 333 คน	– PNI _{modified}	– ลำดับความ ต้องการจำเป็น ในการส่งเสริม ทักษะการรู้ ดิจิทัลของ นักเรียนใน โรงเรียน สังกัด สำนักงานเขต พื้นที่การศึกษา ประถมศึกษา สกลนคร เขต 1	ธันวาคม 2567 – มกราคม 2568
ระยะที่ 3 ศึกษาแนวทางการ ส่งเสริมทักษะการรู้ ดิจิทัลของนักเรียน ในโรงเรียน สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษา ประถมศึกษา สกลนคร เขต 1	– สร้างแบบสอบถาม ชนิด มาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 2 ตอน โดยนำผลการวิเคราะห์ ความต้องการจำเป็นด้านที่ มีค่า PNI _{modified} สูงกว่า ค่า PNI _{modified} ในภาพรวม มาเขียนข้อคำถาม – นำแบบสอบถามเสนอ ผู้ทรงคุณวุฒิ – วิเคราะห์ข้อมูล และ กำหนดเป็นแนวทางใน การส่งเสริมทักษะการรู้ ดิจิทัลของนักเรียน	– แบบสอบถาม แบบมาตราส่วน ประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) แบบ ตอบสองคู่	– ผู้ทรงคุณวุฒิ 5 คน	– ความถี่ – ร้อยละ – ค่าเฉลี่ย – ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน – วิเคราะห์ เนื้อหา (Content Analysis)	– แนวทางการ ส่งเสริมทักษะ การรู้ดิจิทัลของ นักเรียนใน โรงเรียนสังกัด สำนักงานเขต พื้นที่การศึกษา ประถมศึกษา สกลนคร เขต 1	กุมภาพันธ์ 2568 – มีนาคม 2568

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง การประเมินความต้องการจำเป็นในการส่งเสริมทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ผู้วิจัยขอเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล แบ่งออกเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการศึกษาคำตอบประกอบทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียน

ตอนที่ 2 ผลการศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่ควรจะเป็นของทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1

ตอนที่ 3 ผลการประเมินความต้องการจำเป็นในการส่งเสริมทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1

ตอนที่ 4 ผลการศึกษาแนวทางการส่งเสริมทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

$\bar{X}$ แทน ค่าเฉลี่ย

S.D. แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

$PNI_{modified}$ แทน ค่าดัชนีการจัดลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น

(Modified Priority Needs Index)

I แทน ค่าเฉลี่ยสภาพที่ควรจะเป็นของทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1

D แทน ค่าเฉลี่ยสภาพปัจจุบันของทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยขอนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ผลการศึกษารองคประกอบทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียน

องค์ประกอบทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียนได้จากการสังเคราะห์

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนการประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบ โดยผู้ทรงคุณวุฒิ พบว่า องค์ประกอบทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียนมี 6 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) การตระหนักรู้ทางสังคม 2) การสื่อสาร 3) การใช้เทคโนโลยีดิจิทัล 4) การสร้างสื่อดิจิทัล 5) การคิดวิเคราะห์ และ 6) การรู้สารสนเทศ และผลการประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบมีรายละเอียด ดังตาราง 5

ตาราง 5 ผลการประเมินความเหมาะสมองค์ประกอบทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียน

ที่	ทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียน	ค่าสถิติ		ระดับ
		$\bar{X}$	S.D.	ความเหมาะสม
1. การตระหนักรู้ทางสังคม				
1.1	นักเรียนมีความเข้าใจอย่างชัดเจนถึงสิ่งที่ควรและไม่ควรประพฤติบนสื่อสังคมออนไลน์	5.00	0.00	มากที่สุด
1.2	นักเรียนใช้สื่อดิจิทัลอย่างมีจริยธรรม	5.00	0.00	มากที่สุด
1.3	นักเรียนปฏิบัติตามกฎระเบียบ กฎหมาย และมีมารยาทในการใช้สื่อดิจิทัล	5.00	0.00	มากที่สุด
1.4	นักเรียนมีความรับผิดชอบต่อสังคม	5.00	0.00	มากที่สุด
1.5	นักเรียนใช้สื่ออย่างปลอดภัยโดยรู้จักป้องกันตนเองจากอันตรายและความเสี่ยงต่าง ๆ	5.00	0.00	มากที่สุด
1.6	นักเรียนเคารพสิทธิของผู้อื่น	5.00	0.00	มากที่สุด
1.7	นักเรียนเรียนรู้และยอมรับความแตกต่างของผู้คนในสังคม	5.00	0.00	มากที่สุด
รวมค่าเฉลี่ย		5.00	0.00	มากที่สุด
2. การสื่อสาร				
2.1	นักเรียนสามารถใช้คำศัพท์ ใช้ภาษา ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ICT) และใช้จิตวิทยาเพื่อสื่อสารกับผู้อื่นให้บรรลุวัตถุประสงค์	5.00	0.00	มากที่สุด

ตาราง 5 (ต่อ)

ที่	ทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียน	ค่าสถิติ		ระดับความเหมาะสม
		$\bar{X}$	S.D.	
2.2	นักเรียนมีปฏิสัมพันธ์ และทำงานร่วมกับผู้อื่น โดยใช้เทคโนโลยีและสื่อดิจิทัล	5.00	0.00	มากที่สุด
2.3	นักเรียนเลือกช่องทางการสื่อสารเนื้อหาดิจิทัล ไปยังกลุ่มเป้าหมายได้อย่างเหมาะสม	5.00	0.00	มากที่สุด
รวมค่าเฉลี่ย		5.00	0.00	มากที่สุด
3. การใช้เทคโนโลยีดิจิทัล				
3.1	นักเรียนสามารถใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ICT) ให้เกิดประโยชน์ต่อตนเอง	5.00	0.00	มากที่สุด
3.2	นักเรียนสามารถควบคุมและจัดการการใช้อุปกรณ์ดิจิทัล และสื่อดิจิทัล	5.00	0.00	มากที่สุด
3.3	นักเรียนสามารถจัดเก็บสารสนเทศได้อย่างเหมาะสม	5.00	0.00	มากที่สุด
3.4	นักเรียนประยุกต์ใช้เครื่องมือประเภทต่าง ๆ ทั้งอุปกรณ์ฮาร์ดแวร์และซอฟต์แวร์ได้อย่างเหมาะสม	5.00	0.00	มากที่สุด
รวมค่าเฉลี่ย		5.00	0.00	มากที่สุด
4. การสร้างสื่อดิจิทัล				
4.1	นักเรียนสามารถสร้างผลงานทางดิจิทัลด้วยการทำงานผ่านคอมพิวเตอร์ร่วมกับโปรแกรมซอฟต์แวร์	4.80	0.45	มากที่สุด
4.2	นักเรียนสามารถปรับ ประยุกต์ ออกแบบ ประดิษฐ์ หรือผลิตเนื้อหาในรูปแบบต่าง ๆ อย่างเหมาะสมสำหรับผู้รับสารแต่ละกลุ่ม	5.00	0.00	มากที่สุด
4.3	นักเรียนสามารถนำเสนอผ่านสื่อสังคมออนไลน์ในรูปแบบที่หลากหลายและแปลกใหม่	5.00	0.00	มากที่สุด
รวมค่าเฉลี่ย		4.93	0.26	มากที่สุด
5. การคิดวิเคราะห์				
5.1	นักเรียนจำแนกแยกแยะสิ่ง/เรื่อง/ข้อมูลต่าง ๆ ที่ได้สืบค้น	5.00	0.00	มากที่สุด
5.2	นักเรียนมีความสามารถในการชมสื่อดิจิทัลจากหลายแหล่งข้อมูล เพื่อหาองค์ประกอบและความสัมพันธ์	5.00	0.00	มากที่สุด

ตาราง 5 (ต่อ)

ที่	ทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียน	ค่าสถิติ		ระดับ ความเหมาะสม
		$\bar{X}$	S.D.	
5.3	นักเรียนสามารถประเมินและตัดสินใจเลือกคำตอบที่เหมาะสมตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้	5.00	0.00	มากที่สุด
5.4	นักเรียนสามารถพิจารณา ดีความ สรุปความ วางแผน ตัดสินคุณค่าในการใช้งานดิจิทัลในด้านต่าง ๆ	5.00	0.00	มากที่สุด
รวมค่าเฉลี่ย		5.00	0.00	มากที่สุด
6. การสารสนเทศ				
6.1	นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับแนวคิด หลักการ หรือทฤษฎีในองค์ความรู้ที่เกี่ยวข้องกับระบบและการดำเนินงานของเทคโนโลยี	4.80	0.45	มากที่สุด
6.2	นักเรียนกำหนดความต้องการ และระบุเรื่องที่ต้องการ ค้นหา วิธีการหรือกลยุทธ์ในการเข้าถึงสารสนเทศในรูปแบบต่าง ๆ	5.00	0.00	มากที่สุด
6.3	นักเรียนสามารถประเมินความเหมาะสมในการนำสารสนเทศมาใช้ในบริบทที่แตกต่างกัน	5.00	0.00	มากที่สุด
6.4	นักเรียนใช้ข้อมูลสารสนเทศอย่างมีจริยธรรม	5.00	0.00	มากที่สุด
6.5	นักเรียนสามารถวิเคราะห์ สังเคราะห์ และตีความสารสนเทศบนเครือข่ายคอมพิวเตอร์	5.00	0.00	มากที่สุด
6.6	นักเรียนสามารถจัดระบบเนื้อหาเพื่อใช้ประโยชน์จากสารสนเทศได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล	5.00	0.00	มากที่สุด
รวมค่าเฉลี่ย		4.97	0.18	มากที่สุด
รวมค่าเฉลี่ยทั้งหมด		4.98	0.12	มากที่สุด

จากตาราง 5 ผลการประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียนโดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.98$, S.D. = 0.12) เมื่อพิจารณาเป็นรายองค์ประกอบพบว่าอยู่ในระดับมากที่สุด ทุกองค์ประกอบ เรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ดังนี้ การตระหนักรู้ทางสังคม ($\bar{X} = 5.00$, S.D. = 0.00) การสื่อสาร ($\bar{X} = 5.00$, S.D. = 0.00) การใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ($\bar{X} = 5.00$, S.D. = 0.00)

การคิดวิเคราะห์ ($\bar{X} = 5.00$, S.D. = 0.00) การรู้สารสนเทศ ($\bar{X} = 4.97$, S.D. = 0.18) และการสร้างสื่อดิจิทัล ($\bar{X} = 4.93$, S.D. = 0.26) ตามลำดับ

ตอนที่ 2 ผลการศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่ควรจะเป็นของทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

ประถมศึกษาสกลนคร เขต 1

วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ดังตาราง 6

ตาราง 6 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม	ความถี่	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	68	20.42
หญิง	265	79.58
รวม	333	100.00
2. สถานภาพการดำรงตำแหน่ง		
ผู้บริหารโรงเรียน	55	16.52
ครู	278	83.48
รวม	333	100.00
3. ระดับการศึกษา		
ปริญญาตรี	161	48.35
ปริญญาโท	170	51.05
ปริญญาเอก	2	0.60
รวม	333	100.00

ตาราง 6 (ต่อ)

ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม	ความถี่	ร้อยละ
4. ประสบการณ์ในการทำงาน		
น้อยกว่า 5 ปี	58	17.42
5-10 ปี	136	40.84
11-20 ปี	69	20.72
21 ปีขึ้นไป	70	21.02
รวม	333	100.00

จากตาราง 6 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 333 คน พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 265 คน คิดเป็นร้อยละ 79.58 ตำแหน่งครู จำนวน 278 คน คิดเป็นร้อยละ 83.48 ระดับการศึกษาปริญญาโท จำนวน 170 คน คิดเป็นร้อยละ 51.05 และประสบการณ์ในการทำงาน 5-10 ปี จำนวน 136 คน คิดเป็นร้อยละ 40.84

วิเคราะห์ข้อมูลสภาพปัจจุบันและสภาพที่ควรจะเป็นของทักษะการรู้ดิจิทัล ของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ดังตาราง 7

ตาราง 7 ผลการศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่ควรจะเป็นของทักษะการรู้ดิจิทัลของ นักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 โดยภาพรวม

ทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียน	สภาพปัจจุบัน (D)			สภาพที่ควรจะเป็น (I)		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1. การตระหนักรู้ทางสังคม	3.08	0.81	ปานกลาง	4.68	0.53	มากที่สุด
2. การสื่อสาร	3.00	0.85	ปานกลาง	4.65	0.60	มากที่สุด
3. การใช้เทคโนโลยีดิจิทัล	3.07	0.87	ปานกลาง	4.64	0.57	มากที่สุด

ตาราง 7 (ต่อ)

ทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียน	สภาพปัจจุบัน (D)			สภาพที่ควรจะเป็น (I)		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
4. การสร้างสื่อดิจิทัล	2.92	0.86	ปานกลาง	4.58	0.65	มากที่สุด
5. การคิดวิเคราะห์	3.02	0.86	ปานกลาง	4.60	0.59	มากที่สุด
6. การรู้สารสนเทศ	3.08	0.86	ปานกลาง	4.64	0.57	มากที่สุด
ภาพรวม	3.03	0.80	ปานกลาง	4.63	0.54	มากที่สุด

จากตาราง 7 สภาพปัจจุบันของทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.03$, S.D. = 0.80) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าทุกด้านอยู่ในระดับปานกลาง โดยเรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ดังนี้ ด้านการตระหนักรู้ทางสังคม ($\bar{X} = 3.08$, S.D. = 0.81) ด้านการรู้สารสนเทศ ($\bar{X} = 3.08$, S.D. = 0.86) ด้านการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ($\bar{X} = 3.07$, S.D. = 0.87) ด้านการคิดวิเคราะห์ ($\bar{X} = 3.02$, S.D. = 0.86) ด้านการสื่อสาร ($\bar{X} = 3.00$, S.D. = 0.85) และด้านการสร้างสื่อดิจิทัล ($\bar{X} = 2.92$, S.D. = 0.86) ตามลำดับ

สภาพที่ควรจะเป็นของทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.63$, S.D. = 0.54) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าทุกด้านอยู่ในระดับมากที่สุด โดยเรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ดังนี้ ด้านการตระหนักรู้ทางสังคม ($\bar{X} = 4.68$, S.D. = 0.53) ด้านการสื่อสาร ($\bar{X} = 4.65$, S.D. = 0.60) ด้านการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ($\bar{X} = 4.64$, S.D. = 0.57) ด้านการรู้สารสนเทศ ($\bar{X} = 4.64$, S.D. = 0.57) ด้านการคิดวิเคราะห์ ($\bar{X} = 4.60$, S.D. = 0.59) และด้านการสร้างสื่อดิจิทัล ($\bar{X} = 4.58$, S.D. = 0.65) ตามลำดับ

ตาราง 8 ผลการศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่ควรจะเป็นของทักษะการรู้ดิจิทัลของ
นักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร
เขต 1 ด้านการตระหนักรู้ทางสังคม

ทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียน ด้านการตระหนักรู้ทางสังคม	สภาพปัจจุบัน (D)			สภาพที่ควรจะเป็น (I)		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1. นักเรียนสามารถบอกถึงสิ่งที่ดีและไม่ควรประพฤติบนสื่อสังคมออนไลน์ เช่น การปกป้องข้อมูลส่วนตัว การไม่โพสต์ข้อความที่เป็นการโจมตีผู้อื่น	3.22	0.93	ปานกลาง	4.70	0.57	มากที่สุด
2. นักเรียนระบุแหล่งที่มาของข้อมูลและเนื้อหาที่แชร์	3.02	0.89	ปานกลาง	4.60	0.72	มากที่สุด
3. นักเรียนตรวจสอบและยืนยันความถูกต้องของข้อมูลก่อนที่จะแชร์หรือโพสต์	2.94	0.93	ปานกลาง	4.64	0.70	มากที่สุด
4. นักเรียนปฏิบัติตามข้อบังคับและเงื่อนไขการใช้บริการของแพลตฟอร์มออนไลน์	3.12	0.97	ปานกลาง	4.63	0.63	มากที่สุด
5. นักเรียนเลือกแชร์เนื้อหาที่เป็นประโยชน์และสร้างสรรค์	3.01	0.91	ปานกลาง	4.71	0.57	มากที่สุด
6. นักเรียนรับผิดชอบต่อการโพสต์ข้อมูลที่ผิดพลาดและการแก้ไขข้อผิดพลาดอย่างเหมาะสม	2.90	0.91	ปานกลาง	4.68	0.63	มากที่สุด
7. นักเรียนรู้จักวิธีการจัดการกับพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมโดยการแจ้งครูหรือผู้ปกครองเมื่อพบปัญหา	3.17	0.96	ปานกลาง	4.71	0.57	มากที่สุด
8. นักเรียนตั้งค่าความเป็นส่วนตัวในบัญชีสื่อสังคมออนไลน์ของตนเอง	3.11	1.00	ปานกลาง	4.68	0.63	มากที่สุด
9. นักเรียนสามารถรายงานเนื้อหาที่ไม่เหมาะสมหรือที่ละเมิดกฎของแพลตฟอร์ม	2.97	0.92	ปานกลาง	4.71	0.65	มากที่สุด
10. นักเรียนไม่แชร์ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้อื่น	3.06	0.90	ปานกลาง	4.71	0.68	มากที่สุด
11. นักเรียนไม่ใช้ภาพถ่าย วิดีโอ หรือเนื้อหาที่มีลิขสิทธิ์โดยไม่ได้รับอนุญาต	3.12	0.96	ปานกลาง	4.69	0.73	มากที่สุด
12. นักเรียนเคารพต่อกลุ่มคนที่มีความแตกต่าง โดยไม่เหยียดเชื้อชาติ เพศ หรือศาสนา	3.29	1.03	ปานกลาง	4.76	0.60	มากที่สุด
รวม	3.08	0.81	ปานกลาง	4.68	0.53	มากที่สุด

จากตาราง 8 สภาพปัจจุบันของทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ด้านการตระหนักรู้ทางสังคม โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.08$, S.D. = 0.81) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อคำถาม พบว่าทุกข้อคำถามอยู่ในระดับปานกลาง โดยข้อคำถามที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด 3 อันดับแรก ได้แก่ นักเรียนเคารพต่อกลุ่มคนที่มีความแตกต่าง โดยไม่เหยียดเชื้อชาติ เพศ หรือศาสนา ($\bar{X} = 3.29$, S.D. = 1.03) รองลงมา คือ นักเรียนสามารถบอกถึงสิ่งที่ควรและไม่ควรประพฤติบนสื่อสังคมออนไลน์ เช่น การปกป้องข้อมูลส่วนตัว การไม่โพสต์ข้อความที่เป็นการโจมตีผู้อื่น ($\bar{X} = 3.22$, S.D. = 0.93) และนักเรียนรู้จักวิธีการจัดการกับพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมโดยการแจ้งครูหรือผู้ปกครองเมื่อพบปัญหา ($\bar{X} = 3.17$, S.D. = 0.96) ข้อคำถามที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ นักเรียนรับผิดชอบต่อการโพสต์ข้อมูลที่ผิดพลาดและการแก้ไขข้อผิดพลาดอย่างเหมาะสม ($\bar{X} = 2.90$, S.D. = 0.91) ตามลำดับ

สภาพที่ควรจะเป็นของทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ด้านการตระหนักรู้ทางสังคม โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.68$, S.D. = 0.53) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อคำถาม พบว่าทุกข้อคำถามอยู่ในระดับมากที่สุด โดยข้อคำถามที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด 3 อันดับแรก ได้แก่ นักเรียนเคารพต่อกลุ่มคนที่มีความแตกต่าง โดยไม่เหยียดเชื้อชาติ เพศ หรือศาสนา ($\bar{X} = 4.76$, S.D. = 0.60) รองลงามี 2 ข้อคำถาม คือ นักเรียนเลือกแชร์เนื้อหาที่เป็นประโยชน์และสร้างสรรค์ ($\bar{X} = 4.71$, S.D. = 0.57) นักเรียนรู้จักวิธีการจัดการกับพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมโดยการแจ้งครูหรือผู้ปกครองเมื่อพบปัญหา ($\bar{X} = 4.71$, S.D. = 0.57) และนักเรียนสามารถรายงานเนื้อหาที่ไม่เหมาะสมหรือที่ละเมิดกฎของแพลตฟอร์ม ($\bar{X} = 4.71$, S.D. = 0.65) ข้อคำถามที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ นักเรียนระบุแหล่งที่มาของข้อมูลและเนื้อหาที่แชร์ ($\bar{X} = 4.60$, S.D. = 0.72) ตามลำดับ

ตาราง 9 ผลการศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่ควรจะเป็นของทักษะการรู้ดิจิทัลของ
นักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร
เขต 1 ด้านการสื่อสาร

ทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียน ด้านการสื่อสาร	สภาพปัจจุบัน (D)			สภาพที่ควรจะเป็น (I)		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1. นักเรียนเลือกใช้คำศัพท์ในการสื่อสาร ที่เหมาะสมกับคู่สนทนาและกาลเทศะ	3.06	0.94	ปานกลาง	4.74	0.59	มากที่สุด
2. นักเรียนใช้เครื่องมือและแอปพลิเคชันที่ เกี่ยวข้องกับการสื่อสาร เช่น โปรแกรม การประชุมออนไลน์ (Google Meet, Microsoft Teams, Zoom) ได้	2.94	0.95	ปานกลาง	4.61	0.73	มากที่สุด
3. นักเรียนสื่อสารเพื่อสร้างความสัมพันธ์ที่ดี เช่น การให้กำลังใจ การชื่นชมอย่างจริงใจ	3.22	0.99	ปานกลาง	4.69	0.66	มากที่สุด
4. นักเรียนเลือกใช้แพลตฟอร์มที่สามารถ ทำงานร่วมกันได้ตามความต้องการ เช่น Google Docs, Microsoft Teams	2.87	0.99	ปานกลาง	4.62	0.70	มากที่สุด
5. นักเรียนใช้เครื่องมือหรือแพลตฟอร์ม แชตเอกสารและร่วมกันแก้ไขเอกสาร ในการทำงานร่วมกับผู้อื่นได้	2.90	0.98	ปานกลาง	4.62	0.71	มากที่สุด
6. นักเรียนเลือกช่องทางการสื่อสารที่ เหมาะสมกับประเภทของเนื้อหา เช่น การใช้วิดีโอสำหรับการสาธิต	3.01	0.99	ปานกลาง	4.64	0.67	มากที่สุด
รวม	3.00	0.85	ปานกลาง	4.65	0.60	มากที่สุด

จากตาราง 9 สภาพปัจจุบันของทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียนในโรงเรียน
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ด้านการสื่อสาร โดยภาพรวม
อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.00$, S.D. = 0.85) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อคำถาม พบว่า
ทุกข้อคำถามอยู่ในระดับปานกลาง โดยข้อคำถามที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด 3 อันดับแรก ได้แก่
นักเรียนสื่อสารเพื่อสร้างความสัมพันธ์ที่ดี เช่น การให้กำลังใจ การชื่นชมอย่างจริงใจ
($\bar{X} = 3.22$, S.D. = 0.99) รองลงมา คือ นักเรียนเลือกใช้คำศัพท์ในการสื่อสารที่เหมาะสม
กับคู่สนทนาและกาลเทศะ ($\bar{X} = 3.06$, S.D. = 0.94) และนักเรียนเลือกช่องทางการสื่อสาร
ที่เหมาะสมกับประเภทของเนื้อหา เช่น การใช้วิดีโอสำหรับการสาธิต ($\bar{X} = 3.01$, S.D. = 0.99)

ข้อคำถามที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ นักเรียนเลือกใช้แพลตฟอร์มที่สามารถทำงานร่วมกันได้ตามความต้องการ เช่น Google Docs, Microsoft Teams ($\bar{X} = 2.87$, S.D. = 0.99) ตามลำดับ

สภาพที่ควรจะเป็นของทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ด้านการสื่อสาร โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.65$, S.D. = 0.60) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อคำถาม พบว่าทุกข้อคำถามอยู่ในระดับมากที่สุด โดยข้อคำถามที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด 3 อันดับแรก ได้แก่ นักเรียนเลือกใช้คำศัพท์ในการสื่อสารที่เหมาะสมกับคู่สนทนาและกาลเทศะ ($\bar{X} = 4.74$, S.D. = 0.59) รองลงมา คือ นักเรียนสื่อสารเพื่อสร้างความสัมพันธ์ที่ดี เช่น การให้กำลังใจ การชื่นชมอย่างจริงใจ ($\bar{X} = 4.69$, S.D. = 0.66) และนักเรียนเลือกช่องทางการสื่อสารที่เหมาะสมกับประเภทของเนื้อหา เช่น การใช้วิดีโอสำหรับการสาธิต ($\bar{X} = 4.64$, S.D. = 0.67) ข้อคำถามที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ นักเรียนใช้เครื่องมือและแอปพลิเคชันที่เกี่ยวข้องกับการสื่อสาร เช่น โปรแกรมการประชุมออนไลน์ (Google Meet, Microsoft Teams, Zoom) ได้ ($\bar{X} = 4.61$, S.D. = 0.73) ตามลำดับ

ตาราง 10 ผลการศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่ควรจะเป็นของทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ด้านการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล

ทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียน ด้านการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล	สภาพปัจจุบัน (D)			สภาพที่ควรจะเป็น (I)		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1. นักเรียนรู้จักแหล่งข้อมูลออนไลน์ที่ช่วยในการพัฒนาทักษะใหม่ ๆ เช่น บทเรียนออนไลน์ แหล่งข้อมูลการฝึกอบรม	3.13	0.99	ปานกลาง	4.65	0.61	มากที่สุด
2. นักเรียนสามารถใช้ ICT เพื่อการจัดการชีวิตประจำวัน เช่น การวางแผนการเงินด้วยแอปพลิเคชัน การสั่งซื้อสินค้าออนไลน์	3.01	1.00	ปานกลาง	4.62	0.69	มากที่สุด
3. นักเรียนสามารถจัดการเวลาในการใช้อุปกรณ์ดิจิทัล เช่น การจำกัดเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตของตนเอง นอกเหนือจากการใช้เวลาเรียน	2.90	0.94	ปานกลาง	4.67	0.67	มากที่สุด

ตาราง 10 (ต่อ)

ทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียน ด้านการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล	สภาพปัจจุบัน (D)			สภาพที่ควรจะเป็น (I)		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
4. นักเรียนสามารถตั้งค่าระบบและแอปพลิเคชันให้เหมาะสมกับการใช้งาน เช่น การตั้งค่าความเป็นส่วนตัวและการแจ้งเตือน	3.08	1.00	ปานกลาง	4.63	0.67	มากที่สุด
5. นักเรียนรู้จักเครื่องมือและแพลตฟอร์มที่ใช้ในการจัดเก็บข้อมูล เช่น Google Drive, Microsoft OneDrive หรือ Dropbox	2.85	0.96	ปานกลาง	4.60	0.74	มากที่สุด
6. นักเรียนตั้งชื่อไฟล์และโฟลเดอร์ให้มีความหมายและจัดระเบียบตามหมวดหมู่ เช่น การสร้างโฟลเดอร์สำหรับวิชาเรียน	3.06	1.03	ปานกลาง	4.60	0.71	มากที่สุด
7. นักเรียนสามารถตั้งค่าและใช้อุปกรณ์ฮาร์ดแวร์อย่างถูกต้อง เช่น การเชื่อมต่อกับเครือข่าย Wi-Fi การเชื่อมต่อและการตั้งค่าเครื่องพิมพ์	3.18	1.09	ปานกลาง	4.63	0.68	มากที่สุด
8. นักเรียนเลือกซอฟต์แวร์ที่เหมาะสมกับความต้องการ เช่น การใช้งาน YouTube เพื่อการศึกษา การใช้งาน TikTok เพื่อความบันเทิง และการใช้งาน Microsoft Word เพื่อจัดการข้อมูลสารสนเทศ	3.32	1.02	ปานกลาง	4.73	0.61	มากที่สุด
รวม	3.07	0.87	ปานกลาง	4.64	0.57	มากที่สุด

จากตาราง 10 สภาพปัจจุบันของทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ด้านการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.07$, S.D. = 0.87) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อคำถาม พบว่าทุกข้อคำถามอยู่ในระดับปานกลาง โดยข้อคำถามที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด 3 อันดับแรก ได้แก่ นักเรียนเลือกซอฟต์แวร์ที่เหมาะสมกับความต้องการ เช่น การใช้งาน YouTube เพื่อการศึกษา การใช้งาน TikTok เพื่อความบันเทิง และการใช้งาน Microsoft Word เพื่อจัดการข้อมูลสารสนเทศ ($\bar{X} = 3.32$, S.D. = 1.02) รองลงมา คือ นักเรียนสามารถตั้งค่าและใช้อุปกรณ์ฮาร์ดแวร์อย่างถูกต้อง เช่น การเชื่อมต่อกับเครือข่าย Wi-Fi การเชื่อมต่อและการตั้งค่าเครื่องพิมพ์ ($\bar{X} = 3.18$, S.D. = 1.09) และนักเรียนรู้จัก

แหล่งข้อมูลออนไลน์ที่ช่วยในการพัฒนาทักษะใหม่ ๆ เช่น บทเรียนออนไลน์ แหล่งข้อมูล การฝึกอบรม ($\bar{X} = 3.13$, S.D. = 0.99) ข้อคำถามที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ นักเรียนรู้จัก เครื่องมือและแพลตฟอร์มที่ใช้ในการจัดเก็บข้อมูล เช่น Google Drive, Microsoft OneDrive หรือ Dropbox ($\bar{X} = 2.85$, S.D. = 0.96) ตามลำดับ

สภาพที่ควรจะเป็นของทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียนในโรงเรียน สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ด้านการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.64$, S.D. = 0.57) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ คำถาม พบว่าทุกข้อคำถามอยู่ในระดับมากที่สุด โดยข้อคำถามที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด 3 อันดับแรก ได้แก่ นักเรียนเลือกซอฟต์แวร์ที่เหมาะสมกับความต้องการ เช่น การใช้งาน YouTube เพื่อการศึกษา การใช้งาน TikTok เพื่อความบันเทิง และการใช้งาน Microsoft Word เพื่อจัดการข้อมูลสารสนเทศ ($\bar{X} = 4.73$, S.D. = 0.61) รองลงมา คือ นักเรียน สามารถจัดการเวลาในการใช้อุปกรณ์ดิจิทัล เช่น การจำกัดเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ต ของตนเอง นอกเหนือจากการใช้ในเวลาเรียน ($\bar{X} = 4.67$, S.D. = 0.67) และนักเรียนรู้จัก แหล่งข้อมูลออนไลน์ที่ช่วยในการพัฒนาทักษะใหม่ ๆ เช่น บทเรียนออนไลน์ แหล่งข้อมูล การฝึกอบรม ($\bar{X} = 4.65$, S.D. = 0.61) ข้อคำถามที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคำถาม คือ นักเรียนรู้จักเครื่องมือและแพลตฟอร์มที่ใช้ในการจัดเก็บข้อมูล เช่น Google Drive, Microsoft OneDrive หรือ Dropbox ($\bar{X} = 4.60$, S.D. = 0.74) ตามลำดับ

ตาราง 11 ผลการศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่ควรจะเป็นของทักษะการรู้ดิจิทัลของ นักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ด้านการสร้างสื่อดิจิทัล

ทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียน ด้านการสร้างสื่อดิจิทัล	สภาพปัจจุบัน (D)			สภาพที่ควรจะเป็น (I)		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1. นักเรียนใช้ซอฟต์แวร์ในการสร้างผลงาน เช่น การออกแบบโปสเตอร์ การสร้างสไลด์ การนำเสนอ	2.86	0.94	ปานกลาง	4.59	0.72	มากที่สุด
2. นักเรียนสามารถสร้างสื่อดิจิทัลในรูปแบบต่าง ๆ เช่น ข้อความ รูปภาพ วิดีโอ เพื่อให้เหมาะสมกับความต้องการของผู้รับสาร	3.03	0.95	ปานกลาง	4.58	0.70	มากที่สุด

ตาราง 11 (ต่อ)

ทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียน ด้านการสร้างสื่อดิจิทัล	สภาพปัจจุบัน (D)			สภาพที่ควรจะเป็น (I)		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
3. นักเรียนสามารถสร้างสื่อดิจิทัลให้เหมาะสมกับประเภทของสื่อ เช่น การสร้างกราฟิกสำหรับสื่อสังคมออนไลน์ การเขียนรายงานสำหรับเอกสาร	2.90	0.96	ปานกลาง	4.57	0.70	มากที่สุด
4. นักเรียนใช้เทคนิคการเขียนและการสร้างเนื้อหาที่น่าสนใจ เช่น การเล่าเรื่อง การยกตัวอย่างประกอบ	2.86	0.93	ปานกลาง	4.59	0.70	มากที่สุด
5. นักเรียนรู้จักวิธีการเผยแพร่ผลงาน เช่น การอัปโหลดไปยังเว็บไซต์ การแชร์ผ่านโซเชียลมีเดีย หรือการพิมพ์และจัดแสดงผลงาน หรือการจัดนิทรรศการ	2.92	0.93	ปานกลาง	4.59	0.69	มากที่สุด
รวม	2.92	0.86	ปานกลาง	4.58	0.65	มากที่สุด

จากตาราง 11 สภาพปัจจุบันของทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ด้านการสร้างสื่อดิจิทัล โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.92$, S.D. = 0.86) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อคำถามพบว่าทุกข้อคำถามอยู่ในระดับปานกลาง โดยข้อคำถามที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด 3 อันดับแรก ได้แก่ นักเรียนสามารถสร้างสื่อดิจิทัลในรูปแบบต่าง ๆ เช่น ข้อความ รูปภาพ วิดีโอ เพื่อให้เหมาะสมกับความต้องการของผู้รับสาร ($\bar{X} = 3.03$, S.D. = 0.95) รองลงมา คือ นักเรียนรู้จักวิธีการเผยแพร่ผลงาน เช่น การอัปโหลดไปยังเว็บไซต์ การแชร์ผ่านโซเชียลมีเดีย หรือการพิมพ์และจัดแสดงผลงาน หรือการจัดนิทรรศการ ($\bar{X} = 2.92$, S.D. = 0.93) และนักเรียนสามารถสร้างสื่อดิจิทัลให้เหมาะสมกับประเภทของสื่อ เช่น การสร้างกราฟิกสำหรับสื่อสังคมออนไลน์ การเขียนรายงานสำหรับเอกสาร ($\bar{X} = 2.90$, S.D. = 0.96) ข้อคำถามที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ นักเรียนใช้ซอฟต์แวร์ในการสร้างผลงาน เช่น การออกแบบโปสเตอร์ การสร้างสไลด์การนำเสนอ ($\bar{X} = 2.86$, S.D. = 0.94) ตามลำดับ

สภาพที่ควรจะเป็นของทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ด้านการสร้างสื่อดิจิทัล โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.58$, S.D. = 0.65) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อคำถาม

พบว่าทุกข้อคำถามอยู่ในระดับมากที่สุด โดยข้อคำถามที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด 3 อันดับแรก ได้แก่ นักเรียนรู้จักวิธีการเผยแพร่ผลงาน เช่น การอัปโหลดไปยังเว็บไซต์ การแชร์ผ่านโซเชียลมีเดีย หรือการพิมพ์และจัดแสดงผลงาน หรือการจัดนิทรรศการ ($\bar{X} = 4.59$, S.D. = 0.69) รองลงมา คือ นักเรียนใช้เทคนิคการเขียนและการสร้างเนื้อหาที่น่าสนใจ เช่น การเล่าเรื่อง การยกตัวอย่างประกอบ ($\bar{X} = 4.59$, S.D. = 0.70) และนักเรียนใช้ซอฟต์แวร์ในการสร้างผลงาน เช่น การออกแบบโปสเตอร์ การสร้างสไลด์การนำเสนอ ($\bar{X} = 4.59$, S.D. = 0.72) ข้อคำถามที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ นักเรียนสามารถสร้างสื่อดิจิทัลให้เหมาะสมกับประเภทของสื่อ เช่น การสร้างกราฟิกสำหรับสื่อสังคมออนไลน์ การเขียนรายงานสำหรับเอกสาร ($\bar{X} = 4.57$, S.D. = 0.70) ตามลำดับ

ตาราง 12 ผลการศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่ควรจะเป็นของทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ด้านการคิดวิเคราะห์

ทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียน ด้านการคิดวิเคราะห์	สภาพปัจจุบัน (D)			สภาพที่ควรจะเป็น (I)		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1. นักเรียนสามารถแยกแยะวัตถุประสงค์ของข้อมูล ว่ามีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ข้อมูลชักชวน หรือสร้างความตระหนัก	3.00	0.93	ปานกลาง	4.59	0.65	มากที่สุด
2. นักเรียนระบุหัวข้อหลัก ประเด็นสำคัญ และข้อความหลักของสื่อได้	2.97	0.92	ปานกลาง	4.59	0.66	มากที่สุด
3. นักเรียนสามารถเปรียบเทียบข้อมูลจากแหล่งต่าง ๆ เพื่อหาความแตกต่างหรือความเหมือน	2.96	0.91	ปานกลาง	4.62	0.65	มากที่สุด
4. นักเรียนรู้จักประเมินแหล่งข้อมูลที่ค้นพบ เช่น การตรวจสอบความน่าเชื่อถือ ความเป็นปัจจุบัน และความเกี่ยวข้อง	2.97	0.92	ปานกลาง	4.63	0.64	มากที่สุด
5. นักเรียนอธิบายได้ว่าทำไมคำตอบที่เลือกจึงเหมาะสมที่สุดและมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์	3.08	0.93	ปานกลาง	4.55	0.73	มากที่สุด
6. นักเรียนใช้งานสื่อดิจิทัลในการสืบค้นข้อมูล และเลือกใช้ข้อมูลที่เหมาะสมไปใช้ในการเรียนและจัดทำรายงานในรายวิชาต่าง ๆ	3.12	0.97	ปานกลาง	4.64	0.63	มากที่สุด
รวม	3.02	0.86	ปานกลาง	4.60	0.59	มากที่สุด

จากตาราง 12 สภาพปัจจุบันของทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ด้านการคิดวิเคราะห์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.02$, S.D. = 0.86) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อคำถามพบว่าทุกข้อคำถามอยู่ในระดับปานกลาง โดยข้อคำถามที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด 3 อันดับแรก ได้แก่ นักเรียนใช้งานสื่อดิจิทัลในการสืบค้นข้อมูล และเลือกใช้ข้อมูลที่เหมาะสมไปใช้ในการเรียนและจัดทำรายงานในรายวิชาต่าง ๆ ($\bar{X} = 3.12$, S.D. = 0.97) รองลงมา คือ นักเรียนอธิบายได้ว่าทำไมคำตอบที่เลือกจึงเหมาะสมที่สุดและมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ ($\bar{X} = 3.08$, S.D. = 0.93) และนักเรียนสามารถแยกแยะวัตถุประสงค์ของข้อมูล ว่ามีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ข้อมูล ชักชวน หรือสร้างความตระหนัก ($\bar{X} = 3.00$, S.D. = 0.93) ข้อคำถามที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ นักเรียนสามารถเปรียบเทียบข้อมูลจากแหล่งต่าง ๆ เพื่อหาความแตกต่างหรือความเหมือน ($\bar{X} = 2.96$, S.D. = 0.91) ตามลำดับ

สภาพที่ควรจะเป็นของทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ด้านการคิดวิเคราะห์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.60$, S.D. = 0.59) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อคำถามพบว่าทุกข้อคำถามอยู่ในระดับมากที่สุด โดยข้อคำถามที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด 3 อันดับแรก ได้แก่ นักเรียนใช้งานสื่อดิจิทัลในการสืบค้นข้อมูล และเลือกใช้ข้อมูลที่เหมาะสมไปใช้ในการเรียนและจัดทำรายงานในรายวิชาต่าง ๆ ($\bar{X} = 4.64$, S.D. = 0.63) รองลงมา คือ นักเรียนรู้จักประเมินแหล่งข้อมูลที่ค้นพบ เช่น การตรวจสอบความน่าเชื่อถือ ความเป็นปัจจุบัน และความเกี่ยวข้อง ($\bar{X} = 4.63$, S.D. = 0.64) และนักเรียนสามารถเปรียบเทียบข้อมูลจากแหล่งต่าง ๆ เพื่อหาความแตกต่างหรือความเหมือน ($\bar{X} = 4.62$, S.D. = 0.65) ข้อคำถามที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ นักเรียนอธิบายได้ว่าทำไมคำตอบที่เลือกจึงเหมาะสมที่สุดและมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ ($\bar{X} = 4.55$, S.D. = 0.73) ตามลำดับ

ตาราง 13 ผลการศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่ควรจะเป็นของทักษะการรู้ดิจิทัลของ
นักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร
เขต 1 ด้านการรู้สารสนเทศ

ทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียน ด้านการรู้สารสนเทศ	สภาพปัจจุบัน (D)			สภาพที่ควรจะเป็น (I)		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1. นักเรียนอธิบายหลักการทำงานของอุปกรณ์และสื่อเทคโนโลยีที่ใช้ในการสื่อสารสารสนเทศได้	3.03	0.98	ปานกลาง	4.65	0.61	มากที่สุด
2. นักเรียนบอกข้อดีและข้อเสียของการใช้สื่อสารสนเทศได้	3.26	1.00	ปานกลาง	4.70	0.59	มากที่สุด
3. นักเรียนสามารถเลือกและใช้คำค้นที่เหมาะสมในการค้นหาข้อมูล	3.28	1.00	ปานกลาง	4.72	0.57	มากที่สุด
4. นักเรียนเลือกแหล่งข้อมูลที่ถูกต้องสำหรับการค้นหา เช่น การใช้ฐานข้อมูลออนไลน์ เว็บไซต์	3.13	0.95	ปานกลาง	4.63	0.68	มากที่สุด
5. นักเรียนเลือกใช้กราฟิก ข้อความ วิดีโอ หรือการนำเสนอข้อมูลตามความต้องการของผู้รับสาร	2.97	0.93	ปานกลาง	4.59	0.69	มากที่สุด
6. นักเรียนตรวจสอบความสอดคล้องของเนื้อหาและจุดประสงค์เนื้อหาตรงตามหัวข้อและเป้าหมายหรือไม่	3.02	0.93	ปานกลาง	4.57	0.68	มากที่สุด
7. นักเรียนอ้างอิงแหล่งที่มาของข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาหรือการทำงานได้อย่างถูกต้องตามหลักการอ้างอิง	3.00	0.94	ปานกลาง	4.59	0.71	มากที่สุด
8. นักเรียนนำเสนอข้อมูลอย่างตรงไปตรงมา ไม่บิดเบือน	3.11	0.95	ปานกลาง	4.64	0.64	มากที่สุด
9. นักเรียนรวบรวมข้อมูลจากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ แล้วเลือกข้อมูลที่สำคัญและเนื้อหาที่เกี่ยวข้องมาใช้ในการประกอบการเรียน	3.08	0.96	ปานกลาง	4.65	0.64	มากที่สุด
10. นักเรียนรู้จักเครื่องมือและเทคนิคที่ใช้ในการจัดระเบียบเนื้อหา เช่น โปรแกรมจัดการข้อมูล (Excel, Google Sheets)	2.98	0.98	ปานกลาง	4.66	0.67	มากที่สุด
รวม	3.08	0.86	ปานกลาง	4.64	0.57	มากที่สุด

จากตาราง 13 สภาพปัจจุบันของทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ด้านการรู้สารสนเทศ โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.08$, S.D. = 0.86) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อคำถามพบว่าทุกข้อคำถามอยู่ในระดับปานกลาง โดยข้อคำถามที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด 3 อันดับแรก ได้แก่ นักเรียนสามารถเลือกและใช้คำค้นที่เหมาะสมในการค้นหาข้อมูล ($\bar{X} = 3.28$, S.D. = 1.00) รองลงมา คือ นักเรียนบอกข้อดีและข้อเสียของการใช้สื่อสารสนเทศได้ ($\bar{X} = 3.26$, S.D. = 1.00) และนักเรียนเลือกแหล่งข้อมูลที่ถูกต้องสำหรับการค้นหา เช่น การใช้ฐานข้อมูลออนไลน์ เว็บไซต์ ($\bar{X} = 3.13$, S.D. = 0.95) ข้อคำถามที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ นักเรียนเลือกใช้กราฟิก ข้อความ วิดีโอ หรือการนำเสนอข้อมูลตามความต้องการของผู้รับสาร ($\bar{X} = 2.97$, S.D. = 0.93) ตามลำดับ

สภาพที่ควรจะเป็นของทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ด้านการรู้สารสนเทศ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.64$, S.D. = 0.57) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อคำถามพบว่าทุกข้อคำถามอยู่ในระดับมากที่สุด โดยข้อคำถามที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด 3 อันดับแรก ได้แก่ นักเรียนสามารถเลือกและใช้คำค้นที่เหมาะสมในการค้นหาข้อมูล ($\bar{X} = 4.72$, S.D. = 0.57) รองลงมา คือ นักเรียนบอกข้อดีและข้อเสียของการใช้สื่อสารสนเทศได้ ($\bar{X} = 4.70$, S.D. = 0.59) และนักเรียนรู้จักเครื่องมือและเทคนิคที่ใช้ในการจัดระเบียบเนื้อหา เช่น โปรแกรมจัดการข้อมูล (Excel, Google Sheets) ($\bar{X} = 4.66$, S.D. = 0.67) ข้อคำถามที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ นักเรียนตรวจสอบความสอดคล้องของเนื้อหาและจุดประสงค์เนื้อหาตรงตามหัวข้อและเป้าหมายหรือไม่ ($\bar{X} = 4.57$, S.D. = 0.68) ตามลำดับ

ตอนที่ 3 ผลการประเมินความต้องการจำเป็นในการส่งเสริมทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1

ผลการประเมินความต้องการจำเป็นในการส่งเสริมทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 มีรายละเอียดดังตาราง 14-20

ตาราง 14 ผลการประเมินความต้องการจำเป็นในการส่งเสริมทักษะการรู้ดิจิทัลของ
นักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร
เขต 1 โดยภาพรวม

ทักษะการรู้ดิจิทัลของ นักเรียน	D	I	$PNI_{modified}$	ลำดับ ความสำคัญ
1. การตระหนักรู้ทางสังคม	3.08	4.68	0.519	4
2. การสื่อสาร	3.00	4.65	0.550	2
3. การใช้เทคโนโลยีดิจิทัล	3.07	4.64	0.511	5
4. การสร้างสื่อดิจิทัล	2.92	4.58	0.568	1
5. การคิดวิเคราะห์	3.02	4.60	0.523	3
6. การรู้สารสนเทศ	3.08	4.64	0.506	6
รวมค่าเฉลี่ย	3.03	4.63	0.528	

จากตาราง 14 พบว่า ความต้องการจำเป็นในการส่งเสริมทักษะการรู้ดิจิทัล
ของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1
โดยภาพรวมมีค่าดัชนีการจัดลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น ($PNI_{modified}$) เท่ากับ
0.528 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านโดยเรียงจากมากไปน้อย พบว่า ด้านการสร้างสื่อดิจิทัล
($PNI_{modified} = 0.568$) ด้านการสื่อสาร ($PNI_{modified} = 0.550$) ด้านการคิดวิเคราะห์
($PNI_{modified} = 0.523$) ด้านการตระหนักรู้ทางสังคม ($PNI_{modified} = 0.519$) ด้านการใช้
เทคโนโลยีดิจิทัล ($PNI_{modified} = 0.511$) และด้านการรู้สารสนเทศ ($PNI_{modified} = 0.506$)
ตามลำดับ

รายละเอียดของค่าดัชนีการจัดลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น
($PNI_{modified}$) ขององค์ประกอบต่าง ๆ สามารถนำเสนอตาราง 15-20

ตาราง 15 ผลการประเมินความต้องการจำเป็นในการส่งเสริมทักษะการรู้ดิจิทัลของ
นักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร
เขต 1 ด้านการตระหนักรู้ทางสังคม

ทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียน ด้านการตระหนักรู้ทางสังคม	D	I	PNI _{modified}	ลำดับ ความสำคัญ
1. นักเรียนสามารถบอกถึงสิ่งที่ควรและ ไม่ควรประพฤติบนสื่อสังคมออนไลน์ เช่น การปกป้องข้อมูลส่วนตัว การไม่โพสต์ข้อความ ที่เป็นการโจมตีผู้อื่น	3.22	4.70	0.460	11
2. นักเรียนระบุแหล่งที่มาของข้อมูลและเนื้อหา ที่แชร์	3.02	4.60	0.523	6
3. นักเรียนตรวจสอบและยืนยันความถูกต้อง ของข้อมูลก่อนที่จะแชร์หรือโพสต์	2.94	4.64	0.578	3
4. นักเรียนปฏิบัติตามข้อบังคับและเงื่อนไข การใช้บริการของแพลตฟอร์มออนไลน์	3.12	4.63	0.484	10
5. นักเรียนเลือกแชร์เนื้อหาที่เป็นประโยชน์ และสร้างสรรค์	3.01	4.71	0.565	4
6. นักเรียนรับผิดชอบต่อการโพสต์ข้อมูล ที่ผิดพลาดและการแก้ไขข้อผิดพลาด อย่างเหมาะสม	2.90	4.63	0.597	1
7. นักเรียนรู้จักวิธีการจัดการกับพฤติกรรม ที่ไม่เหมาะสมโดยการแจ้งครูหรือผู้ปกครอง เมื่อพบปัญหา	3.17	4.71	0.486	9
8. นักเรียนตั้งคำถามเป็นส่วนตัวในบัญชี สื่อสังคมออนไลน์ของตนเอง	3.11	4.68	0.505	7
9. นักเรียนสามารถรายงานเนื้อหาที่ไม่ เหมาะสมหรือที่ละเมิดกฎของแพลตฟอร์ม	2.97	4.71	0.586	2
10. นักเรียนไม่แชร์ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้อื่น	3.06	4.71	0.539	5
11. นักเรียนไม่ใช้ภาพถ่าย วิดีโอ หรือเนื้อหา ที่มีลิขสิทธิ์โดยไม่ได้รับอนุญาต	3.12	4.69	0.503	8
12. นักเรียนเคารพต่อกลุ่มคนที่มีความแตกต่าง โดยไม่เหยียดเชื้อชาติ เพศ หรือศาสนา	3.29	4.76	0.447	12
รวมค่าเฉลี่ย	3.08	4.68	0.519	

จากตาราง 15 ผลการประเมินความต้องการจำเป็นในการส่งเสริมทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ด้านการตระหนักรู้ทางสังคม พบว่า มีค่าดัชนีการจัดลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นรวมเท่ากับ 0.519 ($PNI_{modified} = 0.519$) ข้อคำถามที่มีค่าดัชนีการจัดลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นสูงสุด 3 อันดับแรก ได้แก่ นักเรียนตรวจสอบและยืนยันความถูกต้องของข้อมูลก่อนที่จะแชร์หรือโพสต์ ($PNI_{modified} = 0.597$) รองลงมา คือ นักเรียนรับผิดชอบต่อการโพสต์ข้อมูลที่ผิดพลาดและการแก้ไขข้อผิดพลาดอย่างเหมาะสม ($PNI_{modified} = 0.586$) และนักเรียนสามารถรายงานเนื้อหาที่ไม่เหมาะสมหรือที่ละเมิดกฎของแพลตฟอร์ม ($PNI_{modified} = 0.578$) ตามลำดับ

ตาราง 16 ผลการประเมินความต้องการจำเป็นในการส่งเสริมทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ด้านการสื่อสาร

ทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียน ด้านการสื่อสาร	D	I	$PNI_{modified}$	ลำดับ ความสำคัญ
1. นักเรียนเลือกใช้คำศัพท์ในการสื่อสารที่เหมาะสมกับคู่สนทนาและกาลเทศะ	3.06	4.74	0.549	4
2. นักเรียนใช้เครื่องมือและแอปพลิเคชันที่เกี่ยวข้องกับการสื่อสาร เช่น โปรแกรมการประชุมออนไลน์ (Google Meet, Microsoft Teams, Zoom) ได้	2.94	4.61	0.568	3
3. นักเรียนสื่อสารเพื่อสร้างความสัมพันธ์ที่ดี เช่น การให้กำลังใจ การชื่นชมอย่างจริงใจ	3.22	4.69	0.457	6
4. นักเรียนเลือกใช้แพลตฟอร์มที่สามารถทำงานร่วมกันได้ตามความต้องการ เช่น Google Docs, Microsoft Teams	2.87	4.62	0.610	1
5. นักเรียนใช้เครื่องมือหรือแพลตฟอร์มแชร์เอกสารและร่วมกันแก้ไขเอกสารในการทำงานร่วมกับผู้อื่นได้	2.90	4.62	0.593	2
6. นักเรียนเลือกช่องทางการสื่อสารที่เหมาะสมกับประเภทของเนื้อหา เช่น การใช้วิดีโอสำหรับการสาธิต	3.01	4.64	0.542	5
รวมค่าเฉลี่ย	3.00	4.65	0.550	

จากตาราง 16 ผลการประเมินความต้องการจำเป็นในการส่งเสริมทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ด้านการสื่อสาร พบว่า มีค่าดัชนีการจัดลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นรวมเท่ากับ 0.550 ($PNI_{modified} = 0.550$) ข้อคำถามที่มีค่าดัชนีการจัดลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นสูงสุด 3 อันดับแรก ได้แก่ นักเรียนเลือกใช้แพลตฟอร์มที่สามารถทำงานร่วมกันได้ตามความต้องการ เช่น Google Docs, Microsoft Teams ($PNI_{modified} = 0.610$) รองลงมา คือ นักเรียนใช้เครื่องมือหรือแพลตฟอร์มแชร์เอกสารและร่วมกันแก้ไขเอกสารในการทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ ($PNI_{modified} = 0.593$) และนักเรียนใช้เครื่องมือและแอปพลิเคชันที่เกี่ยวข้องกับการสื่อสาร เช่น โปรแกรมการประชุมออนไลน์ (Google Meet, Microsoft Teams, Zoom) ได้ ($PNI_{modified} = 0.568$) ตามลำดับ

ตาราง 17 ผลการประเมินความต้องการจำเป็นในการส่งเสริมทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ด้านการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล

ทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียน ด้านการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล	D	I	$PNI_{modified}$	ลำดับ ความสำคัญ
1. นักเรียนรู้จักแหล่งข้อมูลออนไลน์ที่ช่วยในการพัฒนาทักษะใหม่ ๆ เช่น บทเรียนออนไลน์ แหล่งข้อมูลการฝึกอบรม	3.13	4.65	0.486	6
2. นักเรียนสามารถใช้ ICT เพื่อการจัดการชีวิตประจำวัน เช่น การวางแผนการเงินด้วยแอปพลิเคชัน การสั่งซื้อสินค้าออนไลน์	3.01	4.62	0.535	3
3. นักเรียนสามารถจัดการเวลาในการใช้อุปกรณ์ดิจิทัล เช่น การจำกัดเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตของตนเอง นอกเหนือจากการใช้ในเวลาเรียน	2.90	4.67	0.610	2
4. นักเรียนสามารถตั้งค่าระบบและแอปพลิเคชันให้เหมาะสมกับการใช้งาน เช่น การตั้งค่าความเป็นส่วนตัวและการแจ้งเตือน	3.08	4.63	0.503	4
5. นักเรียนรู้จักเครื่องมือและแพลตฟอร์มที่ใช้ในการจัดเก็บข้อมูล เช่น Google Drive, Microsoft OneDrive หรือ Dropbox	2.85	4.60	0.614	1

ตาราง 17 (ต่อ)

ทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียน ด้านการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล	D	I	$PNI_{modified}$	ลำดับ ความสำคัญ
6. นักเรียนตั้งชื่อไฟล์และโฟลเดอร์ให้มีความหมายและจัดระเบียบตามหมวดหมู่ เช่น การสร้างโฟลเดอร์สำหรับวิชาเรียน	3.06	4.60	0.503	4
7. นักเรียนสามารถตั้งค่าและใช้อุปกรณ์ฮาร์ดแวร์อย่างถูกต้อง เช่น การเชื่อมต่อกับเครือข่าย Wi-Fi การเชื่อมต่อและการตั้งค่าเครื่องพิมพ์	3.18	4.63	0.456	7
8. นักเรียนเลือกซอฟต์แวร์ที่เหมาะสมกับความต้องการ เช่น การใช้งาน YouTube เพื่อการศึกษา การใช้งาน TikTok เพื่อความบันเทิง และการใช้งาน Microsoft Word เพื่อจัดการข้อมูลสารสนเทศ	3.32	4.73	0.425	8
รวมค่าเฉลี่ย	3.07	4.64	0.511	

จากตาราง 17 ผลการประเมินความต้องการจำเป็นในการส่งเสริมทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ด้านการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล พบว่า มีค่าดัชนีการจัดลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นรวมเท่ากับ 0.511 ($PNI_{modified} = 0.511$) ข้อคำถามที่มีค่าดัชนีการจัดลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นสูงสุด 3 อันดับแรก ได้แก่ นักเรียนสามารถจัดการเวลาในการใช้อุปกรณ์ดิจิทัล เช่น การจำกัดเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ตของตนเอง นอกเหนือจากการใช้ในเวลาเรียน ($PNI_{modified} = 0.614$) รองลงมา คือ นักเรียนรู้จักเครื่องมือและแพลตฟอร์มที่ใช้ในการจัดเก็บข้อมูล เช่น Google Drive, Microsoft OneDrive หรือ Dropbox ($PNI_{modified} = 0.610$) และนักเรียนสามารถใช้ ICT เพื่อการจัดการชีวิตประจำวัน เช่น การวางแผนการเงินด้วยแอปพลิเคชัน การสั่งซื้อสินค้าออนไลน์ ($PNI_{modified} = 0.535$) ตามลำดับ

ตาราง 18 ผลการประเมินความต้องการจำเป็นในการส่งเสริมทักษะการรู้ดิจิทัลของ
นักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร
เขต 1 ด้านการสร้างสื่อดิจิทัล

ทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียน ด้านการสร้างสื่อดิจิทัล	D	I	PNI _{modified}	ลำดับ ความสำคัญ
1. นักเรียนใช้ซอฟต์แวร์ในการสร้างผลงาน เช่น การออกแบบโปสเตอร์ การสร้างสไลด์ การนำเสนอ	2.86	4.59	0.605	1
2. นักเรียนสามารถสร้างสื่อดิจิทัลในรูปแบบ ต่าง ๆ เช่น ข้อความ รูปภาพ วิดีโอ เพื่อให้ เหมาะสมกับความต้องการของผู้รับสาร	3.03	4.58	0.512	5
3. นักเรียนสามารถสร้างสื่อดิจิทัลให้เหมาะสม กับประเภทของสื่อ เช่น การสร้างกราฟิก สำหรับสื่อสังคมออนไลน์ การเขียนรายงาน สำหรับเอกสาร	2.90	4.57	0.576	3
4. นักเรียนใช้เทคนิคการเขียนและการสร้าง เนื้อหาที่น่าสนใจ เช่น การเล่าเรื่อง การยกตัวอย่างประกอบ	2.86	4.59	0.605	1
5. นักเรียนรู้จักวิธีการเผยแพร่ผลงาน เช่น การอัปโหลดไปยังเว็บไซต์ การแชร์ผ่านโซเชียล มีเดีย หรือการพิมพ์และจัดแสดงผลงาน หรือ การจัดนิทรรศการ	2.92	4.59	0.572	4
รวมค่าเฉลี่ย	2.92	4.58	0.568	

จากตาราง 18 ผลการประเมินความต้องการจำเป็นในการส่งเสริมทักษะ
การรู้ดิจิทัลของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
สกลนคร เขต 1 ด้านการสร้างสื่อดิจิทัล พบว่า มีค่าดัชนีการจัดลำดับความสำคัญ
ของความต้องการจำเป็นรวมเท่ากับ 0.568 ($PNI_{modified} = 0.568$) ข้อคำถามที่มีค่าดัชนี
การจัดลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นสูงสุด 3 อันดับแรก ได้แก่ นักเรียนใช้
เทคนิคการเขียนและการสร้างเนื้อหาที่น่าสนใจ เช่น การเล่าเรื่อง การยกตัวอย่างประกอบ
($PNI_{modified} = 0.605$) นักเรียนใช้ซอฟต์แวร์ในการสร้างผลงาน เช่น การออกแบบโปสเตอร์
การสร้างสไลด์การนำเสนอ ($PNI_{modified} = 0.605$) รองลงมา คือ นักเรียนสามารถสร้าง

สื่อดิจิทัลให้เหมาะสมกับประเภทของสื่อ เช่น การสร้างกราฟิกสำหรับสื่อสังคมออนไลน์ การเขียนรายงานสำหรับเอกสาร ($PNI_{\text{modified}} = 0.576$) และนักเรียนรู้จักวิธีการเผยแพร่ผลงาน เช่น การอัปโหลดไปยังเว็บไซต์ การแชร์ผ่านโซเชียลมีเดีย หรือการพิมพ์และจัดแสดงผลงาน หรือการจัดนิทรรศการ ($PNI_{\text{modified}} = 0.572$) ตามลำดับ

ตาราง 19 ผลการประเมินความต้องการจำเป็นในการส่งเสริมทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ด้านการคิดวิเคราะห์

ทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียน ด้านการคิดวิเคราะห์	D	I	PNI_{modified}	ลำดับ ความสำคัญ
1. นักเรียนสามารถแยกแยะวัตถุประสงค์ของข้อมูล ว่ามีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ข้อมูลชักชวน หรือสร้างความตระหนัก	3.00	4.59	0.530	4
2. นักเรียนระบุหัวข้อหลัก ประเด็นสำคัญ และข้อความหลักของสื่อได้	2.97	4.59	0.545	3
3) นักเรียนสามารถเปรียบเทียบข้อมูลจากแหล่งต่าง ๆ เพื่อหาความแตกต่างหรือความเหมือน	2.96	4.62	0.561	1
4. นักเรียนรู้จักประเมินแหล่งข้อมูลที่ค้นพบ เช่น การตรวจสอบความน่าเชื่อถือ ความเป็นปัจจุบัน และความเกี่ยวข้อง	2.97	4.63	0.559	2
5. นักเรียนอธิบายได้ว่าทำไมคำตอบที่เลือกจึงเหมาะสมที่สุดและมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์	3.08	4.55	0.477	6
6. นักเรียนใช้งานสื่อดิจิทัลในการสืบค้นข้อมูล และเลือกใช้ข้อมูลที่เหมาะสมไปใช้ในการเรียน และจัดทำรายงานในรายวิชาต่าง ๆ	3.12	4.64	0.487	5
รวมค่าเฉลี่ย	3.02	4.60	0.523	

จากตาราง 19 ผลการประเมินความต้องการจำเป็นในการส่งเสริมทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ด้านการคิดวิเคราะห์ พบว่า มีค่าดัชนีการจัดลำดับความสำคัญ

ของความต้องกรจำเป็นรวมเท่ากับ 0.523 ($PNI_{modified} = 0.523$) ข้อคำถามที่มีค่าดัชนีการจัดลำดับความสำคัญของความต้องกรจำเป็นสูงสุด 3 อันดับแรก ได้แก่ นักเรียนระบุหัวข้อหลัก ประเด็นสำคัญ และข้อความหลักของสื่อได้ ($PNI_{modified} = 0.561$) รองลงมา คือ นักเรียนสามารถเปรียบเทียบข้อมูลจากแหล่งต่าง ๆ เพื่อหาความแตกต่างหรือความเหมือน ($PNI_{modified} = 0.559$) และนักเรียนรู้จักประเมินแหล่งข้อมูลที่ค้นพบ เช่น การตรวจสอบความน่าเชื่อถือ ความเป็นปัจจุบัน และความเกี่ยวข้อง ($PNI_{modified} = 0.545$) ตามลำดับ

ตาราง 20 ผลการประเมินความต้องกรจำเป็นในการส่งเสริมทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ด้านการรู้สารสนเทศ

ทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียน ด้านการรู้สารสนเทศ	D	I	$PNI_{modified}$	ลำดับ ความสำคัญ
1. นักเรียนอธิบายหลักการทำงานของอุปกรณ์และสื่อเทคโนโลยีที่ใช้ในการสื่อสารสารสนเทศได้	3.03	4.65	0.535	3
2. นักเรียนบอกข้อดีและข้อเสียของการใช้สื่อสารสนเทศได้	3.26	4.70	0.442	9
3. นักเรียนสามารถเลือกและใช้คำค้นที่เหมาะสมในการค้นหาข้อมูล	3.28	4.72	0.439	10
4. นักเรียนเลือกแหล่งข้อมูลที่ต้องการสำหรับการค้นหา เช่น การใช้ฐานข้อมูลออนไลน์ เว็บไซต์	3.13	4.63	0.479	8
5. นักเรียนเลือกใช้กราฟิก ข้อความ วิดีโอ หรือการนำเสนอข้อมูลตามความต้องกรของผู้รับสาร	2.97	4.59	0.545	2
6. นักเรียนตรวจสอบความสอดคล้องของเนื้อหาและจุดประสงค์เนื้อหาตรงตามหัวข้อและเป้าหมายหรือไม่	3.02	4.57	0.513	5
7. นักเรียนอ้างอิงแหล่งที่มาของข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาหรือการทำงานได้อย่างถูกต้องตามหลักการอ้างอิง	3.00	4.59	0.530	4

ตาราง 20 (ต่อ)

ทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียน ด้านการรู้สารสนเทศ	D	I	$PNI_{modified}$	ลำดับ ความสำคัญ
8. นักเรียนอ้างอิงแหล่งที่มาของข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาหรือการทำงานได้อย่างถูกต้องตามหลักการอ้างอิง	3.11	4.64	0.492	7
9. นักเรียนนำเสนอข้อมูลอย่างตรงไปตรงมา ไม่บิดเบือน	3.08	4.65	0.510	6
10. นักเรียนรวบรวมข้อมูลจากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ แล้วเลือกข้อมูลที่สำคัญและเนื้อหาที่เกี่ยวข้องมาประกอบการเรียนรู้	2.98	4.66	0.564	1
รวมค่าเฉลี่ย	3.08	4.64	0.506	

จากตาราง 20 ผลการประเมินความต้องการจำเป็นในการส่งเสริมทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ด้านการรู้สารสนเทศ พบว่า มีค่าดัชนีการจัดลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นรวมเท่ากับ 0.506 ($PNI_{modified} = 0.506$) ข้อคำถามที่มีค่าดัชนีการจัดลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นสูงสุด 3 อันดับแรก ได้แก่ นักเรียนอธิบายหลักการทำงานของอุปกรณ์และสื่อเทคโนโลยีที่ใช้ในการสื่อสารสารสนเทศได้ ($PNI_{modified} = 0.564$) รองลงมา คือ นักเรียนเลือกใช้กราฟิก ข้อความ วิดีโอ หรือการนำเสนอข้อมูลตามความต้องการของผู้รับสาร ($PNI_{modified} = 0.545$) และนักเรียนรวบรวมข้อมูลจากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ แล้วเลือกข้อมูลที่สำคัญและเนื้อหาที่เกี่ยวข้องมาประกอบการเรียนรู้ ($PNI_{modified} = 0.535$) ตามลำดับ

ตอนที่ 4 ผลการศึกษาแนวทางการส่งเสริมทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1

การวิเคราะห์แนวทางการส่งเสริมทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ผู้วิจัยนำทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียน ด้านที่มีค่า $PNI_{modified}$ สูงกว่าค่า $PNI_{modified}$ ในภาพรวมมากำหนดเป็นด้านที่ต้องหาแนวทางการส่งเสริม ผลการวิจัยสรุปได้ดังตาราง 21

ตาราง 21 ผลการวิเคราะห์เพื่อหาองค์ประกอบที่ต้องหาแนวทางการส่งเสริมทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1

ทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียน	PNI _{modified}	ลำดับ ความสำคัญ	สรุปผล
1. การตระหนักรู้ทางสังคม	0.519	4	ไม่ส่งเสริม
2. การสื่อสาร	0.550	2	ควรส่งเสริม
3. การใช้เทคโนโลยีดิจิทัล	0.511	5	ไม่ส่งเสริม
4. การสร้างสื่อดิจิทัล	0.568	1	ควรส่งเสริม
5. การคิดวิเคราะห์	0.523	3	ไม่ส่งเสริม
6. การรู้สารสนเทศ	0.506	6	ไม่ส่งเสริม
รวม	0.528		

จากตาราง 21 พบว่าทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ที่ต้องหาแนวทางการส่งเสริมมี 2 ด้าน คือ ด้านการสร้างสื่อดิจิทัล และด้านการสื่อสาร ซึ่งมีค่า PNI_{modified} สูงกว่าค่า PNI_{modified} ในภาพรวม

การหาแนวทางในการส่งเสริมทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ผู้วิจัยได้นำผลการศึกษาดังกล่าวไปร่างแนวทางในการส่งเสริมทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียนด้านการสร้างสื่อดิจิทัล และด้านการสื่อสาร จัดทำเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) แล้วนำแบบสอบถามเสนอต่อประธานกรรมการและกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ตรวจสอบความถูกต้อง ความเหมาะสมของการใช้ภาษา และความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม หลังจากนั้นนำไปเก็บข้อมูลจากผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 คน วิเคราะห์ข้อมูลด้วยการหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และวิเคราะห์เนื้อหา

การนำเสนอแนวทางในการส่งเสริมทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ดังตาราง 22-23

ตาราง 22 ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิต่อแนวทางในการส่งเสริมทักษะการรู้ดิจิทัล
 ของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
 สกลนคร เขต 1 ด้านการสร้างสื่อดิจิทัล

แนวทางในการส่งเสริมทักษะการรู้ดิจิทัล ของนักเรียน ด้านการสร้างสื่อดิจิทัล	ความเหมาะสม			ความเป็นไปได้		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
วัตถุประสงค์หลัก O ₁ นักเรียนสามารถสร้างและเผยแพร่ สื่อดิจิทัลที่มีคุณภาพได้อย่างเหมาะสมกับ เนื้อหาและกลุ่มเป้าหมาย โดยใช้ซอฟต์แวร์ และเทคนิคที่น่าสนใจ	4.00	0.71	มาก	3.80	0.84	มาก
ผลลัพธ์หลัก KR 1 นักเรียนใช้ซอฟต์แวร์ใน การสร้างผลงาน เช่น การออกแบบโปสเตอร์ การสร้างสไลด์การนำเสนอ	4.00	0.71	มาก	3.80	0.84	มาก
แนวทางการส่งเสริม						
1.1 โรงเรียนจัดหาอุปกรณ์ที่มีประสิทธิภาพ เพียงพอสำหรับการใช้งานซอฟต์แวร์ออกแบบ	4.20	0.45	มาก	3.80	0.45	มาก
1.2 โรงเรียนจัดอบรมเชิงปฏิบัติการเกี่ยวกับ การใช้ซอฟต์แวร์ออกแบบ เช่น Canva, Photoshop, PowerPoint, Google Slides	4.20	0.40	มาก	4.00	0.70	มาก
ผลลัพธ์หลัก KR 2 นักเรียนสามารถสร้าง สื่อดิจิทัลในรูปแบบต่าง ๆ เช่น ข้อความ รูปภาพ วิดีโอ เพื่อให้เหมาะสมกับ ความต้องการของผู้รับสาร	4.20	0.45	มาก	3.80	0.84	มาก
แนวทางการส่งเสริม						
2.1 ครูแนะนำการใช้เครื่องมือให้เหมาะสม กับประเภทของสื่อ เช่น Photoshop สำหรับ การออกแบบกราฟิก CapCut สำหรับ การตัดต่อวิดีโอ PowerPoint สำหรับ การนำเสนอข้อมูล	4.00	0.71	มาก	4.00	0.71	มาก
2.2 ครูจัดกิจกรรมให้นักเรียนสร้างสื่อดิจิทัล ที่สามารถใช้งานได้จริง เช่น คลิปให้ความรู้ ผ่านพับประชาสัมพันธ์	4.40	0.55	มาก	4.40	0.55	มาก

ตาราง 22 (ต่อ)

แนวทางในการส่งเสริมทักษะการรู้ดิจิทัล ของนักเรียน ด้านการสร้างสื่อดิจิทัล	ความเหมาะสม			ความเป็นไปได้		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ผลลัพธ์หลัก KR 3 นักเรียนสามารถสร้างสื่อดิจิทัลให้เหมาะสมกับประเภทของสื่อ เช่น การสร้างกราฟิกสำหรับสื่อสังคมออนไลน์ การเขียนรายงานสำหรับเอกสาร	4.20	0.45	มาก	4.00	0.71	มาก
แนวทางการส่งเสริม						
3.1 โรงเรียนจัดอบรมเชิงปฏิบัติการเกี่ยวกับหลักการออกแบบกราฟิก เช่น การจัดองค์ประกอบที่เหมาะสม และสอนการใช้โปรแกรมสำหรับการเขียนรายงาน (Microsoft Word, Google Docs)	4.20	0.45	มาก	4.20	0.84	มาก
3.2 ครูมอบหมายชิ้นงานที่นักเรียนต้องสร้างสื่อดิจิทัลที่เหมาะสมกับประเภทต่าง ๆ เช่น การออกแบบป้ายหาเสียงเลือกตั้งในโรงเรียน การออกแบบป้ายเมนูอาหารในโรงอาหาร การออกแบบป้ายสมาชิกในห้องเรียน	4.60	0.55	มากที่สุด	4.20	0.84	มาก
ผลลัพธ์หลัก KR 4 นักเรียนใช้เทคนิคการเขียนและการสร้างเนื้อหาที่น่าสนใจ เช่น การเล่าเรื่อง การยกตัวอย่างประกอบ	4.20	0.45	มาก	4.00	0.71	มาก
แนวทางการส่งเสริม						
4.1 โรงเรียนสนับสนุนงบประมาณในการผลิตสื่อ เช่น การพิมพ์หนังสือดิจิทัล (E-book) หรือการสร้าง Podcast เพื่อให้นักเรียนได้ฝึกฝนการสร้างและนำเสนอเนื้อหาในรูปแบบต่าง ๆ	4.40	0.55	มาก	3.80	1.10	มาก
4.2 ครูจัดกิจกรรมให้นักเรียนออกแบบโปสเตอร์ หรือสร้างสไลด์นำเสนอรายงานด้วยเนื้อหาที่น่าสนใจ	4.40	0.55	มาก	4.20	0.84	มาก
ผลลัพธ์หลัก KR 5 นักเรียนรู้จักวิธีการเผยแพร่ผลงาน เช่น การอัปโหลดไปยังเว็บไซต์ การแชร์ผ่านโซเชียลมีเดีย หรือการพิมพ์และจัดแสดงผลงาน หรือการจัดนิทรรศการ	4.40	0.55	มาก	4.00	1.00	มาก

ตาราง 22 (ต่อ)

แนวทางในการส่งเสริมทักษะการรู้ดิจิทัล ของนักเรียน ด้านการสร้างสื่อดิจิทัล	ความเหมาะสม			ความเป็นไปได้		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
แนวทางการส่งเสริม						
5.1 โรงเรียนสร้างพื้นที่แสดงผลงานสำหรับ นักเรียน เช่น เว็บไซต์โรงเรียน หรือจัด นิทรรศการแสดงผลงาน	4.40	0.55	มาก	4.40	0.55	มาก
5.2 ครูสนับสนุนให้นักเรียนเผยแพร่ผลงาน ผ่านช่องทางต่าง ๆ เช่น เว็บไซต์โรงเรียน โซเชียลมีเดีย ยูทูบ	4.40	0.55	มาก	4.20	0.84	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม	4.32	0.41	มาก	4.10	0.50	มาก

จากตาราง 22 ผู้ทรงคุณวุฒิมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของแนวทางในการส่งเสริมทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ดังนี้ ด้านการสร้างสื่อดิจิทัลมีความเหมาะสมโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.32$, S.D. = 0.41) และความเป็นไปได้โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.10$, S.D. = 0.50) ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

วัตถุประสงค์หลัก O₁ คือ นักเรียนสามารถสร้างและเผยแพร่สื่อดิจิทัลที่มีคุณภาพได้อย่างเหมาะสมกับเนื้อหาและกลุ่มเป้าหมาย โดยใช้ซอฟต์แวร์และเทคนิคที่น่าสนใจ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.00$, S.D. = 0.71) และความเป็นไปได้ออยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.80$, S.D. = 0.84)

ผลลัพธ์หลัก KR 1 นักเรียนใช้ซอฟต์แวร์ในการสร้างผลงาน เช่น การออกแบบโปสเตอร์ การสร้างสไลด์การนำเสนอ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.00$, S.D. = 0.71) และความเป็นไปได้ออยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.80$, S.D. = 0.84) แนวทางการส่งเสริม พบว่าทุกแนวทางมีความเหมาะสมและความเป็นไปได้ออยู่ในระดับมาก ประกอบด้วย 2 แนวทาง ได้แก่ 1) โรงเรียนจัดหาอุปกรณ์ที่มีประสิทธิภาพเพียงพอสำหรับการใช้งานซอฟต์แวร์ออกแบบมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.20$, S.D. = 0.45) และความเป็นไปได้ออยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.80$, S.D. = 0.45) และ 2) โรงเรียนจัดอบรมเชิงปฏิบัติการเกี่ยวกับการใช้ซอฟต์แวร์ออกแบบ เช่น Canva, Photoshop, PowerPoint,

Google Slides มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.20$, S.D. = 0.40) และความเป็นไปได้
อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.00$, S.D. = 0.70)

ผลลัพธ์หลัก KR 2 นักเรียนสามารถสร้างสื่อดิจิทัลในรูปแบบต่าง ๆ เช่น
ข้อความ รูปภาพ วิดีโอ เพื่อให้เหมาะสมกับความต้องการของผู้รับสาร มีความเหมาะสม
อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.20$, S.D. = 0.45) และความเป็นไปได้อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.80$,
S.D. = 0.84) แนวทางการส่งเสริม พบว่าทุกแนวทางมีความเหมาะสมและความเป็นไปได้
อยู่ในระดับมาก ประกอบด้วย 2 แนวทาง ได้แก่ 1) ครูแนะนำการใช้เครื่องมือให้เหมาะสม
กับประเภทของสื่อ เช่น Photoshop สำหรับการออกแบบกราฟิก CapCut สำหรับการตัดต่อ
วิดีโอ PowerPoint สำหรับการนำเสนอข้อมูล มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.00$,
S.D. = 0.71) และความเป็นไปได้อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.00$, S.D. = 0.71) และ
2) ครูจัดกิจกรรมให้นักเรียนสร้างสื่อดิจิทัลที่สามารถใช้งานได้จริง เช่น คลิปให้ความรู้
แผ่นพับประชาสัมพันธ์ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.40$, S.D. = 0.55)
และความเป็นไปได้อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.40$, S.D. = 0.55)

ผลลัพธ์หลัก KR 3 นักเรียนสามารถสร้างสื่อดิจิทัลให้เหมาะสมกับประเภท
ของสื่อ เช่น การสร้างกราฟิกสำหรับสื่อสังคมออนไลน์ การเขียนรายงานสำหรับเอกสาร
มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.20$, S.D. = 0.45) และความเป็นไปได้อยู่ใน
ระดับมาก ($\bar{X} = 4.00$, S.D. = 0.71) แนวทางการส่งเสริม ประกอบด้วย 2 แนวทาง
ได้แก่ 1) โรงเรียนจัดอบรมเชิงปฏิบัติการเกี่ยวกับหลักการออกแบบกราฟิก เช่น การจัด
องค์ประกอบที่เหมาะสม และสอนการใช้โปรแกรมสำหรับการเขียนรายงาน (Microsoft
Word, Google Docs) มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.20$, S.D. = 0.45) และ
ความเป็นไปได้อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.20$, S.D. = 0.84) และ 2) ครูมอบหมายชิ้นงาน
ที่นักเรียนต้องสร้างสื่อดิจิทัลที่เหมาะสมกับประเภทต่าง ๆ เช่น การออกแบบป้ายหาเสียง
เลือกตั้งในโรงเรียน การออกแบบป้ายเมนูอาหารในร้านอาหาร การออกแบบป้ายสมาชิก
ในห้องเรียน มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.60$, S.D. = 0.55) และ
ความเป็นไปได้อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.20$, S.D. = 0.84)

ผลลัพธ์หลัก KR 4 นักเรียนใช้เทคนิคการเขียนและการสร้างเนื้อหาที่
น่าสนใจ เช่น การเล่าเรื่อง การยกตัวอย่างประกอบ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก
($\bar{X} = 4.20$, S.D. = 0.45) และความเป็นไปได้อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.00$, S.D. = 0.71)

แนวทางการส่งเสริม พบว่าทุกแนวทางมีความเหมาะสมและความเป็นไปได้อยู่ในระดับมาก ประกอบด้วย 2 แนวทาง ได้แก่ 1) โรงเรียนสนับสนุนงบประมาณในการผลิตสื่อ เช่น การพิมพ์หนังสือดิจิทัล (E-book) หรือการสร้าง Podcast เพื่อให้นักเรียนได้ฝึกฝนการสร้าง และนำเสนอเนื้อหาในรูปแบบต่าง ๆ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.40$, S.D. = 0.55) และความเป็นไปได้อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.80$, S.D. = 0.84) และ 2) ครูจัดกิจกรรม ให้นักเรียนออกแบบโปสเตอร์ หรือสร้างสไลด์นำเสนอรายงานด้วยเนื้อหาที่น่าสนใจ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.40$, S.D. = 0.55) และความเป็นไปได้อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.20$, S.D. = 0.84)

ผลลัพธ์หลัก KR 5 นักเรียนรู้จักวิธีการเผยแพร่ผลงาน เช่น การอัปโหลด ไปยังเว็บไซต์ การแชร์ผ่านโซเชียลมีเดีย หรือการพิมพ์และจัดแสดงผลงาน หรือการจัด นิทรรศการ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.40$, S.D. = 0.55) และความเป็นไปได้ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.00$, S.D. = 1.00) แนวทางการส่งเสริม พบว่าทุกแนวทางมี ความเหมาะสมและความเป็นไปได้อยู่ในระดับมาก ประกอบด้วย 2 แนวทาง ได้แก่ 1) โรงเรียนสร้างพื้นที่แสดงผลงานสำหรับนักเรียน เช่น เว็บบอร์ดโรงเรียน หรือ จัดนิทรรศการแสดงผลงาน มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.40$, S.D. = 0.55) และความเป็นไปได้อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.40$, S.D. = 0.55) และ 2) ครูสนับสนุนให้ นักเรียนเผยแพร่ผลงานผ่านช่องทางต่าง ๆ เช่น เว็บบอร์ดโรงเรียน โซเชียลมีเดีย ยูทูป มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.40$, S.D. = 0.55) และความเป็นไปได้อยู่ใน ระดับมาก ($\bar{X} = 4.20$, S.D. = 0.84)

ตาราง 23 ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิต่อแนวทางในการส่งเสริมทักษะการรู้ดิจิทัล ของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา สกลนคร เขต 1 ด้านการสื่อสาร

แนวทางในการส่งเสริมทักษะการรู้ดิจิทัล ของนักเรียน ด้านการสื่อสาร	ความเหมาะสม			ความเป็นไปได้		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
วัตถุประสงค์หลัก O ₂ นักเรียนสามารถเลือกใช้คำศัพท์ เครื่องมือ ดิจิทัลในการสื่อสาร และช่องทางการสื่อสาร ที่เหมาะสม เพื่อเสริมสร้างการทำงานร่วมกัน และสร้างสัมพันธ์ที่ดีกับผู้ใช้งานสื่อดิจิทัล	4.40	0.55	มาก	4.00	1.00	มาก

ตาราง 23 (ต่อ)

แนวทางในการส่งเสริมทักษะการรู้ดิจิทัล ของนักเรียน ด้านการสื่อสาร	ความเหมาะสม			ความเป็นไปได้		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ผลลัพธ์หลัก KR 1 นักเรียนเลือกใช้คำศัพท์ในการสื่อสารที่เหมาะสมกับคู่สนทนาและกาลเทศะ	4.40	0.55	มาก	4.20	0.84	มาก
แนวทางการส่งเสริม						
1.1 โรงเรียนจัดตั้งห้องปฏิบัติการหรือมุมการเรียนรู้ที่มีคอมพิวเตอร์ แท็บเล็ต และอินเทอร์เน็ตสำหรับฝึกฝนการใช้ภาษาบนสื่อดิจิทัล	4.40	0.89	มาก	4.00	1.00	มาก
1.2 ครูจัดกิจกรรมให้นักเรียนได้ฝึกเลือกใช้คำศัพท์ที่เหมาะสมกับสถานการณ์และบุคคลที่แตกต่างกัน เช่น การเขียนอีเมล การโพสต์ข้อความในโซเชียลมีเดีย หรือการสนทนาออนไลน์	4.40	0.50	มาก	4.60	0.50	มากที่สุด
ผลลัพธ์หลัก KR 2 นักเรียนใช้เครื่องมือและแอปพลิเคชันที่เกี่ยวข้องกับการสื่อสาร เช่น โปรแกรมการประชุมออนไลน์ (Google Meet, Microsoft Teams, Zoom)	4.40	0.55	มาก	4.00	1.00	มาก
แนวทางการส่งเสริม						
2.1 โรงเรียนจัดอบรมพื้นฐานเกี่ยวกับการใช้โปรแกรมการประชุมออนไลน์ให้แก่ นักเรียน	4.60	0.55	มากที่สุด	4.60	0.89	มากที่สุด
2.2 ครูจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบออนไลน์ผ่านโปรแกรมการประชุมออนไลน์	3.80	0.84	มาก	4.00	1.00	มาก
ผลลัพธ์หลัก KR 3 นักเรียนสามารถสื่อสารเพื่อสร้างความสัมพันธ์ที่ดี เช่น การให้กำลังใจ การชื่นชมอย่างจริงใจ	4.40	0.55	มาก	4.40	0.55	มาก
แนวทางการส่งเสริม						
3.1 โรงเรียนออกแบบหลักสูตรสถานศึกษาโดยบูรณาการการสื่อสารเชิงบวกในรายวิชาหลัก เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนมีทักษะการใช้ภาษาอย่างสร้างสรรค์และเหมาะสมกับบริบททางสังคมดิจิทัล	4.40	0.55	มาก	4.20	0.84	มาก

ตาราง 23 (ต่อ)

แนวทางในการส่งเสริมทักษะการรู้ดิจิทัล ของนักเรียน ด้านการสื่อสาร	ความเหมาะสม			ความเป็นไปได้		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
3.2 ครูจัดกิจกรรมให้นักเรียนฝึกใช้คำพูด เชิงบวกในการสื่อสารออนไลน์	4.40	0.89	มาก	4.40	0.55	มาก
ผลลัพธ์หลัก KR 4 นักเรียนเลือกใช้ แพลตฟอร์มที่สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ เช่น Google Docs, Microsoft Teams	4.40	0.55	มาก	4.20	0.84	มาก
แนวทางการส่งเสริม						
4.1 โรงเรียนจัดอบรมให้ครูและนักเรียน เกี่ยวกับวิธีการใช้แพลตฟอร์มในการทำงาน ร่วมกัน เช่น Google Docs, Microsoft Teams และ OneDrive	4.20	0.84	มาก	4.40	0.55	มาก
4.2 ครูแนะนำแพลตฟอร์มในการทำงาน ร่วมกันที่เหมาะสมกับลักษณะงานแต่ละ ประเภท เช่น Google Docs, Google Sheets และ Google Slides	4.20	0.84	มาก	4.20	0.84	มาก
ผลลัพธ์หลัก KR 5 นักเรียนใช้เครื่องมือหรือ แพลตฟอร์มแชร์เอกสารและร่วมกันแก้ไข เอกสารในการทำงานร่วมกับผู้อื่นได้	4.40	0.55	มาก	4.00	1.00	มาก
แนวทางการส่งเสริม						
5.1 โรงเรียนจัดสรรงบประมาณสำหรับ คอมพิวเตอร์ แท็บเล็ต และเครือข่าย อินเทอร์เน็ต เพื่อบริการใช้งานของนักเรียน	4.00	1.22	มาก	3.80	0.84	มาก
5.2 ครูออกแบบกิจกรรมกลุ่มที่ต้องใช้ แพลตฟอร์มสำหรับแชร์เอกสารและร่วมกัน แก้ไขเอกสาร	4.20	0.84	มาก	4.00	1.00	มาก
ผลลัพธ์หลัก KR 6 นักเรียนเลือกช่องทาง การสื่อสารที่เหมาะสมกับประเภทของเนื้อหา เช่น การใช้วิดีโอสำหรับการสาธิต	4.40	0.55	มาก	4.00	1.00	มาก
แนวทางการส่งเสริม						
6.1 ครูแนะนำหลักการเลือกช่องทางที่ เหมาะสมกับเนื้อหาแต่ละประเภท เช่น วิดีโอ สำหรับการสาธิต อินโฟกราฟิกส์ สำหรับสรุป ข้อมูลที่ซับซ้อนให้เข้าใจง่าย	4.40	0.55	มาก	4.60	0.55	มากที่สุด

ตาราง 23 (ต่อ)

แนวทางในการส่งเสริมทักษะการรู้ดิจิทัล ของนักเรียน ด้านการสื่อสาร	ความเหมาะสม			ความเป็นไปได้		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
6.2 ครูสร้างแพลตฟอร์มรวบรวมผลงานของ นักเรียนโดยใช้ช่องทางสื่อสารที่หลากหลาย เช่น สร้าง Google Sites หรือ Padlet สำหรับ รวบรวมตัวอย่างงานของนักเรียน	4.20	0.84	มาก	4.40	0.55	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม	4.27	0.63	มาก	4.27	0.52	มาก

จากตาราง 23 ผู้ทรงคุณวุฒิมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของแนวทางในการส่งเสริมทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ดังนี้ ด้านการสื่อสารมีความเหมาะสมโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.27$, S.D. = 0.63) และความเป็นไปได้โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.27$, S.D. = 0.52) ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

วัตถุประสงค์หลัก O₂ คือ นักเรียนสามารถเลือกใช้คำศัพท์ เครื่องมือดิจิทัลในการสื่อสาร และช่องทางการสื่อสารที่เหมาะสม เพื่อเสริมสร้างการทำงานร่วมกันและสร้างสัมพันธที่ดีกับผู้ใช้งานสื่อดิจิทัล มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.40$, S.D. = 0.55) และความเป็นไปได้อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.00$, S.D. = 1.00)

ผลลัพธ์หลัก KR 1 นักเรียนเลือกใช้คำศัพท์ในการสื่อสารที่เหมาะสมกับคู่สนทนาและกาลเทศะ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.40$, S.D. = 0.55) และความเป็นไปได้อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.20$, S.D. = 0.84) แนวทางการส่งเสริมประกอบด้วย 2 แนวทาง ได้แก่ 1) โรงเรียนจัดตั้งห้องปฏิบัติการหรือมุมการเรียนรู้ที่มีคอมพิวเตอร์ แท็บเล็ต และอินเทอร์เน็ตสำหรับฝึกฝนการใช้ภาษาบนสื่อดิจิทัล มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.40$, S.D. = 0.89) และความเป็นไปได้อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.00$, S.D. = 1.00) และ 2) ครูจัดกิจกรรมให้นักเรียนได้ฝึกเลือกใช้คำศัพท์ที่เหมาะสมกับสถานการณ์และบุคคลที่แตกต่างกัน เช่น การเขียนอีเมล การโพสต์ข้อความในโซเชียลมีเดีย หรือการสนทนาออนไลน์ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.40$, S.D. = 0.50) และความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.60$, S.D. = 0.55)

ผลลัพธ์หลัก KR 2 นักเรียนใช้เครื่องมือและแอปพลิเคชันที่เกี่ยวข้องกับการสื่อสาร เช่น โปรแกรมการประชุมออนไลน์ (Google Meet, Microsoft Teams, Zoom) มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.40$, S.D. = 0.55) และความเป็นไปได้อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.00$, S.D. = 1.00) แนวทางการส่งเสริม ประกอบด้วย 2 แนวทาง ได้แก่ 1) โรงเรียนจัดอบรมพื้นฐานเกี่ยวกับการใช้โปรแกรมการประชุมออนไลน์ให้นักเรียน มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.60$, S.D. = 0.55) และความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.60$, S.D. = 0.89) และ 2) ครูจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบออนไลน์ ผ่านโปรแกรมการประชุมออนไลน์ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.80$, S.D. = 0.84) และความเป็นไปได้อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.00$, S.D. = 1.00)

ผลลัพธ์หลัก KR 3 นักเรียนสามารถสื่อสารเพื่อสร้างความสัมพันธ์ที่ดี เช่น การให้กำลังใจ การชื่นชมอย่างจริงใจ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.40$, S.D. = 0.55) และความเป็นไปได้อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.40$, S.D. = 0.55) แนวทางการส่งเสริม พบว่าทุกแนวทางมีความเหมาะสมและความเป็นไปได้อยู่ในระดับมาก ประกอบด้วย 2 แนวทาง ได้แก่ 1) โรงเรียนออกแบบหลักสูตรสถานศึกษาโดยบูรณาการ การสื่อสารเชิงบวกในรายวิชาหลักเพื่อส่งเสริมให้นักเรียนมีทักษะการใช้ภาษาอย่างสร้างสรรค์และเหมาะสมกับบริบททางสังคมดิจิทัล มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.40$, S.D. = 0.55) และความเป็นไปได้อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.20$, S.D. = 0.84) และ 2) ครูจัดกิจกรรมให้นักเรียนฝึกใช้คำพูดเชิงบวกในการสื่อสารออนไลน์ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.40$, S.D. = 0.89) และความเป็นไปได้อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.40$, S.D. = 0.55)

ผลลัพธ์หลัก KR 4 นักเรียนเลือกใช้แพลตฟอร์มที่สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ เช่น Google Docs, Microsoft Teams มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.40$, S.D. = 0.55) และความเป็นไปได้อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.20$, S.D. = 0.84) แนวทางการส่งเสริม พบว่าทุกแนวทางมีความเหมาะสมและความเป็นไปได้อยู่ในระดับมาก ประกอบด้วย 2 แนวทาง ได้แก่ 1) ครูแนะนำแพลตฟอร์ม การทำงานร่วมกันที่เหมาะสมกับลักษณะงานแต่ละประเภท เช่น Google Docs, Google Sheets และ Google Slides มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.20$, S.D. = 0.84) และความเป็นไปได้อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.40$, S.D. = 0.55) และ 2) ครูออกแบบกิจกรรมกลุ่มที่ต้องใช้

แพลตฟอร์มการทำงานร่วมกัน มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.20$, S.D. = 0.84) และความเป็นไปได้อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.20$, S.D. = 0.84)

ผลลัพธ์หลัก KR 5 นักเรียนใช้เครื่องมือหรือแพลตฟอร์มแชร์เอกสารและร่วมกันแก้ไขเอกสารในการทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.40$, S.D. = 0.55) และความเป็นไปได้อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.00$, S.D. = 1.00) แนวทางการส่งเสริม พบว่าทุกแนวทางในการส่งเสริม มีความเหมาะสมและความเป็นไปได้อยู่ในระดับมาก ประกอบด้วย 2 แนวทาง ได้แก่ 1) โรงเรียนจัดสรรงบประมาณสำหรับคอมพิวเตอร์ แท็บเล็ต และเครือข่ายอินเทอร์เน็ต เพื่อรองรับการใช้งานของนักเรียน มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.00$, S.D. = 1.22) และความเป็นไปได้อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.80$, S.D. = 0.84) และ 2) ครูออกแบบกิจกรรมกลุ่มที่ต้องใช้แพลตฟอร์มสำหรับแชร์เอกสารและร่วมกันแก้ไขเอกสาร มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.20$, S.D. = 0.84) และความเป็นไปได้อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.00$, S.D. = 1.00)

ผลลัพธ์หลัก KR 6 นักเรียนเลือกช่องทางการสื่อสารที่เหมาะสมกับประเภทของเนื้อหา เช่น การใช้วิดีโอสำหรับการสาธิต มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.40$, S.D. = 0.55) และความเป็นไปได้อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.00$, S.D. = 1.00) แนวทางการส่งเสริม ประกอบด้วย 2 แนวทาง ได้แก่ 1) ครูแนะนำหลักการเลือกช่องทางการสื่อสารที่เหมาะสมกับเนื้อหาแต่ละประเภท เช่น วิดีโอ สำหรับการสาธิต อินโฟกราฟิกส์ สำหรับสรุปข้อมูลที่ซับซ้อนให้เข้าใจง่าย มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.40$, S.D. = 0.55) และความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.60$, S.D. = 0.55) และ 2) ครูสร้างแพลตฟอร์มรวบรวมผลงานของนักเรียนโดยใช้ช่องทางการสื่อสารที่หลากหลาย เช่น สร้าง Google Sites หรือ Padlet สำหรับรวบรวมตัวอย่างงานของนักเรียน มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.20$, S.D. = 0.84) และความเป็นไปได้อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.40$, S.D. = 0.55)

ความคิดเห็นเพิ่มเติมของผู้ทรงคุณวุฒิ

“โรงเรียนต้องสร้างความตระหนักแก่ครูและนักเรียนถึงความจำเป็นที่ต้องพัฒนาทักษะด้านการสร้างสื่อดิจิทัล อาจมีการเชิญวิทยากรภายนอกมาให้ความรู้ในการสร้างสื่อดิจิทัลแก่ครูและนักเรียน”

“โรงเรียนต้องจัดสรรงบประมาณส่วนหนึ่งสำหรับการดำเนินการ เช่น เครื่องคอมพิวเตอร์ แท็บเล็ต และเครือข่ายอินเทอร์เน็ต เพื่อรองรับการใช้งานของนักเรียน และครู รวมทั้งพัฒนาครูให้มีความรู้ความสามารถด้านเทคโนโลยีและการสื่อสารรูปแบบดิจิทัลเพื่อสามารถจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้นักเรียนได้อย่างครอบคลุมและทั่วถึง”

ผู้วิจัยได้นำผลการวิเคราะห์แนวทางในการส่งเสริมทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 จากความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 คน เพื่อสรุปเป็นแนวทางในการส่งเสริมทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียน ดังนี้

1. แนวทางการส่งเสริมทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียน ด้านการสร้างสื่อดิจิทัล ประกอบด้วย

1.1 โรงเรียนจัดหาอุปกรณ์ที่มีประสิทธิภาพเพียงพอสำหรับการใช้งานซอฟต์แวร์

1.2 โรงเรียนจัดอบรมเชิงปฏิบัติการเกี่ยวกับการใช้ซอฟต์แวร์ออกแบบ เช่น Canva, Photoshop, PowerPoint, Google

1.3 ครูแนะนำการใช้เครื่องมือให้เหมาะสมกับประเภทของสื่อ เช่น Photoshop สำหรับการออกแบบกราฟิก CapCut สำหรับการตัดต่อวิดีโอ PowerPoint สำหรับการนำเสนอข้อมูล

1.4 ครูจัดกิจกรรมให้นักเรียนสร้างสื่อดิจิทัลที่สามารถใช้งานได้จริง เช่น คลิปให้ความรู้ แผ่นพับประชาสัมพันธ์

1.5 โรงเรียนจัดอบรมเชิงปฏิบัติการเกี่ยวกับหลักการออกแบบกราฟิก เช่น การจัดองค์ประกอบที่เหมาะสม และสอนการใช้โปรแกรมสำหรับการเขียนรายงาน (Microsoft Word, Google Docs)

1.6 ครูมอบหมายชิ้นงานที่นักเรียนต้องสร้างสื่อดิจิทัลที่เหมาะสมกับประเภทต่าง ๆ เช่น การออกแบบป้ายหาเสียงเลือกตั้งในโรงเรียน การออกแบบป้ายเมนูอาหารในโรงอาหาร การออกแบบป้ายสมาชิกในห้องเรียน

1.7 โรงเรียนสนับสนุนงบประมาณในการผลิตสื่อ เช่น การพิมพ์หนังสือดิจิทัล (E-book) หรือการสร้าง Podcast เพื่อให้นักเรียนได้ฝึกฝน การสร้างและนำเสนอเนื้อหาในรูปแบบต่าง ๆ

1.8 ครูจัดกิจกรรมให้นักเรียนออกแบบโปสเตอร์ หรือสร้างสไลด์นำเสนอ รายงานด้วยเนื้อหาที่น่าสนใจ

1.9 โรงเรียนสร้างพื้นที่แสดงผลงานสำหรับนักเรียน เช่น เว็บบอร์ด โรงเรียน หรือจัดนิทรรศการแสดงผลงาน

1.10 ครูสนับสนุนให้นักเรียนเผยแพร่ผลงานผ่านช่องทางต่าง ๆ เช่น เว็บบอร์ดโรงเรียนโซเชียลมีเดีย ยูทูบ

2. แนวทางการส่งเสริมทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียน ด้านการสื่อสาร ประกอบด้วย

2.1 โรงเรียนจัดตั้งห้องปฏิบัติการหรือมุมการเรียนรู้ที่มีคอมพิวเตอร์ แท็บเล็ต และอินเทอร์เน็ตสำหรับฝึกฝนการใช้ภาษาบนสื่อดิจิทัล

2.2 ครูจัดกิจกรรมให้นักเรียนได้ฝึกเลือกใช้คำศัพท์ที่เหมาะสมกับ สถานการณ์และบุคคลที่แตกต่างกัน เช่น การเขียนอีเมล การโพสต์ข้อความใน โซเชียลมีเดีย หรือการสนทนาออนไลน์

2.3 โรงเรียนจัดอบรมพื้นฐานเกี่ยวกับการใช้โปรแกรมการประชุม ออนไลน์ให้แก่ นักเรียน

2.4 ครูจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบออนไลน์ผ่านโปรแกรมการประชุม ออนไลน์

2.5 โรงเรียนออกแบบหลักสูตรสถานศึกษาโดยบูรณาการการสื่อสาร เชิงบวกในรายวิชาหลักเพื่อส่งเสริมให้นักเรียนมีทักษะการใช้ภาษาอย่างสร้างสรรค์และ เหมาะสมกับบริบททางสังคมดิจิทัล

2.6 ครูจัดกิจกรรมให้นักเรียนฝึกใช้คำพูดเชิงบวกในการสื่อสารออนไลน์

2.7 ครูแนะนำแพลตฟอร์มการทำงานร่วมกันที่เหมาะสมกับลักษณะงาน แต่ละประเภท เช่น Google Docs, Google Sheets และ Google Slides

2.8 ครูออกแบบกิจกรรมกลุ่มที่ต้องใช้แพลตฟอร์มการทำงานร่วมกัน

2.9 โรงเรียนจัดสรรงบประมาณสำหรับคอมพิวเตอร์ แท็บเล็ต และ เครือข่ายอินเทอร์เน็ต เพื่อรองรับการใช้งานของนักเรียน

2.10 ครูออกแบบกิจกรรมกลุ่มที่ต้องใช้แพลตฟอร์มสำหรับแชร์เอกสาร และร่วมกันแก้ไขเอกสาร

2.11 ครูแนะนำหลักการเลือกช่องทางที่เหมาะสมกับเนื้อหาแต่ละประเภท เช่น วิดีโอ สำหรับการสาธิต อินโฟกราฟิกส์ สำหรับสรุปข้อมูลที่ซับซ้อนให้เข้าใจง่าย

2.12 ครูสร้างแพลตฟอร์มรวบรวมผลงานของนักเรียนโดยใช้ช่องทางสื่อสารที่หลากหลาย เช่น สร้าง Google Sites หรือ Padlet สำหรับรวบรวมตัวอย่างงานของนักเรียน

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาความต้องการจำเป็นในการส่งเสริมทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้บริหารและครูในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ปีการศึกษา 2567 จำนวน 333 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi-stage Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย มีลักษณะเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าดัชนีการจัดลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น (PNI_{modified}) สามารถสรุปผลการวิจัย และอภิปรายผล ดังนี้

สรุปผล

ผลการวิจัยสามารถสรุปได้ ดังนี้

1. ทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียนมี 6 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) การตระหนักรู้ทางสังคม 2) การสื่อสาร 3) การใช้เทคโนโลยีดิจิทัล 4) การสร้างสื่อดิจิทัล 5) การคิดวิเคราะห์ และ 6) การรู้สารสนเทศ องค์ประกอบทั้ง 6 มีความเหมาะสมโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

2. การประเมินความต้องการจำเป็นในการส่งเสริมทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ดังนี้

2.1 สภาพปัจจุบันของทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ทุกด้านอยู่ในระดับปานกลาง โดยเรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ดังนี้ การตระหนักรู้ทางสังคม การรู้สารสนเทศ การใช้เทคโนโลยีดิจิทัล การคิดวิเคราะห์ การสื่อสาร และการสร้างสื่อดิจิทัล ตามลำดับ

2.2 สภาพที่ควรจะเป็นของทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ทุกด้านอยู่ในระดับมากที่สุด โดยเรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ดังนี้ การตระหนักรู้ทางสังคม การสื่อสาร การใช้เทคโนโลยีดิจิทัล การรู้สารสนเทศ การคิดวิเคราะห์ และการสร้างสื่อดิจิทัล ตามลำดับ

2.3 ความต้องการจำเป็นในการส่งเสริมทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 พบว่า โดยภาพรวมมีค่าดัชนีการจัดลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น ($PNI_{modified}$) เท่ากับ 0.528 โดยเรียงจากมากไปน้อย ดังนี้ การสร้างสื่อดิจิทัล ($PNI_{modified} = 0.568$) การสื่อสาร ($PNI_{modified} = 0.550$) การคิดวิเคราะห์ ($PNI_{modified} = 0.523$) การตระหนักรู้ทางสังคม ($PNI_{modified} = 0.519$) การใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ($PNI_{modified} = 0.511$) และการรู้สารสนเทศ ($PNI_{modified} = 0.506$) ตามลำดับ

3. แนวทางการส่งเสริมทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 มี 2 ด้าน ได้แก่ 1) การสร้างสื่อดิจิทัล ประกอบด้วย 1 วัตถุประสงค์หลัก 5 ผลลัพธ์หลัก 10 แนวทาง มีความเหมาะสมและความเป็นไปได้อยู่ในระดับมาก และ 2) การสื่อสาร ประกอบด้วย 1 วัตถุประสงค์หลัก 6 ผลลัพธ์หลัก 12 แนวทาง มีความเหมาะสมและความเป็นไปได้อยู่ในระดับมาก

อภิปรายผล

ในการวิจัยเรื่อง การประเมินความต้องการจำเป็นในการส่งเสริมทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ผู้วิจัยขอเสนอการอภิปรายผลในประเด็นสำคัญ ดังนี้

1. ผลการศึกษาองค์ประกอบทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียน พบว่ามี 6 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) การตระหนักรู้ทางสังคม 2) การสื่อสาร 3) การใช้เทคโนโลยีดิจิทัล 4) การสร้างสื่อดิจิทัล 5) การคิดวิเคราะห์ และ 6) การรู้สารสนเทศ โดยทุกองค์ประกอบมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะองค์ประกอบทั้ง 6 ด้านจะช่วยให้ นักเรียนสามารถใช้เทคโนโลยีอย่างมีประสิทธิภาพ ปลอดภัย และมีจริยธรรม รวมทั้งเสริมสร้างความสามารถในการทำงานร่วมกัน การสร้างสรรค์เนื้อหา และการคิดวิเคราะห์ข้อมูลอย่างเป็นระบบ ซึ่งเป็นทักษะที่สำคัญสำหรับการเรียนรู้

การทำงาน และการใช้ชีวิตในยุคที่ขับเคลื่อนด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล ดังทัศนะของ ธิดา แซ่ซัน และทัศนีย์ หมอสนอน (2559, หน้า 131) กล่าวว่า ทักษะการรู้ดิจิทัล เป็นทักษะจำเป็น สำหรับการเตรียมผู้เรียนให้มีความรู้ ความเข้าใจ และได้รับ การฝึกฝนพัฒนาการรู้ดิจิทัล ในระดับสูง ไม่ว่าจะเป็นการคิด การปฏิบัติ และการสื่อสารทางสังคม เพื่อรับมือกับ การเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีดิจิทัลและเป็นการกำลังในการพัฒนาประเทศต่อไป และ นิติยา วงศ์ใหญ่ (2560, หน้า 1631) กล่าวว่า การพัฒนาทักษะดิจิทัลเป็นสิ่งสำคัญสำหรับ สังคมยุคใหม่ ทั้งการรู้เท่าทันสื่อ และการใช้เทคโนโลยีอย่างมีความรับผิดชอบต่อสังคม เพื่อให้สอดคล้องกับเป้าหมายสำคัญของการพัฒนาประเทศ คือการพัฒนาทุนมนุษย์ สู่ยุคดิจิทัลให้มีความรู้ ความสามารถในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลอย่างสร้างสรรค์และเกิด ประโยชน์สูงสุด ผลการวิจัยครั้งนี้มีองค์ประกอบที่สอดคล้องกับผลการวิจัยของ สิริกาญจน์ หัวใจฉ่ำ (2563, หน้า 44) ได้ศึกษาพบว่าองค์ประกอบทักษะการรู้ดิจิทัล มี 6 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) ความรู้ความเข้าใจด้านสารสนเทศ 2) การใช้งานเครื่องมือและสารสนเทศ 3) ทักษะการคิด 4) การสื่อสารและการทำงานร่วมกัน 5) การสร้างสรรค์และนวัตกรรม และ 6) การตระหนักรู้ทางสังคม เมื่อพิจารณาเรียงองค์ประกอบสอดคล้องกับแนวคิดของ นักวิชาการศึกษาและนักวิจัย ดังนี้

1.1 การตระหนักรู้ทางสังคม เป็นความสามารถของนักเรียนในการมีความเข้าใจอย่างชัดเจนถึงสิ่งที่ควรและไม่ควรประพฤติผ่านสื่อสังคมออนไลน์ ใช้สื่อดิจิทัล อย่างมีจริยธรรม ถูกต้องตามกฎระเบียบ กฎหมาย และมีมารยาท นับเป็นทักษะที่จำเป็น สำหรับการใช้ชีวิตอย่างมีคุณภาพและปลอดภัย บุคคลที่มีการตระหนักรู้ทางสังคมจะมีความสามารถในการรับรู้บุคคลอื่นในสังคม เข้าใจสถานการณ์ที่กำลังเกิดขึ้นเมื่ออยู่กับ บุคคลอื่นในสังคมได้อย่างถูกต้อง ส่วนบุคคลที่ขาดทักษะด้านการตระหนักรู้ทางสังคมนั้น จะขาดการรับรู้และการเข้าใจทางสังคม ทำให้ไม่สามารถแสดงพฤติกรรมต่อบุคคลอื่นได้อย่างเหมาะสม (เสกข์ วงศ์พิพันธุ์, 2564, หน้า 109) สอดคล้องกับ สิริกาญจน์ หัวใจฉ่ำ (2563, หน้า 114) กล่าวว่า การตระหนักรู้ทางสังคม เป็นทักษะการให้ข้อมูลอย่างเหมาะสม หรือแสดงความคิดเห็นในเชิงสร้างสรรค์ การมีความรับผิดชอบต่อการกระทำของตนเอง ที่ได้เสนอหรือแสดงไว้บนสื่อสังคมออนไลน์ การรู้กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับจริยธรรม การสื่อสารผ่านเทคโนโลยีดิจิทัล และการรู้ขอบเขตและสิทธิของตนเองในสังคมออนไลน์ และ พรพิชชา หลัคำ (2564, หน้า 98-99) กล่าวว่า การตระหนักรู้ทางสังคม เป็นทักษะ การรู้กฎหมายเกี่ยวกับการใช้งานดิจิทัล การปฏิบัติตามข้อกำหนดของกฎหมายใน

การใช้งานดิจิทัล การป้องกันตนเองจากอันตรายแฝงจากสื่อดิจิทัล และการแสดงออกทางพฤติกรรมบนสื่อดิจิทัลอย่างเหมาะสม

1.2 การสื่อสาร เป็นความสามารถของนักเรียนในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ICT) เพื่อสื่อสารและทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างเหมาะสม บรรลุตามวัตถุประสงค์ภายใต้สิ่งแวดล้อมดิจิทัล โดยอาศัยความรู้และความชำนาญของผู้อื่นเพื่อบรรลุเป้าหมายร่วมกัน รวมทั้งเป็นการสร้างปฏิสัมพันธ์อันดีระหว่างบุคคล (วัชรพล วิบูลยศรีน, 2558, หน้า 54) นอกจากนี้การสื่อสารยังเป็นทักษะการใช้สื่อในการสื่อสารได้อย่างเหมาะสม โดยการประยุกต์ใช้สื่อและเทคโนโลยีอย่างหลากหลาย รู้จักประเมินประสิทธิภาพและผลกระทบของสื่ออื่น ๆ (ชนทัต บุญชูวงศ์, 2560, หน้า 24-26) และเป็นการใช้สื่อเทคโนโลยีดิจิทัลสำหรับการแบ่งปันข้อมูลข่าวสาร การมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่น และการทำงานร่วมกัน (อโนชา อัสวงค์, 2563, หน้า 197)

1.3 การใช้เทคโนโลยีดิจิทัล เป็นความสามารถของนักเรียนในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ICT) โดยเลือกใช้เครื่องมือทั้งอุปกรณ์ฮาร์ดแวร์และซอฟต์แวร์ได้อย่างเหมาะสม เพื่อก่อให้เกิดประโยชน์ในชีวิตทั้งด้านการศึกษาหาความรู้ ความบันเทิง และการติดตามข่าวสารสนเทศ ซึ่งเป็นทักษะสำคัญสำหรับพัฒนานักเรียนให้มีความรู้ ความสามารถ ทักษะการนำไปใช้ การเสริมสร้างทักษะการรู้ดิจิทัล ตลอดจนการประยุกต์ใช้สื่อดิจิทัลให้เกิดประโยชน์ต่อตนเองในอนาคต (เสาวพา เวศกาวิ, 2566, หน้า 86) การใช้เทคโนโลยีดิจิทัล เพื่อการศึกษาทำให้มีความรู้ด้านภาษาอังกฤษโดยเฉพาะคำศัพท์ที่ใช้งานในสื่อดิจิทัล สามารถเลือกสื่อดิจิทัลสำหรับสถานการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสม รวมไปถึงใช้งานเทคโนโลยีดิจิทัลอย่างเข้าใจ (บงกช ทองเอี่ยม, 2561, หน้า 294-295)

1.4 การสร้างสื่อดิจิทัล เป็นความสามารถของนักเรียนในการสร้างผลงานทางดิจิทัลด้วยการทำงานผ่านคอมพิวเตอร์ร่วมกับโปรแกรมซอฟต์แวร์ในการปรับประยุกต์ ออกแบบ ประดิษฐ์ หรือผลิตเนื้อหาในรูปแบบต่าง ๆ อย่างเหมาะสมสำหรับผู้รับสารแต่ละกลุ่ม แล้วนำเสนอผ่านสื่อสังคมออนไลน์ในรูปแบบที่หลากหลายและแปลกใหม่ เป็นคุณลักษณะของคนไทย 4.0 ที่ตอบสนองวิสัยทัศน์การพัฒนาประเทศสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืนด้วยการสร้างสรรค์นวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อเข้าสู่สังคมที่เต็มไปด้วยการแข่งขัน (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2566, หน้า 9) นอกจากนี้การสร้างสื่อดิจิทัลยังเป็นทักษะในการสร้างเครือข่ายแบ่งปันข้อมูลความรู้ผ่านสื่อสารสนเทศดิจิทัล

และสะท้อนกลับเพื่อแก้ปัญหาทางสังคมและชุมชน โดยรู้จักวิธีการสื่อสารและถ่ายทอดองค์ความรู้ให้ผู้อื่นเข้าใจสื่อดิจิทัล (บงกช ทองเยี่ยม, 2561, หน้า 295) ประกอบกับสิริกาญจน์ หัวใจฉ่ำ (2563, หน้า 113) กล่าวว่า การสร้างสื่อดิจิทัล เป็นความสามารถในการอัปโหลดไฟล์ผ่านพื้นที่เก็บข้อมูลระบบคลาวด์ เช่น Google Drive, Dropbox, OneDrive หรืออื่น ๆ การรู้จักค้นหาความรู้เพื่อพัฒนาการเรียนหรือการทำงานจากอินเทอร์เน็ต ตลอดจนมีความสามารถในการสร้างหรือพัฒนาเว็บไซต์ โปรแกรม และแอปพลิเคชัน

1.5 การคิดวิเคราะห์ เป็นความสามารถของนักเรียนในการจำแนกแยกแยะ ข้อมูลต่าง ๆ ที่ได้สืบค้น เพื่อพิจารณา ตีความ และตัดสินคุณค่าในการใช้งานสื่อดิจิทัลในแต่ละด้าน การคิดวิเคราะห์เป็นการคิดขั้นสูงของนักเรียน และเป็นทักษะพื้นฐานของการคิดสร้างสรรค์ที่ต้องพัฒนานักเรียนผ่านการจัดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพเพื่อให้นักเรียนมีทักษะการคิดวิเคราะห์ที่ซับซ้อนและเชี่ยวชาญมากขึ้นกว่าทักษะขั้นพื้นฐาน (วิชัย วงษ์ใหญ่ และมารุต พัฒนาผล, 2562, หน้า 1) นอกจากนี้ยังเป็นทักษะในการวิเคราะห์สารสนเทศดิจิทัล การประเมินสารสนเทศดิจิทัล รวมถึงการคิดแก้ปัญหาเพื่อนำไปสู่การประดิษฐ์คิดค้นสิ่งแปลกใหม่ (แววตา เตชะทวีวรรณ และอัจฉรา ประเสริฐสิน, 2559, หน้า 58–59) ซึ่งสอดคล้องกับ พรพิชชา หลักคำ (2564, หน้า 96) กล่าวว่า การคิดวิเคราะห์เป็นการรู้จักแยกแยะสื่อดิจิทัลให้เหมาะสมกับการใช้งาน จำแนกความถูกต้องของข้อมูลที่สืบค้นโดยใช้สื่อดิจิทัล รวมทั้งสามารถตีความและตัดสินคุณภาพของข้อมูลที่สืบค้นได้

1.6 การรู้สารสนเทศ เป็นความสามารถของนักเรียนในการประเมินความเหมาะสมในการนำสารสนเทศมาใช้ในบริบทที่แตกต่างกัน ยอมรับในจริยธรรมของข้อมูล รวมทั้งสามารถจัดระบบเนื้อหาเพื่อใช้ประโยชน์จากสารสนเทศได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล เป็นทักษะจำเป็นสำหรับการเรียนรู้ตลอดชีวิต (Lifelong learning) เป็นพื้นฐานในทุกสาขาวิชา ทุกสภาพการเรียนรู้ และทุกระดับการศึกษา ช่วยให้ผู้เรียนมีความรอบรู้ในเนื้อหา นำไปสู่การสืบเสาะแสวงหาความรู้ ตลอดจนการเรียนรู้ด้วยการชี้นำตนเอง (Self-directed learning) ที่ผู้เรียนสามารถควบคุมการเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง (เทอดศักดิ์ ไม้เทาทอง, 2561, หน้า 175) อีกทั้ง กาญจนา คำสมบัติ (2562, หน้า 26) กล่าวว่า การรู้สารสนเทศของผู้เรียนเป็นความสามารถในการกำหนดและเข้าถึงสารสนเทศ การประเมินและจัดการสารสนเทศ การประยุกต์ใช้สารสนเทศ การสื่อสารด้วยสารสนเทศ และการมีจริยธรรมในการใช้สารสนเทศ และสอดคล้องกับทัศนะของ แพรววา สนามน้อย, กมลทิพย์ ศรีหาเศษ และดารุณี ทิพยกุลไพโรจน์ (2566,

หน้า 546) กล่าวว่า การรู้สารสนเทศ เป็นทักษะในการเข้าถึงสารสนเทศ การประเมินสารสนเทศ และการนำสารสนเทศไปใช้

2. ผลการศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่ควรจะเป็นของทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 เป็นดังนี้

2.1 สภาพปัจจุบันของทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ทุกองค์ประกอบอยู่ในระดับปานกลาง โดยเรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ได้แก่ การตระหนักรู้ทางสังคม การรู้สารสนเทศ การใช้เทคโนโลยีดิจิทัล การคิดวิเคราะห์ การสื่อสาร และการสร้างสื่อดิจิทัล ตามลำดับ ซึ่งแสดงให้เห็นว่านักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 มีทักษะการรู้ดิจิทัลอยู่ในระดับที่ไม่สูงมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ไม่ได้รับแนวทางการส่งเสริมทักษะการรู้ดิจิทัลอย่างเป็นระบบจึงขาดการฝึกฝนทักษะอย่างต่อเนื่อง อีกทั้งนักเรียนในบางพื้นที่ขาดโอกาสในการเข้าถึงเทคโนโลยี เช่น บางคนอาจไม่มีอุปกรณ์ที่ทันสมัยหรือการเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตที่ไม่เสถียร ทำให้โอกาสในการพัฒนาทักษะลดลง สอดคล้องกับ พีรวิชญ์ คำเจริญ (2562, หน้า 230-233) ได้ทำการวิจัย เรื่อง แนวทางการส่งเสริมการรู้เท่าทันดิจิทัลตามลีลาการเรียนรู้แบบวาร์ด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนต้น พบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนต้นที่เป็นกลุ่มตัวอย่างมีทักษะการรู้เท่าทันดิจิทัลจาก 7 ทักษะ อันได้แก่ ทักษะการเข้าถึง ทักษะการวิเคราะห์ ทักษะการประเมิน ทักษะการสื่อสาร และทักษะ การสะท้อนคิด ทักษะการสร้างสรรค์ และทักษะการปฏิบัติ ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เนื่องมาจากความแตกต่างกันในประสบการณ์การใช้สื่อ สภาพแวดล้อมการเรียนรู้ การอบรมสั่งสอนจากผู้ใหญ่ รวมถึงปัจจัยด้านต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นการสนับสนุนการใช้สื่อดิจิทัลจากผู้ปกครอง การนำเสนอเนื้อหาของสื่อดิจิทัลที่ถูกเผยแพร่อย่างรวดเร็วและขาดการกลั่นกรองข้อมูล อีกทั้งการละเลยจากผู้ปกครองที่ไม่จำกัดการใช้งานสื่อดิจิทัลของบุตรหลานและขาดการให้คำแนะนำในการใช้งานสื่อดิจิทัลในทางที่สร้างสรรค์ เมื่อพิจารณารายด้าน การตระหนักรู้ทางสังคม มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ทั้งนี้เพราะเมื่อนักเรียนมีทักษะการตระหนักรู้ทางสังคม จะช่วยให้นักเรียนสามารถใช้งานสื่อออนไลน์ได้อย่างวิจารณ์ญาณ และมีความรับผิดชอบ

ต่อสังคม ซึ่งจะนำไปสู่สังคมดิจิทัลที่ดีขึ้นในอนาคต สอดคล้องกับ คักดีเครต ประกอบผล (2564, หน้า 3) กล่าวว่า การตระหนักรู้ทางสังคม เป็นความสามารถหรือทักษะที่ทำให้เข้าใจบริบทของเทคโนโลยีดิจิทัลได้เป็นอย่างดี สามารถประเมินตัดสินใจได้ว่าทำอะไรอย่างไร บนสื่อสังคมออนไลน์ที่ได้พบเห็นอยู่เป็นประจำ มีความเข้าใจและตระหนักว่า เทคโนโลยีดิจิทัลประเภทเครือข่ายมีผลกระทบต่อพฤติกรรม ความรู้สึก และความเชื่อต่อสังคมในโลกรอบตัวเรา ประกอบกับ ปราภรณ์ สำราญสุข (2565, หน้า 44) กล่าวว่า การตระหนักรู้ทางสังคม เป็นทักษะที่ผู้ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลจำเป็นต้องมีเพื่อเรียนรู้และยอมรับความแตกต่างของผู้คนในสังคม โดยมีความสำนึกในฐานะสมาชิกของสังคมที่รับผิดชอบต่อส่วนรวม

2.2 สภาพที่ควรจะเป็นของทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ทุกด้านอยู่ในระดับมากที่สุด โดยเรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ได้แก่ การตระหนักรู้ทางสังคม การสื่อสาร การใช้เทคโนโลยีดิจิทัล การรู้สารสนเทศ การคิดวิเคราะห์ และการสร้างสื่อดิจิทัล ตามลำดับ ซึ่งการวิจัยครั้งนี้แสดงให้เห็นถึงความคาดหวังต่อการมีทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 อยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน ทั้งนี้เพราะทักษะการรู้ดิจิทัล เป็นทักษะสำคัญที่ช่วยให้นักเรียนสามารถใช้เทคโนโลยีอย่างปลอดภัย และสร้างสรรค์สิ่งที่เป็นประโยชน์ทั้งต่อตนเองและสังคม รวมทั้งเป็นเครื่องมือในการพัฒนาตนเองให้สามารถดำเนินชีวิตในยุคดิจิทัลได้อย่างก้าวหน้าทันต่อการเปลี่ยนแปลงของสังคม สอดคล้องกับ พรชนิตว์ ลีนาราช (2560, หน้า 78) กล่าวว่า การรู้ดิจิทัลเป็นทักษะสำคัญในยุคที่เทคโนโลยีสารสนเทศเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ทำให้บุคคลสามารถปฏิบัติงาน เข้าถึงฐานข้อมูลออนไลน์ และสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ นำมาซึ่งความท้าทายในด้านบรรทัดฐานทางสังคม กฎหมาย โดยเฉพาะในบริบทการศึกษา ตลอดจนการสร้างแนวความคิดที่ถูกต้องเกี่ยวกับการใช้ การเผยแพร่ลิขสิทธิ์ และจริยธรรมทางวิชาการในสภาพแวดล้อมดิจิทัล ประกอบกับ สำนักงานปลัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม (2562, ออนไลน์) กล่าวว่า ทักษะการรู้ดิจิทัล (Digital literacy) เป็นทักษะด้านดิจิทัลพื้นฐานที่จะเป็นตัวช่วยสำคัญในการปฏิบัติงาน การสื่อสาร และการทำงานร่วมกับผู้อื่น อีกทั้งช่วยสร้างคุณค่า (Value Co-creation) และความคุ้มค่าในการดำเนินงาน (Economy of Scale) เพื่อก้าวสู่การเป็นประเทศไทย 4.0

3. ผลการประเมินความต้องการจำเป็นในการส่งเสริมทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 พบว่า โดยภาพรวมมีค่าดัชนีการจัดลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น ($PNI_{modified}$) เท่ากับ 0.528 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านโดยเรียงจากมากไปน้อย ได้แก่ ด้านการสร้างสื่อดิจิทัล ($PNI_{modified} = 0.568$) ด้านการสื่อสาร ($PNI_{modified} = 0.550$) ด้านการคิดวิเคราะห์ ($PNI_{modified} = 0.523$) ด้านการตระหนักรู้ทางสังคม ($PNI_{modified} = 0.5195$) ด้านการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ($PNI_{modified} = 0.511$) และด้านการรู้สารสนเทศ ($PNI_{modified} = 0.506$) ตามลำดับ ซึ่งจะได้อภิปรายผล ดังนี้

3.1 ด้านการสร้างสื่อดิจิทัล มีค่าดัชนีการจัดลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นสูงสุดและมีความจำเป็นในการส่งเสริมทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียน ทั้งนี้เป็นเพราะว่าทักษะการสร้างสื่อดิจิทัล เป็นทักษะสำคัญที่ช่วยให้นักเรียนสามารถนำเสนอข้อมูลได้อย่างสร้างสรรค์และมีประสิทธิภาพ รวมทั้งพัฒนาความสามารถในการใช้เทคโนโลยีซึ่งนับเป็นการเพิ่มโอกาสทางอาชีพอีกด้วย สอดคล้องกับ สิริกาญจน์ หัวใจฉ่ำ (2563, หน้า 44) กล่าวว่า การสร้างสรรค์และนวัตกรรม เป็นความสามารถในการผลิตคิดค้น ประดิษฐ์ผลผลิตทางเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร และสื่อดิจิทัลที่มีประโยชน์เพื่อบรรลुวัตถุประสงค์และ มีการนำเสนอในรูปแบบที่หลากหลาย แปลกใหม่ และสอดคล้องกับคักดีเครต ประกอบผล (2564, หน้า 4) กล่าวว่า การสร้างสื่อดิจิทัล เป็นการผลิตเนื้อหาเพื่อการสื่อสารผ่าน สื่อดิจิทัลประเภทต่าง ๆ เพื่อให้เหมาะสมสำหรับผู้ชมหรือผู้รับสารที่หลากหลาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งการสร้างและสื่อสารด้วยการใช้สื่อมัลติมีเดีย (Multimedia) ซึ่งเป็นการนำสื่อหลายประเภทมาผสมผสานกันเพื่อนำเสนอข้อมูลข่าวสารให้กับผู้ใช้ โดยนำกระบวนการทางคอมพิวเตอร์ร่วมกับโปรแกรมซอฟต์แวร์เข้ามาช่วยในการใช้และเผยแพร่ผ่านสื่อสังคมออนไลน์ (Social Media) ในรูปแบบที่หลากหลาย

3.2 ด้านการสื่อสาร มีค่าดัชนีการจัดลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นในการส่งเสริมทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียนรองลงมา ทั้งนี้เป็นเพราะว่าทักษะการสื่อสารมีความสำคัญในยุคที่เทคโนโลยีเข้ามามีบทบาทในชีวิตประจำวัน ซึ่งจะช่วยให้นักเรียนสามารถถ่ายทอดข้อมูลได้อย่างถูกต้อง เหมาะสมกับสถานการณ์ อีกทั้งส่งเสริมการเรียนรู้ และการทำงานร่วมกันกับผู้อื่น สอดคล้องกับ สิริกาญจน์ หัวใจฉ่ำ (2563, หน้า 44) กล่าวถึงการสื่อสารและการทำงานร่วมกันว่าเป็นความสามารถในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร รวมถึงสื่อดิจิทัลในการทำงานร่วมกับผู้อื่น

เพื่อให้บรรลุเป้าหมายซึ่งทุกคนสามารถทำงานได้อย่างเต็มศักยภาพ เข้าใจและยอมรับบทบาทหน้าที่ของแต่ละบุคคล ให้ความร่วมมือ แบ่งปัน สร้างความสัมพันธ์ รวมถึงเอื้อประโยชน์ในการทำงานร่วมกัน ประกอบกับ ชนทัต บุญชูวงศ์ (2560, หน้า 24-26) กล่าวว่า การสื่อสาร เป็นทักษะที่บุคคลถ่ายทอดความคิดสู่บุคคลอื่นตามวัตถุประสงค์ที่ต้องการ สามารถรับรู้ความหมาย ความรู้ และมีทัศนคติที่ดี อีกทั้งประยุกต์ใช้สื่อและเทคโนโลยีได้อย่างเหมาะสม ตลอดจนรู้ประเมินประสิทธิภาพและผลกระทบของสื่ออีกด้วย

4. ผลการศึกษาแนวทางการส่งเสริมทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 มีรายละเอียดดังนี้

4.1 ด้านการสร้างสื่อดิจิทัล พบว่า แนวทางการส่งเสริมทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียนด้านการสร้างสื่อดิจิทัลมีหลายวิธี เช่น โรงเรียนจัดหาอุปกรณ์ที่มีประสิทธิภาพเพียงพอสำหรับการใช้งานซอฟต์แวร์ออกแบบ โรงเรียนจัดอบรมเชิงปฏิบัติการเกี่ยวกับการใช้ซอฟต์แวร์ออกแบบ เช่น Canva, Photoshop, PowerPoint, Google Slides ครูจัดกิจกรรมให้นักเรียนสร้างสื่อดิจิทัลที่สามารถใช้งานได้จริง เช่น คลิปให้ความรู้ แผ่นพับประชาสัมพันธ์ รวมถึงครูจัดกิจกรรมให้นักเรียนออกแบบโปสเตอร์หรือสร้างสไลด์นำเสนอรายงานด้วยเนื้อหาที่น่าสนใจ ซึ่งสอดคล้องกับ พีรวิญญ์ คำเจริญ (2562, หน้า 236-240) กล่าวถึงแนวทางการส่งเสริมการรู้เท่าทันดิจิทัลตามลีลาการเรียนรู้แบบวาร์ค สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนต้นว่า สามารถดำเนินการได้โดยจัดการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมออนไลน์และออฟไลน์ที่หลากหลาย พร้อมทั้งเน้นกระบวนการคิดสร้างสรรค์และการมีส่วนร่วมระหว่างผู้เรียนกับผู้สอนในการเรียนการสอนการรู้ดิจิทัล อีกทั้งออกแบบเนื้อหาการรู้ดิจิทัลให้ครอบคลุมกับทักษะการรู้ดิจิทัล และให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการออกแบบด้านเนื้อหา กิจกรรม และเกมการเรียนรู้การรู้ดิจิทัล รวมถึงออกแบบชุดการเรียนรู้การรู้ดิจิทัลให้มีกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติและมีการเคลื่อนไหวร่างกายผ่านกิจกรรมออนไลน์และออฟไลน์ ประกอบกับ เสกสรรค์ สกนธวัฒน์ (2560, หน้า 276) ได้ทำการวิจัย เรื่อง กลยุทธ์การบริหารโรงเรียนในเครือมูลนิธิคณะเซนต์คาเบรียลแห่งประเทศไทยตามแนวคิดการเสริมสร้างนักเรียนให้มีความเป็นพลเมืองดิจิทัล กล่าวถึงการเพิ่มขีดความสามารถในการบริหารเพื่อพัฒนา นักเรียนในการสร้างนวัตกรรมดิจิทัล โดยการศึกษา วิเคราะห์องค์ประกอบต่าง ๆ

ที่เกี่ยวข้องเพื่อนำมาพัฒนาระบบการวัดและประเมินผลที่ส่งเสริมการพัฒนานวัตกรรม
ที่สร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจและพัฒนาความรู้ให้แก่นักเรียน

4.2 ด้านการสื่อสาร พบว่า แนวทางการส่งเสริมทักษะการรู้ดิจิทัล
ของนักเรียนด้านการสื่อสารมีหลายวิธี เช่น โรงเรียนออกแบบหลักสูตรสถานศึกษาโดย
บูรณาการการสื่อสารเชิงบวกในรายวิชาหลักเพื่อส่งเสริมให้นักเรียนมีทักษะการใช้ภาษา
อย่างสร้างสรรค์และเหมาะสมกับบริบททางสังคมดิจิทัล ครูจัดกิจกรรมให้นักเรียนได้ฝึก
เลือกใช้คำศัพท์ที่เหมาะสมกับสถานการณ์และบุคคลที่แตกต่างกัน เช่น การเขียนอีเมล
การโพสต์ข้อความในโซเชียลมีเดีย หรือการสนทนาออนไลน์ รวมทั้งครูจัดกิจกรรม
การเรียนรู้แบบออนไลน์ผ่านโปรแกรมการประชุมออนไลน์ ซึ่งสอดคล้องกับ นิติยา
วงศ์ใหญ่ (2560, หน้า 1636) กล่าวว่า แนวทางในการส่งเสริมทักษะการรู้ดิจิทัล ครูผู้สอน
จำเป็นต้องสร้างเนื้อหาในสื่ออื่น ๆ มากขึ้นเพื่อเป็นช่องทางช่วยเหลือให้ผู้เรียนได้เกิด
ความเข้าใจ สร้างแหล่งข้อมูลสารสนเทศที่ถูกต้องให้มากขึ้นผ่านสื่อดิจิทัลและสื่อสังคม
ออนไลน์ เพื่อประโยชน์ต่อผู้เรียนที่จะได้เข้าใจและทบทวน แล้วนำไปประยุกต์ใช้แก้ปัญหา
สำหรับการสร้างอนาคตของผู้เรียน อีกทั้งครูผู้สอนนำเทคโนโลยีสารสนเทศที่ทันสมัยมาใช้
เพื่อสร้างการเรียนรู้ร่วมกันระหว่างผู้เรียน ผ่านการบูรณาการรูปแบบของการเรียนรู้
ร่วมกันให้เข้ากับหลักสูตร และสอดคล้องกับ กาญจนา เดชสม (2564, หน้า 160-161)
ได้กล่าวถึงแนวทางการส่งเสริมความเป็นพลเมืองดิจิทัลของนักเรียนในศตวรรษที่ 21 ไว้ว่า
ต้อง พัฒนาหลักสูตรดิจิทัลสำหรับนักเรียนในศตวรรษที่ 21 โดยการบูรณาการในการจัด
กิจกรรมการเรียนรู้ และการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร ให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาความรู้
ความสามารถในการใช้เทคโนโลยีผ่านกระบวนการจัดการเรียนรู้อย่างหลากหลาย
ไม่ว่าจะเป็นฐาน และการเสริมสร้างการเรียนรู้ด้วยตนเอง เพื่อให้นักเรียนสามารถใช้
เทคโนโลยีดิจิทัลต่าง ๆ ในการค้นคว้าความรู้ สื่อสาร สร้างสรรค์ และนำเสนอผลงาน
ได้อย่างเหมาะสม ตลอดจนใช้สื่อดิจิทัลอย่างมีคุณธรรมจริยธรรม และเคารพสิทธิของผู้อื่น

ข้อเสนอแนะ

จากผลของการวิจัย เรื่อง การประเมินความต้องการจำเป็นในการส่งเสริม
ทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
สกลนคร เขต 1 ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 จากผลการวิจัย พบว่า ทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียน ประกอบด้วย 6 องค์ประกอบ ได้แก่ การตระหนักรู้ทางสังคม การสื่อสาร การใช้เทคโนโลยีดิจิทัล การสร้างสื่อดิจิทัล การคิดวิเคราะห์ และการรู้สารสนเทศ ดังนั้น หน่วยงานต้นสังกัดและโรงเรียนควรให้ความสำคัญกับองค์ประกอบดังกล่าว และนำไปเป็นกรอบในการส่งเสริมทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

1.2 จากผลการวิจัยพบว่า ความต้องการจำเป็นในการส่งเสริมทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ประกอบด้วย 2 ด้านที่สูงกว่า $PNI_{modified}$ ในภาพรวม คือ การสร้างสื่อดิจิทัล และการสื่อสาร ดังนั้นผู้บริหารโรงเรียนสามารถนำผลการวิจัยทั้ง 2 ด้านไปกำหนดเป็นแนวทางในการส่งเสริมทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียนในโรงเรียนต่อไปได้

1.3 จากผลการวิจัย พบว่า สภาพปัจจุบันของทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ด้านการสร้างสื่อดิจิทัลมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ดังนั้น หน่วยงานต้นสังกัดและโรงเรียนควรนำผลการวิจัยดังกล่าวไปกำหนดเป็นกรอบในการจัดทำนโยบายส่งเสริมทักษะการสร้างสื่อดิจิทัลของนักเรียน เพื่อเสริมสร้างให้นักเรียนสามารถผลิตสื่อสารสนเทศด้วยเครื่องมือเทคโนโลยีดิจิทัลได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยในครั้งต่อไป

2.1 จากผลการวิจัย พบว่า สภาพปัจจุบันของทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ดังนั้น ควรศึกษาทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียนด้วยวิธีวิจัยต่าง ๆ เช่น การพัฒนากลยุทธ์ การศึกษาความสัมพันธ์เชิงสาเหตุ การศึกษาสมการโครงสร้างเชิงเส้นตรง เป็นต้น เพื่อให้ได้สารสนเทศที่จะเป็นประโยชน์ในการส่งเสริมทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียนที่มีความเหมาะสมกับบริบทในแต่ละโรงเรียนต่อไป

2.2 จากผลการวิจัย พบว่า ความต้องการจำเป็นในการส่งเสริมทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 ประกอบด้วย 2 ด้านที่สูงกว่า $PNI_{modified}$ ในภาพรวม คือ การสร้างสื่อดิจิทัล และการสื่อสาร ดังนั้น ควรนำแนวทางการส่งเสริมทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียนที่ได้จากการวิจัยในครั้งนี้ไปใช้ในการวิจัย เพื่อจัดทำหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อส่งเสริมทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียน

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กลอยใจ จันแท้. (2558). การประเมินความต้องการจำเป็นในการพัฒนาศักยภาพของครู
โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน. วิทยานิพนธ์ ค.ม. อุดรดิตถ์: มหาวิทยาลัย
ราชภัฏอุดรดิตถ์.
- กัมปนาท คูสิริรัตน์. (2558). แนวทางการพัฒนาบทเรียนแสงรู้เพื่อการส่งเสริมการรู้
สารสนเทศของผู้เรียนระดับอุดมศึกษา. วารสารมหาวิทยาลัยนครพนม, 5(3),
97-103.
- กาญจนา คำสมบัติ (2562). รายงานการวิจัยการรู้สารสนเทศและการรับรู้ความสามารถ
ของตนเองของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือ.
มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- กาญจนา เดชสม. (2564). การพัฒนาความเป็นพลเมืองดิจิทัลของนักเรียนในศตวรรษที่ 21.
วารสารมหาวิทยาลัยพายัพ, 31(1), 151-163.
- เกศินี ประทุมวรรณ. (2562). การประยุกต์ใช้แนวคิด OKRs กับโครงการสร้างเสริม
สุขภาพ. วารสารรามคำแหง ฉบับมนุษยศาสตร์, 38(2), 111-128.
- ชนทัต บุญชูวงศ์. (2560). การศึกษาอิทธิพลของปัจจัยด้านการเรียนการสอนด้วย
สื่อสังคมออนไลน์ที่มีต่อการสื่อสารและการทำงานร่วมกันของนักศึกษา
ปริญญาบัณฑิต. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ทีศนา แหมมณี. (2554). ทักษะการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ สร้างสรรค์ และการคิดอย่างมี
วิจารณญาณ : การบูรณาการในการจัดการเรียนรู้. วารสารราชบัณฑิตยสถาน,
36(2), 188-204.
- เทวินทร์ วันเทวิน. (2565). การประเมินความต้องการจำเป็นเพื่อพัฒนาการบริหาร
โครงการห้องเรียนพิเศษวิทยาศาสตร์ โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
มัธยมศึกษา ในกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ ค.อ.ม. กรุงเทพฯ: สถาบัน
เทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- เทอดศักดิ์ ไม้เท้าทอง. (2561). ทักษะการรู้สารสนเทศสำหรับการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21
วารสารวิชาการมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์, 6(2), 171-189.
- ธิดา แซ่ซัน และทักษิณีย์ หมอสอน (2559). การรู้ดิจิทัล: นิยาม องค์ประกอบ และ
สถานการณ์ปัจจุบัน. วารสารสารสนเทศศาสตร์, 34(4), 128-142.

- ธีระภาพ เพชรมาลัยกุล. (2560). การประเมินความต้องการจำเป็นทางการศึกษาและ
การบริหารการศึกษา. *วารสารบริหารการศึกษา มศว*, 14(26), 118-129.
- นภดล รมโพธิ์. (2561). *พัฒนาองค์กรและชีวิตด้วยแนวคิด OKRs* (พิมพ์ครั้งที่ 3). นนทบุรี:
เอ็นพี อินเทลลิเจนซ์.
- _____. (2564). *Personal OKRs ชีวิตจะสำเร็จตามเป้าหมาย ถ้าวัดผลได้เป็นระบบ*.
กรุงเทพฯ: อมรินทร์ฮาวทู อมรินทร์พริ้นติ้ง แอนด์ พับลิชชิ่ง.
- นิตยา วงศ์ใหญ่. (2560). แนวทางการพัฒนาทักษะการรู้ดิจิทัลของดิจิทัลเนทีฟ.
วารสารวิชาการ Veridian E –Journal, Silpakorn University ฉบับภาษาไทย
สาขามนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ และศิลปะ, 10(2), 1630-1642.
- นุชลี อุปภัย. (2558). *จิตวิทยาการศึกษา* (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่ง
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- บงกช ทองเยี่ยม. (2561). การพัฒนาตัวชี้วัดทักษะการรู้ดิจิทัลของนักศึกษาวิชาชีพครู
ในมหาวิทยาลัยแบบไม่จำกัดรับ. *วารสารวิชาการ สถาบันเทคโนโลยี*
แห่งสุวรรณภูมิ, 4(1), 291-302.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2556). *การวิจัยเบื้องต้น* (พิมพ์ครั้งที่ 9). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- ปณิดา วรรณพิรุณ และนำโชค วัฒนานัน. (2560). ความฉลาดทางดิจิทัล Digital
Intelligence. *พัฒนาเทคนิคศึกษา*, 29(102), 12-20.
- ปณิดา โมลิกะ. (2566). *การประเมินความต้องการจำเป็นของการจัดบริการแนะแนว*
สำหรับสถานศึกษาขนาดใหญ่พิเศษ ในสหวิทยาเขตนครหาดใหญ่ สำนักงาน
เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสงขลา สตูล. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. สงขลา:
มหาวิทยาลัยหาดใหญ่.
- ปรารธนา ส้าราษฎร์. (2565). DIGITAL LITERACY ทักษะของโลกยุคดิจิทัล. *วิทยาสาร*
เพื่อพัฒนาวิชาชีพครู, 121(1), 42-45.
- ปิยนุช สาที. (2559). *คุณลักษณะการรู้เท่าทันสื่อของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัด*
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 26. วิทยานิพนธ์ ค.ม.
มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- พรชนิตร์ สีนาราช. (2560). *ทักษะการรู้ดิจิทัลเพื่อพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้.*
วารสารห้องสมุด, 61(2), 76-92.

- พรพิชชา หลักคำ. (2564). การศึกษาทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาร้อยเอ็ด. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- พิชามญช์ อินตะโม. (2565). รายงานผลการพิจารณาแบบสรุปผลการพัฒนาความรู้ของข้าราชการรอบที่ 1/2565 เรื่อง OKRs เครื่องมือวางแผนเป้าหมายองค์กรยุคใหม่. กรุงเทพฯ: กองสำรวจดินและวิจัยทรัพยากรดิน.
- พีรวิชญ์ คำเจริญ. (2562). แนวทางการส่งเสริมการรู้เท่าทันดิจิทัลตามสื่อการเรียนรู้แบบวาร์ค สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนต้น. วิทยานิพนธ์ วส.ด. นครราชสีมา: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี.
- พีระ พนาสุภณ. (2556). ทักษะในศตวรรษที่ 21 (21ST CENTURY SKILLS). เข้าถึงได้จาก <http://www.peerapanasupon.com/ทักษะในศตวรรษที่-21-21st-century-skills.html> 2 เมษายน 2567.
- แพรววา สนามน้อย, กมลทิพย์ ศรีหาเศษ และดารุณี ทิพย์กุลไพโรจน์. (2566). การสร้างแบบวัดทักษะความฉลาดรู้สารสนเทศของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. วารสารสหวิทยาการวิจัยและวิชาการ, 3(1), 543-552.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2555). พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554. กรุงเทพฯ: ราชบัณฑิตยสถาน.
- รุ่งทิพา ปุณะตุง. (2560). การพัฒนาหลักสูตรเสริมเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการรู้สารสนเทศตามแนวคิดการเรียนรู้แบบผสมผสานและการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐาน สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย. วิทยานิพนธ์ ปร.ด. สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- วรพจน์ วงศ์กิจรุ่งเรือง. (2561). คู่มือพลเมืองดิจิทัล. กรุงเทพฯ: สำนักงานส่งเสริมเศรษฐกิจดิจิทัล กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม.
- วรยุทธ วิลามาต. (2563). ความต้องการจำเป็นในการเป็นพลเมืองดิจิทัลของครูและบุคลากรทางการศึกษา จังหวัดสระบุรี. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. ปทุมธานี: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.

- วรรณิตา พิมพ์. (2561). การประเมินความต้องการจำเป็นในการมีส่วนร่วมของบุคลากร
ในการดำเนินการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาของโรงเรียนในสังกัด
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6. ปริญญาโท. กศ.ม.
กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- วรวิทย์ สิทธิโสภณ. (2563). แนวทางพัฒนาการดำเนินการประกันคุณภาพภายใน
โรงเรียนผืนสหราษฎร์พัฒนา โดยใช้แนวคิดระบบการวัดผลแบบ OKRs :
Objective and Key Results. เข้าถึงได้จาก [https://research.otepec.go.th/files/
ฉบับสมบูรณ์_8llcf8ii.pdf](https://research.otepec.go.th/files/ฉบับสมบูรณ์_8llcf8ii.pdf) 18 มกราคม 2568.
- วัลย์รัตน์ ชัยท้าว. (2560). ทักษะดิจิทัล : การพัฒนาประเทศสู่ Thailand 4.0. กรุงเทพฯ:
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร.
- วัชรพล วิบูลย์ศรี. (2558). รายงานผลการวิจัยรูปแบบการเรียนการสอนแบบผสมผสาน
แนวการสื่อสารแบบมีส่วนร่วมบนสื่อสังคมสำหรับนักศึกษาปริญญาตรี.
กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต.
- วาโร เพ็งสวัสดิ์. (2551). วิธีวิทยาการวิจัย. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น
_____. (2567). วิธีวิทยาการวิจัยทางการศึกษา. สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏ
สกลนคร.
- วิชัย วงษ์ใหญ่ และมารุต พัฒผล. (2562). การจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาการคิดวิเคราะห์.
กรุงเทพฯ: ศูนย์ผู้นำนวัตกรรมหลักสูตรและการเรียนรู้.
- แววตา เตชาทวิวรรณ และอัครา ประเสริฐสิน. (2559ก). การประเมินการรู้ดิจิทัลของ
นักศึกษาระดับปริญญาตรีในเขต กรุงเทพมหานครและปริมณฑล. วารสาร
สารสนเทศศาสตร์, 34(4), 1-28.
- _____. (2559ข). การพัฒนาแบบวัดการรู้ดิจิทัลสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี.
กรุงเทพฯ: ภาควิชาบรรณารักษศาสตร์และสารสนเทศศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ศักดิ์เครศ ประกอบผล. (2564). การเข้าใจดิจิทัลกับการเรียนรู้ตลอดชีวิตสู่การเป็นมนุษย์
ที่สมบูรณ์. ครูศาสตร์สาร, 15(1), 1-12.
- เศกสรร สกนธวัฒน์. (2560). กลยุทธ์การบริหารโรงเรียนในเครือมูลนิธิคณะเซนต์คาเบรียล
แห่งประเทศไทยตามแนวคิดการเสริมสร้างนักเรียนให้มีความเป็นพลเมืองดิจิทัล.
วิทยานิพนธ์ ค.ด. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- สภานโยบายการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัย และนวัตกรรมแห่งชาติ. (2564). รายงาน
การพัฒนาการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรมของประเทศ
ปี 2564: การฟื้นตัวจากวิกฤตโควิด-19 สู่วิทยายุคใหม่ทางเศรษฐกิจและสังคม.
กรุงเทพฯ: פריןท์เอเบิล.
- สรศักดิ์ เชื้อวชาญ. (2558). อิทธิพลของสื่อสังคมออนไลน์ที่มีต่อการใช้ภาษาไทยของ
นักศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันอุดมศึกษาของรัฐ: กรณีศึกษามหาวิทยาลัย
เทคโนโลยีราชมงคลล้านนา. วารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย, 35(3),
81-97.
- สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ. (2566). เอกสารเผยแพร่ผลสำรวจ
สถานการณ์รู้เท่าทันสื่อ สารสนเทศ และดิจิทัลของประชาชนไทย ประจำปี
พ.ศ. 2566. กรุงเทพฯ: สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ.
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1. (2567ก). แผนปฏิบัติการ
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2567. เข้าถึงได้จาก [https://skn1.sakonarea1.go.th/
แผนปฏิบัติการ-ประจำปี-2567/](https://skn1.sakonarea1.go.th/แผนปฏิบัติการ-ประจำปี-2567/) 5 เมษายน 2567.
- _____. (2567ข). บัญชีรายละเอียดผู้มีตัวตนพร้อมฐานเงินเดือน ณ วันที่ 1 กันยายน
2567. สกลนคร: สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1.
- สำนักงานปลัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม. (2562). *Digital
literacy*. เข้าถึงได้จาก [https://www.ops.go.th/th/main/index.php/knowledge-
base/article-pr/854-zxfdgsgds](https://www.ops.go.th/th/main/index.php/knowledge-base/article-pr/854-zxfdgsgds) 20 เมษายน 2567.
- สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ. (2559). การรู้ดิจิทัล (*Digital
Literacy*) กรอบนโยบายการพัฒนานาโนเทคโนโลยีของประเทศไทย
(พ.ศ. 2555-2564). กรุงเทพฯ: สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
แห่งชาติ.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2560). แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560-2579.
กรุงเทพฯ: สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา.
- _____. (2566). แนวทางการพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือในการพัฒนาทักษะ
ความฉลาดทางดิจิทัลของผู้เรียนทุกช่วงวัย : กรณีศึกษาของต่างประเทศและ
ประเทศไทย (ฉบับเข้าใจง่าย). กรุงเทพฯ: สกศ.

- สิริกาญจน์ หัวใจน้า. (2563). การพัฒนาตัวชี้วัดการรู้ดิจิทัล สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. นครปฐม: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- สิริวัจนา แก้วนิก. (2560). รูปแบบการพัฒนามรดกดิจิทัลด้วยกระบวนการเล่าเรื่องดิจิทัลแบบสืบสอบอย่างมีวิจารณญาณบนเว็บ 3.0 เพื่อส่งเสริมการรู้ดิจิทัลของนิสิตนักศึกษาสารสนเทศศาสตร์ปริญญาบัณฑิต. วิทยานิพนธ์ ค.ด. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุชาดา สกลกิจรุ่งโรจน์. (2563). การสังเคราะห์ความหมาย องค์ประกอบ และตัวชี้วัดของทักษะการรู้ดิจิทัลสำหรับนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช. วารสารอิเล็กทรอนิกส์การเรียนรู้ทางไกลเชิงนวัตกรรม, 10(1), 82–97.
- สุทธินันท์ ชื่นชม, กัลยา ใจรัย และอำนาจ โกวรรณ. (2564). รูปแบบการพัฒนาทักษะการรู้ดิจิทัลของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่เพื่อพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้. วารสารสารสนเทศศาสตร์, 39(2), 16–33.
- สุวิมล ว่องวานิช. (2562). การวิจัยประเมินความต้องการจำเป็น (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เสกข์ วงศ์พิพันธ์. (2564). การเสริมสร้างการตระหนักรู้ทางสังคมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายโดยการให้คำปรึกษากลุ่ม. วารสารศึกษาศาสตร์ มมร, 9(2), 107–118.
- เสาวพา เวศกาวิ. (2566). การสร้างเสริมทักษะดิจิทัลของนักเรียนอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา. คุรุศาสตร์สาร, 17(1), 83–91.
- อโนชา ออสงศ์. (2563). การพัฒนาตัวชี้วัดการรู้เท่าทันสื่อดิจิทัลของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา. วารสารวิจัยทางการศึกษา, 15(1), 192–206.
- อรัญ ชูกระเดื่อง. (2561). การวิเคราะห์องค์ประกอบการรู้ดิจิทัลของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในกลุ่มจังหวัดร้อยแก่นสารสินธุ์. วารสารคุรุศาสตร์, 15(2), 79–90.
- อาชัญญา รัตนอุบล. (2551). การรู้สารสนเทศ. ใน สารานุกรมศึกษาศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. (เล่ม 41), หน้า 30–34. กรุงเทพฯ: พ.ศ. พัฒนา.

- Chan, B. S. K., Churchill, D., & Chiu, T. K. F. (2017). Digital Literacy Learning in Higher Education through Digital Storytelling Approach. *Journal of International Education Research*, 13(1), 1–16.
- Cuiccio, C. & Husby–Slater, M. (2018). *Needs Assessment Guidebook: Supporting the Development of District and School Needs Assessment*. Washington, D.C.: American Institutes for Research.
- Doerr, J. (2018). *Measure What Matters: How Google, Bono, and the Gates Foundation Rock the World with OKRs*. London: Portfolio Penguin.
- McCaslin, N.L. & Tibeziinda, J.P. (2014). *Assessing Target Group Needs*. Rome: Food and Agriculture Organization of the United Nations.
- Reddy, P., Chaudhary, K., & Hussein, S. (2023). A digital literacy model to narrow the digital literacy skills gap. *Heliyon*, 9(34), 1–16.
- Shopova, T. (2014). Digital literacy of students and its improvement at the university. *Journal of Efficiency and Responsibility in Education and Science*, 7(2), 26–32.
- Smith, E. E., Kahlke, R., & Judd, R. (2020). Not just digital natives: Integrating technologies in professional education contexts. *Australasian Journal of Educational Technology*, 36(3), 1–14.
- UNESCO. (2018). *A Global Framework of Reference on Digital Literacy Skills for Indicator 4.4.2*. Retrieved from <http://uis.unesco.org/sites/default/files/documents/ip51-global-framework-reference-digital-literacy-skills-2018-en.pdf> April 25th, 2024.
- Vodă, A. I., Cautisanu, C., Grădinaru, C., Tănăsescu, C., & de Moraes, G. H. S. M. (2022). Exploring digital literacy skills in Social Sciences and Humanities students. *Sustainability*, 14(5), 11–31.

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

หนังสือขอความอนุเคราะห์ในการวิจัย

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๑๐๙๗

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๓๐ สิงหาคม ๒๕๖๗

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ผู้ทรงคุณวุฒิประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบ

เรียน ดร.บุญมี ก่อบุญ

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย

ด้วย นางสาวกวิสรา ปัญญาบัณฑิตกุล รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๖๔๒๑๒๔๗๑๐๓ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การประเมินความต้องการจำเป็นในการส่งเสริมทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต ๑” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วัลลภา ฉลากบาง เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.พรเทพ เสถียรนพเก้า เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าว จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบการประเมินความต้องการจำเป็นในการส่งเสริมทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต ๑ เพื่อใช้ประกอบการทำวิทยานิพนธ์ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ แสนทวีสุข)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๓๙๗ ๐๒๒๙

โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นางสาวกวิสรา ปัญญาบัณฑิตกุล โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๖ ๒๑๕๙ ๖๔๒๖

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๑๐๙๗

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๓๐ สิงหาคม ๒๕๖๗

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ผู้ทรงคุณวุฒิประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบ

เรียน นายศักดิ์ชาย แก้วดี

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย

ด้วย นางสาวกวิสรา ปัญญาบัณฑิตกุล รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๖๔๒๑๒๔๗๑๐๓ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การประเมินความต้องการจำเป็นในการส่งเสริมทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต ๑” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วัลลภา ฉลากบาง เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.พรเทพ เสถียรนพเก้า เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าว จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบการประเมินความต้องการจำเป็นในการส่งเสริมทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต ๑ เพื่อใช้ประกอบการทำวิทยานิพนธ์ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ แสนทวีสุข)

ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๓๔๗ ๐๒๒๔

โทรสาร ๐ ๔๒๔๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นางสาวกวิสรา ปัญญาบัณฑิตกุล โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๖ ๒๑๔๔ ๖๔๒๖

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๑๐๙๗

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๓๐ สิงหาคม ๒๕๖๗

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ผู้ทรงคุณวุฒิประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบ

เรียน นายสุวิทย์ ชันดีทอง

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย

ด้วย นางสาวกวิสรา ปัญญาบัณฑิตกุล รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๖๔๒๑๒๔๗๑๐๓ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การประเมินความต้องการจำเป็นในการส่งเสริมทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต ๑” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วัลลิกา ฉลากบาง เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.พรเทพ เสถียรนพเก้า เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าว จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบการประเมินความต้องการจำเป็นในการส่งเสริมทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต ๑ เพื่อใช้ประกอบการทำวิทยานิพนธ์ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ แสนทวีสุข)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๓๙๗ ๐๒๒๙

โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นางสาวกวิสรา ปัญญาบัณฑิตกุล โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๖ ๒๑๕๙ ๖๔๒๖

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๑๐๙๗

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๓๐ สิงหาคม ๒๕๖๗

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ผู้ทรงคุณวุฒิประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบ

เรียน นางกิตติธ อามาศย์ทอง

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย

ด้วย นางสาวกวิสรา ปัญญาบัณฑิตกุล รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๖๔๒๑๒๔๗๑๐๓ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การประเมินความต้องการจำเป็นในการส่งเสริมทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต ๑” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วัลลภา ฉลากบาง เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.พรเทพ เสถียรนพเก้า เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าว จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบการประเมินความต้องการจำเป็นในการส่งเสริมทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต ๑ เพื่อให้ประกอบการทำวิทยานิพนธ์ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ แสนทวีสุข)

ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๓๙๗ ๐๒๒๙

โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นางสาวกวิสรา ปัญญาบัณฑิตกุล โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๖ ๒๑๕๙ ๖๔๒๖

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๑๐๙๗

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๓๐ สิงหาคม ๒๕๖๗

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ผู้ทรงคุณวุฒิประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบ

เรียน นางสาวกวิสรา ชุมภูแสง

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย

ด้วย นางสาวกวิสรา ปัญญาบัณฑิตกุล รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๖๔๒๑๒๕๗๑๐๓ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การประเมินความต้องการจำเป็นในการส่งเสริมทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต ๑” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วัลลิกา ฉลากบาง เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.พรเทพ เสถียรนพเก้า เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าว จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบการประเมินความต้องการจำเป็นในการส่งเสริมทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต ๑ เพื่อใช้ประกอบการทำวิทยานิพนธ์ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ แสนทวีสุข)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๓๙๗ ๐๒๒๙

โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นางสาวกวิสรา ปัญญาบัณฑิตกุล โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๖ ๒๑๕๕ ๖๔๒๖

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๑๒๗๓

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๒๙ กันยายน ๒๕๖๗

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นพพร วรรณทอง

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. กรอบแนวคิดการวิจัย และนิยามศัพท์เฉพาะ

๒. เครื่องมือการวิจัย

๓. แบบประเมินเครื่องมือการวิจัย

ด้วย นางสาวกวิสรา ปัญญาบัณฑิตกุล รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๖๔๒๑๒๔๗๑๐๓ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การประเมินความต้องการจำเป็นในการส่งเสริมทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต ๑” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จลินีภา ฉลากบาง เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.พรเทพ เสถียรนพเก้า เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถ และเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการพิจารณาตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย เพื่อใช้ประกอบการทำวิทยานิพนธ์ที่นักศึกษาได้จัดทำขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ แสนทวีสุข)

ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๙๗ ๐๒๒๙

โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นางสาวกวิสรา ปัญญาบัณฑิตกุล โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๖ ๒๑๕๙ ๖๔๒๖

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๑๒๗๓

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม

อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๒๙ กันยายน ๒๕๖๗

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน นางสาวเพลินพิศ ดาศักดิ์

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. กรอบแนวคิดการวิจัย และนิยามศัพท์เฉพาะ

๒. เครื่องมือการวิจัย

๓. แบบประเมินเครื่องมือการวิจัย

ด้วย นางสาวกวิสรา ปัญญาบัณฑิตกุล รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๖๔๒๑๒๔๗๑๐๓ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การประเมินความต้องการจำเป็นในการส่งเสริมทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต ๑” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วัลลิกา ฉลากบาง เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.พรเทพ เสถียรนพเก้า เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถ และเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการพิจารณาตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย เพื่อใช้ประกอบการทำวิทยานิพนธ์ที่นักศึกษาได้จัดทำขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ แสนทวีสุข)

ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๙๗ ๐๒๒๙

โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นางสาวกวิสรา ปัญญาบัณฑิตกุล โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๖ ๒๑๕๙ ๖๔๒๖

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๑๒๗๓

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๒๙ กันยายน ๒๕๖๗

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน นางสาวศุคนธ์ จินคำ

- สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. กรอบแนวคิดการวิจัย และนิยามศัพท์เฉพาะ
๒. เครื่องมือการวิจัย
๓. แบบประเมินเครื่องมือการวิจัย

ด้วย นางสาวกวิสรา ปัญญาบัณฑิตกุล รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๖๔๒๑๒๔๗๑๐๓ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การประเมินความต้องการจำเป็นในการส่งเสริมทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต ๑” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วัลลภา ฉลากบาง เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.พรเทพ เสถียรนพเก้า เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถ และเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการพิจารณาตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย เพื่อใช้ประกอบการทำวิทยานิพนธ์ที่นักศึกษาได้จัดทำขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ แสนทวีสุข)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๙๗ ๐๒๒๙

โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นางสาวกวิสรา ปัญญาบัณฑิตกุล โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๖ ๒๑๕๙ ๖๔๒๖

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๑๒๗๓

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๒๙ กันยายน ๒๕๖๗

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน นางอุตร ประเสริฐสังข์

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. กรอบแนวคิดการวิจัย และนิยามศัพท์เฉพาะ

๒. เครื่องมือการวิจัย

๓. แบบประเมินเครื่องมือการวิจัย

ด้วย นางสาวกวิสรา ปัญญาบัณฑิตกุล รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๖๔๒๑๒๔๗๑๐๓ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การประเมินความต้องการจำเป็นในการส่งเสริมทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต ๑” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วัลลิกา ฉลากบาง เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.พรเทพ เสถียรนพเก้า เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถ และเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการพิจารณาตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย เพื่อใช้ประกอบการทำวิทยานิพนธ์ที่นักศึกษาได้จัดทำขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ แสนทวีสุข)

ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๙๗ ๐๒๒๙

โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นางสาวกวิสรา ปัญญาบัณฑิตกุล โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๖ ๒๑๕๙ ๖๔๒๖

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๑๒๗๓

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๒๙ กันยายน ๒๕๖๗

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน นางสาวโสภา สิงหนสาย

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. กรอบแนวคิดการวิจัย และนิยามศัพท์เฉพาะ

๒. เครื่องมือการวิจัย

๓. แบบประเมินเครื่องมือการวิจัย

ด้วย นางสาวกวิสรา ปัญญาบัณฑิตกุล รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๖๔๒๑๒๔๗๑๐๓ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารและพัฒนการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การประเมินความต้องการจำเป็นในการส่งเสริมทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต ๑” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วัลลภา ฉลากบาง เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.พรเทพ เสถียรนพเก้า เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถ และเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการพิจารณาตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย เพื่อใช้ประกอบการทำวิทยานิพนธ์ที่นักศึกษาได้จัดทำขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ แสนทวีสุข)

ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๔๗ ๐๒๒๔

โทรสาร ๐ ๔๒๔๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นางสาวกวิสรา ปัญญาบัณฑิตกุล โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๖ ๒๑๕๕ ๖๔๒๖

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๑๓๐๕

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๕ ตุลาคม ๒๕๖๗

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ทดลองใช้เครื่องมือการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนชุมชนบ้านกุดไฮ

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย จำนวน ๑ ชุด

ด้วย นางสาวกวิสรา ปัญญาบัณฑิตกุล รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๖๔๒๑๒๔๗๑๐๓ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การประเมินความต้องการจำเป็นในการส่งเสริมทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต ๑” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.वलัณิกา ฉลากบาง เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.พรเทพ เสถียรนพเก้า เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ทั้งนี้ นักศึกษามีความประสงค์ขอทดลองใช้เครื่องมือการวิจัย เพื่อหาความเชื่อมั่นในการศึกษาวิจัยประกอบการทำวิทยานิพนธ์ ดังนั้น บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร จึงขอความอนุเคราะห์ท่านอนุญาตให้นักศึกษาทำการทดลองใช้เครื่องมือวิจัยดังกล่าวด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จิรภัทร เร็มศรี)

รองผู้อำนวยการฝ่ายแผนงานและงบประมาณ รักษาการแทน

ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๓๙๗ ๐๒๒๙

โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นางสาวกวิสรา ปัญญาบัณฑิตกุล โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๖ ๒๑๕๕ ๖๔๒๖

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๑๓๐๕

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๕ ตุลาคม ๒๕๖๗

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ทดลองใช้เครื่องมือการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านค้อใหญ่

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย จำนวน ๑ ชุด

ด้วย นางสาวกวิสรา ปัญญาบัณฑิตกุล รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๖๔๒๑๒๕๗๑๐๓ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การประเมินความต้องการจำเป็นในการส่งเสริมทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต ๑” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วัลลิกา ฉลากบาง เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.พรเทพ เสถียรนพแก้ว เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ทั้งนี้ นักศึกษามีความประสงค์ขอทดลองใช้เครื่องมือการวิจัย เพื่อหาความเชื่อมั่นในการศึกษาวิจัยประกอบการทำวิทยานิพนธ์ ดังนั้น บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร จึงขอความอนุเคราะห์ท่านอนุญาตให้นักศึกษาทำการทดลองใช้เครื่องมือวิจัยดังกล่าวด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จิรภัทร เร็มศรี)

รองผู้อำนวยการฝ่ายแผนงานและงบประมาณ รักษาการแทน

ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๓๙๗ ๐๒๒๙

โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นางสาวกวิสรา ปัญญาบัณฑิตกุล โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๖ ๒๑๕๙ ๖๔๒๖

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๑๓๐๕

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๕ ตุลาคม ๒๕๖๗

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ทดลองใช้เครื่องมือการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านกลาง “ผดุงราษฎร์วิทยา”

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย จำนวน ๑ ชุด

ด้วย นางสาวกวิสรา ปัญญาบัณฑิตกุล รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๖๔๒๑๒๔๗๑๐๓ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การประเมินความต้องการจำเป็นในการส่งเสริมทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต ๑” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วัลลภา ฉลากบาง เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.พรเทพ เสถียรนพเก้า เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ทั้งนี้ นักศึกษามีความประสงค์ขอทดลองใช้เครื่องมือการวิจัย เพื่อหาความเชื่อมั่นในการศึกษาวิจัยประกอบการทำวิทยานิพนธ์ ดังนั้น บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร จึงขอความอนุเคราะห์ท่านอนุญาตให้นักศึกษาทำการทดลองใช้เครื่องมือวิจัยดังกล่าวด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จิรภัทร เร็มศรี)

รองผู้อำนวยการฝ่ายแผนงานและงบประมาณ รักษาการแทน

ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๓๔๗ ๐๒๒๙

โทรสาร ๐ ๔๒๔๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นางสาวกวิสรา ปัญญาบัณฑิตกุล โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๖ ๒๑๕๙ ๖๔๒๖

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๑๓๐๕

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๕ ตุลาคม ๒๕๖๗

เรื่อง ขออนุญาตยืมเครื่องมือการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านหนองคำดาร์กานนทวิทยา

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย จำนวน ๑ ชุด

ด้วย นางสาวกวิสรา ปัญญาบัณฑิตกุล รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๖๔๒๑๒๔๗๑๐๓ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การประเมินความต้องการจำเป็นในการส่งเสริมทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต ๑” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วัลลิกา ฌลาภบาง เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.พรเทพ เสถียรนพเก้า เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ทั้งนี้ นักศึกษามีความประสงค์ขอยืมเครื่องมือการวิจัย เพื่อหาความเชื่อมั่นในการศึกษาวิจัยประกอบการทำวิทยานิพนธ์ ดังนั้น บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร จึงขออนุญาตยืมทำวิทยานิพนธ์ให้นักศึกษาทำการทดลองใช้เครื่องมือวิจัยดังกล่าวด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จิรภัทร เร็มศรี)

รองผู้อำนวยการฝ่ายแผนงานและงบประมาณ รักษาการแทน

ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๓๔๗ ๐๒๒๙

โทรสาร ๐ ๔๒๔๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นางสาวกวิสรา ปัญญาบัณฑิตกุล โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๖ ๒๑๕๔ ๖๔๒๖

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๑๓๐๕

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๕ ตุลาคม ๒๕๖๗

เรื่อง ขออนุญาตยืมเครื่องมือการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านโคกมะนาวทันสมัย

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย จำนวน ๑ ชุด

ด้วย นางสาวกวิสรา ปัญญาบัณฑิตกุล รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๖๔๒๑๒๔๗๑๐๓ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การประเมินความต้องการจำเป็นในการส่งเสริมทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต ๑” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วัลลภา ฌลาภบาง เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.พรเทพ เสถียรนพเก้า เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ทั้งนี้ นักศึกษามีความประสงค์ขอยืมเครื่องมือการวิจัย เพื่อหาความเชื่อมั่นในการศึกษาวิจัยประกอบการทำวิทยานิพนธ์ ดังนั้น บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร จึงขออนุญาตยืมของท่านอนุญาตให้นักศึกษาทำการทดลองใช้เครื่องมือวิจัยดังกล่าวด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จิรภัทร เริ่มศรี)

รองผู้อำนวยการฝ่ายแผนงานและงบประมาณ รักษาการแทน

ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๓๔๗ ๐๒๒๔

โทรสาร ๐ ๔๒๔๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นางสาวกวิสรา ปัญญาบัณฑิตกุล โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๖ ๒๑๕๔ ๖๔๒๖

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๑๓๐๕

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๕ ตุลาคม ๒๕๖๗

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ทดลองใช้เครื่องมือการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านผักคำภู

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย จำนวน ๑ ชุด

ด้วย นางสาวกวิสรา ปัญญาบัณฑิตกุล รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๖๔๒๑๒๔๗๑๐๓ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การประเมินความต้องการจำเป็นในการส่งเสริมทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต ๑” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วัลลิกา ฉลากบาง เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.พรเทพ เสถียรนพเก้า เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ทั้งนี้ นักศึกษามีความประสงค์ขอทดลองใช้เครื่องมือการวิจัย เพื่อหาความเชื่อมั่นในการศึกษาวิจัยประกอบการทำวิทยานิพนธ์ ดังนั้น บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร จึงขอความอนุเคราะห์ท่านอนุญาตให้นักศึกษาทำการทดลองใช้เครื่องมือวิจัยดังกล่าวด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จิรภัทร เร็มศรี)

รองผู้อำนวยการฝ่ายแผนงานและงบประมาณ รักษาการแทน

ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๓๔๗ ๐๒๒๔

โทรสาร ๐ ๔๒๔๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นางสาวกวิสรา ปัญญาบัณฑิตกุล โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๖ ๒๑๕๔ ๖๔๒๖

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๑๓๐๕

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๕ ตุลาคม ๒๕๖๗

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ทดลองใช้เครื่องมือการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านหนองปลิง

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย จำนวน ๑ ชุด

ด้วย นางสาวกวิสรา ปัญญาบัณฑิตกุล รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๖๔๒๑๒๔๗๑๐๓ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การประเมินความต้องการจำเป็นในการส่งเสริมทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต ๑” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วัลลภา ฉลากบาง เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.พรเทพ เสถียรนพเก้า เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ทั้งนี้ นักศึกษามีความประสงค์ขอทดลองใช้เครื่องมือการวิจัย เพื่อหาความเชื่อมั่นในการศึกษาวิจัยประกอบการทำวิทยานิพนธ์ ดังนั้น บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร จึงขอความอนุเคราะห์ท่านอนุญาตให้นักศึกษาทำการทดลองใช้เครื่องมือวิจัยดังกล่าวด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จิรภัทร เร็มศรี)

รองผู้อำนวยการฝ่ายแผนงานและงบประมาณ รักษาการแทน

ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๓๙๗ ๐๒๒๙

โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นางสาวกวิสรา ปัญญาบัณฑิตกุล โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๖ ๒๑๕๙ ๖๔๒๖

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๑๓๐๕

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๕ ตุลาคม ๒๕๖๗

เรื่อง ขออนุญาตยืมเครื่องมือการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านห้วยเหล็กไฟ

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย จำนวน ๑ ชุด

ด้วย นางสาวกวิสรา ปัญญาบัณฑิตกุล รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๖๔๒๑๒๔๗๑๐๓ ซึ่งเป็น นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษา และทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การประเมินความต้องการจำเป็นในการส่งเสริมทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียน ในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต ๑” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการ ศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วัลลิกา ฌลาภาง เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.พรเทพ เสถียรนพเก้า เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ทั้งนี้ นักศึกษามีความประสงค์ขอยืมเครื่องมือการวิจัย เพื่อหาความเชื่อมั่นในการ ศึกษาวิจัยประกอบการทำวิทยานิพนธ์ ดังนั้น บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร จึงขออนุญาต ยืมเครื่องมือการวิจัยดังกล่าวด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จิรภัทร เริ่มศรี)

รองผู้อำนวยการฝ่ายแผนงานและงบประมาณ รักษาการแทน

ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๓๙๗ ๐๒๒๙

โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นางสาวกวิสรา ปัญญาบัณฑิตกุล โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๖ ๒๑๕๕ ๖๔๒๖

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๑๓๐๕

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๕ ตุลาคม ๒๕๖๗

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ทดลองใช้เครื่องมือการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านอุโนโคก

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย จำนวน ๑ ชุด

ด้วย นางสาวกวิสรา ปัญญาบัณฑิตกุล รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๖๔๒๑๒๔๗๑๐๓ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การประเมินความต้องการจำเป็นในการส่งเสริมทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต ๑” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วัลลภา ฉลากบาง เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.พรเทพ เสถียรนพเก้า เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ทั้งนี้ นักศึกษามีความประสงค์ขอทดลองใช้เครื่องมือการวิจัย เพื่อหาความเชื่อมั่นในการศึกษาวิจัยประกอบการทำวิทยานิพนธ์ ดังนั้น บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร จึงขอความอนุเคราะห์ท่านอนุญาตให้นักศึกษาทำการทดลองใช้เครื่องมือวิจัยดังกล่าวด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จิรภัทร เร่มศรี)

รองผู้อำนวยการฝ่ายแผนงานและงบประมาณ รักษาการแทน

ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๓๙๗ ๐๒๒๙

โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นางสาวกวิสรา ปัญญาบัณฑิตกุล โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๖ ๒๑๕๙ ๖๔๒๖

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๑๓๐๕

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๕ ตุลาคม ๒๕๖๗

เรื่อง ขออนุญาตยืมเครื่องมือการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านอุนดง

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย จำนวน ๑ ชุด

ด้วย นางสาวกวิสรา ปัญญาบัณฑิตกุล รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๖๕๒๑๒๕๗๑๐๓ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การประเมินความต้องการจำเป็นในการส่งเสริมทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต ๑” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิไลนิกา ฉลากบาง เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.พรเทพ เสถียรนพเก้า เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ทั้งนี้ นักศึกษามีความประสงค์ขอยืมเครื่องมือการวิจัย เพื่อหาความเชื่อมั่นในการศึกษาวิจัยประกอบการทำวิทยานิพนธ์ ดังนั้น บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร จึงขออนุญาตยืมทำนองให้บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ขออนุญาตยืมเครื่องมือการวิจัยดังกล่าวด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จิรภัทร เร็มศรี)

รองผู้อำนวยการฝ่ายแผนงานและงบประมาณ รักษาการแทน

ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๓๙๗ ๐๒๒๙

โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นางสาวกวิสรา ปัญญาบัณฑิตกุล โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๖ ๒๑๕๙ ๖๔๒๖

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๑๓๔๖

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๑๕ ตุลาคม ๒๕๖๗

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต ๑

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย

ด้วย นางสาวกวิสรา ปัญญาบัณฑิตกุล รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๖๔๒๑๒๔๗๑๐๓ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การประเมินความต้องการจำเป็นในการส่งเสริมทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต ๑” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วัลลิกา ฉลากบาง เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.พรเทพ เสถียรนพเก้า เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

เพื่อให้การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านให้นักศึกษารายดังกล่าวได้เก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย เพื่อนำข้อมูลที่ได้ประกอบการศึกษาวิทยานิพนธ์ และขอขอบคุณในความอนุเคราะห์มา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ แสนทวีสุข)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๔๗ ๐๒๒๙

โทรสาร ๐ ๔๒๔๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นางสาวกวิสรา ปัญญาบัณฑิตกุล โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๖ ๒๑๕๙ ๖๔๒๖

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๑๓๔๖

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๑๕ ตุลาคม ๒๕๖๗

เรื่อง ขออนุญาตเคราะห้เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียน

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย

ด้วย นางสาวกวิสรา ปัญญาบัณฑิตกุล รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๖๔๒๑๒๔๗๑๐๓ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การประเมินความต้องการจำเป็นในการส่งเสริมทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต ๑” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิไลกาน ฌลากบาง เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.พรเทพ เสถียรนพเก้า เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

เพื่อให้การศึกษาค้นคว้าสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร จึงขออนุญาตเคราะห้จากท่านให้นักศึกษารายดังกล่าวได้เก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย เพื่อนำข้อมูลที่ได้ประกอบการศึกษาวิทยานิพนธ์ และขอขอบคุณในความอนุเคราะห์มา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ แสนทวีสุข)

ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๔๗ ๐๒๒๔

โทรสาร ๐ ๔๒๔๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นางสาวกวิสรา ปัญญาบัณฑิตกุล โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๖ ๒๑๕๙ ๖๔๒๖

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๒๕๖

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

๖๘๐ ถนนมิตรภาพ ต.ธาตุเชิงชุม

อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๕ มีนาคม ๒๕๖๘

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้ทรงคุณวุฒิเสนอแนวทางพัฒนา

เรียน รองศาสตราจารย์ ดร.วันเพ็ญ นันทะศรี

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย

ด้วย นางสาวกวิสรา ปัญญาบัณฑิตกุล รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๖๔๒๑๒๔๗๑๐๓ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การประเมินความต้องการจำเป็นในการส่งเสริมทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต ๑” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วัลลิกา ฉลากบาง เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.พรเทพ เสถียรนพเก้า เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าว จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิเสนอแนวทางการพัฒนาการประเมินความต้องการจำเป็นในการส่งเสริมทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต ๓ ตามความมุ่งหมายของการวิจัย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ แสนทวีสุข)

ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๔๗ ๐๒๒๔

โทรสาร ๐ ๔๒๔๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นางสาวกวิสรา ปัญญาบัณฑิตกุล โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๖ ๒๑๕๕ ๖๔๒๖

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๒๕๖

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๕ มีนาคม ๒๕๖๘

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้ทรงคุณวุฒิเสนอแนวทางพัฒนา

เรียน ดร.ปิยะพันธ์ ชัยเสนา

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย

ด้วย นางสาวกวิสรา ปัญญาบัณฑิตกุล รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๖๔๒๑๒๔๗๑๐๓ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การประเมินความต้องการจำเป็นในการส่งเสริมทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต ๑” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วัลลภา ฉลากบาง เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.พรเทพ เสถียรนพเก้า เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าว จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิเสนอแนวทางการพัฒนาการประเมินความต้องการจำเป็นในการส่งเสริมทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต ๓ ตามความมุ่งหมายของการวิจัย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ แสนทวีสุข)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๙๗ ๐๒๒๙

โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นางสาวกวิสรา ปัญญาบัณฑิตกุล โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๖ ๒๑๕๙ ๖๔๒๖

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๒๕๖

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม

อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๕ มีนาคม ๒๕๖๘

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้ทรงคุณวุฒิเสนอแนวทางพัฒนา

เรียน นางสาวกรรณ มุกดา

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย

ด้วย นางสาวกวิสรา ปัญญาบัณฑิตกุล รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๖๔๒๑๒๔๗๑๐๓ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การประเมินความต้องการจำเป็นในการส่งเสริมทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต ๑” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วัลลภา ฉลากบาง เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.พรเทพ เสถียรนพเก้า เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าว จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิเสนอแนวทางการพัฒนาการประเมินความต้องการจำเป็นในการส่งเสริมทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต ๓ ตามความมุ่งหมายของการวิจัย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ แสนทวีสุข)

ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๔๗ ๐๒๒๔

โทรสาร ๐ ๔๒๔๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นางสาวกวิสรา ปัญญาบัณฑิตกุล โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๖ ๒๑๕๕ ๖๔๒๖

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๒๕๖

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถนนิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๕ มีนาคม ๒๕๖๘

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้ทรงคุณวุฒิเสนอแนวทางการพัฒนา

เรียน นางปาริชาติ ชามวงค์

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย

ด้วย นางสาวกวิสรา ปัญญาบัณฑิตกุล รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๖๔๒๑๒๔๗๑๐๓ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การประเมินความต้องการจำเป็นในการส่งเสริมทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต ๑” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วัลลภา ฉลากบาง เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.พรเทพ เสถียรนพเก้า เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าว จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิเสนอแนวทางการพัฒนาการประเมินความต้องการจำเป็นในการส่งเสริมทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต ๓ ตามความมุ่งหมายของการวิจัย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ แสนทวีสุข)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๔๗ ๐๒๒๔

โทรสาร ๐ ๔๒๔๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นางสาวกวิสรา ปัญญาบัณฑิตกุล โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๖ ๒๑๕๕ ๖๔๒๖

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๒๕๖

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

๖๘๐ ถนนิตโย ต.ธาตุเชิงชุม

อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๕ มีนาคม ๒๕๖๘

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้ทรงคุณวุฒิเสนอแนวทางพัฒนา

เรียน นางปาริชาติ ชินโน

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย

ด้วย นางสาวกวิสรา ปัญญาบัณฑิตกุล รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๖๔๒๑๒๔๗๑๐๓ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การประเมินความต้องการจำเป็นในการส่งเสริมทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต ๑” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วัลลิกา ฉลากบาง เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.พรเทพ เสถียรนพเก้า เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าว จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิเสนอแนวทางการพัฒนาการประเมินความต้องการจำเป็นในการส่งเสริมทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต ๓ ตามความมุ่งหมายของการวิจัย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ แสนทวีสุข)

ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๔๒๔๗ ๐๒๒๔

โทรสาร ๐ ๔๒๔๗ ๐๐๓๒

ผู้ประสานงาน นางสาวกวิสรา ปัญญาบัณฑิตกุล โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๖ ๒๑๕๕ ๖๔๒๖

ภาคผนวก ข

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ และผู้เชี่ยวชาญ

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ ในการพิจารณาความเหมาะสมขององค์ประกอบทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียน จำนวน 5 คน ประกอบด้วย

1. ดร.บุญมี กอบบุญ

ตำแหน่ง อาจารย์ประจำหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา

สังกัด มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

2. นายศักดิ์ชาย แก้วดี

ตำแหน่ง ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านหุบเสลา

สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1

3. นายสุวิทย์ ชันติทอง

ตำแหน่ง ผู้อำนวยการโรงเรียนอนุบาลภูพาน

สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1

4. นางกิตติธร อมาตย์ทอง

ตำแหน่ง ครู วิทยฐานะครูชำนาญการพิเศษ
โรงเรียนกุดบากราชบุรินทร์บำรุง

สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1

5. นางสุทิตสา ชุมภูแสง

ตำแหน่ง ครู วิทยฐานะครูชำนาญการพิเศษ
โรงเรียนชุมชนบ้านกุดไฮ

สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1

รายนามผู้เชี่ยวชาญ

รายนามผู้เชี่ยวชาญ ในการประเมินความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับนิยาม
ขององค์ประกอบทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียน จำนวน 5 คน ประกอบด้วย

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นพพร วรรณทอง

ตำแหน่ง อาจารย์ประจำหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา

สังกัด มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

2. นางสาวเพลินพิศ ดาศักดิ์

ตำแหน่ง ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านนาขาม

สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1

3. นางสุนันท์ จินคำ

ตำแหน่ง ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านกุดแฮดวัฒนราษฎร์ผดุง

สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1

4. นางไอลดา สิงหนสาย

ตำแหน่ง ครู วิทยฐานะครูชำนาญการพิเศษ

โรงเรียนกุดบากราษฎร์บำรุง

สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1

5. นางอุตร ประเสริฐสังข์

ตำแหน่ง ครู วิทยฐานะครูชำนาญการพิเศษ

โรงเรียนบ้านบัวคูราษฎร์สามัคคี

สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ ในการประเมินความเหมาะสมของแนวทางในการส่งเสริมทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียน จำนวน 5 คน ประกอบด้วย

1. รองศาสตราจารย์ ดร.วันเพ็ญ นันทะศรี

ตำแหน่ง อาจารย์ประจำหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา

สังกัด มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

2. ดร.ปิยะพันธ์ ชัยเสนา

ตำแหน่ง ผู้อำนวยการโรงเรียนชุมชนบ้านกุดไผ่

สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1

3. นางสกลรัตน์ มุกดา

ตำแหน่ง ผู้อำนวยการโรงเรียนเขื่อนน้ำพุง

สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1

4. นางปาริชาติ ชามวงค์

ตำแหน่ง ครู วิทยฐานะครูเชี่ยวชาญ

โรงเรียนศรีบัวบานวิทยาคม

สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร

5. นางปาริชาติ ชินโณ

ตำแหน่ง ครู วิทยฐานะครูชำนาญการพิเศษ

โรงเรียนบ้านโพนวัฒนาวิทยา

สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1

ภาคผนวก ค

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบสอบถามผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบทักษะ
การรู้ดิจิทัลของนักเรียน ประกอบการวิจัยเรื่อง การประเมินความต้องการจำเป็น
ในการส่งเสริมทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1

ผู้วิจัย นางสาวกวิสรา ปัญญาบัณฑิตกุล นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาบริหารและพัฒนการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ผศ.ดร.วัลนิภา ฉลากบาง ประธานกรรมการ

ดร.พรเทพ เสถียรนพเก้า กรรมการ

คำชี้แจง

แบบสอบถามเพื่อการวิจัยฉบับนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินความเหมาะสม
ขององค์ประกอบทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียน แบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสมขององค์ประกอบทักษะการรู้
ดิจิทัลของนักเรียน

ผู้วิจัยขอความอนุเคราะห์จากท่านได้กรุณาพิจารณาความเหมาะสมของ
องค์ประกอบทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียน ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการดำเนินการวิจัยและ
ขอขอบพระคุณท่านเป็นอย่างสูงยิ่งที่ให้ความอนุเคราะห์ในครั้งนี้

นางสาวกวิสรา ปัญญาบัณฑิตกุล

นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาบริหารและพัฒนการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

สาขาวิชาการบริหารและพัฒนการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

โทรศัพท์ 06-2159-6426

แบบสอบถามผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบทักษะ
การรู้ดิจิทัลของนักเรียน ประกอบการวิจัยเรื่อง การประเมินความต้องการจำเป็น
ในการส่งเสริมทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ใน [] หรือเติมข้อมูลที่เป็นจริงของท่านให้สมบูรณ์

1. สถานภาพการดำรงตำแหน่ง

[] อาจารย์ระดับอุดมศึกษา

[] ผู้อำนวยการสถานศึกษา

[] ครู

2. ระดับการศึกษา

[] ปริญญาโท

[] ปริญญาเอก

3. ประสบการณ์ในการทำงาน

[] 5-10 ปี

[] 11-20 ปี

[] 21 ปีขึ้นไป

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสมขององค์ประกอบทักษะการรู้ดิจิทัล ของนักเรียน

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับความเหมาะสม หากท่านมีข้อเสนอแนะ
กรุณาเขียนลงในช่องทางขวามือ โดยระดับความเหมาะสมขององค์ประกอบทักษะการรู้ดิจิทัล
ของนักเรียน มีความหมาย ดังนี้

- 5 หมายถึง องค์ประกอบทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียน มีความเหมาะสม
อยู่ในระดับ **มากที่สุด**
- 4 หมายถึง องค์ประกอบทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียน มีความเหมาะสม
อยู่ในระดับ **มาก**
- 3 หมายถึง องค์ประกอบทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียน มีความเหมาะสม
อยู่ในระดับ **ปานกลาง**
- 2 หมายถึง องค์ประกอบทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียน มีความเหมาะสม
อยู่ในระดับ **น้อย**
- 1 หมายถึง องค์ประกอบทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียน มีความเหมาะสม
อยู่ในระดับ **น้อยที่สุด**

องค์ประกอบและนิยาม ของทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียน		ระดับความ เหมาะสม					ข้อเสนอแนะ
		5	4	3	2	1	
การตระหนักรู้ทางสังคม หมายถึง ความสามารถของนักเรียนในการมีความเข้าใจอย่างชัดเจนถึงสิ่งที่ควรและไม่ควรประพฤติผ่านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารอันส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมความรู้สึก และความเชื่อต่อสังคม การใช้สื่อดิจิทัลอย่างมีจริยธรรม ถูกต้องตามกฎหมาย และมีมารยาท รวมถึงมีความรับผิดชอบต่อสังคม โดยไม่สร้างความเดือดร้อนทั้งต่อตนเองและสังคม ใช้สื่อดิจิทัลอย่างปลอดภัยโดยรู้จักป้องกันตนเองจากอันตรายและความเสี่ยงต่าง ๆ ที่อาจเกิดจากการใช้งานเทคโนโลยีสารสนเทศและสื่อดิจิทัล รวมถึงเรียนรู้และยอมรับความแตกต่างของผู้อื่นในสังคม							
ข้อ	พฤติกรรมบ่งชี้						
1	นักเรียนมีความเข้าใจอย่างชัดเจนถึงสิ่งที่ควรและไม่ควรประพฤติบนสื่อสังคมออนไลน์						
2	นักเรียนใช้สื่อดิจิทัลอย่างมีจริยธรรม						
3	นักเรียนปฏิบัติตามกฎระเบียบ กฎหมาย และมีมารยาทในการใช้สื่อดิจิทัล						
4	นักเรียนมีความรับผิดชอบต่อสังคม						
5	นักเรียนใช้สื่ออย่างปลอดภัยโดยรู้จักป้องกันตนเองจากอันตรายและความเสี่ยงต่าง ๆ						
6	นักเรียนเคารพสิทธิของผู้อื่น						
7	นักเรียนเรียนรู้และยอมรับความแตกต่างของผู้อื่นในสังคม						

องค์ประกอบและนิยาม ของทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียน	ระดับความ เหมาะสม					ข้อเสนอแนะ
	5	4	3	2	1	

การสื่อสาร หมายถึง ความสามารถของนักเรียนในการใช้คำศัพท์ ใช้ภาษา ใช้จิตวิทยา รวมถึงการปฏิสัมพันธ์ และการทำงานร่วมกับผู้อื่น โดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ICT) ตลอดจนการเลือกช่องทางการสื่อสารเนื้อหาดิจิทัล เพื่อสื่อสารกับผู้อื่นได้อย่างเหมาะสมและบรรลุตามวัตถุประสงค์ภายใต้สิ่งแวดล้อมดิจิทัล

ข้อ	พฤติกรรมบ่งชี้						
1	นักเรียนสามารถใช้คำศัพท์ ใช้ภาษา ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ICT) และใช้จิตวิทยาเพื่อสื่อสารกับผู้อื่นให้บรรลุวัตถุประสงค์						
2	นักเรียนมีปฏิสัมพันธ์ และทำงานร่วมกับผู้อื่นโดยใช้เทคโนโลยีและสื่อดิจิทัล						
3	นักเรียนเลือกช่องทางการสื่อสารเนื้อหาดิจิทัลไปยังกลุ่มเป้าหมายได้อย่างเหมาะสม						

การใช้เทคโนโลยีดิจิทัล หมายถึง ความสามารถของนักเรียนในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ICT) การควบคุมและการจัดการใช้อุปกรณ์ดิจิทัลและสื่อดิจิทัล การจัดเก็บสารสนเทศ ตลอดจนการประยุกต์ใช้เครื่องมือประเภทต่าง ๆ โดยสามารถเลือกใช้เครื่องมือทั้งอุปกรณ์ฮาร์ดแวร์และซอฟต์แวร์ได้อย่างเหมาะสม เพื่อก่อให้เกิดประโยชน์ในชีวิตทั้งด้านการศึกษาหาความรู้ ความบันเทิง และการติดตามข่าวสารสนเทศ

ข้อ	พฤติกรรมบ่งชี้						
1	นักเรียนสามารถใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ICT) ให้เกิดประโยชน์ต่อตนเอง						
2	นักเรียนสามารถควบคุมและจัดการการใช้อุปกรณ์ดิจิทัลและสื่อดิจิทัล						
3	นักเรียนสามารถจัดเก็บสารสนเทศได้อย่างเหมาะสม						
4	นักเรียนประยุกต์ใช้เครื่องมือประเภทต่าง ๆ ทั้งอุปกรณ์ฮาร์ดแวร์และซอฟต์แวร์ได้อย่างเหมาะสม						

องค์ประกอบและนิยาม ของทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียน	ระดับความ เหมาะสม					ข้อเสนอแนะ
	5	4	3	2	1	

การสร้างสื่อดิจิทัล หมายถึง ความสามารถของนักเรียนในการสร้างผลงานทางดิจิทัลด้วยการทำงานผ่านคอมพิวเตอร์ร่วมกับโปรแกรมซอฟต์แวร์ในการปรับ ประยุกต์ ออกแบบ ประดิษฐ์ หรือผลิตเนื้อหาในรูปแบบต่าง ๆ อย่างเหมาะสมสำหรับผู้รับสารแต่ละกลุ่ม แล้วนำเสนอผ่านสื่อสังคมออนไลน์ในรูปแบบที่หลากหลายและแปลกใหม่

ข้อ	พฤติกรรมบ่งชี้						
1	นักเรียนสามารถสร้างผลงานทางดิจิทัลด้วยการทำงานผ่านคอมพิวเตอร์ร่วมกับโปรแกรมซอฟต์แวร์						
2	นักเรียนสามารถปรับ ประยุกต์ ออกแบบ ประดิษฐ์ หรือผลิตเนื้อหาในรูปแบบต่าง ๆ อย่างเหมาะสมสำหรับผู้รับสารแต่ละกลุ่ม						
3	นักเรียนสามารถนำเสนอผ่านสื่อสังคมออนไลน์ในรูปแบบที่หลากหลายและแปลกใหม่						

การคิดวิเคราะห์ หมายถึง ความสามารถของนักเรียนในการจำแนกแยกแยะสิ่ง/เรื่อง/ข้อมูลต่าง ๆ ที่ได้สืบค้นและความเหมาะสมในการชมสื่อดิจิทัลจากหลายแหล่งข้อมูล เพื่อหาองค์ประกอบและความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบเหล่านั้น ซึ่งช่วยให้เกิดความเข้าใจในเรื่องนั้น สามารถประเมินและตัดสินใจเลือกคำตอบที่เหมาะสมตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ตลอดจนสามารถพิจารณา ติความสรุปความ วางแผน ตัดสินคุณค่าในการใช้งานดิจิทัลในด้านต่าง ๆ

ข้อ	พฤติกรรมบ่งชี้						
1	นักเรียนจำแนกแยกแยะสิ่ง/เรื่อง/ข้อมูลต่าง ๆ ที่ได้สืบค้น						
2	นักเรียนมีความสามารถในการชมสื่อดิจิทัลจากหลายแหล่งข้อมูล เพื่อหาองค์ประกอบและความสัมพันธ์						
3	นักเรียนสามารถประเมินและตัดสินใจเลือกคำตอบที่เหมาะสมตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้						
4	นักเรียนสามารถพิจารณา ติความ สรุปความ วางแผน ตัดสินคุณค่าในการใช้งานดิจิทัลในด้านต่าง ๆ						

องค์ประกอบและนิยาม ของทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียน	ระดับความ เหมาะสม					ข้อเสนอแนะ
	5	4	3	2	1	

การรู้สารสนเทศ หมายถึง ความสามารถของนักเรียนในส่วนที่เกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับแนวคิด หลักการ หรือทฤษฎีในองค์ความรู้ที่เกี่ยวข้องกับระบบและการดำเนินงานของเทคโนโลยี สามารถกำหนดความต้องการ ระบุสิ่งที่ต้องการค้นหา วิธีการหรือกลยุทธ์ในการเข้าถึงสื่อสารสนเทศในรูปแบบต่าง ๆ สามารถประเมินความเหมาะสมในการนำสื่อสารสนเทศมาใช้ในบริบทที่แตกต่างกัน และยอมรับในจริยธรรมของข้อมูล สามารถวิเคราะห์ สังเคราะห์ และตีความสารสนเทศบนเครือข่ายคอมพิวเตอร์ รวมทั้งสามารถจัดระบบเนื้อหาเพื่อใช้ประโยชน์จากสารสนเทศได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

ข้อ	พฤติกรรมบ่งชี้						
1	นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับแนวคิด หลักการ หรือทฤษฎีในองค์ความรู้ที่เกี่ยวข้องกับระบบและการดำเนินงานของเทคโนโลยี						
2	นักเรียนกำหนดความต้องการ และระบุสิ่งที่ต้องการ ค้นหา วิธีการหรือกลยุทธ์ในการเข้าถึงสื่อสารสนเทศในรูปแบบต่าง ๆ						
3	นักเรียนสามารถประเมินความเหมาะสมในการนำสื่อสารสนเทศมาใช้ในบริบทที่แตกต่างกัน						
4	นักเรียนใช้ข้อมูลสารสนเทศอย่างมีจริยธรรม						
5	นักเรียนสามารถวิเคราะห์ สังเคราะห์ และตีความสารสนเทศบนเครือข่ายคอมพิวเตอร์						
6	นักเรียนสามารถจัดระบบเนื้อหาเพื่อใช้ประโยชน์จากสารสนเทศได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล						

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ (ถ้ามี)

.....

.....

.....

.....

.....

ขอขอบคุณในความกรุณาให้ข้อมูลที่มีประโยชน์ต่องานวิจัยในครั้งนี้

**แบบประเมินความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับนิยามขององค์ประกอบ
ประกอบกรวิจัยเรื่อง การประเมินความต้องการจำเป็นในการส่งเสริมทักษะ
การรู้ดิจิทัลของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาสกลนคร เขต 1**

ผู้วิจัย นางสาวกวิสรา ปัญญาบัณฑิตกุล นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาการบริหารและพัฒนาการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ผศ.ดร.วัลนิกา ฉลากบาง ประธานกรรมการ
ดร.พรเทพ เสถียรนพเก้า กรรมการ

คำชี้แจง

แบบสอบถามเพื่อการวิจัยฉบับนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินความสอดคล้อง
ระหว่างข้อคำถามกับนิยามขององค์ประกอบทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียน แบ่งออกเป็น
2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ประเมินความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับนิยามของ
องค์ประกอบทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียน

ผู้วิจัยขอความอนุเคราะห์จากท่านได้กรุณาพิจารณาประเมินความสอดคล้อง
ระหว่างข้อคำถามกับนิยามขององค์ประกอบ ซึ่งจะเป็ประโยชน์ต่อการดำเนินการวิจัย
และขอขอบพระคุณท่านเป็นอย่างสูงยิ่งที่ให้ความอนุเคราะห์ ไว้ ณ โอกาสนี้

นางสาวกวิสรา ปัญญาบัณฑิตกุล
นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
โทรศัพท์ 06-2159-6426

แบบประเมินความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับนิยามขององค์ประกอบ
ประกอบการศึกษาเรื่อง การประเมินความต้องการจำเป็นในการส่งเสริมทักษะ
การรู้ดิจิทัลของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาสกลนคร เขต 1

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ใน [] หรือเติมข้อมูลที่เป็นจริงของท่านให้สมบูรณ์

1. สถานภาพการดำรงตำแหน่ง

[] อาจารย์ระดับอุดมศึกษา

[] ผู้อำนวยการสถานศึกษา

[] ครู

2. ระดับการศึกษา

[] ปริญญาโท

[] ปริญญาเอก

3. ประสบการณ์ในการทำงาน

[] 5-10 ปี

[] 11-20 ปี

[] 21 ปีขึ้นไป

**ตอนที่ 2 ประเมินความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับนิยามขององค์ประกอบ
ทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียน**

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับความสอดคล้อง หากท่านมีข้อเสนอแนะ
กรุณาเขียนลงในช่องทางขวามือหรือหากท่านมีข้อเสนอแนะเพิ่มเติมกรุณาเขียน โดยระดับ
ความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับนิยามขององค์ประกอบทักษะการรู้ดิจิทัลของ
นักเรียน มีความหมาย ดังนี้

+1 หมายถึง ข้อคำถามมีความสอดคล้องกับนิยามขององค์ประกอบ

0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าข้อคำถามมีความสอดคล้องกับนิยามขององค์ประกอบ

-1 หมายถึง ข้อคำถามไม่มีความสอดคล้องกับนิยามขององค์ประกอบ

องค์ประกอบ ของทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียน	การพิจารณา			ข้อเสนอแนะ
	-1	0	+1	
การตระหนักรู้ทางสังคม หมายถึง ความสามารถของนักเรียนในการมีความเข้าใจอย่างชัดเจนถึงสิ่งที่ควรและไม่ควรประพฤติผ่านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารอันส่งผลกระทบต่อพฤติกรรม ความรู้สึก และความเชื่อต่อสังคม การใช้สื่อดิจิทัลอย่างมีจริยธรรม ถูกต้องตามกฎหมาย และมีมารยาท รวมถึงมีความรับผิดชอบต่อสังคม โดยไม่สร้างความเดือดร้อนทั้งต่อตนเองและสังคม ใช้สื่อดิจิทัลอย่างปลอดภัยโดยรู้จักป้องกันตนเองจากอันตรายและความเสี่ยงต่าง ๆ ที่อาจเกิดจากการใช้งานเทคโนโลยีสารสนเทศและสื่อดิจิทัล รวมถึงเรียนรู้และยอมรับความแตกต่างของผู้คนในสังคม				
1.1 นักเรียนสามารถบอกถึงสิ่งที่ควรและไม่ควรประพฤติบนสื่อสังคมออนไลน์ เช่น การปกป้องข้อมูลส่วนตัว การไม่โพสต์ข้อความที่เป็นการโจมตีผู้อื่น				
1.2 นักเรียนระบุแหล่งที่มาของข้อมูลและเนื้อหาที่แชร์				
1.3 นักเรียนตรวจสอบและยืนยันความถูกต้องของข้อมูลก่อนที่จะแชร์หรือโพสต์				
1.4 นักเรียนปฏิบัติตามข้อบังคับและเงื่อนไขการใช้บริการของแพลตฟอร์มออนไลน์				
1.5 นักเรียนเลือกแชร์เนื้อหาที่เป็นประโยชน์และสร้างสรรค์				
1.6 นักเรียนรับผิดชอบต่อการโพสต์ข้อมูลที่ผิดพลาดและการแก้ไขข้อผิดพลาดอย่างเหมาะสม				
1.7 นักเรียนรู้จักวิธีการจัดการกับพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมโดยการแจ้งครูหรือผู้ปกครองเมื่อพบปัญหา				
1.8 นักเรียนตั้งคำถามส่วนตัวในบัญชีสื่อสังคมออนไลน์ของตนเอง				
1.9 นักเรียนสามารถรายงานเนื้อหาที่ไม่เหมาะสมหรือที่ละเมิดกฎของแพลตฟอร์ม				
1.10 นักเรียนไม่แชร์ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้อื่น				
1.11 นักเรียนไม่ใช้ภาพถ่าย วิดีโอ หรือเนื้อหาที่มีลิขสิทธิ์โดยไม่ได้รับอนุญาต				
1.12 นักเรียนเคารพต่อกลุ่มคนที่มีความแตกต่าง โดยไม่เหยียดเชื้อชาติ เพศ หรือศาสนา				

องค์ประกอบ ของทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียน	การพิจารณา			ข้อเสนอแนะ
	-1	0	+1	
การสื่อสาร หมายถึง ความสามารถของนักเรียนในการใช้คำศัพท์ ใช้ภาษา ใช้จิตวิทยา รวมถึงการปฏิสัมพันธ์ และการทำงานร่วมกับผู้อื่น โดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ICT) ตลอดจนการเลือกช่องทางการสื่อสารเนื้อหาดิจิทัล เพื่อสื่อสารกับผู้อื่นได้อย่างเหมาะสมและบรรลุตามวัตถุประสงค์ภายใต้สิ่งแวดล้อมดิจิทัล				
2.1 นักเรียนเลือกใช้คำศัพท์ที่เหมาะสมกับบริบทและกลุ่มเป้าหมาย				
2.2 นักเรียนสามารถใช้เครื่องมือและแอปพลิเคชันที่เกี่ยวข้องกับการสื่อสาร เช่น โปรแกรมการประชุมออนไลน์ (Google Meet, Microsoft Teams, Zoom)				
2.3 นักเรียนรู้จักสื่อสารเพื่อสร้างความสัมพันธ์ที่ดี เช่น การให้กำลังใจ				
2.4 นักเรียนสามารถเลือกใช้แพลตฟอร์มการทำงานร่วมกันได้ตามความต้องการ เช่น Google Docs, Microsoft Teams				
2.5 นักเรียนสามารถแชร์เอกสารและร่วมแก้ไขเอกสารในการทำงานร่วมกับผู้อื่น				
2.6 นักเรียนเลือกช่องทางการสื่อสารที่เหมาะสมกับประเภทของเนื้อหา เช่น การใช้วิดีโอสำหรับการสอนหรือการสาธิต				
การใช้เทคโนโลยีดิจิทัล หมายถึง ความสามารถของนักเรียนในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ICT) การควบคุมและการจัดการใช้อุปกรณ์ดิจิทัลและสื่อดิจิทัล การจัดเก็บสารสนเทศ ตลอดจนการประยุกต์ใช้เครื่องมือประเภทต่าง ๆ โดยสามารถเลือกใช้เครื่องมือทั้งอุปกรณ์ฮาร์ดแวร์และซอฟต์แวร์ได้อย่างเหมาะสม เพื่อก่อให้เกิดประโยชน์ในชีวิตทั้งด้านการศึกษาหาความรู้ ความบันเทิง และการติดตามข่าวสารสนเทศ				
3.1 นักเรียนรู้จักแหล่งข้อมูลออนไลน์ที่ช่วยในการพัฒนาทักษะใหม่ ๆ เช่น บทเรียนออนไลน์ แหล่งข้อมูลการฝึกอบรม				
3.2 นักเรียนสามารถใช้ ICT เพื่อการจัดการชีวิตประจำวัน เช่น การวางแผนการเงินด้วยแอปพลิเคชัน การสั่งซื้อสินค้าออนไลน์				
3.3 นักเรียนสามารถจัดการเวลาในการใช้อุปกรณ์ดิจิทัล เช่น การจัดเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ต				

องค์ประกอบ ของทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียน	การพิจารณา			ข้อเสนอแนะ
	-1	0	+1	
3.4 นักเรียนสามารถตั้งค่าระบบและแอปพลิเคชันให้เหมาะสมกับการใช้งาน เช่น การตั้งค่าความเป็นส่วนตัวและการแจ้งเตือน				
3.5 นักเรียนรู้จักเครื่องมือและแพลตฟอร์มที่ใช้ในการจัดเก็บข้อมูล เช่น Google Drive, Microsoft OneDrive หรือ Dropbox				
3.6 นักเรียนตั้งชื่อไฟล์และโฟลเดอร์ให้มีความหมายและจัดระเบียบตามหมวดหมู่ เช่น การสร้างโฟลเดอร์สำหรับวิชาเรียน				
3.7 นักเรียนสามารถตั้งค่าและใช้อุปกรณ์ฮาร์ดแวร์อย่างถูกต้อง เช่น การเชื่อมต่อกับเครือข่าย Wi-Fi การเชื่อมต่อและการตั้งค่าเครื่องพิมพ์				
3.8 นักเรียนเลือกซอฟต์แวร์ที่เหมาะสมกับความต้องการ เช่น การใช้โปรแกรม Microsoft Word โปรแกรม PowerPoint				
การสร้างสื่อดิจิทัล หมายถึง ความสามารถของนักเรียนในการสร้างผลงานทางดิจิทัลด้วยการทำงานผ่านคอมพิวเตอร์ร่วมกับโปรแกรมซอฟต์แวร์ในการปรับ ประยุกต์ ออกแบบ ประดิษฐ์ หรือผลิตเนื้อหาในรูปแบบต่าง ๆ อย่างเหมาะสมสำหรับผู้รับสารแต่ละกลุ่ม แล้วนำเสนอผ่านสื่อสังคมออนไลน์ในรูปแบบที่หลากหลายและแปลกใหม่				
4.1 นักเรียนใช้ซอฟต์แวร์ในการสร้างผลงาน เช่น การออกแบบโปสเตอร์ การสร้างสไลด์การนำเสนอ				
4.2 นักเรียนสามารถสร้างสื่อดิจิทัลในรูปแบบต่าง ๆ เช่น ข้อความ รูปภาพ วิดีโอ เพื่อให้เหมาะสมกับความต้องการของผู้รับสาร				
4.3 นักเรียนสามารถสร้างสื่อดิจิทัลให้เหมาะสมกับประเภทของสื่อ เช่น การสร้างกราฟิกสำหรับสื่อสังคมออนไลน์ การเขียนรายงานสำหรับเอกสาร				
4.4 นักเรียนใช้เทคนิคการเขียนและการสร้างเนื้อหาที่น่าสนใจ เช่น การใช้เรื่องราว การใช้ตัวอย่าง				
4.5 นักเรียนรู้จักวิธีการเผยแพร่ผลงาน เช่น การอัปโหลดไปยังเว็บไซต์ การแชร์ผ่านโซเชียลมีเดีย หรือการพิมพ์และจัดแสดงผลงาน				

องค์ประกอบ ของทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียน	การพิจารณา			ข้อเสนอแนะ
	-1	0	+1	
การคิดวิเคราะห์ หมายถึง ความสามารถของนักเรียนในการจำแนกแยกแยะสิ่ง/เรื่อง/ข้อมูลต่าง ๆ ที่ได้สืบค้นและความเหมาะสมในการเชื่อมโยงข้อมูลจากหลายแหล่งข้อมูล เพื่อหาองค์ประกอบและความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบเหล่านั้น ซึ่งช่วยให้เกิดความเข้าใจในเรื่องนั้น สามารถประเมินและตัดสินใจเลือกคำตอบที่เหมาะสมตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ตลอดจนสามารถพิจารณา ติความสรุปความ วางแผน ตัดสินคุณค่าในการใช้งานดิจิทัลในด้านต่าง ๆ				
5.1 นักเรียนสามารถแยกแยะวัตถุประสงค์ของข้อมูล ว่ามีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ข้อมูล ชักชวน หรือสร้างความตระหนัก				
5.2 นักเรียนระบุหัวข้อหลัก ประเด็นสำคัญ และข้อความหลักของสื่อได้				
5.3 นักเรียนสามารถเปรียบเทียบข้อมูลจากแหล่งต่าง ๆ เพื่อหาความแตกต่างหรือความเหมือน				
5.4 นักเรียนรู้จักประเมินแหล่งข้อมูลที่ค้นพบ เช่น การตรวจสอบความน่าเชื่อถือ ความเป็นปัจจุบัน และความเกี่ยวข้อง				
5.5 นักเรียนอธิบายได้ว่าทำไมคำตอบที่เลือกจึงเหมาะสมที่สุด และมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์				
5.6 นักเรียนใช้งานสื่อดิจิทัลเพื่อจัดทำรายงานในรายวิชาต่าง ๆ				
การสารสนเทศ หมายถึง ความสามารถของนักเรียนในส่วนที่เกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับแนวคิด หลักการ หรือทฤษฎีในองค์ความรู้ที่เกี่ยวข้องกับระบบและการดำเนินงานของเทคโนโลยี สามารถกำหนดความต้องการ ระบุสิ่งที่ต้องการค้นหา วิธีการหรือกลยุทธ์ในการเข้าถึงสารสนเทศในรูปแบบต่าง ๆ สามารถประเมินความเหมาะสมในการนำสารสนเทศมาใช้ในบริบทที่แตกต่างกัน และยอมรับในจริยธรรมของข้อมูล สามารถวิเคราะห์ สังเคราะห์ และตีความสารสนเทศบนเครือข่ายคอมพิวเตอร์ รวมทั้งสามารถจัดระบบเนื้อหาเพื่อใช้ประโยชน์จากสารสนเทศได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล				
6.1 นักเรียนเข้าใจในระบบและการดำเนินงานของเทคโนโลยี โดยบอกข้อดี ข้อเสียของเทคโนโลยีต่าง ๆ				
6.2 นักเรียนสามารถเลือกและใช้คำค้นที่เหมาะสมในการค้นหาข้อมูล				
6.3 นักเรียนสามารถเลือกแหล่งข้อมูลที่เหมาะสมสำหรับการค้นหา เช่น การใช้ฐานข้อมูลออนไลน์ เว็บไซต์				

องค์ประกอบ ของทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียน	การพิจารณา			ข้อเสนอแนะ
	-1	0	+1	
6.4 นักเรียนสามารถเลือกใช้กราฟิก ข้อความ วิดีโอ หรือการนำเสนอข้อมูลตามความต้องการของผู้รับสาร				
6.5 นักเรียนสามารถตรวจสอบว่าเนื้อหาตรงตามหัวข้อและเป้าหมายหรือไม่				
6.6 นักเรียนสามารถอ้างอิงแหล่งที่มาของข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาหรือการทำงาน				
6.7 นักเรียนสามารถนำเสนอข้อมูลอย่างตรงไปตรงมาและไม่บิดเบือน				
6.8 นักเรียนรวบรวมข้อมูลจากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ แล้วจัดทำรายงาน				
6.9 นักเรียนรู้จักเครื่องมือและเทคนิคที่ใช้ในการจัดระเบียบเนื้อหา เช่น โปรแกรมจัดการข้อมูล (Excel, Google Sheets)				
6.10 นักเรียนสร้างโฟลเดอร์ในการจัดข้อมูลสารสนเทศอย่างเป็นระเบียบ				

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ขอขอบคุณในความกรุณาให้ข้อมูลที่มีประโยชน์ต่องานวิจัยในครั้งนี้

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง การประเมินความต้องการจำเป็นในการส่งเสริมทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียน
ในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1

คำชี้แจง

แบบสอบถามเพื่อการวิจัยฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาหลักสูตร
ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏ
สกลนคร โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อการประเมินความต้องการจำเป็นในการส่งเสริมทักษะ
การรู้ดิจิทัลของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
สกลนคร เขต 1 แบบสอบถามฉบับนี้ ประกอบด้วย 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 สภาพปัจจุบันและสภาพที่ควรจะเป็นของทักษะการรู้ดิจิทัลของ
นักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1

ผู้วิจัยขอความกรุณาท่านโปรดตอบแบบสอบถามทุกข้อตามสภาพจริงและ
ให้ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด ข้อมูลของท่านมีคุณค่าอย่างยิ่งต่องานวิจัยและ
เป็นประโยชน์ทางวิชาการ ทั้งนี้ ผู้วิจัยจะนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ในภาพรวม ซึ่งไม่มี
ผลกระทบใด ๆ ต่อท่านหรือสถานศึกษาแต่ประการใด และขอความอนุเคราะห์ท่านส่ง
แบบสอบถามคืนภายใน 7 วัน ผู้วิจัยขอขอบพระคุณท่านมา ณ โอกาสนี้ด้วย

นางสาวกวิสรา ปัญญาบัณฑิตกุล

นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

โทรศัพท์ 06-2159-6426

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง การประเมินความต้องการจำเป็นในการส่งเสริมทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียน
ในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง [] ที่ตรงกับข้อมูลของท่าน

1. เพศ

[] ชาย

[] หญิง

2. สถานภาพการดำรงตำแหน่ง

[] ผู้อำนวยการสถานศึกษา

[] ครู

3. ระดับการศึกษา

[] ปริญญาตรี [] ปริญญาโท [] ปริญญาเอก

4. ประสบการณ์ในการทำงาน

[] น้อยกว่า 5 ปี [] 5-10 ปี [] 11-20 ปี [] 21 ปีขึ้นไป

ตอนที่ 2 สภาพปัจจุบันและสภาพที่ควรจะเป็นของทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียนใน โรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1

คำชี้แจง ขอให้ท่านพิจารณาข้อความที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน โดยทำเครื่องหมาย ✓
ลงในช่อง “สภาพปัจจุบัน” และ “สภาพที่ควรจะเป็น”

เกณฑ์การระดับคะแนนในช่อง “สภาพปัจจุบัน”

5 หมายถึง มีทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียน อยู่ในระดับมากที่สุด

4 หมายถึง มีทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียน อยู่ในระดับมาก

3 หมายถึง มีทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียน อยู่ในระดับปานกลาง

2 หมายถึง มีทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียน อยู่ในระดับน้อย

1 หมายถึง มีทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียน อยู่ในระดับน้อยที่สุด

เกณฑ์การระดับคะแนนในช่อง “สภาพที่ควรจะเป็น”

- 5 หมายถึง มีทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียน อยู่ในระดับมากที่สุด
- 4 หมายถึง มีทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียน อยู่ในระดับมาก
- 3 หมายถึง มีทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียน อยู่ในระดับปานกลาง
- 2 หมายถึง มีทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียน อยู่ในระดับน้อย
- 1 หมายถึง มีทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียน อยู่ในระดับน้อยที่สุด

ตัวอย่างการตอบแบบสอบถาม

ข้อ	ทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียน	สภาพปัจจุบัน					สภาพที่ควรจะเป็น				
		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
00 การสื่อสารและการทำงานร่วมกัน											
0	นักเรียนใช้แอปพลิเคชัน เช่น Line หรือ Messenger เพื่อสื่อสารกับเพื่อนและครู			✓			✓				

คำอธิบาย

ข้อ 0 ระดับความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามที่ทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับความคิดเห็น แสดงว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็น ดังนี้

– สภาพปัจจุบัน “นักเรียนใช้แอปพลิเคชัน เช่น Line หรือ Messenger เพื่อสื่อสารกับเพื่อนและครู” ในระดับปานกลาง

– สภาพที่ควรจะเป็น “นักเรียนใช้แอปพลิเคชัน เช่น Line หรือ Messenger เพื่อสื่อสารกับเพื่อนและครู” ในระดับมากที่สุด

[illegible]

[illegible]

ข้อ	ทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียน	สภาพปัจจุบัน					สภาพที่ควรจะเป็น				
		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
43)	นักเรียนตรวจสอบความสอดคล้องของเนื้อหาและจุดประสงค์เนื้อหาตรงตามหัวข้อและเป้าหมายหรือไม่										
44)	นักเรียนอ้างอิงแหล่งที่มาของข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาหรือการทำงานได้อย่างถูกต้องตามหลักการอ้างอิง										
45)	นักเรียนนำเสนอข้อมูลอย่างตรงไปตรงมา ไม่บิดเบือน										
46)	นักเรียนรวบรวมข้อมูลจากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ แล้วเลือกข้อมูลที่สำคัญและเนื้อหาที่เกี่ยวข้องมาใช้ในการประกอบการเรียน										
47)	นักเรียนรู้จักเครื่องมือและเทคนิคที่ใช้ในการจัดระเบียบเนื้อหา เช่น โปรแกรมจัดการข้อมูล (Excel, Google Sheets)										

ขอขอบพระคุณในความกรุณาของท่านที่สละเวลาอันมีค่าในการตอบแบบสอบถามฉบับนี้

**แบบสอบถามแนวทางการส่งเสริมทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียนในโรงเรียน
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1**

ผู้วิจัย นางสาวกวิสรา ปัญญาบัณฑิตกุล นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ผศ.ดร.วัลนิภา ฉลากบาง ประธานกรรมการ
ดร.พรเทพ เสถียรนพเก้า กรรมการ

คำชี้แจง

แบบสอบถามนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของแนวทางในการส่งเสริมทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียนในโรงเรียน เพื่อประกอบการวิจัยเรื่อง การประเมินความต้องการจำเป็นในการส่งเสริมทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1 โดยแบบสอบถามนี้มีทั้งหมด 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของแนวทางในการส่งเสริมทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียน

ผู้วิจัยขอความอนุเคราะห์จากท่านได้พิจารณาประเมินความเหมาะสมของแนวทางในการส่งเสริมทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียนในโรงเรียน ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการศึกษาค้นคว้าของท่านเป็นอย่างสูงยิ่งที่ให้ความอนุเคราะห์ ไว้ ณ โอกาสนี้

นางสาวกวิสรา ปัญญาบัณฑิตกุล

นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

โทรศัพท์ 06-2159-6426

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

1. สถานภาพการดำรงตำแหน่ง
 - ☐ อาจารย์ระดับอุดมศึกษา
 - ☐ ผู้อำนวยการสถานศึกษา
 - ☐ ครู
2. ระดับการศึกษา
 - ☐ ปริญญาโท ☐ ปริญญาเอก
3. ประสบการณ์ในการทำงาน
 - ☐ 5-10 ปี ☐ 11-20 ปี ☐ 21 ปีขึ้นไป

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการส่งเสริมทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1

คำชี้แจง

โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับความเหมาะสมและความเป็นไปได้ ตามความคิดเห็นของท่าน หากท่านมีข้อเสนอแนะกรุณาเขียนลงในข้อเสนอแนะเพิ่มเติม โดยระดับความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของแนวทางการส่งเสริมทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียน มีความหมาย ดังนี้

- 5 หมายถึง แนวทางการส่งเสริมทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียน มีความเหมาะสม/มีความเป็นไปได้ **มากที่สุด**
- 4 หมายถึง แนวทางการส่งเสริมทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียน มีความเหมาะสม/มีความเป็นไปได้ **มาก**
- 3 หมายถึง แนวทางการส่งเสริมทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียน มีความเหมาะสม/มีความเป็นไปได้ **ปานกลาง**
- 2 หมายถึง แนวทางการส่งเสริมทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียน มีความเหมาะสม/มีความเป็นไปได้ **น้อย**
- 1 หมายถึง แนวทางการส่งเสริมทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียน มีความเหมาะสม/มีความเป็นไปได้ **น้อยที่สุด**

ตัวอย่างการตอบแบบสอบถาม

ข้อ	แนวทางการส่งเสริมทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียน	ความเหมาะสม					ความเป็นไปได้				
		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
00	โรงเรียนจัดอบรมให้ครูและนักเรียนเกี่ยวกับการใช้เทคโนโลยีอย่างปลอดภัยและมีประสิทธิภาพ		✓						✓		

คำอธิบายคำตอบ

ข้อ 00 ระดับความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามที่ทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับความคิดเห็น แสดงว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็น ดังนี้

– ความเหมาะสม “โรงเรียนจัดอบรมให้ครูและนักเรียนเกี่ยวกับการใช้เทคโนโลยีอย่างปลอดภัยและมีประสิทธิภาพ” มีความเหมาะสมในระดับมาก

– ความเป็นไปได้ “โรงเรียนจัดอบรมให้ครูและนักเรียนเกี่ยวกับการใช้เทคโนโลยีอย่างปลอดภัยและมีประสิทธิภาพ” มีความเหมาะสมในระดับปานกลาง

[illegible]

ข้อ	แนวทางการส่งเสริมทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียน	ความเหมาะสม					ความเป็นไปได้				
		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
	ผลลัพธ์หลัก KR 5 นักเรียนรู้จักวิธีการเผยแพร่ผลงาน เช่น การอัปโหลดไปยังเว็บไซต์ การแชร์ผ่านโซเชียลมีเดีย หรือการพิมพ์และจัดแสดงผลงาน หรือการจัดนิทรรศการ										
แนวทางการส่งเสริม											
1)	โรงเรียนสร้างพื้นที่แสดงผลงานสำหรับนักเรียน เช่น เว็บบอร์ดโรงเรียน หรือจัดนิทรรศการแสดงผลงาน										
2)	ครูสนับสนุนให้นักเรียนเผยแพร่ผลงานผ่านช่องทางต่าง ๆ เช่น เว็บบอร์ดโรงเรียน โซเชียลมีเดีย ยูทูบ										

โปรดเสนอแนวทางการส่งเสริมทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียน
ด้านการสร้างสื่อดิจิทัล ตามความคิดเห็นของท่านว่าควรเป็นอย่างไร

.....

.....

.....

.....

[illegible]

ข้อ	แนวทางการส่งเสริมทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียน	ความเหมาะสม					ความเป็นไปได้				
		5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
ผลลัพธ์หลัก KR 6 นักเรียนเลือกช่องทางการสื่อสารที่เหมาะสมกับประเภทของเนื้อหา เช่น การใช้วิดีโอสำหรับการสาธิต											
แนวทางการส่งเสริม											
1)	ครูแนะนำหลักการเลือกช่องทางที่เหมาะสมกับเนื้อหาแต่ละประเภท เช่น วิดีโอ สำหรับการสาธิต อินโฟกราฟิกส์ สำหรับสรุปข้อมูลที่ซับซ้อนให้เข้าใจง่าย										
2)	ครูสร้างแพลตฟอร์มรวบรวมผลงานของนักเรียนโดยใช้ช่องทางสื่อสารที่หลากหลาย เช่น สร้าง Google Sites หรือ Padlet สำหรับรวบรวมตัวอย่างงานของนักเรียน										

โปรดเสนอแนวทางการส่งเสริมทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียน
ด้านการสื่อสาร ตามความคิดเห็นของท่านว่าควรเป็นอย่างไร

.....

.....

.....

.....

ภาคผนวก ง

คุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

(1. ค่าความเที่ยงตรง)

(2. ค่าอำนาจจำแนกและค่าความเชื่อมั่น)

ตาราง 24 แบบสรุปผลการพิจารณาคุณภาพของแบบสอบถาม เรื่อง การประเมิน
ความต้องการจำเป็นในการส่งเสริมทักษะการรู้ดิจิทัลของนักเรียนในโรงเรียน
สังกัดสำนักงานการศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1

ด้าน	ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					ค่า IOC	ค่าอำนาจจำแนก		ค่าความเชื่อมั่น	
		1	2	3	4	5		สภาพปัจจุบัน	สภาพที่ควรจะเป็น	สภาพปัจจุบัน	สภาพที่ควรจะเป็น
การตระหนักรู้ทางสังคม	1	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	0.69	0.73	0.93	0.93
	2	+1	+1	+1	0	+1	0.80	0.73	0.79		
	3	+1	+1	+1	0	+1	0.80	0.75	0.41		
	4	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	0.72	0.46		
	5	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	0.71	0.70		
	6	+1	+1	+1	+1	0	0.80	0.92	0.90		
	7	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	0.71	0.86		
	8	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	0.68	0.59		
	9	+1	+1	+1	0	+1	0.80	0.84	0.70		
	10	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	0.61	0.83		
	11	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	0.56	0.85		
	12	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	0.43	0.78		
การสื่อสาร	13	+1	+1	+1	0	0	0.60	0.64	0.41	0.91	0.82
	14	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	0.82	0.69		
	15	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	0.69	0.48		
	16	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	0.88	0.75		
	17	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	0.81	0.51		
	18	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	0.74	0.74		
การใช้เทคโนโลยีดิจิทัล	19	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	0.78	0.81	0.90	0.91
	20	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	0.63	0.69		
	21	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	0.56	0.77		
	22	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	0.64	0.80		
	23	+1	+1	+1	0	+1	0.80	0.78	0.55		
	24	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	0.79	0.71		
	25	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	0.79	0.75		
	26	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	0.46	0.71		

ตาราง 24 (ต่อ)

ด้าน	ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					ค่า IOC	ค่าอำนาจจำแนก		ค่าความเชื่อมั่น	
		1	2	3	4	5		สภาพปัจจุบัน	สภาพที่ควรจะเป็น	สภาพปัจจุบัน	สภาพที่ควรจะเป็น
การสร้างสื่อดิจิทัล	27	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	0.84	0.70	0.93	0.86
	28	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	0.83	0.61		
	29	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	0.76	0.67		
	30	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	0.83	0.72		
	31	+1	+1	+1	0	+1	0.80	0.85	0.70		
การคิดวิเคราะห์	32	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	0.83	0.70	0.94	0.89
	33	+1	+1	+1	+1	0	0.80	0.81	0.77		
	34	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	0.87	0.82		
	35	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	0.84	0.47		
	36	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	0.79	0.77		
	37	0	0	+1	+1	+1	0.60	0.80	0.84		
การรู้สารสนเทศ	38	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	0.83	0.68	0.97	0.93
	39	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	0.86	0.64		
	40	0	+1	+1	+1	+1	0.80	0.83	0.82		
	41	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	0.87	0.85		
	42	+1	+1	+1	+1	0	0.80	0.82	0.76		
	43	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	0.87	0.78		
	44	+1	+1	+1	0	+1	0.80	0.83	0.56		
	45	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	0.84	0.85		
	46	0	+1	+1	+1	+1	0.80	0.89	0.84		
	47	+1	+1	+1	0	+1	0.80	0.81	0.77		

แบบสอบถามสภาพปัจจุบันมีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.98

แบบสอบถามสภาพที่ควรจะเป็นมีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.98

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ-สกุล	นางสาวกวิสรา ปัญญาบัณฑิตกุล
วัน เดือน ปีเกิด	14 สิงหาคม 2542
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	บ้านเลขที่ 518 หมู่ 2 ถนนคำเพิ่ม-วาริชภูมิ ตำบลกุดบาก อำเภอกุดบาก จังหวัดสกลนคร 47180
ตำแหน่งปัจจุบัน	ครูผู้ช่วย
สถานที่ทำงาน	โรงเรียนบ้านกุดน้ำใส หมู่ 8 ตำบลนาม่อง อำเภอกุดบาก จังหวัดสกลนคร 47180
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2561	ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนอุดรพิทยานุกูล อำเภอเมืองอุดรธานี จังหวัดอุดรธานี
พ.ศ. 2566	ครุศาสตรบัณฑิต (ค.บ.) สาขาวิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง
พ.ศ. 2568	ครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
ประวัติการทำงาน	
พ.ศ. 2566-	ครูผู้ช่วย โรงเรียนบ้านกุดน้ำใส
ปัจจุบัน	สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1